

แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร
ตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2563

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

APPROACHES FOR ACADEMIC MANAGEMENT DEVELOPMENT
OF PRIVATE KINDERGARTENS IN BANGKOK BASED ON
THE CONCEPT OF HIGH SCOPE LEARNING

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education in Educational Management
Department of Educational Policy, Management, and Leadership

FACULTY OF EDUCATION

Chulalongkorn University

Academic Year 2020

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาล เอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป
โดย	น.ส.ทิพรดา ประภาศวุฒิสาร
สาขาวิชา	บริหารการศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาพิมพ์ อุสาโห

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

.....	คณบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ)	
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	ประธานกรรมการ
.....	
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา แซ่ม้อย)	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
.....	
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาพิมพ์ อุสาโห)	กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
.....	
(ดร.สุวิทย์ มูลคำ)	

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ทิพรดา ประกาศวุฒิสาร : แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชน
ในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป. (APPROACHES FOR ACADEMIC
MANAGEMENT DEVELOPMENT OF PRIVATE KINDERGARTENS IN BANGKOK
BASED ON THE CONCEPT OF HIGH SCOPE LEARNING) อ.ที่ปรึกษาหลัก : ผศ.
ดร.ชญาพิมพ์ อุสาโท

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป และ 2) เพื่อนำเสนอแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยาย ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ โรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร จำนวน 237 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่าง คือ โรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร จำนวน 71 โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูลคือ ผู้อำนวยการ จำนวน 57 คน รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ 28 คน หัวหน้าแผนกอนุบาล จำนวน 41 คน ครูประจำชั้นอนุบาล จำนวน 87 คน รวมทั้งสิ้น 213 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีจำนวน 2 ชุด คือ แบบสอบถามเพื่อการวิจัยฯ และแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น ฐานนิยม และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการพัฒนาหลักสูตร มีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{modified} = 0.211$) รองลงมาคือ การประเมินพัฒนาการ ($PNI_{modified} = 0.192$) การจัดประสบการณ์ ($PNI_{modified} = 0.186$) และการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ ($PNI_{modified} = 0.178$) ตามลำดับ 2) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป มีทั้งหมด 4 แนวทางหลัก และ 10 แนวทางย่อย โดยเรียงตามลำดับความต้องการจำเป็น ดังนี้ (1) พัฒนาหลักสูตรที่เน้นการเรียนรู้แบบไฮสโคปด้านการปฏิบัติและการทบทวน มี 3 แนวทางย่อย กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรให้เด็กลงมือปฏิบัติ กำหนดเนื้อหาให้เด็กอธิบายสิ่งที่ตนเองเข้าใจของเด็ก และส่งเสริมให้มีการประเมินหลักสูตรจากการลงมือทำกิจกรรมของเด็ก (2) พัฒนาการประเมินพัฒนาการที่เน้นการเรียนรู้แบบไฮสโคปด้านการปฏิบัติ มี 3 แนวทางย่อย ส่งเสริมการนำผลการประเมินการปฏิบัติของเด็กไปใช้ สนับสนุนการวางแผนการประเมินพัฒนาการโดยเน้นการประเมินผ่านการลงมือทำกิจกรรมของเด็ก และสนับสนุนการวัดประเมินผลโดยเน้นการประเมินเด็กผ่านการลงมือทำกิจกรรม (3) พัฒนาการจัดประสบการณ์ที่เน้นการเรียนรู้แบบไฮสโคปด้านการทบทวน มี 2 แนวทางย่อย จัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ โดยให้เด็กอธิบายในสิ่งที่ตนเองเข้าใจ และพัฒนาการจัดกิจกรรมประจำวัน โดยเน้นการอธิบายสิ่งที่เด็กเข้าใจ (4) พัฒนาการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ที่เน้นการเรียนรู้แบบไฮสโคปด้านการทบทวน มี 2 แนวทางย่อย จัดทรัพยากรภายนอกห้องเรียนที่ส่งเสริมให้เด็กอธิบายความเข้าใจของตนเอง และจัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนที่ส่งเสริมให้เด็กอธิบายความเข้าใจของตนเอง

สาขาวิชา บริหารการศึกษา

ลายมือชื่อนิสิต

ปีการศึกษา 2563

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

618333427 : MAJOR EDUCATIONAL MANAGEMENT

KEYWORD: ACADEMIC MANAGEMENT, PRIVATE KINDERGARTEN, HIGH SCOPE LEARNING

Tiprada Prakasvudhisarn : APPROACHES FOR ACADEMIC MANAGEMENT DEVELOPMENT OF PRIVATE KINDERGARTENS IN BANGKOK BASED ON THE CONCEPT OF HIGH SCOPE LEARNING. Advisor: Asst. Prof. CHANYAPIM USAHO, Ph.D.

This study was conducted with a descriptive style with the purposes 1) To study the present and the desirable states of academic management of private kindergartens in Bangkok based on the concept of high scope learning and 2) To propose approaches for academic management development of private kindergartens in Bangkok based on the concept of high scope learning. The population were 237 private kindergartens in Bangkok. The sample of this research were 71 private kindergartens in Bangkok. The informants were principals, deputy directors for academic affairs or heads of kindergartens and teachers in Bangkok; 213 in total. The research instrument was rating scale questionnaires and rating scale appropriability and possibility of evaluation forms. The data was analyzed by frequency distribution, percentage, mean, standard deviation, $PNI_{modified}$, mode and content analysis.

The results were as follows: The first priority need index of academic management of private kindergartens in Bangkok based on the concept of high scope learning was the curriculum development ($PNI_{modified} = 0.211$); the second priority need index was developmental assessment and evaluation ($PNI_{modified} = 0.192$); the third priority need index was learning experiences ($PNI_{modified} = 0.186$); and the last priority need index was the learning environment ($PNI_{modified} = 0.178$). There were four main approaches and ten sub-approaches of academic management of private kindergartens in Bangkok based on the concept of high scope learning. (1) Curriculum development of academic management based on the concept of high scope learning emphasize on plan and review has 3 sub-approaches; indicate objective of academic by advise children learning by doing; indicate content and motivate children to explain lesson from their own opinion; support to have academic evaluation from children's activities. (2) Developmental assessment and evaluation of academic management based on the concept of high scope learning emphasize on do has 3 sub-approaches; support to apply the results of academic evaluation from children activities for plan developmental assessment and evaluation; support to evaluate the academic by assessment from children activities. (3) Learning experience development of academic management based on the concept of high scope learning emphasize on review has 2 sub-approaches; create suitable learning environment to inspire children express their own opinion; daily activity development by focus on children perspective. (4) Environment, media, learning source development of academic management based on the concept of high scope learning emphasize on review has 2 sub-approaches; manage learning source outside the classroom to motivate children to explain lesson from their own opinion; manage learning environment inside the classroom to inspire children express their own opinion.

Field of Study: Educational Management

Student's Signature

Academic Year: 2020

Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี เนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์เป็นอย่างสูงจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาพิมพ์ อูสาโท อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาใช้เวลาอันมีค่า ให้ความรู้ คำแนะนำ คำปรึกษา ตลอดจนช่วยเหลือทุกขั้นตอนการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ อย่างมีคุณภาพ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความเมตตากรุณาของอาจารย์เป็นอย่างสูง จึงขอกราบขอบพระคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา แซ่มซ้อย ประธานกรรมการสอบ และ ดร.สุวิทย์ มูลคำ กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย ซึ่งให้ความกรุณาและความเมตตาในการเป็น คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ อีกทั้งให้คำแนะนำเพื่อการปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้มีความ สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และขอขอบพระคุณคณาจารย์สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการ และความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทุกท่านที่ถ่ายทอดความรู้ ตลอดจนให้คำปรึกษา แนะนำตั้งแต่เริ่มศึกษาจนกระทั่งการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้าแผนกอนุบาล และครูประจำชั้นระดับปฐมวัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนใน กรุงเทพมหานครทุกท่าน ที่ได้ให้ความกรุณาร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

ขอขอบพระคุณ พ่อ แม่ และพี่สาว ที่มอบความรัก และเป็นกำลังใจสำคัญที่สำคัญที่สุด ตลอดจนครอบครัวประกาศุณิสา และครอบครัวจิตรเอื้อ ที่ส่งเสริม สนับสนุน ตลอดระยะเวลาของ การทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ขอบคุณเพื่อนสาขาวิชาบริหารการศึกษา ในเวลาราชการ รุ่นที่ 56 รุ่นพี่ รุ่นน้อง เพื่อน สาขาวิชาบริหารการศึกษาทุกคน ที่ให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้เป็นอย่างดี เสมอมา

และสุดท้ายขอขอบคุณเพื่อนทุกคน ตลอดจนคณะครู และเด็ก ๆ โรงเรียนอนุบาลจุฬาลงกรณ์ การศึกษา ที่คอยให้กำลังใจ เป็นพลังใจสนับสนุนในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

ทิพรดา ประภาศุณิสา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญแผนภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ	1
1.2 คำถามการวิจัย.....	3
1.3 วัตถุประสงค์	4
1.4 ขอบเขตการวิจัย	4
1.4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา	4
1.4.2 ขอบเขตประชากร	4
1.4.3 ขอบเขตด้านเวลา	4
1.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
1.6 นิยามศัพท์	5
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
2.1 การบริหารวิชาการ.....	8
2.2 แนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป (High Scope Learning)	29
2.3 โรงเรียนอนุบาลเอกชน.....	39

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	55
บทที่ 3 วิธีการดำเนินวิจัย.....	59
3.1 ระเบียบวิธีวิจัย.....	59
3.2 ขั้นตอนการดำเนินวิจัย.....	70
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	73
4.1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	74
4.2 ความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป.....	79
4.3 แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิด การเรียนรู้ไฮสโคป จากแบบสอบถาม.....	104
4.4 (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตาม แนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป โดยผู้วิจัย.....	109
4.5 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียน อนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป.....	128
4.6 แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิด การเรียนรู้ไฮสโคปที่มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้.....	143
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	153
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	153
5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	161
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	166
บรรณานุกรม.....	168
ภาคผนวก.....	173
ภาคผนวก ก แบบตรวจสอบเครื่องมือวิจัยและผลการวิเคราะห์ค่า IOC.....	174
ภาคผนวก ข แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	189

ภาคผนวก ค แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการ บริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป	201
ภาคผนวก ง รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยและพิจารณา (ร่าง) แนวทาง พัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดการ เรียนรู้ไฮสโคป	211
ภาคผนวก จ หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย.....	214
ประวัติผู้เขียน	226

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2-1 การสังเคราะห์ข้อบ่งชี้การบริหารวิชาการ.....	12
ตารางที่ 2-2 การสังเคราะห์องค์ประกอบการพัฒนาหลักสูตร	16
ตารางที่ 2-3 การสังเคราะห์องค์ประกอบการประเมินพัฒนาการ	28
ตารางที่ 3-1 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย	70
ตารางที่ 4-1 สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม.....	75
ตารางที่ 4-2 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหาร วิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ในภาพรวม	79
ตารางที่ 4-3 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการเรียนรู้ ไฮสโคป ในภาพรวม.....	80
ตารางที่ 4-4 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหาร วิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ในภาพรวม.....	81
ตารางที่ 4-5 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหาร วิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการพัฒนาหลักสูตร	84
ตารางที่ 4-6 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหาร วิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการจัดประสบการณ์	85
ตารางที่ 4-7 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหาร วิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้	87

ตารางที่ 4-8	สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหาร วิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการประเมินพัฒนาการ.....	88
ตารางที่ 4-9	สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหาร วิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการพัฒนาหลักสูตร รายชื่อ.....	90
ตารางที่ 4-10	สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหาร วิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการจัดประสบการณ์ รายชื่อ	94
ตารางที่ 4-11	สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหาร วิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ รายชื่อ	97
ตารางที่ 4-12	สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหาร วิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการประเมินพัฒนาการ รายชื่อ.....	100
ตารางที่ 4-13	แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตาม แนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป จากแบบสอบถาม.....	104
ตารางที่ 4-14	สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหาร วิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป พิจารณาตามองค์ประกอบของการเรียนรู้ไฮสโคป.....	109
ตารางที่ 4-15	การจัดลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการและการเรียนรู้ไฮสโคป	111
ตารางที่ 4-16	(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป โดยผู้วิจัย.....	114
ตารางที่ 4-17	ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของ โรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิด การเรียนรู้ไฮสโคป โดย ผู้ทรงคุณวุฒิ.....	129

ตารางที่ 4-18 สรุปความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการ ของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป.....	138
ตารางที่ 4-19 แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตาม แนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป และวิธีการ ที่มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้.....	144

สารบัญแผนภาพ

หน้า

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย	5
แผนภาพที่ 2 วงล้อแห่งการเรียนรู้ (High Scope wheel of learning).....	31
แผนภาพที่ 3 โครงสร้างข้อคำถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของ โรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป	66

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ

การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่สำคัญคือการดูแลเด็กตั้งแต่ปฐมวัย ซึ่งเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันและถือเป็นการลงทุนด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อย่างคุ้มค่าที่สุด จากงานวิจัย (Heckman & etc, 2010) ได้ศึกษาภายใต้โครงการ Perry Preschool โดยใช้หลักสูตร High Scope Preschool เพื่อสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่เด็กในระดับปฐมวัยชี้ให้เห็นว่า การลงทุนใน 1 บาท จะได้ผลประโยชน์คืนกลับต่อผู้เข้าร่วมโครงการและสังคมประมาณ 7-12 บาท

เด็กปฐมวัยจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาอย่างเป็นองค์รวม โดยพัฒนาอย่างรอบด้านและสมดุลทั้งด้านร่างกาย ด้านอารมณ์จิตใจ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา เพื่อให้เด็กเติบโตขึ้นเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์และพัฒนาได้อย่างเต็มศักยภาพ มีร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง เคลื่อนไหวได้อย่างคล่องแคล่ว มีจิตใจที่แจ่มใสเบิกบาน สามารถควบคุมอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม รู้จักและเข้าใจตนเอง เอาใจเขามาใส่ใจเรา ชื่นชมสิ่งรอบตัว ช่วยเหลือตนเองได้ อยู่ร่วมและทำงานกับคนอื่นได้อย่างมีความสุข มีคุณธรรมจริยธรรม มีความรับผิดชอบ มีทักษะชีวิต ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย มีความสามารถในการคิดและแก้ปัญหาสามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ (สมาคมอนุบาลศึกษาแห่งประเทศไทย, 2560)

หากเด็กได้รับการส่งเสริมพัฒนาการที่สมวัยซึ่งเป็นรากฐานที่ดี เพราะพัฒนาการที่สมวัยเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กไทย การที่เด็กไทยจะมีพัฒนาการสมวัยในทุก ๆ ด้าน ต้องอาศัยความร่วมมือของหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เริ่มต้นตั้งแต่ครอบครัว ชุมชน สถานศึกษา เมื่อครอบครัวและชุมชนมีการเลี้ยงดูเด็กที่ดีแล้วจะเป็นการวางฐานในการพัฒนาคนให้เจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพต่อไปในอนาคต (กองทุนสุขภาพตำบลองค์การบริหารส่วนตำบลดง, 2561)

ปัจจุบันเด็กปฐมวัยถูกกระตุ้นจากทั้งทางบ้านและโรงเรียนมากเกินไป ถูกเร่งให้อ่านออกเขียนได้ บวกลบเลขถูก ให้ท่องจำและทำสิ่งต่าง ๆ เกินวัย ด้วยคาดหวังให้เด็กเป็นคนเก่ง การมุ่งสอนวิชาการให้เด็กเรียนจากแบบเรียน ผูกทักษะผ่านการทำแบบฝึกหัด ให้นั่งฟังครูสอนทั้งวันนั้น ไม่เหมาะสมกับพัฒนาการและลักษณะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย เป็นการมุ่งพัฒนาเฉพาะทางด้านสติปัญญาทำให้เด็กขาดโอกาสที่จะพัฒนาทักษะสำคัญอื่น ๆ ยิ่งไปกว่านั้นการสอนที่ครูเป็นผู้บอกอธิบายและออกคำสั่ง เด็กเป็นผู้รับข้อมูลไม่ได้ลงมือกระทำสำรวจทดลอง และไม่ได้นำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันทำให้เด็กขาดโอกาสที่จะพัฒนาทักษะที่จำเป็นในการดำเนินชีวิตในสังคมอนาคต (สมาคมอนุบาลศึกษา

แห่งประเทศไทย, 2560) ซึ่งไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการพัฒนาเด็กปฐมวัย พ.ศ. 2562 มาตรา 8 กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้ของสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย ต้องเป็นไปเพื่อเตรียมความพร้อมของเด็กปฐมวัย แต่ต้องไม่เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการสอบแข่งขันระหว่างเด็กปฐมวัย

ปัญหาของเด็กปฐมวัยมีความเกี่ยวข้องกับปัญหาของพัฒนาการและการจัดการเรียนรู้ อาทิ มีเด็กบางกลุ่มที่มีพัฒนาการไม่เป็นไปตามวัย การจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาบางแห่งยังไม่สามารถพัฒนาเด็กได้บรรลุตามเป้าหมาย (พัชรา พุ่มพชาติ, 2560) ในช่วงปี 2553 -2557 พบว่าเด็กแรกเกิด ถึงอายุ 5 ปี มีพัฒนาการสมวัยลดลงจากร้อยละ 73.4 เป็นร้อยละ 72.8 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560a) จำนวน 1 ใน 3 ของเด็กปฐมวัยมีพัฒนาการล่าช้า โดยด้านที่มีปัญหา มากที่สุด คือ พัฒนาการทางภาษา รองลงมา คือ พัฒนาการทางปฏิภาณไหวพริบและการเข้าสังคม ซึ่งส่งผลต่อไปยังพัฒนาการด้านสติปัญญา ทำให้มีปัญหาการเรียนรู้เมื่อเด็กเข้าเรียนต่อในระดับ ประถมศึกษาในด้านการอ่านการเขียน และการคิดคำนวณ (สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้ และคุณภาพเยาวชน, 2557) หากพิจารณาสภาพห้องเรียนในปัจจุบันจะพบว่ามีเด็กอย่างน้อย 1 คน ที่มีปัญหาพฤติกรรมหรือปัญหาการเรียนรู้ (ศศิลักษณ์ ขยันกิจ & บุซบง ดันติวังศ์, 2559)

หนึ่งในแนวคิดที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนระดับปฐมวัย เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการสมวัย คือ หลักสูตรการเรียนการสอนแบบไฮสโคป เป็นกรอบแนวคิดทางการศึกษาและการปฏิบัติซึ่งมีพื้นฐานมาจากการพัฒนาการตามธรรมชาติของเด็กปฐมวัย โดยมองว่าเด็กเรียนรู้ได้ดีที่สุดจากกิจกรรมซึ่งเด็กเป็นผู้วางแผน (plan) ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง (carry out) และสะท้อนความคิด (reflect on) ครูหรือผู้ใหญ่รอบข้างมีหน้าที่สังเกตให้การสนับสนุนและเตรียมสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ครูจะจัดกิจกรรมประจำวันเพื่อส่งเสริมให้เด็กวางแผนลงมือปฏิบัติและสะท้อนความคิดต่อกิจกรรมต่าง ๆ ของตนเองรวมถึงมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เด็กทำและกระตุ้นให้เด็กคิดแก้ปัญหา (นภเนตร ธรรมบวร, 2551)

นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยของ Hohmann and Weikart ศึกษาเปรียบเทียบเด็ก 3 กลุ่ม ประกอบด้วยกลุ่มที่ได้รับการสอนจากครูโดยตรง (Direct Instruction) กลุ่มเนอร์สเซอรีแบบดั้งเดิม (Traditional Nursery) และกลุ่มที่ได้รับการสอนโปรแกรมไฮสโคปผลวิจัยพบว่ากลุ่มที่ใช้โปรแกรมไฮสโคปมีคะแนนสติปัญญาสูงขึ้นกว่า 2 กลุ่มแรกและคณะวิจัยได้ติดตามคนเหล่านี้ไปจนอายุ 29 ปีพบว่ากลุ่มไฮสโคปมีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาทางสังคม อารมณ์ เช่น ความก้าวร้าว การถูกจับข้อหาลักขโมย ความบกพร่องต่างๆ และการล้มเหลวในชีวิตน้อยกว่าอีก 2 กลุ่ม ดังนั้น โปรแกรมไฮสโคปจึงพิสูจน์ได้ว่าช่วยป้องกันอาชญากรรม เพิ่มพูนความสำเร็จทางการศึกษา

และผลผลิตตลอดชีวิต (วรนาถ รักสกุลไทย, 2555) แนวการสอนไฮสโคปช่วยให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์เชิงบวกกับผู้อื่น ได้ทำกิจกรรมหรือชิ้นงานตามความสนใจของตนเองและมีความสุขในการเรียนรู้ ฝึกให้เด็กวางแผนการทำงานอย่างเป็นขั้นตอน เป็นระบบ เด็กได้ฝึกสมาธิ ฝึกความมีระเบียบวินัย ฝึกการคิดอย่างมีความหมาย ผลที่ตามมาคือ ความสำเร็จในการทำงานที่ได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ได้เรียนรู้และมีความสุขในการทำงานที่ตนสนใจการเรียนแบบ การที่เด็กได้ทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง ย่อมสร้างความภาคภูมิใจเมื่อทำสำเร็จ และฝึกให้เป็นคนกล้าคิดกล้าทำ มีความคิดสร้างสรรค์ เรียนรู้การทำงานอย่างมีระบบ ขั้นตอน และเรียนรู้ในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง (มิ่งขวัญ ลิรุจประภากร, 2563)

ประเทศไทยพบอัตราเจริญพันธุ์รวมและจำนวนการเกิดลดลงอย่างต่อเนื่องซึ่งประเทศไทยติดอันดับ 1 ใน 5 ของประเทศในเอเชีย เห็นได้จากจำนวนการเกิดในปี 2546 มีเด็กเกิดประมาณ 8 แสนคน ปี 2560 เด็กเกิด 7 แสนคน และคาดว่าใน ปี 2583 เด็กเกิดประมาณ 5 แสนคน ซึ่งแนวโน้มคนไทยมีบุตรจะลดลง อย่างไรก็ตามในการดำเนินชีวิตยังมีข้อจำกัดเรื่องภาระค่าใช้จ่าย เมื่อการมีบุตรลดลงสามารถทำให้พ่อแม่ส่งเสริมการเลี้ยงดูบุตรได้อย่างเต็มที่ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2561) อีกทั้งในกรุงเทพมหานครยังพบว่าจำนวนนักเรียนปฐมวัยในระบบฐานข้อมูลเด็กปฐมวัยมีจำนวนลดลงจาก พ.ศ. 2560 ทำให้ผู้ปกครองมีโอกาสส่งเสริมบุตรหลานให้เข้าเรียนในโรงเรียนเอกชนมากยิ่งขึ้น

จากสภาพดังกล่าว จึงมีความจำเป็นในการศึกษาแนวทางการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษาได้สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารวิชาการในโรงเรียนอนุบาล และยกระดับการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับเด็ก เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้อย่างมีความสุขและมีคุณภาพ

1.2 คำถามการวิจัย

1.2.1 ความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป เป็นอย่างไร

1.2.2 แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ควรเป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์

1.3.1 เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป

1.3.2 เพื่อนำเสนอแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

- 1) การบริหารวิชาการ
 - 1.1) การพัฒนาหลักสูตร
 - 1.2) การจัดประสบการณ์
 - 1.3) การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้
 - 1.4) การประเมินพัฒนาการ
- 2) แนวทางการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป
 - 2.1) การวางแผน
 - 2.2) การปฏิบัติ
 - 2.3) การทบทวน

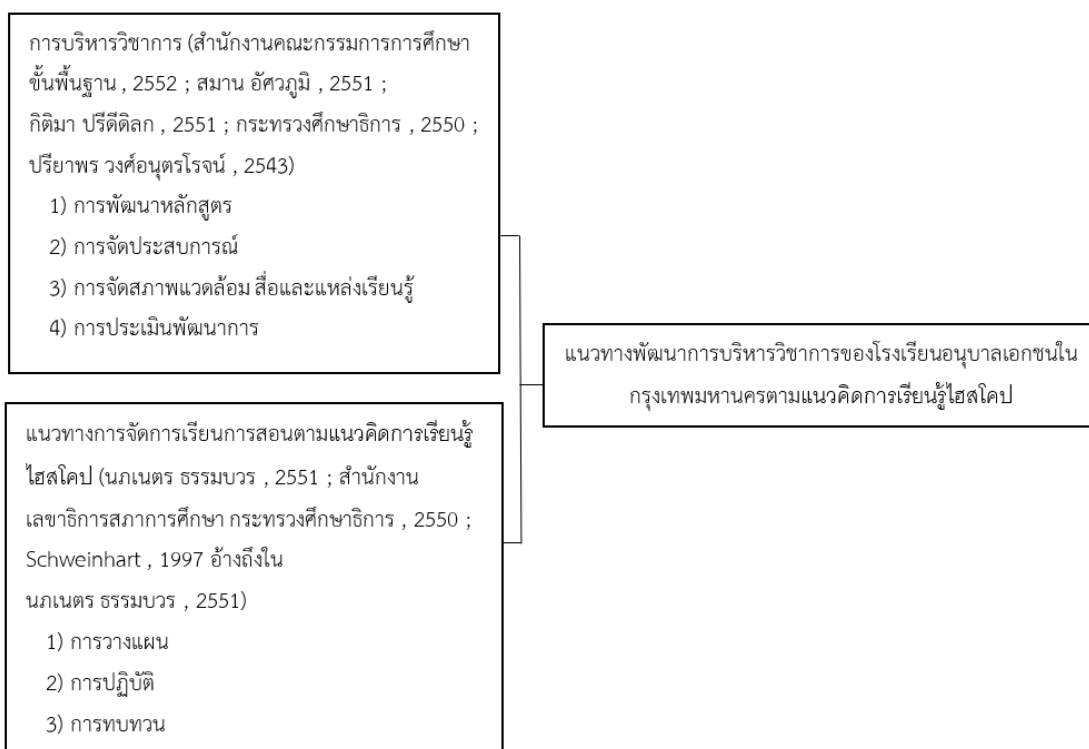
1.4.2 ขอบเขตประชากร

ประชากรในการวิจัย คือ โรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานครที่จัดการศึกษาเฉพาะระดับอนุบาลเท่านั้น

1.4.3 ขอบเขตด้านเวลา

ระยะเวลาดำเนินการวิจัย เดือนตุลาคม 2562 – เดือนธันวาคม 2563

1.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

1.6 นิยามศัพท์

1) **แนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป** หมายถึง กระบวนการจัดประสบการณ์ให้เด็กได้ลงมือกระทำตามความถนัดและความสนใจ เพื่อให้เด็กมีพัฒนาการสมวัย ประกอบด้วย การวางแผน การปฏิบัติ การทบทวน

2) **การวางแผน** หมายถึง การกำหนดแนวทางในการทำกิจกรรมจากความสนใจและความตั้งใจของเด็ก ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง การเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ของเด็ก เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียน เชื่อมโยงความสัมพันธ์ มีครูสนับสนุนและเป็นพี่เลี้ยงในการแนะนำเด็กวางแผนการเรียน การเล่น กระตุ้นให้เด็กพยายามกำหนดแนวทางด้วยตนเอง

3) **การปฏิบัติ** หมายถึง การลงมือทำกิจกรรม ตามแนวทางที่เด็กได้วางแผนเอาไว้ด้วยการลงมือทำผ่านการเห็น การดม การได้ยิน การลิ้มรส การสัมผัส โดยมีครูสนับสนุนเด็กในการนำแผนไปดำเนินการ กระตุ้นให้เด็กพยายามคิดด้วยตนเองแก้ปัญหาและลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง

4) **การทบทวน** หมายถึง การอธิบายถึงความเข้าใจของเด็กในสิ่งที่ตนเองปฏิบัติ ด้วยการพูดภาษาท่าทาง และการกระทำ โดยได้รับการสนับสนุนจากครู กระตุ้นให้เด็กพยายามสื่อสารและอธิบายด้วยตนเอง ในผลของการดำเนินการที่เด็กลงมือทำ

5) **การบริหารวิชาการ** หมายถึง การพัฒนาหลักสูตร การจัดประสบการณ์ การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ และการประเมินพัฒนาการ ให้เด็กมีพัฒนาการทั้งด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคมและสติปัญญา มุ่งเน้นให้เด็กมีพัฒนาการสมวัย

6) **การพัฒนาหลักสูตร** หมายถึง การวางแผนแนวทางการจัดการศึกษา เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการสมวัย โดยมีองค์ประกอบ ได้แก่ การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร การกำหนดเนื้อหา และการประเมินหลักสูตร เพื่อให้เด็กเกิดการพัฒนาทางด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญา

7) **การจัดประสบการณ์** หมายถึง การจัดกิจกรรมประจำวัน และการจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญา ให้พร้อมตามศักยภาพของเด็ก

8) **การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้** หมายถึง การจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ภายในห้องเรียน และ ภายนอกห้องเรียน เพื่อส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการสมวัย

9) **การประเมินพัฒนาการ** หมายถึง การวางแผนการประเมินพัฒนาการ การเก็บข้อมูลและประเมินพัฒนาการ และการนำผลการประเมินไปใช้ โดยคำนึงถึงความแตกต่างของแต่ละบุคคลเพื่อนำผลการประเมินไปพัฒนาเด็กให้เหมาะสมกับวัย

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1) เด็กในระดับชั้นอนุบาล ได้รับการพัฒนาที่เหมาะสมตามวัย ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญา กล้าคิดกล้าทำ มีความคิดสร้างสรรค์ ทำงานอย่างมีระบบ

2) ครูระดับประถมศึกษา ได้รับเด็กที่มีพัฒนาการสมวัย สามารถเชื่อมต่อการศึกษาจากอนุบาลถึงประถมศึกษา และสามารถพัฒนาการจัดประสบการณ์ การประเมินพัฒนาการเพื่อให้เด็กมีพัฒนาการสมวัย กล้าคิดกล้าทำ มีความคิดสร้างสรรค์

3) ผู้บริหารโรงเรียนอนุบาล มีแนวทางการสนับสนุนครูในจัดประสบการณ์ เพื่อให้เด็กมีพัฒนาการสมวัย กล้าคิดกล้าทำ มีความคิดสร้างสรรค์ จากการเรียนรู้ไฮสโคป

4) หน่วยงานทางการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย ได้แก่ คณะครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ ทบทวนนำผลการวิจัยมาปรับหลักสูตรเพื่อให้ผู้จบมาเป็นครู พร้อมทั้งจะจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เด็กมีความคิดสร้างสรรค์ กล้าคิดกล้าทำ จากการเรียนรู้ไฮสโคป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษา ค้นคว้าทฤษฎี หลักการ แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ สรุปเป็นแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป เพื่อนำไปสู่การกำหนดกรอบแนวคิด ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้มีสาระสำคัญประกอบด้วยเนื้อหา ดังนี้

2.1 การบริหารวิชาการ

2.1.1 ความหมายของการบริหารวิชาการ

2.1.2 ความสำคัญของการบริหารวิชาการ

2.1.3 ขอบข่ายการบริหารวิชาการ

- 1) การพัฒนาหลักสูตร
- 2) การจัดประสบการณ์
- 3) การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้
- 4) การประเมินพัฒนาการ

2.2 แนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป (High Scope Learning)

2.2.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป

2.2.2 หลักการแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ในระดับปฐมวัย

2.2.3 องค์ประกอบของการเรียนรู้ไฮสโคป

2.2.4 แนวทางการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป

2.3 โรงเรียนอนุบาลเอกชน

2.3.1 ความหมายของการจัดการศึกษาปฐมวัย

2.3.2 หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย

2.3.3 มาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ

2.3.4 แผนพัฒนาโรงเรียนเอกชน

2.3.5 พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ.2550 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2554

2.3.6 จำนวนโรงเรียนอนุบาลเอกชนประเภทสามัญในกรุงเทพมหานคร

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.4.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาล

2.4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป (High Scope)

โดยมีรายละเอียด ดังนี้

2.1 การบริหารวิชาการ

2.1.1 ความหมายของการบริหารวิชาการ

ชูขวัญ รัตนพิทักษ์ธาดา (2559) การบริหารกิจกรรมในสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา ปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2551) การบริหารวิชาการ หมายถึง กระบวนการบริหารกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น ตั้งแต่การกำหนดนโยบายการวางแผน การปรับปรุง พัฒนาการเรียนการสอน ตลอดจนการประเมินผลการสอน เพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและจุดมุ่งหมายของการศึกษา เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับเด็ก

สมาน อัครภูมิ (2551) การบริหารวิชาการเป็นกระบวนการดำเนินงาน เพื่อให้พันธกิจการบริหารด้านวิชาการ โดยเฉพาะการจัดการเรียนการสอนและการเรียนรู้ของผู้เรียน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุความมุ่งหมายการศึกษาที่กำหนดไว้

จากแนวคิดของนักวิชาการหลายท่าน สรุปได้ว่า การบริหารวิชาการ หมายถึง กระบวนการบริหารกิจกรรมด้านวิชาการ เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

ความหมายของการบริหารวิชาการระดับปฐมวัย

สุภัก โอพาพิริยกุล (2556) กล่าวว่า การบริหารวิชาการระดับปฐมวัยมีความสำคัญและเป็นหัวใจของการบริหารโรงเรียน ทั้งนี้เพราะงานวิชาการจะเป็นปัจจัยที่จะส่งเสริมความพร้อมขั้นพื้นฐานต่างๆทั้งในร่างกายอารมณ์-จิตใจ สังคม สติปัญญา และคุณธรรมของเด็กปฐมวัยให้พร้อมก่อนที่จะเข้าเรียนในระดับประถมศึกษาต่อไป จึงจำเป็นที่ผู้บริหารต้องให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก ส่วนการบริหารด้านอื่นๆเป็นเพียงส่วนที่ส่งเสริมให้งานวิชาการดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

เยาวพา เดชะคุปต์ (2542b) ได้กล่าวถึง ความหมายของการบริหารวิชาการของสถานศึกษาปฐมวัย หมายถึง การจัดประสบการณ์เพื่อเตรียมเด็กให้พัฒนาทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาไปพร้อม ๆ กัน ซึ่งการจัดนั้น ๆ จะต้องครอบคลุมถึงการศึกษาหลักสูตรหรือแนว การจัดประสบการณ์ การนำแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ไปใช้ การจัดหาและผลิตสื่อการจัดสภาพแวดล้อม การจัดตารางกิจกรรมประจำวันการนิเทศและการประเมินความพร้อม

สรุปได้ว่า การบริหารวิชาการระดับปฐมวัย หมายถึง กระบวนการบริหารกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงการเรียนการสอนในระดับปฐมวัย เพื่อให้เด็กมีพัฒนาการทั้งด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคมและสติปัญญา

2.1.2 ความสำคัญของการบริหารวิชาการ

สุกัญญา แซ่มซ้อย และคณะ (2561) การบริหารวิชาการถือว่าเป็นหัวใจของการบริหาร การศึกษาเพราะจุดมุ่งหมายของสถานศึกษาก็คือ การจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ ซึ่งขึ้นอยู่กับงาน วิชาการทั้งสิ้น งานวิชาการเป็นกิจกรรมการจัดการเกี่ยวกับงานด้านหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ แบบเรียน งานการเรียนการสอน งานสื่อการเรียนการสอน งานวัดและประเมินผล งานห้องสมุด งานนิเทศการศึกษา งานวางแผนการศึกษา และงานประชุมอบรมทางวิชาการ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียน บรรลุจุดมุ่งหมายของการศึกษาที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

จารุณี เก้าเอี้ยน (2557) กล่าวว่า การบริหารวิชาการ เป็นภารกิจหลักของผู้บริหาร สถานศึกษา มาตรฐานคุณภาพการศึกษาจะปรากฏเด่นชัด หากผู้บริหารสามารถบริหารได้อย่างมี ประสิทธิภาพ ดังนั้นจึงถือได้ว่า การบริหารงานวิชาการเป็นหัวใจ เป็นส่วนที่สำคัญที่สุดในสถานศึกษา ผู้บริหารต้องใส่ใจและตระหนักในภารกิจ รู้จักปรับปรุงตนเอง รู้และเข้าใจงานวิชาการอย่างถ่องแท้ รวมทั้งพัฒนาวิชาการให้ก้าวหน้า ท้นต่อการศึกษาในยุคปัจจุบัน

จิระพันธุ์ พูลพัฒน์ และคณะ (2554) งานวิชาการเป็นงานสำคัญ ครูต้องมีความรู้ความ เข้าใจเกี่ยวกับหลักการ ทฤษฎีทางด้านการศึกษาปฐมวัย งานวิชาการ เช่น การจัดทำหลักสูตร การเขียนแผนการจัดประสบการณ์ การเตรียมการสอน การจัดทำแบบประเมินผล เป็นต้น

จากความสำคัญของการบริหารวิชาการของนักวิชาการที่กล่าวไว้ข้างต้น สรุปได้ว่า งานวิชาการเป็นงานหลัก และมีความสำคัญในการบริหารโรงเรียน เพราะเกี่ยวข้องกับกิจกรรม เพื่อพัฒนาผู้เรียน ซึ่งบ่งบอกถึงคุณภาพของผู้เรียนที่ขึ้นอยู่กับดำเนินงานด้านวิชาการของโรงเรียน

2.1.3 ขอบข่ายการบริหารวิชาการ

การบริหารวิชาการเป็นงานที่มีจุดมุ่งหมายในการสร้างผู้เรียนให้มีคุณภาพ มีความรู้ มีคุณธรรมจริยธรรม และคุณสมบัติที่ต้องการ จัดได้ว่าเป็นงานที่มีความรับผิดชอบต่อคุณภาพ ของผู้เรียน ซึ่งการบริหารวิชาการเป็นงานที่สำคัญที่สุดในการบริหารโรงเรียน มีนักการศึกษาหลาย ท่านได้กำหนดขอบข่ายการบริหารวิชาการไว้แตกต่างกัน ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552) ได้จัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน ข้าราชการครูที่ปฏิบัติหน้าที่ในการจัดการเรียนการสอน และภายในคู่มือได้ระบุขอบข่ายงานการ บริหารงานวิชาการไว้ 12 งาน ดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
2. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
3. การวัด ประเมิน และเทียบโอนผลการเรียน
4. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

5. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา
6. การพัฒนาแหล่งเรียนรู้
7. การนิเทศการศึกษา
8. การแนะแนวการศึกษา
9. การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
10. การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน
11. การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น
12. การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน

และสถาบันที่จัดการศึกษา

สมาน อัครวุฒิ (2551) ได้เสนอขอบเขตของการบริหารวิชาการว่าเป็นกระบวนการดำเนินงานเพื่อให้พันธกิจการบริหารงานวิชาการ โดยเฉพาะการจัดการเรียนการสอน และการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุความมุ่งหมายการศึกษาที่กำหนดไว้ สรุปขอบเขตของงานพอสรุปได้ดังนี้

1. การวางแผนวิชาการ
2. การพัฒนาหลักสูตร
3. การจัดการเรียนการสอน
4. การนิเทศและพัฒนาการเรียนการสอน
5. การประเมินผลวิชาการ

กิติมา ปรีดีติลิก (2551) ได้แบ่งขอบข่ายของงานวิชาการออกเป็น 6 ประการคือ

1. แผนปฏิบัติการด้านวิชาการ
2. หลักสูตรและการสอน
3. การจัดการเรียนการสอน
4. สื่อการสอน
5. การปรับปรุงการเรียนการสอน
6. การวัดผลประเมินผล

กฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา พ.ศ. 2550 ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษากระทรวงศึกษาธิการ (2550) ได้กำหนดขอบข่ายในด้านวิชาการไว้ ดังนี้

1. การพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น
2. การวางแผนงานด้านวิชาการ

3. การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา
 4. การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา
 5. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
 6. การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน
 7. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา
 8. การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้
 9. การนิเทศการศึกษา
 10. การแนะแนว
 11. การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา
 12. การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ
 13. การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น
 14. การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวย องค์กร หน่วยงานสถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา
 15. การจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา
 16. การคัดเลือกหนังสือ แบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา
 17. การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543) ได้เสนอขอขบข่ายการบริหารวิชาการไว้ดังนี้
1. การวางแผนเกี่ยวกับวิชาการ เป็นการวางแผนเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร และการนำหลักสูตรไปใช้ การจัดการล่วงหน้าเกี่ยวกับการเรียนการสอน
 2. การจัดดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน เพื่อให้การสอนในสถานศึกษาดำเนินไปได้ด้วยดี และสามารถปฏิบัติได้
 3. การจัดบริหารเกี่ยวกับการเรียนการสอน เป็นสิ่งที่เื้อื่อต่อการศึกษานักศึกษาเน้นเครื่องมือและกิจกรรมให้ครูเลือกใช้ในการสอน
 4. การวัดและประเมินผล กระบวนการเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการตรวจสอบและวิเคราะห์ผลการเรียน

ตารางที่ 2-1 การสังเคราะห์ขอบข่ายการบริหารวิชาการ

ขอบข่ายการบริหารวิชาการ	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน (2552)	สมาคม อัครภูมิ (2551)	กิติมา บริติคัล (2551)	กระทรวงศึกษาธิการ (2550)	ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543)	ความถี่
1) การพัฒนาหลักสูตร	✓	✓	✓	✓	✓	5
1.1) การพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น	-	-	-	✓	-	1
1.2) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	✓	-	-	✓	-	2
1.3) หลักสูตรและการสอน	-	-	✓	-	-	1
1.4) การวางแผนเกี่ยวกับวิชาการ เป็นการวางแผน เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร และการนำหลักสูตรไป ใช้ การจัดการล่วงหน้าเกี่ยวกับการเรียนการสอน	-	-	-	-	✓	1
2) การจัดการเรียนการสอน	✓	✓	✓	✓	✓	5
2.1) การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา	-	-	-	✓	-	1
2.2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้	✓	-	-	✓	-	2
2.3) การจัดการเรียนการสอน	-	-	✓	-	-	1
2.4) การจัดทำเนื้องานเกี่ยวกับการเรียนการสอน เพื่อให้การสอนในสถานศึกษาดำเนินไปได้ด้วยดี และ สามารถปฏิบัติได้	-	-	-	-	✓	1
3) การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน	✓	✓	✓	✓	✓	5
3.1) การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบ โอนผลการเรียน	✓	-	-	✓	-	2
3.2) การประเมินผลวิชาการ	-	✓	-	-	-	1
3.3) การวัดผลประเมินผล	-	-	✓	-	-	1
3.4) การวัดและประเมินผล กระบวนการเพื่อใช้เป็น	-	-	-	-	✓	1

ขอบข่ายการบริหารวิชาการ	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน (2552)	สภามหาวิทยาลัย (2551)	กิตติมา ปริดีติก (2551)	กระทรวงศึกษาธิการ (2550)	ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543)	ความถี่
เครื่องมือในการตรวจสอบและวิเคราะห์ผลการเรียน						
4) การวางแผนงานด้านวิชาการ	-	✓	-	✓	-	2
5) แผนปฏิบัติการด้านวิชาการ	-	-	✓	-	-	1
6) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา	✓	-	-	✓	-	2
7) การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้	✓	-	✓	✓	✓	4
7.1) สื่อการสอน	-	-	✓	-	-	1
7.2) การจัดการเกี่ยวกับการเรียนการสอน เป็นสิ่งที่เอื้อต่อการศึกษานักศึกษา เน้นเครื่องมือและกิจกรรมให้ครูเลือกใช้ในการสอน	-	-	-	-	✓	1
8) การนิเทศการศึกษา	✓	✓	-	✓	-	3
9) การแนะแนว	✓	-	-	✓	-	2
10) การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา	✓	-	-	✓	-	2
11) การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ	✓	-	-	✓	-	2
12) การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น	✓	-	-	✓	-	2
13) การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวยุติธรรม หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา	✓	-	-	✓	-	2
14) การจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา	-	-	-	✓	-	1

ขอบข่ายการบริหารวิชาการ	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน (2552)	สภามหาวิทยาลัย (2551)	กิตติมา ปริดีติก (2551)	กระทรวงศึกษาธิการ (2550)	ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543)	ความถี่
15) การคัดเลือกหนังสือ แบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา	-	-	-	✓	-	1
16) การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	✓	-	-	✓	-	2
17) การปรับปรุงการเรียนการสอน	-	-	✓	-	-	1

จากตารางสังเคราะห์การบริหารวิชาการ สามารถสรุปขอบข่ายงานที่สำคัญและเกี่ยวข้องกับ การศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ได้ 4 ประเด็น โดยใช้คำเรียกขอบข่ายงานทั้ง 4 นี้ตามหลักสูตร การศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ดังนี้

- 1) การพัฒนาหลักสูตร
 - 2) การจัดประสบการณ์
 - 3) การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้
 - 4) การประเมินพัฒนาการ
- เนื้อหาแต่ละขอบข่ายงานมีรายละเอียดดังนี้

1) การพัฒนาหลักสูตร

ความหมายของการพัฒนาหลักสูตร

สุภัก โอฬาพิริยกุล (2556) การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การจัดมวลประสบการณ์ทั้ง ในและนอกห้องเรียน ตลอดจน การทำความเข้าใจ ควบคุมดูแลและจัดทำแผนการจัดประสบการณ์ เพื่อให้นักเรียน เกิดการพัฒนาทางด้านร่างกาย อารมณ์ – จิตใจ สังคม และสติปัญญา ให้มีความพร้อมที่จะเรียนต่อในชั้นประถมศึกษา

ฉันทิ ธาตุทอง (2550) การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การปรับปรุง เปลี่ยนแปลงหลักสูตร ที่มีอยู่แล้วให้ดียิ่งขึ้น หรือสร้างหลักสูตรขึ้นมาใหม่ให้เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของสภาพ สังคมที่เปลี่ยนแปลงไป และสนองต่อความต้องการของผู้เรียน

สุรศักดิ์ ศิริ (2550) การพัฒนาหลักสูตร มีความหมายสองลักษณะ คือ ลักษณะแรก เป็นการนำหลักสูตรที่มีอยู่แล้วมาปรับเปลี่ยนโดยใช้กรอบของหลักสูตรแกนกลาง ที่กระทรวงศึกษาธิการ กำหนดเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตร และลักษณะที่สอง คือ การนำหลักสูตรที่สร้างขึ้นแล้วไปใช้และมีการตรวจสอบการใช้หลักสูตรตามระยะเวลา แล้วปรับปรุงหลักสูตรโดยพิจารณาถึงความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ จุดหมายของหลักสูตรแกนกลางและสภาพท้องถิ่น ชุมชน ซึ่งเป็นภาระหลักในการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษา

เยาวพา เดชะคุปต์ (2542a) การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การเตรียมหลักสูตรเพื่อให้เด็กในแต่ละช่วงวัยได้มีพัฒนาการที่เหมาะสม

กระบวนการพัฒนาหลักสูตร

กระทรวงศึกษาธิการ (2560b) กล่าวถึง การสร้างหลักสูตรสถานศึกษาจะต้องสนองต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ และปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับธรรมชาติและการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย การสร้างหลักสูตรสถานศึกษา ควรดำเนินการ ดังนี้

1) ศึกษา ทำความเข้าใจหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย คู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย และเอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย รวมทั้งศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับตัวเด็กและครอบครัว สภาพปัจจุบัน สภาพต่างๆ ที่เป็นปัญหา จุดเด่น ภูมิปัญญาท้องถิ่น ความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น

2) จัดทำหลักสูตรสถานศึกษา โดยกำหนดปรัชญาการศึกษา วิสัยทัศน์ ภารกิจหรือพันธกิจ เป้าหมาย มาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตัวบ่งชี้ สภาพที่พึงประสงค์ โดยโครงสร้างหลักสูตรประกอบด้วย การวิเคราะห์สาระการเรียนรู้รายปี เพื่อกำหนดประสบการณ์สำคัญและสาระที่ควรเรียนรู้ในแต่ละช่วงอายุ ระยะเวลาเรียน การจัดประสบการณ์ การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ สื่อและแหล่งการเรียนรู้ การประเมิน พัฒนาการ และการบริหารจัดการหลักสูตร ซึ่งสถานศึกษาอาจกำหนดโครงสร้างหลักสูตรได้ตามความเหมาะสม และความจำเป็นของสถานศึกษาแต่ละแห่ง

3) ประเมินหลักสูตรของสถานศึกษาปฐมวัย แบ่งออกเป็น การประเมินก่อนนำหลักสูตรไปใช้เป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตร องค์ประกอบของหลักสูตรหลังจากที่ได้จัดทำแล้ว โดยอาศัยความคิดเห็นจากผู้ใช้หลักสูตร ผู้มีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตร ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิในด้าน ต่างๆ การประเมินระหว่างการทำหลักสูตรเป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบว่าหลักสูตรสามารถ นำไปใช้ได้ดีเพียงใด ควรมีการปรับปรุงแก้ไขในเรื่องใด และการประเมินหลังการใช้หลักสูตรเป็นการประเมิน เพื่อตรวจสอบหลักสูตรทั้งระบบหลังจากที่ใช้หลักสูตรครบแต่ละช่วงอายุ เพื่อสรุปผลว่าหลักสูตรที่จัดทำควร มีการปรับปรุงหรือพัฒนาให้ดีขึ้นอย่างไร

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2553a) ได้อธิบายถึงกระบวนการพัฒนาหลักสูตร ประกอบด้วย

- 1) การกำหนดจุดหมาย
- 2) การกำหนดเนื้อหา
- 3) การนำหลักสูตรไปใช้
- 4) การประเมินหลักสูตร
- 5) การปรับปรุง และเปลี่ยนแปลงหลักสูตร

เยาวพา เตชะคุปต์ (2542b) การจัดทำหลักสูตรสำหรับเด็กปฐมวัยครูควรมีพื้นฐานเกี่ยวกับ ขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรดังต่อไปนี้

- 1) การศึกษาแหล่งที่มาของหลักสูตร
- 2) การกำหนดวัตถุประสงค์
- 3) การเลือกชนิดของหลักสูตร
- 4) การเตรียมตารางประจำวัน
- 5) การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีคุณค่าให้กับเด็ก
- 6) การผสมผสานประสบการณ์การเรียนรู้
- 7) การประเมินผลหลักสูตร

ตารางที่ 2-2 การสังเคราะห์องค์ประกอบการพัฒนาหลักสูตร

การพัฒนาหลักสูตร	กระทรวงศึกษาธิการ (2560b)	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2553a)	เยาวพา เตชะคุปต์ (2542b)	ความถี่
1) การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	✓	✓	✓	3
1.1) ศึกษา ทำความเข้าใจหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย คู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย และเอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย รวมทั้งศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับตัวเด็กและครอบครัว สภาพปัจจุบัน สภาพต่างๆ ที่เป็นปัญหา จุดเด่น ภูมิปัญญาท้องถิ่น ความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น	✓	-	-	1

การพัฒนาหลักสูตร	กระทรวงศึกษาธิการ (2560b)	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2553a)	เยาวพา เดอะคูปต์ (2542b)	ความถี่
1.2) การกำหนดวัตถุประสงค์			✓	1
2) การกำหนดเนื้อหา	✓	✓	✓	3
2.1) จัดทำหลักสูตรสถานศึกษา โดยกำหนดปรัชญา การศึกษา วิสัยทัศน์ ภารกิจหรือพันธกิจ เป้าหมาย มาตรฐาน คุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตัวบ่งชี้ สภาพที่พึงประสงค์ โดย โครงสร้างหลักสูตรประกอบด้วย การวิเคราะห์สาระการเรียนรู้รายปี เพื่อกำหนดประสบการณ์สำคัญและสาระที่ควร เรียนรู้ในแต่ละช่วงอายุ ระยะเวลาเรียน การจัดประสบการณ์ การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ สื่อและแหล่งการเรียนรู้ การ ประเมิน พัฒนาการ และการบริหารจัดการหลักสูตร ซึ่ง สถานศึกษาอาจกำหนดโครงสร้างหลักสูตรได้ตามความ เหมาะสม และความจำเป็นของสถานศึกษาแต่ละแห่ง	✓	-	-	1
2.2) การเตรียมตารางกิจกรรมประจำวัน	-	-	✓	1
3) การประเมินหลักสูตร	✓	✓	✓	3
3.1) ประเมินหลักสูตรของสถานศึกษาปฐมวัย แบ่งออกเป็น การประเมินก่อนนำหลักสูตร ไปใช้เป็นการประเมินเพื่อ ตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตร องค์ประกอบของหลักสูตร หลังจากที่ได้จัดทำแล้ว โดยอาศัยความคิดเห็นจากผู้ใช้ หลักสูตร ผู้มีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตร ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิในด้าน ต่างๆ การประเมินระหว่าง การดำเนินการใช้หลักสูตรเป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบว่า หลักสูตรสามารถ นำไปใช้ได้ดีเพียงใด ควรมีการปรับปรุง แก้ไขในเรื่องใด และการประเมินหลังการใช้หลักสูตรเป็นการ	✓	-	-	1

การพัฒนาหลักสูตร	กระทรวงศึกษาธิการ (2560b)	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2553a)	เขาวงกต (2542b)	ความถี่
ประเมิน เพื่อตรวจสอบหลักสูตรทั้งระบบหลังจากที่ใช้หลักสูตรครบแต่ละช่วงอายุ เพื่อสรุปผลว่าหลักสูตรที่จัดทำ ควร มีการปรับปรุงหรือพัฒนาให้ดีขึ้นอย่างไร				
3.2) การประเมินผลหลักสูตร	-	-	✓	1
4) การนำหลักสูตรไปใช้	-	✓	-	1
5) การปรับปรุง และเปลี่ยนแปลงหลักสูตร	-	✓	-	1
6) การศึกษาแหล่งที่มาของหลักสูตร	-	-	✓	1
7) การเลือกชนิดของหลักสูตร	-	-	✓	1
8) การเตรียมตารางประจำวัน	-	-	✓	1
9) การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีคุณค่าให้กับเด็ก	-	-	✓	1
10) การผสมผสานประสบการณ์การเรียนรู้	-	-	✓	1

การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การวางแผนแนวทางการจัดการศึกษา เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการสมวัย โดยมีองค์ประกอบ ได้แก่ การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร การกำหนดเนื้อหา และการประเมินหลักสูตร เพื่อให้เด็กเกิดการพัฒนาทางด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญา

2) การจัดประสบการณ์

การจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กปฐมวัยไม่เน้นเพียงเรื่องความรู้หรือเนื้อหาวิชา แต่เน้นการเตรียมความพร้อมเพื่อให้เด็กมีพัฒนาการที่เหมาะสมกับวัย ได้แก่ พัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม จิตใจ และสติปัญญา ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนจึงเน้นการเรียนรู้จากการทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้เกิดประสบการณ์ตรง และเกิดพัฒนาการ 4 ด้าน จึงเรียกว่า “การจัดประสบการณ์”

ความหมายของของการจัดประสบการณ์

ชวลิต ชูกำแหง (2561) การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ คือ การดำเนินการของผู้สอน เพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้ตามหลักสูตร โดยผู้เรียนจะทำกิจกรรมที่อาศัยกระบวนการโยงความสำคัญ เปรียบเทียบ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ดังกล่าว ผลการเรียนรู้จะอยู่ในรูปของความเข้าใจ การคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การประเมินผล

กระทรวงศึกษาธิการ (2560b) การจัดประสบการณ์ เป็นการจัดกิจกรรมในลักษณะการบูรณาการผ่านการเล่น การลงมือกระทำจากประสบการณ์ตรงอย่างหลากหลาย เกิดความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเกิดการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญา ไม่จัดเป็นรายวิชา

สุภัก โอฬาพิริยกุล (2556) การจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนานักเรียนในทุกด้านอย่างต่อเนื่อง ตามแผนการจัดกิจกรรมและประสบการณ์ให้ดำเนินไปตามตารางกิจกรรมประจำวัน รวมถึงการจัดครูเข้าสอน การวางแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ร่วมกับครู การปรับปรุงกิจกรรม การเรียน การสอนให้เหมาะสม การจัดให้มีและใช้สื่อการสอนตลอดจนการจัดสภาพแวดล้อมทั้งในห้องและนอกห้องเรียน

ชิตาพร เอี่ยมสะอาด (2548) กล่าวว่า การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนการสอนให้แก่เด็กอายุ 0 – 5 ปี ในรูปของกิจกรรมและการจัดสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน เพื่อให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรงโดยผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญาให้พร้อมตามศักยภาพของเด็ก

เยาวพา เตชะคุปต์ (2542a) กล่าวว่า การจัดประสบการณ์ หมายถึง การจัดประสบการณ์ที่มีความหมายต่อตัวผู้เรียนคือการให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์หรือมีส่วนร่วมในกลุ่ม ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสพัฒนาทักษะทางสังคม ความคิดสร้างสรรค์ ทักษะของการอยู่ร่วมกันในสังคมประชาธิปไตย และการเรียนรู้เนื้อหาวิชา ผลของการเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียนมีความต้องการที่จะเรียน มีทักษะของความเป็นผู้นำ รู้จักทำงานเป็นกลุ่ม การแก้ปัญหา ตลอดจนสามารถประเมินผล การเรียนรู้ของตนเองได้

หลักการจัดประสบการณ์

กระทรวงศึกษาธิการ (2560b) กำหนดหลักการจัดประสบการณ์ ไว้ดังนี้

1) จัดประสบการณ์การเล่นและการเรียนรู้้อย่างหลากหลาย เพื่อพัฒนาเด็กโดยองค์รวมอย่างสมดุลและต่อเนื่อง

2) เน้นเด็กเป็นสำคัญ สนองความต้องการ ความสนใจ ความแตกต่างระหว่างบุคคลและบริบทของสังคมที่เด็กอาศัยอยู่

3) จัดให้เด็กได้รับการพัฒนา ให้มีความสำคัญกับกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาการของเด็ก

4) จัดการประเมินพัฒนาการให้เป็นกระบวนการอย่างต่อเนื่อง และเป็นส่วนหนึ่งของการจัดประสบการณ์ พร้อมทั้งนำผลการประเมินมาพัฒนาเด็กอย่างต่อเนื่อง

5) ให้พ่อแม่ ครอบครัว ชุมชน และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง มีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็ก

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2553b) การจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยต้องจัดประสบการณ์ที่ส่งเสริมพัฒนาการให้การศึกษาที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ ยึดหลักการอบรมเลี้ยงดู ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาเด็กโดยองค์รวมตอบสนองความต้องการ ความสนใจ ความแตกต่างระหว่างบุคคลและบริบทของสังคมที่เด็กอาศัยอยู่ โดยเน้นเรื่องการเล่นอย่างมีจุดหมาย ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญที่นำไปสู่การจัดประสบการณ์ให้กับเด็ก จัดประสบการณ์ในรูปแบบบูรณาการผ่านการเล่นได้รับประสบการณ์ตรงด้วยการลงมือกระทำ ได้ใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้าในการสัมผัสสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมรอบตัวเสริมสร้างลักษณะนิสัยที่ดี และทักษะการใช้ชีวิตประจำวันให้เด็กได้ค้นพบศักยภาพของตนเองโดยให้ความสำคัญกับการเรียนรู้อย่างมีความสุข

การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ต้องสอดคล้องกับแนวทางและจุดเน้นของหลักสูตรสถานศึกษาแต่ละแห่งมีลักษณะเฉพาะเช่นหลักสูตรที่เน้นการบูรณาการผ่านการเล่นหลักสูตรที่เน้นพหุปัญญาหลักสูตรที่จัดตามวัตรกรรมทางการศึกษาปฐมวัย ดังนั้นการออกแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้จึงต้องสอดคล้องกับแนวทางและจุดเน้นของแต่ละหลักสูตรที่มีความเฉพาะ

เยาวพา เดชะคุปต์ (2542b) กล่าวถึงหลักการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย ดังนี้

1) ประสบการณ์การเรียนรู้ ควรสอดคล้องกับพัฒนาการของเด็ก

2) ประสบการณ์การเรียนรู้ ควรให้เหมาะสมกับความสนใจและความต้องการของเด็ก

3) ประสบการณ์การเรียนรู้ ควรจัดให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของสิ่งที่จะเรียนและควรให้เด็กได้มีโอกาสคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น เป็นผู้มีความรับผิดชอบ

4) ประสบการณ์ที่จัดควรเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อเด็กกิจกรรมที่นำไปใช้ในการจัดประสบการณ์ควรมีวิธีใช้แรงจูงใจเร้าความสนใจของเด็กไม่ให้ซ้ำซาก

5) ควรหาแนวทางในการประเมินผลที่เหมาะสม

แนวทางการจัดประสบการณ์

กระทรวงศึกษาธิการ (2560b) ได้กำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์ ไว้ดังนี้

1. จัดประสบการณ์ให้สอดคล้องกับจิตวิทยาพัฒนาการและการทำงานของสมองที่เหมาะสมกับอายุ วุฒิภาวะ และระดับพัฒนาการ เพื่อให้เด็กทุกคนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ

2. จัดประสบการณ์ให้สอดคล้องกับแบบการเรียนรู้ของเด็ก เด็กได้ลงมือกระทำเรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้า ได้เคลื่อนไหว สำรวจ เล่น สังเกต สืบค้น ทดลอง และ คิดแก้ปัญหาด้วยตนเอง

3. จัดประสบการณ์แบบบูรณาการ โดยบูรณาการทั้งกิจกรรม ทักษะ และสาระการเรียนรู้

4. จัดประสบการณ์ให้เด็กได้คิดริเริ่ม วางแผน ตัดสินใจลงมือกระทำ และนำเสนอความคิดโดยผู้สอนหรือผู้จัดประสบการณ์เป็นผู้สนับสนุนอำนวยความสะดวก และเรียนรู้ร่วมกับเด็ก

5. จัดประสบการณ์ให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับเด็กอื่น กับผู้ใหญ่ ภายใต้สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในบรรยากาศที่อบอุ่น มีความสุข และเรียนรู้การทำกิจกรรมแบบร่วมมือในลักษณะต่าง ๆ กัน

6. จัดประสบการณ์ให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับสื่อและแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายและอยู่ในวิถีชีวิตของเด็ก สอดคล้องกับบริบท สังคม และวัฒนธรรมที่แวดล้อมเด็ก

7. จัดประสบการณ์ที่ส่งเสริมลักษณะนิสัยที่ดีและทักษะการใช้ชีวิตประจำวัน ตามแนวทางหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ตลอดจนสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม และการมีวินัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

8. จัดประสบการณ์ทั้งในลักษณะที่มีการวางแผนไว้ล่วงหน้าและแผนที่เกิดขึ้นในภาพจริง โดยไม่ได้คาดการณ์ไว้

9. จัดทำสารนิเทศน์ด้วยการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กเป็นรายบุคคล นำมาไตร่ตรองและใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเด็กและการวิจัยในชั้นเรียน

10. จัดประสบการณ์โดยให้พ่อแม่ ครอบครัว และชุมชนมีส่วนร่วม ทั้งการวางแผน การสนับสนุนสื่อ แหล่งเรียนรู้ การเข้าร่วมกิจกรรม และการประเมินพัฒนาการ

จากความหมายของการจัดประสบการณ์ของนักวิชาการที่กล่าวไว้ข้างต้น สรุปได้ว่าการจัดประสบการณ์ หมายถึง การจัดกิจกรรมประจำวัน และการจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญา ให้พร้อมตามศักยภาพของเด็ก

3) การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้

จිරะพันธุ์ พูลพัฒน์ และคณะ (2554) ได้เสนอแนวคิดการจัดสภาพแวดล้อม และสื่อการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยไว้ดังนี้

แนวคิดการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้

1. การจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้โดยเน้น ความสำคัญ ของผู้เรียน (Child-centered environment)

2. การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้โดยเน้นความสำคัญของปฏิสัมพันธ์และความเชื่อมโยงระหว่างผู้เรียนและสังคมของผู้เรียนในกระบวนการเรียนรู้ (Community-centered environment)

3. การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้โดยให้ความสำคัญต่อความรู้หรือสาระของสิ่งที่ต้องเรียนรู้ (Knowledge-centered environment)

4. การจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ส่วน ได้แก่ การจัดสภาพแวดล้อมภายนอกอาคาร และการจัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียน โดยมีรายละเอียดดังนี้

การจัดสภาพแวดล้อมภายนอกอาคาร

1. การจัดเนื้อที่ ควรมีลักษณะดังนี้

(1) ที่ตั้งโรงเรียน

(2) ไม่ไกลจากชุมชน สามารถเดินทางได้สะดวก

(3) มีสิ่งแวดล้อมที่ดี ปราศจากแหล่งเสื่อมโทรม เสียง กลิ่น คว้น มารบกวน ทั้งอยู่ไกลจากแหล่งอันตราย

(4) สภาพพื้นที่เหมาะแก่การก่อสร้างโรงเรียน ทั้งมีผืนดินที่อุดมสมบูรณ์และระบายน้ำได้ดี ปลูกต้นไม้ได้ง่าย

(5) ควรมีสายเมนไฟฟ้า ประปา และท่อระบายน้ำผ่าน

2. การจัดบริเวณ มีลักษณะดังนี้

(1) โรงเรียนอนุบาลควรมีพื้นที่กว้างพอ โดยยึดหลัก นักเรียน 1 ต่อเนื้อที่ 10 ตารางเมตร

(2) โรงเรียนอนุบาลควรมีเนื้อที่ไม่ต่ำกว่า 8 ไร่

(3) ควรมีสนามสำหรับให้เด็กวิ่ง และจัดกิจกรรมของโรงเรียน

(4) ควรตกแต่งให้มีลักษณะร่มรื่นสวยงาม มีดอกไม้ประดับและต้นไม้ให้ร่มเงา

3. การจัดสนาม ของโรงเรียนอนุบาลควรมีเนื้อที่ไม่น้อยกว่า 3 ไร่ และแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

(1) บริเวณที่มีการปูพื้น ควรมีเนื้อที่ประมาณ 200 ตารางวา

(2) บริเวณติดตั้งอุปกรณ์ของเด็ก ควรมีเนื้อที่ประมาณ 200 ตารางวา

(3) บริเวณที่เป็นสนามหญ้า สำหรับกิจกรรมกลางแจ้ง และให้เด็กได้วิ่งเล่น ควรมีเนื้อที่ไม่น้อยกว่า 2 ไร่

ทั้งนี้บริเวณโดยรอบโรงเรียนต้องมีความสะอาด เรียบร้อย มีทางระบายน้ำทิ้ง และกำจัดขยะ รวมไปถึงการควบคุมดูแลเด็กอย่างใกล้ชิด อาจเป็นการสร้างรั้วกั้นให้เป็นขอบเขตที่แน่นอน เพื่อความสะดวกในการดูแลเด็กและทรัพย์สินของโรงเรียน

การจัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียน มีหลักการดังนี้

1. การจัดวางวัสดุควรจัดให้เหมาะสมกับวัยและพัฒนาการ และคำนึงถึงการที่เด็กจะสามารถใช้หรือทำกิจกรรมได้อย่างสะดวกด้วยตนเอง

2. วัสดุอุปกรณ์ สื่อ เครื่องเล่น ควรมีขนาดเหมาะสมกับเด็กปฐมวัย

3. การจัดพื้นที่ในห้องเรียนควรจัดให้เหมาะสม โดยคำนึงถึงสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ดังนี้

(1) ทิศทางลมเหมาะสม

(2) แสงสว่างเหมาะสม ไม่รบกวนสายตาเด็กขณะทำกิจกรรม

(3) สร้างบรรยากาศให้ร่มรื่น

(4) ทุกจุดของห้องสามารถมองเห็นได้โดยทั่วถึง

(5) จัดวางอุปกรณ์ที่สะดวกต่อการปฏิบัติกิจกรรม

4. สภาพแวดล้อมในห้องควรมีความปลอดภัย

5. ซึ่งการจัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนมีขอบข่ายงาน การจัดมุมประสบการณ์ สื่อส่งเสริมพัฒนาการ ดังนี้

การจัดมุมประสบการณ์ เป็นมุมที่ให้เด็กได้ฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ด้วยตนเอง ตัวอย่างมุมประสบการณ์ เช่น

1. มุมบทบาทสมมติ

2. มุมภาษา

3. มุมสร้าง

4. มุมประสาทสัมผัส

5. มุมศิลปะ

สื่อส่งเสริมพัฒนาการ

1. หลักการใช้สื่อการสอน

(1) เตรียมตัวผู้สอน โดยการศึกษาสื่อก่อนนำไปใช้ประกอบการสอน

(2) เตรียมจัดสภาพแวดล้อม โดยการเตรียมวัสดุ เครื่องมือ และอุปกรณ์ที่จำเป็นต้อง

ใช้ให้พร้อม

(3) เตรียมพร้อมผู้เรียน โดยการแนะนำหรือให้ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเนื้อหาที่

เกี่ยวข้องกับสื่อชิ้นนั้นให้เข้าใจ

(4) การใช้สื่อ ผู้สอนต้องใช้สื่อให้เหมาะสมกับขั้นตอนที่เตรียมไว้

(5) การติดตามผล โดยใช้ผู้เรียนตอบคำถาม เพื่อเป็นการทดสอบว่าเข้าใจเนื้อหาจากสื่อนั้นหรือไม่

2. ประเภทของสื่อการสอน

(1) แบ่งตามลักษณะการใช้

- สื่อแวดล้อมตามธรรมชาติ
- สื่อที่ต้องจัดทำขึ้น

(2) แบ่งตามรูปแบบและวิธีการ

- สื่อการสอนประเภทวัสดุ
- สื่อการสอนประเภทอุปกรณ์
- สื่อการสอนประเภทวิธีการ

(3) แบ่งตามสาระการเรียนรู้

- หมวดภาษา
- หมวดสังคมศึกษา
- หมวดวิทยาศาสตร์
- หมวดคณิตศาสตร์
- หมวดดนตรี
- หมวดศิลปศึกษา
- หมวดพลานามัย

(4) แบ่งตามประสบการณ์

- ประสบการณ์ตรง
- ประสบการณ์รอง
- ประสบการณ์นาฏการ
- การสาธิต
- การศึกษานอกสถานที่
- นิทรรศการ
- โทรทัศน์และภาพยนตร์
- ภาพนิ่ง วิद्यุ และการบันทึกเสียง
- ทัศนสัญลักษณ์
- วจนสัญลักษณ์

3. การผลิตสื่อการสอน มีขั้นตอนต่อไปนี้

- (1) สำรวจความต้องการ สำหรับการผลิตสื่อเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างแท้จริง
- (2) กำหนดเป้าหมายในการผลิตสื่อ
- (3) วิเคราะห์กลุ่มเป้าหมายผู้ใช้สื่อ
- (4) กำหนดจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม ในการบรรลุผลของการใช้สื่อ
- (5) วิเคราะห์และจัดทำเนื้อหา
- (6) เลือกประเภทสื่อที่จะผลิต
- (7) ผลิตสื่อ
- (8) ทดลองใช้สื่อในเบื้องต้น
- (9) ทดลองใช้สื่อในภาคสนาม กับผู้เรียนจริง
- (10) นำสื่อไปใช้ และปรับปรุงพัฒนาสื่อ

4. การวางแผนการใช้สื่อการสอน มีขั้นตอนต่อไปนี้

- (1) วิเคราะห์ลักษณะผู้เรียน
- (2) กำหนดวัตถุประสงค์
- (3) เลือกและดัดแปลง หรือ ออกแบบสื่อใหม่
- (4) การใช้สื่อ
- (5) การกำหนดการตอบสนองของผู้เรียน
- (6) การประเมินการใช้สื่อ

สรุปได้ว่า การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ หมายถึง การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายในห้องเรียน และ ภายนอกห้องเรียน เพื่อให้ผู้เรียนส่งเสริมให้เด็ก มีพัฒนาการสมวัย

4) การประเมินพัฒนาการ

ความหมายของการประเมินพัฒนาการ

การประเมินพัฒนาการของเด็กปฐมวัย มีหลักการเพื่อให้ทราบถึงความก้าวหน้าของ พัฒนาการด้านต่าง ๆ ตลอดจนพฤติกรรมและความสามารถของเด็ก ผลของการประเมิน จึงควรรนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาแนวทางการจัดประสบการณ์ให้แก่เด็ก ตลอดจน นำมาแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พัฒนาไปตามวัย โดยมีหลักการดังต่อไปนี้

สมาคมวิชาชีพครูปฐมวัย (2560) กล่าวว่า การวัดและการประเมินผลการเรียน การสอน หมายถึง กระบวนการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมและความสามารถของเด็กในด้านต่าง ๆ ทั้งในเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพอย่างต่อเนื่อง แล้วนำมาเรียบเรียงอย่างเป็นระบบ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจเกี่ยวกับเด็ก หรือการจัดประสบการณ์ให้แก่เด็ก

สุภัค โอฬาทิรียกุล (2556) การวัดผลและประเมินผล หมายถึง การประเมินพัฒนาการ และการเรียนรู้ที่ได้จากการใช้เครื่องมือต่าง ๆ ในการตรวจสอบความพร้อมและพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ – จิตใจ สังคม และสติปัญญาของผู้เรียน ตามจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย

นภเนตร ธรรมบวร (2551) กล่าวว่า การวัดและการประเมินผลการเรียนการสอน หมายถึง การประเมินผลพัฒนาการเด็กถือเป็นสิ่งที่จำเป็นและมีความสำคัญมากในการประเมินผลพัฒนาการเด็ก ครูควรประเมินพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน อันได้แก่ พัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา การประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ

เยาวพา เดชะคุปต์ (2542a) กล่าวว่า การวัดและการประเมินผลการเรียนการสอน หมายถึง การประเมินพัฒนาการของเด็กในทุก ๆ ด้าน ซึ่งครูต้องหาแนวทางในการประเมินผลหลายวิธีและหลายแนวทาง

หลักการประเมินพัฒนาการ

กระทรวงศึกษาธิการ (2560b) กล่าวว่า การประเมินพัฒนาการควรมียึดหลัก ดังนี้

- 1) วางแผนการประเมินพัฒนาการอย่างเป็นระบบ
- 2) ประเมินพัฒนาการเด็กครบทุกด้าน
- 3) ประเมินพัฒนาการเด็กเป็นรายบุคคลอย่างสม่ำเสมอ ต่อเนื่องตลอดปี
- 4) ประเมินพัฒนาการตามสภาพจริงจากกิจกรรมประจำวัน ด้วยเครื่องมือและวิธีการที่หลากหลาย ไม่ควรใช้แบบทดสอบ

5) สรุปผลการประเมิน จัดทำข้อมูลและนำผลการประเมินไปใช้พัฒนาเด็ก

สำหรับวิธีการประเมินที่เหมาะสมและควรใช้กับเด็กอายุ 3-6 ปี ได้แก่ การสังเกต การบันทึก พฤติกรรม การสนทนากับเด็ก การสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ข้อมูลจากผลงานเด็ก ที่เก็บอย่างมีระบบ

นภเนตร ธรรมบวร (2551) กล่าวว่า จำเป็นต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาการด้านต่าง ๆ ดังนี้

1) ความเป็นเอกลักษณ์ของเด็ก กล่าวคือ เด็กแต่ละคนมีอัตราการเจริญเติบโตเฉพาะของตนเอง

2) ความคิดรวบยอด (self-concept) เกี่ยวกับตนเองของเด็กจะส่งผลต่อวิธีการในการเรียนรู้ของเด็ก

3) พัฒนาการการเรียนรู้ทุกด้านของเด็ก ไม่เฉพาะแต่พัฒนาการด้านสติปัญญา ถือเป็นหัวใจสำคัญของการจัดสิ่งแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้แก่เด็ก

4) เด็กปฐมวัยเรียนรู้ได้ดีที่สุดโดยผ่านประสบการณ์ตรงการทดลอง และการค้นพบ

5) การจัดประสบการณ์การเรียนรู้แก่เด็กจำเป็นต้องคำนึงถึงพื้นฐานทางด้านครอบครัว ความสนใจรวม ตลอดจนระดับพัฒนาการของเด็กแต่ละคนในชั้นเรียน

เทคนิควิธีการในการประเมินผลพัฒนาการเด็กมีแตกต่างกันไปหลายวิธี เช่น การสังเกตพฤติกรรมเด็ก การสัมภาษณ์ พูดคุย การใช้แบบประเมินผลพัฒนาการ การเขียนบันทึกเกี่ยวกับตัวเด็ก (anecdotes) ซึ่งเป็นบันทึกที่ครูเขียนเกี่ยวกับเด็กแต่ละคน เนื้อหาจะเกี่ยวพันกับพัฒนาการการเจริญเติบโต จุดเด่น จุดอ่อน รวมตลอดถึงปัญหา หรือข้อวิตกกังวลต่าง ๆ เกี่ยวกับตัวเด็ก แฟ้มผลงานเด็ก (portfolios) ก็ถือเป็นเครื่องมือการประเมินผลที่มีประสิทธิภาพเครื่องมือหนึ่ง แฟ้มผลงานเด็กจะประกอบด้วยผลงานต่าง ๆ ของเด็ก อาทิ ผลงานด้านศิลปะ ภาษา คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ นอกจากนี้ภาพถ่ายเทปบันทึกเสียงรวมตลอดถึงการบันทึกเทปวีดิทัศน์ก็สามารถใช้ในการบันทึกข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับพัฒนาการเด็กเพื่อใช้ในการประเมินผลได้

การประเมินผลจะให้ข้อมูลที่สำคัญแก่ครูเด็กและผู้ปกครองครู สามารถนำผลที่ได้จากการประเมินมาใช้ในการวางแผนการจัดประสบการณ์ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของเด็ก รวมถึงท้าทายความสามารถของเด็ก นอกจากนั้นผลที่ได้จากการประเมินยังสามารถนำไปใช้ในการประชุมพูดคุยกับผู้ปกครอง เกี่ยวกับพัฒนาการความก้าวหน้าของเด็ก

บันทึก (journal) ที่เด็กเขียนสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินผลได้ ทั้งนี้เนื่องจากการเขียนบันทึกจะช่วยให้เด็กเข้าใจ และตระหนักในความก้าวหน้าของตนเองได้ดีขึ้น ขณะเดียวกันก็ช่วยให้ครูเรียนรู้เกี่ยวกับความรู้สึกของเด็กมากยิ่งขึ้น

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2553b) กล่าวว่า การประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย ต้องสอดคล้องกับเป้าหมายในการพัฒนาเด็กคุณลักษณะของเด็กตามวัย โดยเน้นความแตกต่างของเด็กรายบุคคล ผู้ประเมินต้องมีความรู้ความเข้าใจในพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก ตลอดจนความเข้าใจในเรื่องการประเมินอย่างละเอียดว่าจะประเมินอะไร เมื่อไร

และอย่างไร สามารถเลือกเครื่องมือวิธีการและรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบอย่างถูกต้อง เพื่อให้ผลการประเมินมีความเที่ยงตรงและน่าเชื่อถือ การประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ถือเป็นกระบวนการต่อเนื่อง และเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมปกติที่จัดให้เด็กในแต่ละวัน โดยนำข้อมูลในการประเมินมาพิจารณาปรับปรุงวางแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้เด็กแต่ละคนได้รับการพัฒนาตามเป้าหมาย

ตารางที่ 2-3 การสังเคราะห์องค์ประกอบการประเมินพัฒนาการ

องค์ประกอบการประเมินพัฒนาการ	กระทรวงศึกษาธิการ (2560b)	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2553b)	ความถี่
1) การวางแผน	✓	✓	2
1.1) วางแผนการประเมินพัฒนาการอย่างเป็นระบบ	✓		1
1.2) การประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย ต้องมีความรู้ความเข้าใจในพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก ตลอดจนความเข้าใจในเรื่องการประเมินอย่างละเอียดว่าจะประเมินอะไร เมื่อไร และอย่างไร		✓	1
2) การจัดเก็บข้อมูลและประเมินพัฒนาการ	✓	✓	2
2.1) ประเมินพัฒนาการเด็กครบทุกด้าน	✓		1
2.2) ประเมินพัฒนาการเด็กเป็นรายบุคคลอย่างสม่ำเสมอ ต่อเนื่องตลอดปี	✓		1
2.3) ประเมินพัฒนาการตามสภาพจริงจากกิจกรรมประจำวัน ด้วยเครื่องมือและวิธีการที่หลากหลาย ไม่ควรใช้แบบทดสอบ	✓		1
2.4) การประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ถือเป็นกระบวนการต่อเนื่อง และเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมปกติที่จัดให้เด็กในแต่ละวัน		✓	1

องค์ประกอบการประเมินพัฒนาการ	กระทรวงศึกษาธิการ (2560b)	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2553b)	ความถี่
3) สรุปผลการประเมิน จัดทำข้อมูล	✓		
4) การนำผลการประเมินไปใช้พัฒนาเด็ก	✓	✓	2
4.1) นำข้อมูลในการประเมินมาพิจารณาปรับปรุงวางแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้เด็กแต่ละคนได้รับการพัฒนาตามเป้าหมาย		✓	1

จากความหมายของการประเมินพัฒนาการของนักวิชาการที่กล่าวไว้ข้างต้น สรุปได้ว่าการประเมินพัฒนาการ หมายถึง การวางแผนการประเมินพัฒนาการ การเก็บข้อมูลและประเมินพัฒนาการ และการนำผลการประเมินไปใช้ โดยคำนึงถึงความแตกต่างของแต่ละบุคคลเพื่อนำผลการประเมินไปพัฒนาเด็กให้เหมาะสมกับวัย

2.2 แนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป (High Scope Learning)

2.2.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป

ดร.เดวิด ไวคาร์ท (Dr.David Weikart) ประธานมูลนิธิวิจัยการศึกษาไฮสโคป (High/Scope Educational Research Foundation) เป็นผู้ริเริ่มและร่วมกับคณะนักวิชาการและนักวิจัย อาทิ แมรี โฮแมน (Mary Hohmann) และ ดร.แลร์รี่ ชไวฮาร์ต (Dr.Larry Schweinhart) พัฒนาขึ้นจากโครงการเพอรี พรี สคูล (Perry Preschool Project) ตั้งแต่พ.ศ. 2505 ซึ่งเป็นหนึ่งในโครงการ Head Start เพื่อช่วยเหลือเด็กด้อยโอกาสให้มีการศึกษาที่เหมาะสม และประสบความสำเร็จในชีวิต

มูลนิธิวิจัยการศึกษาไฮสโคปได้ศึกษาเปรียบเทียบเด็ก 3 กลุ่ม ประกอบด้วยกลุ่มที่ได้รับการสอนจากครูโดยตรง (Direct Instruction) กลุ่มเนอร์สเซอรีแบบดั้งเดิม (Traditional Nursery) และกลุ่มที่ได้รับการสอนโปรแกรมไฮสโคป จากการศึกษาติดตามเด็กเหล่านี้ตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงอายุ 29 ปี พบว่ากลุ่มที่เรียนด้วยโปรแกรมไฮสโคปมีปัญหาพฤติกรรมทางสังคม-อารมณ์ เช่น

การถูกจับข้อหาลักขโมย ทำร้ายผู้อื่น บกพร่องทางอารมณ์ และล้มเหลวในชีวิตน้อยกว่าอีก 2 กลุ่ม ดังนั้น โปรแกรมนี้จึงพิสูจน์ได้ว่าช่วยป้องกันอาชญากรรม เพิ่มพูนความสำเร็จทางการศึกษาและผลผลิตตลอดชีวิต

นอกจากนี้ มูลนิธิฯ ได้พัฒนาระบบการฝึกอบรมบุคลากรที่มีประสิทธิภาพ เรียนรู้ได้ง่าย เผยแพร่ในประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก โดยเฉพาะในประเทศสหรัฐอเมริกา ครูจำนวนมากกว่า 33,000 คน ได้รับการฝึกอบรมในเรื่องไฮสโคป และจากการสำรวจสมาชิกมากกว่า 200,000 คน ของสมาคมการศึกษาปฐมวัยแห่งชาติ (NAEYC) พบว่า ร้อยละ 28 ของสมาชิกได้รับการฝึกอบรมในเรื่องไฮสโคป และร้อยละ 44 ใช้โปรแกรมไฮสโคปในบางบริบทด้วย (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา & กระทรวงศึกษาธิการ, 2550)

นภเนตร ธรรมบวร (2551) กล่าวว่า โปรแกรมไฮสโคป เน้นการเรียนรู้แบบลงมือทำ (Active learning) ผ่านมุมเล่นที่หลากหลายด้วยสื่อและกิจกรรมที่เหมาะสมกับพัฒนาการของเด็ก มีความสมดุลระหว่างกิจกรรมที่ครูวางแผนการสอนและประสบการณ์ที่เด็กริเริ่ม ผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญมากในการศึกษาแนวนี้ เพราะต้องปฏิบัติต่อลูกว่าเป็นผู้เรียนรู้ที่สามารถและมีความกระตือรือร้น

กุลยา ตันติผลาชีวะ (2551) การเรียนการสอนแบบไฮสโคป (High Scope) เน้นการเรียนรู้ด้วยการลงมือกระทำของเด็ก เริ่มตั้งแต่เลือกเรื่องที่สนใจแล้ววางแผน ปฏิบัติตามแผน และทบทวน เป็นการสร้างองค์ความรู้จากการที่เด็กได้ลงมือกระทำกับอุปกรณ์หรือสิ่งแวดล้อมซึ่งถือเป็นประสบการณ์ตรง

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2550) กล่าวว่า การเรียนการสอนแบบไฮสโคป เน้นการเรียนรู้แบบลงมือกระทำผ่านมุมเล่นที่หลากหลาย ด้วยสื่อและกิจกรรมที่เหมาะสมกับพัฒนาการของเด็กและการแก้ปัญหาอย่างกระตือรือร้น

จากความหมายของการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคปของนักวิชาการที่กล่าวไว้ข้างต้น สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป หมายถึง การจัดกิจกรรมโดยให้เด็กเรียนรู้ผ่านการลงมือทำ โดยเริ่มตั้งแต่เลือกเรื่องที่สนใจแล้ววางแผน ปฏิบัติตามแผน ผ่านมุมเล่นที่หลากหลาย ด้วยสื่อและกิจกรรมที่เหมาะสมกับพัฒนาการของเด็ก และทบทวนเพื่อเป็นการสร้างองค์ความรู้

2.2.2 หลักการแนวความคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ในระดับปฐมวัย

Hohmann และ Weikart (1995) อ้างถึงใน นภเนตร ธรรมบวร (2551) กล่าวว่า การเรียนรู้แบ่งออกเป็น 5 ส่วนประกอบสำคัญ หรือเรียกว่าวงล้อแห่งการเรียนรู้ (High Scope wheel of learning) ดังนี้

แผนภาพที่ 2 วงล้อแห่งการเรียนรู้ (High Scope wheel of learning)

1. การเรียนรู้ผ่านการลงมือทำ (Active learning) เด็กจะริเริ่มกิจกรรมจากความสนใจและความตั้งใจของตนเอง เลือกอุปกรณ์และตัดสินใจว่าจะใช้อุปกรณ์นั้นอย่างไรในขณะที่เล่น เด็กมักจะมีการเล่าว่าตนกำลังทำอะไร หรือ ทำอะไรไปแล้วบ้าง เป็นการเรียนรู้วิธีการพูด และการรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น ได้พัฒนาการคิดควบคู่ไปกับการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง

2. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ใหญ่และเด็ก (Adult-child interaction) ไฮสโคป เน้นให้ผู้ใหญ่สร้างบรรยากาศที่อบอุ่นและปลอดภัยแก่เด็ก เป็นการสร้างความมั่นใจ ทำให้เด็กกล้าพูดกล้าแสดงออก และกล้าปรึกษาปัญหา มีการป้อนคำถามให้เด็กเกิดความคิดและจินตนาการ ต้องใส่ใจเรื่องเล็กน้อย และไม่เบื่อก่อนที่จะตอบคำถามเด็ก

3. การจัดสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ (Learning environment) โดยสิ่งแวดล้อมเป็นเสมือนครูคนที่สาม มีสาระครอบคลุม 3 ส่วน คือ

3.1 พื้นที่ ต้องน่าอยู่ น่าเข้าไปเล่น วัสดุที่ใช้มีความอ่อนนุ่ม มีการจัดแบ่งมุมต่าง ๆ ชัดเจน

3.2 สื่อ เริ่มต้นจากสื่อที่เป็นรูปธรรมไปสู่นามธรรม คือ เริ่มต้นจากสื่อของจริง, ของจำลอง, ภาพถ่าย, ภาพโครงร่าง และสัญลักษณ์ เพื่อให้สะท้อนถึงความสนใจที่หลากหลายของเด็ก และระดับความสามารถในการเรียนรู้จากสื่อ

3.3 การจัดเก็บ จัดเก็บสื่อด้วยวงจร ค้นหา - ใช้ - เก็บคืน (Find-Use-Return-Cycle) เพื่อให้เด็กสังเกต จัดกลุ่ม มีความรับผิดชอบ เป็นการพัฒนาการเรียนรู้ทางสังคมด้วย

4. กิจวัตรประจำวัน (Daily routine) การวางแผนกิจวัตรประจำวันจะมีความสม่ำเสมอ เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้แบบลงมือทำ ผ่านการวางแผน ปฏิบัติ และทบทวน (Plan – Do – Review Process) การวางแผนนั้นครูสามารถสังเกตลักษณะแผนงานของเด็กแต่ละคนว่าในแต่ละวันเด็กจะทำอะไร หรือเข้าเล่นในมุมใดบ้าง ทั้งนี้ ครูอาจช่วยเตรียมอุปกรณ์หรือช่วยเสริมประสบการณ์ การวางแผนของเด็กได้ ในช่วงของการปฏิบัติตามแผนงานกิจกรรมที่เด็กวางไว้ ครูสามารถสังเกต พัฒนาการจากวิธีการเล่น ความสนใจของเด็กแต่ละคน เมื่อถึงช่วงกระบวนการทบทวนจะได้สะท้อน พูดคุยและนำเสนอสิ่งที่ได้ทำ โดยการอภิปราย วิเคราะห์เชื่อมโยง ทำให้เด็กเข้าใจสิ่งที่เกิดขึ้นกับผลลัพธ์ได้

5. การประเมินผล ในแต่ละวันครูจะรวบรวมข้อมูลของเด็ก สมาชิกครูที่สอนร่วมกัน จะมีการวางแผนก่อนที่เด็กจะมา หรือ หลังจากเด็กกลับบ้าน โดยแลกเปลี่ยนเพื่อวางแผนสำหรับการเรียนในครั้งต่อไป ได้สร้างแบบประเมินขึ้นมา 2 ชุด

5.1 แบบประเมินคุณภาพโปรแกรม (High Scope program quality assessment : POA) เพื่อประเมินมาตรฐานต่าง ๆ เช่น การจัดห้องเรียน สื่อ การวางแผน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับเด็ก ความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง เป็นต้น

5.2 แบบสังเกตบันทึกพฤติกรรมเด็ก (High Scope child observation record : COR) ประเมินพัฒนาการเด็กจากการสังเกตขณะทำกิจกรรมในแต่ละวัน

2.2.3 องค์ประกอบของการเรียนรู้โฮสโคป

Hohmann และ Weikart (1995) อ้างถึงใน สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2550) หลักการที่สำคัญของโฮสโคปในระดับปฐมวัย คือ การเรียนรู้แบบลงมือกระทำ ซึ่งถือว่าเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาเด็ก การเรียนรู้แบบลงมือกระทำ จะเกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดในโปรแกรมที่พัฒนาเด็กอย่างเหมาะสมกับพัฒนาการ การเรียนรู้แบบลงมือกระทำ หมายถึง การเรียนรู้ซึ่งเด็กได้จัดกระทำกับวัตถุ ได้มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคล ความคิดและเหตุการณ์ จนกระทั่งสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ได้แก่

1) **การเลือกและตัดสินใจ** เด็กจะเป็นผู้ริเริ่มกิจกรรมจากความสนใจและความตั้งใจของตนเอง เด็กเป็นผู้เลือกวัสดุอุปกรณ์และตัดสินใจว่าจะใช้วัสดุอุปกรณ์นั้นอย่างไร การที่เด็กมีโอกาสเลือกและตัดสินใจทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองมากกว่าได้รับการถ่ายทอดความรู้จากผู้ใหญ่นั้น ผู้ใหญ่ที่ตระหนักถึงความสำคัญเรื่องการเลือกและการตัดสินใจต้องจัดให้เด็กมีอิสระที่จะเลือกได้ตลอดทั้งวันขณะที่ปฏิบัติกิจวัตรประจำวันไม่ใช่เฉพาะในช่วงเวลาเล่นเสรีเท่านั้น

2) **การเลือกใช้สื่อ** ในห้องเรียนที่เด็กเรียนรู้แบบลงมือกระทำจะมีเครื่องมือ และวัสดุอุปกรณ์ที่หลากหลาย เพียงพอ และเหมาะสมกับระดับอายุของเด็ก เด็กต้องมีโอกาสและมีเวลาเพียงพอที่จะเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์อย่างอิสระ เมื่อเด็กใช้เครื่องมือหรือวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เด็กจะมีโอกาสเชื่อมโยงการกระทำต่าง ๆ การเรียนรู้ในเรื่องของความสัมพันธ์ และมีโอกาสในการแก้ปัญหามากขึ้น

3) **การใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5** การเรียนรู้ด้วยการลงมือกระทำเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประสาทสัมผัสทั้ง 5 การให้เด็กได้สำรวจและจัดกระทำกับวัตถุโดยตรงทำให้เด็กรู้จักวัตถุหลังจากที่เด็กคุ้นเคยกับวัตถุ แล้วเด็กจะนำวัตถุต่าง ๆ มาเกี่ยวข้องกันและเรียนรู้เรื่องความสัมพันธ์ ผู้ใหญ่มีหน้าที่จัดให้เด็กค้นพบความสัมพันธ์เหล่านี้ด้วยตนเอง

4) **การสื่อสาร** สิ่งที่เด็กพูดจะสะท้อนประสบการณ์และความเข้าใจของเด็ก ในห้องเรียนที่เด็กเรียนรู้แบบลงมือกระทำเด็กมักจะเล่าว่าตนกำลังทำอะไร หรือทำอะไรไปแล้วในแต่ละวัน เมื่อเด็กมีอิสระในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความคิดและรู้จักฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เด็กจะเรียนรู้วิธีการพูดที่เป็นที่ยอมรับของผู้อื่น ได้พัฒนาการคิดควบคู่ไปกับการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองด้วย

5) **การสนับสนุนจากผู้ใหญ่** ผู้ใหญ่ในห้องเรียนการเรียนรู้แบบลงมือกระทำต้องสร้างความสัมพันธ์กับเด็ก สังเกตและค้นหาความตั้งใจ ความสนใจของเด็ก ผู้ใหญ่ควรรับฟังเด็ก ส่งเสริมให้เด็กคิดและ ทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง

ในห้องเรียนที่เด็กเรียนรู้แบบลงมือกระทำ เด็กจะเผชิญกับประสบการณ์สำคัญซ้ำแล้วซ้ำอีกในชีวิตประจำวันอย่างเป็นธรรมชาติ ประสบการณ์สำคัญเป็นกุญแจที่จำเป็นในการสร้างองค์ความรู้ของเด็กเป็นเสมือนกรอบความคิดที่จะทำความเข้าใจการเรียนรู้แบบลงมือกระทำ เราสามารถให้คำจำกัดความได้ว่า ประสบการณ์สำคัญเป็นส่วนหนึ่งของความรู้ ที่เด็กจะต้องหามาให้ได้โดยการปฏิสัมพันธ์กับวัตถุ คน แนวคิดและเหตุการณ์ สำคัญต่างๆ อย่างหลากหลาย ประสบการณ์สำคัญเป็นกรอบความคิดให้กับผู้ใหญ่ในการเข้าใจการเรียนรู้ของเด็ก สามารถวางแผนการจัดประสบการณ์เพื่อส่งเสริมและประเมินพัฒนาการของเด็กอย่างเหมาะสม

2.2.4 แนวทางการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้โฮสโคป

นภเนตร ธรรมบวร (2551) กล่าวว่า ในการจัดสิ่งแวดล้อมเพื่อเปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้แบบลงมือกระทำหรือผ่านการปฏิบัตินั้น กิจกรรมประจำวันในชั้นเรียนถือเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญมาก โดยทั่วไปแล้วกิจกรรมประจำวันในหลักสูตรแบบโฮสโคปประกอบด้วยกระบวนการ 3 ขั้นตอนคือการวางแผน (Plan) การลงมือปฏิบัติ (Do) และการทบทวน (Review) ซึ่งกระบวนการดังกล่าวถือเป็นเครื่องมือที่สำคัญในหลักสูตร ที่ช่วยเปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงออกซึ่งความตั้งใจของตนเองขณะเดียวกันก็ช่วยให้ครูได้มีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ทั้งหมดของเด็ก

1. การวางแผน โดยทั่วไปแล้วเด็กเล็ก ๆ จะมีการเลือกและตัดสินใจอยู่ตลอดเวลาแต่การจัดหลักสูตรการเรียนการสอนในโปรแกรมส่วนใหญ่ยังไม่เปิดโอกาสให้เด็กคิดเกี่ยวกับการตัดสินใจของตนเองอย่างเป็นระบบ หรือช่วยให้เด็กตระหนักถึงความเป็นไปได้ และผลของการตัดสินใจของตนเอง การวางแผนจะเปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงออกซึ่งความคิด และความตั้งใจของตนเองต่อผู้ใหญ่ ขณะเดียวกันเด็กก็ได้ตระหนักในตนเองในฐานะผู้ตัดสินใจมากขึ้น ตลอดจนได้ทำงานร่วมกับเพื่อน และครูนอกจากนั้นยังช่วยส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็ก และความสามารถในการควบคุมตนเอง การวางแผนของเด็กขึ้นอยู่กับอายุ ความสามารถทางการสื่อสารและการใช้ภาษาเด็กอาจวางแผนโดยการกระทำ ท่าทาง หรือคำพูด ครูสามารถสนับสนุนการวางแผนของเด็กได้โดยการสังเกตลักษณะแผนงานของเด็กแต่ละคน วางแผนกับเด็กอย่างใกล้ชิดสนทนากับเด็กเป็นรายบุคคลเกี่ยวกับแผนงานของเด็ก อย่างไรก็ตามวิธีการที่เด็กใช้ในการวางแผนอาจมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา

2. การลงมือปฏิบัติ การลงมือปฏิบัติเกิดขึ้นหลังจากที่เด็กวางแผนเสร็จสิ้นลงระยะเวลาในการลงมือปฏิบัติถือเป็นระยะเวลาที่ยาวนานที่สุดในกิจกรรมประจำวัน การลงมือปฏิบัติถือเป็นช่วงเวลา que เด็กได้ลงมือกระทำเล่นแก้ปัญหาอย่างมีจุดมุ่งหมาย และได้เรียนรู้ประสบการณ์สำคัญบทบาทของ

ผู้ใหญ่หรือครูผู้สอนในช่วงเวลานี้คือ การสังเกตเด็กเพื่อดูวิธีการที่เด็กใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน และการแก้ปัญหาหลังจากนั้นครูจะมีบทบาทในการส่งเสริมให้คำแนะนำ กระตุ้นให้เด็กคิดแก้ปัญหา โดยผ่านการสนทนาพูดคุย

3. การทบทวน ถือเป็นขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการ การทบทวนเป็นเวลาซึ่งเด็กได้สะท้อนความคิดเกี่ยวกับประสบการณ์ที่เพิ่งสิ้นสุดของเด็ก เด็กอาจนำเสนอหรือสะท้อนความคิดต่อประสบการณ์ที่ผ่านมาของตนได้หลากหลายวิธีอาทิการเล่าเรื่องเกี่ยวกับกิจกรรมที่ตน หรือปัญหาที่ตนประสบเด็กอาจสะท้อนความคิดโดยผ่านการวาดภาพ การปั้น แผนภูมิ หรือละคร การทบทวนเปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงออกซึ่งความรู้สึกเกี่ยวกับประสบการณ์ที่ตนประสบหรือคิดนอกจากนั้น ยังช่วยให้เด็กได้ใช้ภาษาในการบรรยายและการแสดงออกในรูปแบบต่างเพื่อบอกเล่าประสบการณ์แก่บุคคลอื่น

ครูสามารถส่งเสริมเด็ก ในช่วงของการทบทวนโดยการสังเกตเด็กแต่ละคนอย่างใกล้ชิด มีการถามคำถาม เพื่อช่วยกระตุ้นการสะท้อนความคิดต่อประสบการณ์ที่ผ่านมาของเด็ก ส่งเสริมให้เด็กทบทวนโดยผ่านวิธีการที่หลากหลาย เช่น ภาพวาด แผนภูมิ การเล่นเกม และการอภิปรายพูดคุย

นอกจากนั้นยังมีกิจกรรมอื่น ๆ ที่สนับสนุนการเรียนรู้แบบลงมือกระทำของเด็ก อาทิ กิจกรรมในกลุ่มย่อย กิจกรรมกลุ่มใหญ่ และกิจกรรมกลางแจ้ง

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2550) ได้ให้ความหมายของกระบวนการวางแผน ปฏิบัติ ทบทวน ตามการจัดการเรียนการสอนแบบไฮสโคป

1. การวางแผน (Plan) คือ กระบวนการคิดของเด็กเกี่ยวกับเป้าหมายที่จะกำหนด การกระทำที่คาดหวัง การวางแผนของเด็กขึ้นอยู่กับอายุ ความสามารถทางการสื่อสารและการใช้ภาษา เด็กอาจวางแผนโดยการกระทำท่าทางหรือคำพูด การวางแผนมีความสำคัญเนื่องจากเป็นการสนับสนุนความคิด การเลือกและการตัดสินใจของเด็กที่ชัดเจน ส่งเสริมความรู้สึกเชื่อมั่นในตนเองของเด็กและความรู้สึกในการควบคุมตนเอง ทำให้เด็กมีความสนใจการเล่นที่ได้วางแผนไว้ส่งเสริมพัฒนาการการเล่นที่มีความซับซ้อนเพิ่มมากขึ้น

ในช่วงการวางแผนเด็กจะได้พัฒนาความสามารถในการสื่อถึงความตั้งใจ การวางแผนของเด็กอาจมีทั้ง แผนงานที่ไม่ชัดเจน คือ เด็กสามารถบอกได้เพียงว่าจะเลือกมุมใดแต่ยังไม่มีภาพในใจว่าต้องการทำอะไร แผนงานที่เป็นกิจวัตร คือ เด็กบอกได้ว่าจะเลือกเล่นมุมใดและมีภาพในใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับประสบการณ์ หรือควรใช้วัสดุอุปกรณ์ในแต่ละมุมอย่างไร แผนงานที่มีความละเอียด

ชัดเจน คือ เด็กสามารถวางแผนงานที่มีความซับซ้อน ซึ่งจะกล่าวถึงกิจกรรมกระบวนการ หรือ วัสดุอุปกรณ์ที่เป็นเป้าหมายหรือผลผลิตเด็กจะได้วางแผนที่หลากหลายตลอดเวลาได้สร้างแผนงานจริง ๆ ซึ่งเกิดขึ้นในขณะที่ทำงาน

ครูสามารถสนับสนุนการวางแผนของเด็กได้โดยการสังเกตลักษณะแผนงานของเด็ก แต่ละคนวางแผนกับเด็กอย่างใกล้ชิดจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์และประสบการณ์ที่ช่วยทำให้เด็กมีความสนใจในการวางแผน สนทนากับเด็กเป็นรายบุคคล เกี่ยวกับแผนงานของเด็ก ทั้งนี้ วิธีที่เด็กใช้วางแผนอาจมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา

2. การปฏิบัติ / การทำงาน (Do / Work time) การทำงานเป็นช่วงเวลาที่ได้เด็กได้ลงมือกระทำ เล่น และแก้ปัญหาอย่างมีจุดหมาย ตั้งอกตั้งใจ และได้เรียนรู้ตามประสบการณ์สำคัญ

ช่วงเวลาการทำงานเป็นช่วงที่เด็กได้ปฏิบัติตามสิ่งที่ตั้งใจไว้ค้นพบความคิดใหม่ ๆ เป็นช่วงที่เด็กต้องเลือกและตัดสินใจใช้วัสดุอุปกรณ์บริเวณและขั้นตอนในการเล่น ซึ่งทำให้เด็กเป็นผู้ทำงานอย่างจริงจัง เด็กได้เล่นอย่างมีจุดหมาย การเล่นเป็นการพัฒนา และเป็นการเรียนรู้ของเด็ก การเล่นของเด็กคือความต้องการที่จะสำรวจ ทดลอง ประดิษฐ์ สร้างสรรค์ และเลียนแบบดังนั้น เมื่อเด็กได้วางแผน กิจกรรมจึงมีลักษณะทั้งการทำงานที่จริงจังและการเล่นที่มีความสนุกสนานและสร้างสรรค์อย่างเป็นธรรมชาติ

ช่วงเวลานี้เป็นช่วงที่เด็กได้มีส่วนร่วมในสังคมจากการวางแผนเล่นเป็นคู่หรือกลุ่ม หรือทำงานคนเดียวแต่ตระหนักถึงผู้อื่นและได้แก้ปัญหาจากการทำงานที่เด็กจะพบว่ามีสิ่งที่เป็นไปตามที่เขาคาดหวังและปัญหา เขาจะค้นพบความรู้ใหม่ที่ทำให้เข้าใจความจริงเกี่ยวกับลักษณะกายภาพและสังคม การลงมือกระทำจากสิ่งที่เด็กริเริ่มและประสบการณ์ตรงทำให้เด็กได้สร้างสรรค์ความรู้ด้วยตนเอง

ครูสังเกต เรียนรู้ และสนับสนุนการเล่นของเด็ก ในช่วงการทำงานครูสามารถค้นพบได้ว่าเด็กแต่ละคนมีวิธีการคิดและใช้เหตุผลอย่างไร มักจะเล่นกับใครเสมอ ๆ เด็กได้ใช้ความรู้อย่างไรในการแก้ปัญหาซึ่งเป็นแนวทางให้ครูมีปฏิสัมพันธ์กับเด็กตลอดวัน

สิ่งที่เด็กปฏิบัติในช่วงเวลาของการทำงาน คือ การทำตามแผนงานปรับปรุงเปลี่ยนแปลง และทำให้แผนงานสมบูรณ์เด็กได้เล่นในบริบททางสังคมที่มีความหลากหลายในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งการเล่นแบบสำรวจ สร้างสรรค์ บทบาทสมมติ และเกม เด็กได้สนทนาแลกเปลี่ยนความคิดกับเพื่อนและครูอย่างเป็นธรรมชาติ

ครูสามารถสนับสนุนเด็กในช่วงเวลาของการทำงานได้โดยการสังเกตลักษณะการทำงานของเด็กแต่ละคนจัดเตรียมบริเวณการทำงานค้นหาสิ่งที่เด็กกำลังทำ ได้แก่ สถานภาพของการเล่น (เริ่ม กำลังทำ เปลี่ยนแปลงหรือเสร็จสมบูรณ์ตามแผนงาน) บริบททางสังคม (เล่นคนเดียว เป็นคู่ กลุ่ม) รูปแบบการเล่น (สำรวจ สร้างสรรค์ บทบาทสมมติ เกม) และประสบการณ์สำคัญครูสังเกตเด็กเพื่ออำนวยความสะดวกมีส่วนร่วมในการเล่นกับเด็กสนทนาและส่งเสริมการแก้ปัญหาของเด็กพิจารณาปฏิสัมพันธ์จากสิ่งที่เกิดขึ้นแล้วบันทึกการสังเกตเด็ก

3. การทบทวน (Recall time) ช่วงของการทบทวนเป็นช่วงที่เด็กได้สะท้อน พูดคุย และนำเสนอเกี่ยวกับสิ่งที่ทำในช่วงการทำงาน ในกระบวนการวางแผนเด็กได้ตั้งเป้าหมาย และคาดการณ์การกระทำล่วงหน้า ในกระบวนการทบทวนเด็กได้ทำความเข้าใจโดยการใช้ภาษา การอภิปราย และการวิเคราะห์เชื่อมโยง สะท้อนความคิดเกี่ยวกับการกระทำและประสบการณ์ซึ่งเป็นกระบวนการสร้างความเข้าใจ และตีความสิ่งที่ได้ปฏิบัติได้ตระหนักถึงความเกี่ยวเนื่องจากการวางแผนการกระทำ และผลที่ได้รับได้พูดคุยกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเอง เป็นโอกาสที่เด็กจะได้ฝึกการเล่าเรื่องการบรรยายเด็กจะได้ฝึกความสามารถในการแสดงให้ผู้อื่นเห็น และเข้าใจประสบการณ์ของตน ได้ตระหนักถึงสิ่งที่เป็นอดีต การทบทวนทำให้เด็กสะท้อนกลับไปยังเป้าหมายเดิมที่ตั้งไว้ การกระทำซึ่งได้สำรวจหรือการปรับปรุงแผนงานที่วางไว้ และผลผลิตที่ได้รับในปัจจุบัน ทำให้เขาได้พิจารณาตั้งแต่อดีตซึ่งเป็นตัวชี้นำปัจจุบันและอนาคตนับเป็นทักษะที่นำไปใช้ได้ในชีวิต

ครูสามารถส่งเสริมเด็กโดยการสังเกตการทบทวนของเด็กแต่ละคน ทบทวนกับเด็กในบรรยากาศที่สงบ อ่อนโยน เช่น ทบทวนในกลุ่มอย่างใกล้ชิดในการทบทวนครูควรช่วยกระตุ้นการระลึกประสบการณ์ของเด็ก จัดหาวัสดุอุปกรณ์หรือประสบการณ์ที่ทำให้เด็กสนใจ เช่น การเยี่ยมชมตามมุมที่เด็กสร้างไว้ ไข่เกม เช่น แก้อัปเดตรี โดยให้เด็กที่ได้นั่งได้ ทบทวนก่อน เป็นต้น ใช้เพื่อนร่วมงาน หรืออุปกรณ์ร่วมด้วย หรืออาจใช้สัญลักษณ์ เช่น ละครใบ้ แผนภูมิ การวาดรูป เป็นต้น

ครูควรสนทนากับเด็กเกี่ยวกับประสบการณ์การทำงานของเด็กโดยไม่เร่งรีบ เชิญชวนให้เด็กพูดคุย เช่น ให้เด็กเสนอความคิดเห็น ถามคำถามปลายเปิด ฟังเด็กอย่างตั้งใจ ครูสามารถเสนอความคิดเห็นเพื่อให้การทบทวนดำเนินต่อไปได้ ใช้คำถามอย่างรอบคอบ สนับสนุนการบรรยายร่วมกัน และมุมมองที่ขัดแย้งกัน ครูบันทึกความเชื่อมโยงระหว่างการทบทวน และการวางแผนของเด็ก ทั้งนี้วิธีที่เด็กใช้ทบทวนอาจมีการเปลี่ยนแปลงเมื่อเวลาผ่านไป

Schweinhart (1997) อ้างถึงใน นกเนตร ธรรมบวร (2551) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป (High Scope) ไว้ดังนี้

1) การวางแผน (Plan) คือ การสนทนาระหว่างครูกับเด็กและเด็กกับเด็กเกี่ยวกับสิ่งที่เด็กต้องการทำตามความสนใจของตน รวมทั้งวิธีการที่จะดำเนินกิจกรรมหลังจาก กิจกรรมหนึ่งสิ้นสุดลงเด็กจะทำกิจกรรมใดต่อไปครูจะมีส่วนช่วย ในการวางแผนเพื่อจัดเตรียมกิจกรรมสนองความคิดของเด็ก อีกทั้งช่วยให้เด็กปฏิบัติกิจกรรมด้วยความรู้สึที่ดี ตามจุดประสงค์ที่วางไว้ การวางแผนกิจกรรมจะแสดงได้ด้วยภาพเด็กหรือสัญลักษณ์ประจำตัวเด็ก

2) การปฏิบัติ (Do) คือ การทำกิจกรรมตามที่เด็กวางแผนไว้ โดยมีครูเป็นผู้ให้คำแนะนำ และช่วยเหลือในด้านความคิดในจังหวะที่เหมาะสม สามารถทำงานด้วยตัวของเขาเอง หรือร่วมกับเพื่อนโดยอิสระตามเวลาที่ครูกำหนดให้รวมทั้งช่วยกันเก็บและจัดของให้เข้าที่เรียบร้อยหลังจากเสร็จสิ้นกิจกรรม

3) การทบทวน (Recall) คือ การจัดกิจกรรมเสวนา อภิปรายถึงผลงานที่เด็กทำและ ทบทวนว่าสามารถปฏิบัติตามแผนที่วางไว้หรือไม่ มีการเปลี่ยนแปลงการทำงานแต่ละครั้งอย่างไร ผลงานของเด็กมีความแตกต่างกันหรือไม่

จากสังเคราะห์องค์ประกอบของการเรียนรู้ไฮสโคป และแนวทางการจัดการเรียนการสอน ตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ที่นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวไว้ข้างต้น สรุปได้ว่า การจัด ประสบการณ์ในเด็กปฐมวัยตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป (High Scope) เป็นกระบวนการจัด ประสบการณ์ให้เด็กได้ลงมือกระทำตามความถนัดและความสนใจ เพื่อให้เด็กมีพัฒนาการสมวัย ประกอบด้วย การวางแผน การปฏิบัติ การทบทวน ซึ่งมีความหมายดังนี้

การวางแผน หมายถึง การกำหนดแนวทางในการทำกิจกรรมจากความสนใจและความ ตั้งใจของเด็ก ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง การเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ของเด็ก เพื่อพัฒนา ความสามารถในการเขียน เชื่อมโยงความสัมพันธ์ มีครูสนับสนุนและเป็นพี่เลี้ยงในการแนะนำเด็ก วางแผนการเรียนรู้ การเล่น กระตุ้นให้เด็กพยายามกำหนดแนวทางด้วยตนเอง

การปฏิบัติ หมายถึง การลงมือทำกิจกรรม ตามแนวทางที่เด็กได้วางแผนเอาไว้ ด้วยการลงมือทำผ่านการเห็น การดม การได้ยิน การลิ้มรส การสัมผัส โดยมีครูสนับสนุนเด็กในการนำ แผนไปดำเนินการ กระตุ้นให้เด็กพยายามคิดด้วยตนเองแก้ปัญหาและลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง

การทบทวน หมายถึง การอธิบายถึงความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองปฏิบัติของเด็ก ด้วยการพูด ภาษาท่าทาง และการกระทำ โดยได้รับการสนับสนุนจากครู กระตุ้นให้เด็กพยายามสื่อสารและ อธิบายด้วยตนเอง ในผลของการดำเนินการที่เด็กลงมือทำ

2.3 โรงเรียนอนุบาลเอกชน

2.3.1 ความหมายของการจัดการศึกษาปฐมวัย

กระทรวงศึกษาธิการ (2560b) กล่าวว่าการศึกษาปฐมวัย เป็นการพัฒนาเด็กตั้งแต่แรกเกิดถึง 6 ปีบริบูรณ์ มุ่งพัฒนาเด็กทุกคนให้ได้รับการพัฒนาด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคมและสติปัญญา อย่างมีคุณภาพและต่อเนื่อง ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้อย่างมีความสุข และเหมาะสมตามวัย มีทักษะชีวิต และปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นคนดี มีวินัย และสำนึกความเป็นไทย โดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา พ่อแม่ ครอบครัว ชุมชน และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็ก อย่างเป็นองค์รวมบนพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่สนองต่อธรรมชาติและพัฒนาการตามวัยของเด็กแต่ละคนให้เต็มศักยภาพ ภายใต้บริบทสังคมและวัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่ ด้วยความรัก ความเอื้ออาทร และความเข้าใจของทุกคนเพื่อสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตให้เด็กพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เกิดคุณค่าต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

นภเนตร ธรรมบวร (2551) ได้กล่าวว่าการศึกษานี้ คือ การจัดการศึกษาเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อพัฒนาการในช่วงอายุระหว่าง 0 – 5 ปี สามารถจัดการศึกษาปฐมวัยได้ 3 รูปแบบ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ซึ่งการจัดการศึกษาสำหรับเด็กในช่วง 5 ปีแรกของชีวิต เป็นช่วงเวลาที่ดีที่สุดสำหรับการเรียนรู้ และเด็กจำเป็นต้องได้รับการดูแล เอาใจใส่จากพ่อแม่ หรือผู้ดูแลตั้งแต่แรกเกิด เพื่อให้สมองของเด็กได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ตามศักยภาพ

เยาวพา เดชะคุปต์ (2542b) ได้ให้ความหมายและความสำคัญของการจัดการศึกษาในระดับอนุบาล โดยเด็กปฐมวัยนั้นหมายถึงเด็กก่อนวัยเรียน ซึ่งในระดับชั้นอนุบาลจะเป็นเด็กในช่วงอายุ 3 – 6 ปี ซึ่งเป็นช่วงวัยของการพัฒนาทั้งในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาอย่างเต็มที่ และเป็นช่วงวัยของการวางรากฐานของชีวิต

จากความหมายของการจัดการศึกษาปฐมวัย ที่นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวไว้ข้างต้นสรุปได้ว่า การจัดการศึกษาปฐมวัยเป็นการจัดการศึกษาสำหรับเด็กตั้งแต่แรกเกิดถึง 6 ปี ซึ่งเป็นช่วงในการจัดการศึกษาสำหรับช่วงวัยที่มีพัฒนาการสูง ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคมและสติปัญญา ดังนั้นจึงเป็นช่วงสำคัญในการสร้างพื้นฐานให้แก่เด็กในการพัฒนาตลอดชีวิต

2.3.2 หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย

สาระสำคัญของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560b) กล่าวถึงหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยโดยแยกเป็น 2 ช่วงอายุคือ หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยสำหรับเด็กอายุต่ำกว่า 3 ปี จัดขึ้นสำหรับพ่อแม่ ผู้เลี้ยงดู หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูและพัฒนาเด็กเพื่อใช้เป็นแนวทางการอบรมเลี้ยงดูและส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเด็กเป็นรายบุคคล และ หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย สำหรับเด็กอายุ 3 - 6 ปี เป็นการจัดการศึกษาในลักษณะของการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษา โดยผู้วิจัยจะกล่าวถึง หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยสำหรับเด็กอายุ 3 - 6 ปี เท่านั้น เนื่องจากเป็นการจัดการศึกษาที่นำมาใช้ในโรงเรียน

เป็นการจัดการศึกษาในลักษณะของการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษา เด็กจะได้รับการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญา ตามวัยและความสามารถของแต่ละบุคคล

จุดหมายของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย

มุ่งให้เด็กมีพัฒนาการตามวัยเต็มตามศักยภาพและมีความพร้อมในการเรียนรู้ต่อไป จึงกำหนดจุดหมายเพื่อให้เกิดกับเด็กเมื่อจบการศึกษาระดับปฐมวัย ดังนี้

1. ร่างกายเจริญเติบโตตามวัย แข็งแรง
2. สุขภาพจิตดี มีสุนทรียภาพ มีคุณธรรม จริยธรรม และจิตใจที่ดีงาม
3. มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีวินัย และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

4. มีทักษะการคิด การใช้ภาษาสื่อสาร และการแสวงหาความรู้ได้เหมาะสมกับวัย

มาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย สำหรับเด็กอายุ 3 - 6 ปี กำหนดมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์จำนวน 12 มาตรฐานประกอบด้วย

1. พัฒนาการด้านร่างกาย ประกอบด้วย 2 มาตรฐาน คือ
 - มาตรฐานที่ 1 ร่างกายเจริญเติบโตตามวัยและมีสุขนิสัยที่ดี
 - มาตรฐานที่ 2 กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรง ใช้ได้อย่างคล่องแคล่วและประสานสัมพันธ์กัน
2. พัฒนาการด้านอารมณ์-จิตใจ ประกอบด้วย 3 มาตรฐาน คือ
 - มาตรฐานที่ 3 มีสุขภาพจิตดีและมีความสุข
 - มาตรฐานที่ 4 ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี และการเคลื่อนไหว

มาตรฐานที่ 5 มีคุณธรรม จริยธรรม และมีจิตใจที่ตั้งงาม

3. พัฒนาการด้านสังคม ประกอบด้วย 3 มาตรฐาน คือ

มาตรฐานที่ 6 มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

มาตรฐานที่ 7 รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และความเป็นไทย

มาตรฐานที่ 8 อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในระบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

4. พัฒนาการด้านสติปัญญา ประกอบด้วย 4 มาตรฐาน คือ

มาตรฐานที่ 9 ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย

มาตรฐานที่ 10 มีความสามารถในการคิดที่เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้

มาตรฐานที่ 11 มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์

มาตรฐานที่ 12 มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ได้เหมาะสมกับวัย

สาระการเรียนรู้

เป็นสื่อกลางในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับเด็ก เพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กทุกด้าน ให้เป็นไปตามจุดหมายของหลักสูตรที่กำหนด กำหนดเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. ประสบการณ์สำคัญ เป็นแนวทางสำหรับผู้สอนนำไปใช้ในการออกแบบการจัดประสบการณ์ให้เด็กเรียนรู้ ลงมือปฏิบัติ และได้รับการส่งเสริมพัฒนาการครอบคลุมทุกด้าน ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และ สติปัญญาช่วยให้เด็กเกิดทักษะที่สำคัญสำหรับการสร้างองค์ความรู้ โดยให้เด็กได้มีปฏิสัมพันธ์กับวัตถุ สิ่งของ บุคคลต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัว รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมไปพร้อมกันด้วย

2. สาระที่ควรเรียนรู้ เป็นเรื่องราวรอบตัวเด็กที่นำมาเป็นสื่อกลางในการจัดกิจกรรมให้เด็กเกิดแนวคิด หลังจากนำสาระที่ควรเรียนรู้นั้น ๆ มาจัดประสบการณ์ให้เด็ก เพื่อให้บรรลุจุดหมายที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ ไม่เน้นการท่องจำเนื้อหา ผู้สอนสามารถกำหนดรายละเอียดขึ้นเองให้สอดคล้องกับวัย ความต้องการ และความสนใจของเด็ก โดยให้เด็กได้เรียนรู้ผ่านประสบการณ์ อาจยืดหยุ่นเนื้อหาได้ โดย สาระที่เด็กอายุ 3-6 ปี ควรเรียนรู้ มีดังนี้

2.1 เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก เรียนรู้เกี่ยวกับชื่อ นามสกุล รูปร่างหน้าตา อวัยวะต่าง ๆ วิธีรักษาร่างกายให้สะอาด การรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ การรักษาความปลอดภัยของตนเอง การแสดงออกทางอารมณ์ การแสดงมารยาทที่ดี

2.2 เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก เรียนรู้เกี่ยวกับครอบครัว สถานศึกษา ชุมชน และบุคคลต่าง ๆ ที่เด็กต้องเกี่ยวข้องหรือใกล้ชิด และมีปฏิสัมพันธ์ในชีวิตประจำวัน สถานที่สำคัญ วันสำคัญ อาชีพของคนในชุมชน

2.3 ธรรมชาติรอบตัว เรียนรู้เกี่ยวกับ ชื่อ ลักษณะ ส่วนประกอบ และความสัมพันธ์ของ มนุษย์ สัตว์ พืช ตลอดจนเรียนรู้เกี่ยวกับดิน น้ำ ท้องฟ้า สภาพอากาศ ภัยธรรมชาติ แรงแ และพลังงานในชีวิตประจำวัน รวมทั้งการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการรักษาสาธารณสุข

2.4 สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก เรียนรู้เกี่ยวกับภาษาเพื่อสื่อความหมายในชีวิตประจำวัน ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการใช้หนังสือและตัวหนังสือ รู้จักชื่อ ลักษณะ สี ผิวสัมผัส ขนาด รูปร่าง รูปทรง ปริมาตร น้ำหนัก จำนวน และการเลือกใช้สิ่งของเครื่องใช้ ยานพาหนะ การคมนาคม เทคโนโลยีและการสื่อสารต่าง ๆ ที่ใช้อยู่ในชีวิตประจำวัน

2.3.3 มาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ

มาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ (2562) จัดทำเพื่อให้ทุกหน่วยงานและสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย ทั้งภาครัฐและเอกชนทั่วประเทศ ใช้เป็นแนวทางในการประเมินผล การดำเนินงานและยกระดับคุณภาพ รวมถึงใช้เป็นเครื่องมือประกันคุณภาพภายใน เพื่อรองรับ การตรวจประเมินจากต้นสังกัด และภายนอกจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพ การศึกษา (องค์การมหาชน) มาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ ประกอบด้วย มาตรฐาน 3 ด้าน ได้แก่

มาตรฐานด้านที่ 1 การบริหารจัดการสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย มี 5 ตัวบ่งชี้

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 การบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ

1.1.1. บริหารจัดการสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยอย่างเป็นระบบ

1.1.2 บริหารหลักสูตรสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย

1.1.3 บริหารจัดการข้อมูลอย่างเป็นระบบ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 การบริหารจัดการบุคลากรทุกประเภทตามหน่วยงานที่สังกัด

1.2.1 บริหารจัดการบุคลากรอย่างเป็นระบบ

1.2.2 ผู้บริหารสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย/หัวหน้าระดับปฐมวัย/ผู้ดำเนินกิจการ

มีคุณวุฒิ/คุณสมบัติเหมาะสม และบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ

1.2.3 ครู/ผู้ดูแลเด็กที่ทำหน้าที่หลักในการดูแลและพัฒนาเด็กปฐมวัย
มีวุฒิการศึกษา/คุณสมบัติเหมาะสม

1.2.4 บริหารบุคลากรจัดอัตราส่วนของครู/ผู้ดูแลเด็กอย่างเหมาะสมพอเพียงต่อ
จำนวนเด็กในแต่ละกลุ่มอายุ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.3 การบริหารจัดการสภาพแวดล้อมเพื่อความปลอดภัย

1.3.1 บริหารจัดการด้านสภาพแวดล้อมเพื่อความปลอดภัยอย่างเป็นระบบ

1.3.2 โครงสร้างและตัวอาคารมั่นคง ตั้งอยู่ในบริเวณและสภาพแวดล้อม
ที่ปลอดภัย

1.3.3 จัดการความปลอดภัยของพื้นที่เล่น/สนามเด็กเล่น และสภาพแวดล้อม
ภายนอกอาคาร

1.3.4 จัดการสภาพแวดล้อมภายในอาคาร ครุภัณฑ์ อุปกรณ์ เครื่องใช้
ให้ปลอดภัยเหมาะสมกับการใช้งานและเพียงพอ

1.3.5 จัดให้มีของเล่นที่ปลอดภัยได้มาตรฐาน มีจำนวนเพียงพอ สะอาด
เหมาะสมกับระดับพัฒนาการของเด็ก

1.3.6 ส่งเสริมให้เด็กปฐมวัยเดินทางอย่างปลอดภัย

1.3.7 จัดให้มีระบบป้องกันภัยจากบุคคลทั้งภายในและภายนอกสถานพัฒนา
เด็กปฐมวัย

1.3.8 จัดให้มีระบบรับเหตุฉุกเฉิน ป้องกันอัคคีภัย/ภัยพิบัติตามความเสี่ยง
ของพื้นที่

ตัวบ่งชี้ที่ 1.4 การจัดการเพื่อส่งเสริมสุขภาพและการเรียนรู้

1.4.1 มีการจัดการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ ฝ้าระวังการเจริญเติบโตของเด็ก และ
ดูแลการเจ็บป่วยเบื้องต้น

1.4.2 มีแผนและดำเนินการตรวจสอบอนามัยประจำวัน ตรวจสอบสุขภาพประจำปี
และป้องกันควบคุมโรคติดต่อ

1.4.3 อาคารต้องมีพื้นที่ใช้สอยเป็นสัดส่วนตามกิจวัตรประจำวันของเด็กที่
เหมาะสมตามช่วงวัย และการใช้ประโยชน์

1.4.4 จัดให้มีพื้นที่/มุมประสบการณ์ และแหล่งเรียนรู้ในห้องเรียน
และนอกห้องเรียน

1.4.5 จัดบริเวณห้องน้ำ ห้องส้วม ที่แปรงฟัน/ล้างมือให้เพียงพอ สะอาด ปลอดภัยและเหมาะสมกับการใช้งานของเด็ก

1.4.6 จัดการระบบสุขาภิบาลที่มีประสิทธิภาพ ครอบคลุมสถานที่ปรุง ประกอบอาหาร น้ำดื่ม น้ำใช้ กำจัดขยะ สิ่งปฏิกูล และพาหะนำโรค

1.4.7 จัดอุปกรณ์ภาชนะและเครื่องใช้ส่วนตัวให้เพียงพอกับการใช้งานของเด็ก ทุกคน และดูแลความสะอาดและปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.5 การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชน

1.5.1 มีการสื่อสารเพื่อสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างพ่อแม่/ผู้ปกครองกับสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยเกี่ยวกับตัวเด็กและการดำเนินงานของสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย

1.5.2 การจัดกิจกรรมที่พ่อแม่/ผู้ปกครอง/ครอบครัว และชุมชน มีส่วนร่วม

1.5.3 ดำเนินงานให้สถานพัฒนาเด็กปฐมวัยเป็นแหล่งเรียนรู้แก่ชุมชนในเรื่อง การพัฒนาเด็กปฐมวัย

1.5.4 มีคณะกรรมการสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย

มาตรฐานที่ 2 ครู/ผู้ดูแลเด็กให้การดูแล และจัดประสบการณ์การเรียนรู้และการเล่นเพื่อ พัฒนาเด็กปฐมวัย มี 5 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 การดูแลและพัฒนาเด็กอย่างรอบด้าน

2.1.1 มีแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักสูตร การศึกษาปฐมวัย มีการดำเนินงานและประเมินผล

2.1.2 จัดพื้นที่/มุมประสบการณ์การเรียนรู้และการเล่นที่เหมาะสมอย่าง หลากหลาย

2.1.3 จัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการทุกด้านอย่างบูรณาการตามธรรมชาติ ของเด็กที่เรียนรู้ด้วยประสาทสัมผัส ลงมือทำ ปฏิสัมพันธ์ และการเล่น

2.1.4 เลือกใช้สื่อ/อุปกรณ์ เทคโนโลยี เครื่องเล่นและจัดสภาพแวดล้อม ภายใน - ภายนอก แหล่งเรียนรู้ ที่เพียงพอ เหมาะสม ปลอดภัย

2.1.5 เฝ้าระวังติดตามพัฒนาการเด็กรายบุคคลเป็นระยะ เพื่อใช้ผลใน การจัดกิจกรรมพัฒนาเด็กทุกคนให้เต็มตามศักยภาพ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 การส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกายและดูแลสุขภาพ

2.2.1 ให้เด็กอายุ 6 เดือนขึ้นไป รับประทานอาหารที่ครบถ้วนในปริมาณที่เพียงพอ และส่งเสริมพฤติกรรมการกินที่เหมาะสม

2.2.2 จัดกิจกรรมให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติอย่างถูกต้องเหมาะสมในการดูแลสุขภาพ ความปลอดภัยในชีวิตประจำวัน

2.2.3 ตรวจสอบสุขภาพอนามัยของเด็กประจำวัน ความสะอาดของร่างกาย ฟัน และช่องปาก เพื่อคัดกรองโรคและการบาดเจ็บ

2.2.4 เผื่อระวังติดตามการเจริญเติบโตของเด็กเป็นรายบุคคล บันทึกผลภาวะโภชนาการอย่างต่อเนื่อง

2.2.5 จัดให้มีการตรวจสุขภาพร่างกาย ฟันและช่องปาก สายตา หู ตามกำหนด

ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 การส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา ภาษาและการสื่อสาร

2.3.1 จัดกิจกรรมส่งเสริมให้เด็กได้สังเกต สัมผัส ลองทำ คิดตั้งคำถาม สืบเสาะหาความรู้ แก้ปัญหา จินตนาการ คิดสร้างสรรค์ โดยยอมรับความคิดและผลงานที่แตกต่างของเด็ก

2.3.2 จัดกิจกรรมและประสบการณ์ทางภาษาที่มีความหมายต่อเด็ก เพื่อการสื่อสารอย่างหลากหลาย ฟัง ฟัง พูด ถาม ตอบ เล่าและสนทนาตามลำดับขั้นตอนพัฒนาการ

2.3.3 จัดกิจกรรมปลูกฝังให้เด็กมีนิสัยรักการอ่านให้เด็กมีทักษะการดูภาพ ฟังเรื่องราว พูด เล่า อ่าน วาด/เขียน เบื้องต้น ตามลำดับพัฒนาการ โดยครู/ ผู้ดูแลเด็ก เป็นตัวอย่างของการพูด และการอ่านที่ถูกต้อง

2.3.4 จัดให้เด็กมีประสบการณ์เรียนรู้เกี่ยวกับตัวเด็ก บุคคล สิ่งต่าง ๆ สถานที่ และธรรมชาติรอบตัวด้วยวิธีการที่เหมาะสมกับวัยและพัฒนาการ

2.3.5 จัดกิจกรรมและประสบการณ์ด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ เบื้องต้นตามวัย โดยเด็กเรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัส และลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง

ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 การส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์-จิตใจ สังคม ปลูกฝังคุณธรรมและความเป็นพลเมืองดี

2.4.1 สร้างความสัมพันธ์ที่ดีและมั่นคง ระหว่างผู้ใหญ่กับเด็ก จัดกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเด็กกับเด็ก และการแก้ไขข้อขัดแย้งอย่างสร้างสรรค์

2.4.2 จัดกิจกรรมส่งเสริมให้เด็กมีความสุข แจ่มใส ร่าเริง ได้แสดงออก ด้านอารมณ์ ความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง โดยผ่านการเคลื่อนไหวร่างกาย ศิลปะ ดนตรี ตามความสนใจ และถนัด

2.4.3 จัดกิจกรรมและประสบการณ์ ปลุกฝังคุณธรรมให้เด็กใฝ่ดี มีวินัย ซื่อสัตย์ รู้จักสิทธิและหน้าที่รับผิดชอบของพลเมืองดี รักครอบครัว โรงเรียน ชุมชนและประเทศชาติ ด้วยวิธีที่เหมาะสมกับวัย และพัฒนาการ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.5 การส่งเสริมเด็กในระยะเปลี่ยนผ่านให้ปรับตัวสู่การเชื่อมต่อใน ชั้นถัดไป

2.5.1 จัดกิจกรรมกับผู้ปกครองให้เตรียมเด็กก่อนจากบ้านเข้าสู่สถานพัฒนา เด็กปฐมวัย/โรงเรียน และจัดกิจกรรมช่วงปฐมนิเทศให้เด็กค่อยปรับตัวในบรรยากาศที่เป็นมิตร

2.5.2 จัดกิจกรรมส่งเสริมการปรับตัวก่อนเข้ารับการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น แต่ละชั้น จนถึงการเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

มาตรฐานที่ 3 คุณภาพของเด็กปฐมวัย มี 7 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

- สำหรับเด็กแรกเกิด - อายุ 2 ปี (2 ปี 11 เดือน 29 วัน)

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 ก เด็กมีการเจริญเติบโตสมวัย

3.1.1 ก เด็กมีน้ำหนักตัวเหมาะสมกับวัยและสูงดีสมส่วน ซึ่งมีบันทึกเป็นรายบุคคล

ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 ก เด็กมีพัฒนาการสมวัย

3.2.1 ก เด็กมีพัฒนาการสมวัยโดยรวม 5 ด้าน

3.2.2 ก รายด้าน : เด็กมีพัฒนาการกล้ามเนื้อใหญ่ (Gross Motor)

3.2.3 ก รายด้าน : เด็กมีพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อเล็กและสติปัญญาสมวัย (Fine

Motor Adaptive)

3.2.4 ก รายด้าน : เด็กมีพัฒนาการด้านการรับรู้และเข้าใจภาษา (Receptive Language)

3.2.5 ก รายด้าน : เด็กมีพัฒนาการด้านการใช้ภาษาสมวัย (Expressive Language)

3.2.6 ก รายด้าน : เด็กมีพัฒนาการการช่วยเหลือตนเองและการเข้าสังคม (Personal Social)

- สำหรับเด็ก อายุ 3 ปี - อายุ 6 ปี (ก่อนเข้าชั้นประถมศึกษาปีที่ 1)

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 ข เด็กมีการเจริญเติบโตสมวัยและมีสุขนิสัยที่เหมาะสม

3.1.1 ข เด็กมีน้ำหนักตัวเหมาะสมกับวัยและสูงตีสัดส่วน ซึ่งมีบันทึกเป็นรายบุคคล

3.1.2 ข เด็กมีสุขนิสัยที่ดีในการดูแลสุขภาพตนเองตามวัย

3.1.3 ข เด็กมีสุขภาพช่องปากดี ไม่มีฟันผุ

ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 ข เด็กมีพัฒนาการสมวัย

3.2.2 ข เด็กมีพัฒนาการสมวัยโดยรวม 5 ด้าน

ตัวบ่งชี้ที่ 3.3 ข เด็กมีพัฒนาการด้านการเคลื่อนไหว

3.3.1 ข เด็กมีพัฒนาการด้านการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ สามารถเคลื่อนไหว และทรงตัวได้ตามวัย

3.3.2 ข เด็กมีพัฒนาการด้านการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก และการประสานงานระหว่างตากับมือตามวัย

ตัวบ่งชี้ที่ 3.4 ข เด็กมีพัฒนาการด้านอารมณ์จิตใจ

3.4.1 ข เด็กแสดงออก ร่าเริง แจ่มใส รู้สึกมั่นคงปลอดภัย แสดงความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่นได้สมวัย

3.4.2 ข เด็กมีความสนใจ และร่วมกิจกรรมต่าง ๆ อย่างสมวัย ซึ่งรวมการเล่น การทำงาน ศิลปะ ดนตรี กีฬา

3.4.3 ข เด็กสามารถอดทน รอคอย ควบคุมตนเอง ยับยั้งชั่งใจ ทำตามข้อตกลง คำนึงถึงความรู้สึกของผู้อื่น มีกาลเทศะ ปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ใหม่ได้สมวัย

ตัวบ่งชี้ที่ 3.5 ข เด็กมีพัฒนาการด้านสติปัญญา เรียนรู้และสร้างสรรค์

3.5.1 ข เด็กบอกเกี่ยวกับตัวเด็ก บุคคล สถานที่แวดล้อมธรรมชาติ และสิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก ได้สมวัย

3.5.2 ข เด็กมีพื้นฐานด้านคณิตศาสตร์ สามารถสังเกต จำแนก และเปรียบเทียบจำนวน มิติสัมพันธ์ (พื้นที่/ระยะ) เวลา ได้สมวัย

3.5.3 ข เด็กสามารถคิดอย่างมีเหตุผล แก้ปัญหาได้สมวัย

3.5.4 ข เด็กมีจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ ที่แสดงออกได้สมวัย

3.5.5 ข เด็กมีความพยายาม มุ่งมั่นตั้งใจ ทำกิจกรรมให้สำเร็จสมวัย

ตัวบ่งชี้ที่ 3.6 ข เด็กมีพัฒนาการด้านภาษาและการสื่อสาร

3.6.1 ข เด็กสามารถฟัง พูด จับใจความ เล่า สนทนา และสื่อสารได้สมวัย

3.6.2 ข เด็กมีทักษะในการดูรูปภาพ สัญลักษณ์ การใช้หนังสือ รู้จักตัวอักษร การคิดเขียนคำ และการอ่านเบื้องต้นได้สมวัยและตามลำดับพัฒนาการ

3.6.3 ข เด็กมีทักษะการวาด การขีดเขียนตามลำดับขั้นตอนพัฒนาการสมวัย นำไปสู่การขีดเขียนคำที่คุ้นเคย และสนใจ

3.6.4 ข เด็กมีทักษะในการสื่อสารอย่างเหมาะสมตามวัย โดยใช้ภาษาไทย เป็นหลักและมีความคุ้นเคยกับภาษาอื่นด้วย

ตัวบ่งชี้ที่ 3.7 ข เด็กมีพัฒนาการด้านสังคม คุณธรรม มีวินัย และความเป็นพลเมืองดี

3.7.1 ข เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นได้อย่างสมวัย และแสดงออกถึงการยอมรับ ความแตกต่างระหว่างบุคคล

3.7.2 ข เด็กมีความเมตตา กรุณา มีวินัย ซื่อสัตย์ รับผิดชอบต่อตนเองและ ส่วนรวม และมีค่านิยมที่พึงประสงค์สมวัย

3.7.3 ข เด็กสามารถเล่น และทำงานร่วมกับผู้อื่นเป็นกลุ่ม เป็นได้ทั้งผู้นำและผู้ ตาม แก้ไขข้อขัดแย้งอย่างสร้างสรรค์

3.7.4 ข เด็กภาคภูมิใจที่เป็นสมาชิกที่ดีในครอบครัว ชุมชน สถานพัฒนา เด็กปฐมวัยและตระหนักถึงความเป็นพลเมืองดีของประเทศไทย และภูมิภาคอาเซียน

2.3.4 แผนพัฒนาการศึกษาเอกชน

แผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ.2560-2564 (2560) กล่าวถึง โรงเรียนเอกชนว่ามี บทบาทของผู้มีส่วนได้เสียในการขับเคลื่อนแผนสู่การปฏิบัติ ได้แก่

1) กำหนดนโยบาย แผนพัฒนา และยุทธศาสตร์การพัฒนการศึกษาของโรงเรียน โดยเชื่อมโยงวัตถุประสงค์ เป้าหมาย ยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาของแผนพัฒนา การศึกษาเอกชนฯ เพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน

2) ดำเนินการตามแนวทางการพัฒนาของแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ ในส่วน ที่เกี่ยวข้องกับควมรับผิดชอบของโรงเรียน เช่น การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา พัฒนาระบบการ เรียนการสอน พัฒนาการวัดและประเมินผลในระดับสถานศึกษา พัฒนาประสิทธิภาพการบริหาร จัดการศึกษาของโรงเรียน การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของ ผู้ปกครองและชุมชน เป็นต้น ตลอดจนให้การสนับสนุนการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการศึกษา เอกชนฯ ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เช่น การสำรวจข้อมูลและคัดกรอง

ผู้เรียนตามความต้องการจำเป็น การรายผล การประสานงานเครือข่าย การเสริมสร้างบทบาทและ
 ภาพลักษณ์ของการศึกษาเอกชน เป็นต้น

3) บริหารจัดการศึกษาบนหลักความรับผิดชอบ โดยจัดการศึกษาที่มีคุณภาพมาตรฐาน
 บริหารบนหลักธรรมาภิบาล บริหารการเปลี่ยนแปลงให้มันกับสภาพแวดล้อม ซึ่งเป็นปัจจัยสนับสนุน
 ให้เกิดกระบวนการพัฒนาการศึกษาของโรงเรียน

4) ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญสูงสุดต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ได้รับการ
 พัฒนาสมรรถนะอย่างต่อเนื่อง เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่สร้างผู้เรียนให้มีความรู้และ
 ทักษะในศตวรรษที่ 21 ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง สร้างความอยากเรียนรู้และการแสวงหาความรู้ด้วย
 ตนเองของผู้เรียน สามารถเป็นผู้แนะนำและกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียน ปลุกฝัง ปมเพาะคุณธรรม
 จริยธรรม ทศนคติ ค่านิยมและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคมให้กับผู้เรียน

5) ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในเป้าหมายของการเรียนรู้ ได้พัฒนาทักษะ ความรู้ และ
 คุณลักษณะที่พึงประสงค์จากการเรียนรู้ในห้องเรียนและนอกห้องเรียน โดยเน้นการฝึกปฏิบัติมากขึ้น
 ได้ฝึกทักษะการคิด ทักษะการใช้เหตุผล ทักษะกระบวนการกลุ่มมากขึ้น เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วเป็น
 บุคคลที่มีความรู้ตามมาตรฐานหลักสูตร มีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (3R8C) มีทักษะ
 การดำรงชีวิต และคุณลักษณะของความเป็นพลเมือง เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย
 เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม

6) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน ในการตรวจสอบคุณภาพมาตรฐานและ
 ประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียน ร่วมสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษาของผู้เรียน ร่วม
 สนับสนุนกิจกรรมการเรียนการสอนและกิจกรรมการศึกษาอื่น ๆ ของโรงเรียน ร่วมกับครูใน
 การพัฒนาทักษะความรู้ ความสามารถของบุตรหลานให้เต็มตามศักยภาพ มีส่วนร่วมดูแล
 ความประพฤติ เสริมสร้างวินัยและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้บุตรหลาน

2.3.5 พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ.2550 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2554

พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ.2550 กล่าวถึง ประเภทของโรงเรียนเอกชน
 มี 2 ประเภท ประกอบด้วย 1) โรงเรียนในระบบ หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาโดยกำหนด
 จุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผลซึ่งเป็นเงื่อนไข
 ของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน 2) โรงเรียนนอกระบบ หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาโดย

มีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของการสำเร็จการศึกษา

โรงเรียนในระบบ

การจัดตั้งและเปิดดำเนินการ

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตแต่ละประเภทและแต่ละระดับ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยผู้ขอรับใบอนุญาตจะต้องแนบตราสารจัดตั้งและรายละเอียดเกี่ยวกับกิจการของโรงเรียนในระบบมาพร้อมกับคำขอด้วย

ตราสารจัดตั้ง ต้องมีรายการอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

- 1) วัตถุประสงค์
- 2) ชื่อ ประเภท ระดับ ของโรงเรียนในระบบ
- 3) รายละเอียดเกี่ยวกับที่ดิน ที่ตั้ง และแผนผังแสดงบริเวณและอาคารของโรงเรียน

ในระบบ

- 4) เงินทุนและทรัพย์สินที่ใช้ในการจัดตั้ง
 - 5) รายการอื่นตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้และที่กำหนดในกฎกระทรวง
- รายละเอียดเกี่ยวกับกิจการของโรงเรียน ต้องมีรายการอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

- 1) โครงการและแผนการดำเนินงาน
- 2) หลักสูตร วิธีการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลการศึกษา
- 3) อัตราค่าธรรมเนียมการศึกษาและค่าธรรมเนียมอื่น
- 4) คุณสมบัติ อัตราเงินเดือน ค่าสอน ค่าชดเชย ค่าตอบแทน หลักเกณฑ์การจ้างและเลิก

จ้างและสวัสดิการของครูและบุคลากรทางการศึกษา

คณะกรรมการบริหาร ประกอบด้วยผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ ผู้อำนวยการ ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนครู และผู้ทรงคุณวุฒิอย่างน้อยหนึ่งคนแต่ไม่เกินสามคนเป็นกรรมการ

ทรัพย์สินและบัญชี

จัดให้มีกองทุนสำรอง และจะจัดให้มีกองทุนอื่นตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้โดยเฉพาะตามที่คณะกรรมการบริหารกำหนดด้วยก็ได้

การอุดหนุนและส่งเสริม

รัฐพึงให้การอุดหนุนและส่งเสริมโรงเรียนในระบบ นอกเหนือจากเงินอุดหนุนตามที่ได้ตามที่คณะกรรมการเสนอแนะ โดยเฉพาะในเรื่อง ดังต่อไปนี้

1) จัดบุคลากรทางการศึกษาพร้อมทั้งค่าตอบแทนบุคลากรดังกล่าวไว้ในกรณีขาดแคลน หรือในกรณีมุ่งเน้นวิชาการด้านใดด้านหนึ่ง

2) จัดครูพร้อมทั้งค่าตอบแทนครูให้ รวมทั้งจัดหาอุปกรณ์การศึกษา สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นทางการศึกษา สำหรับนักเรียนพิการ ผู้ด้อยโอกาส และผู้มีความสามารถพิเศษ

3) ลดหย่อนหรือยกเว้นอากรขาเข้าสินค้าประเภทครุภัณฑ์และอุปกรณ์ที่ใช้ ในการศึกษา ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร

4) ลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินที่ได้รับจากการจัดสรร ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในประมวลรัษฎากร

5) ลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีโรงเรือนและที่ดิน หรือภาษีอื่นใดในทำนองเดียวกัน ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายกำหนด

กองทุน

ให้มีกองทุนส่งเสริมโรงเรียนในระบบขึ้นในกระทรวงศึกษาธิการโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นทุนหมุนเวียนสำหรับการให้กู้ยืมเงินแก่โรงเรียนในระบบ

การสงเคราะห์

ให้มีกองทุนสงเคราะห์เป็นนิติบุคคล มีวัตถุประสงค์เพื่อสงเคราะห์ ผู้อำนวยการ ครู และบุคลากรทางการศึกษา โดยรวมถึง

- 1) การจ่ายเป็นเงินทุนเลี้ยงชีพให้แก่ผู้อำนวยการ ครู และบุคลากรทางการศึกษา
- 2) การจัดสวัสดิการและสิทธิประโยชน์แก่ผู้อำนวยการ ครู และบุคลากรทางการศึกษา
- 3) การส่งเสริมการออมทรัพย์ของผู้อำนวยการ ครู และบุคลากรทางการศึกษา
- 4) การจ่ายเงินสวัสดิการสงเคราะห์

ให้โรงเรียนในระบบ ผู้อำนวยการ ครู บุคลากรทางการศึกษา และกระทรวงศึกษาธิการ ส่งเงินสะสมหรือเงินสมทบ แล้วแต่กรณี เข้ากองทุนสงเคราะห์ตามเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

1) ผู้อำนวยการ ครู และบุคลากรทางการศึกษาส่งเงินสะสมสำหรับตนเองในอัตราที่คณะกรรมการกองทุนสงเคราะห์กำหนดซึ่งต้องไม่เกินร้อยละสามของเงินเดือนรายเดือนที่แต่ละคนได้รับ และต้องไม่เกินวงเงินตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

2) โรงเรียนในระบบส่งเงินสมทบเป็นจำนวนเท่ากับเงินสะสมที่ผู้อำนวยการ ครู และบุคลากรทางการศึกษาส่งตาม 1) เป็นรายคน

3) กระทรวงศึกษาธิการส่งเงินสมทบเป็นจำนวนสองเท่าของเงินสะสมที่ผู้อำนวยการ ครู และบุคลากรทางการศึกษาส่งตาม 1) เป็นรายคน

การคุ้มครองการทำงาน

จัดให้มีคณะกรรมการคุ้มครองการทำงานและประโยชน์ตอบแทนขั้นต่ำของผู้ปฏิบัติงานของโรงเรียนในระบบ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

การกำกับดูแล

ห้ามใช้อาคาร สถานที่ งบประมาณโรงเรียนที่ขัดต่อกฎหมาย และความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดี

ห้ามหยุดสอนเกิน 7 วัน เว้นแต่มีเหตุจำเป็นให้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้อนุญาตทราบ อาคารสถานที่หากมีสภาพไม่พร้อมใช้งานต้องดำเนินการแก้ไขให้แล้วเสร็จโดยเร็ว การโฆษณาต้องไม่เป็นเท็จ เกินความจริง หรือขัดต่อความสงบ

ผู้อนุญาตมีอำนาจออกคำสั่งให้โรงเรียนในระบบอยู่ในความควบคุมของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน หรือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาที่มีเขตอำนาจ เมื่อมีเหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

- 1) โรงเรียนไม่มีทุนเพียงพอ
- 2) โรงเรียนไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติของกฎหมาย
- 3) โรงเรียนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อนุญาต
- 4) โรงเรียนไม่ปฏิบัติตามตราสารจัดตั้ง
- 5) บุคคลในโรงเรียนกระทำการอันเป็นภัยต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัย

ของประเทศ

- 6) กรณีอื่นตามกำหนดในกฎกระทรวง

จรรยา มรรยาท วินัย และหน้าที่

ผู้รับใบอนุญาต ผู้อำนวยการ ผู้บริหาร ผู้จัดการ ครู และบุคลากรทางการศึกษาที่ไม่อยู่ในบังคับของกฎหมายว่าด้วยสภาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีจรรยา มรรยาท วินัย และหน้าที่ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

การโอนใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนในระบบ

ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดประสงค์จะโอนใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนในระบบให้บุคคลอื่น ให้ยื่นคำขอต่อผู้อนุญาตตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตตายหรือเป็นคนสาบสูญ และทายาทมีความประสงค์จะดำเนินกิจการโรงเรียนในระบบต่อไป ให้ทายาทซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม หรือในกรณีที่มีทายาทหลายคน ให้ทายาทด้วยกันนั้นตกลงตั้งทายาทคนหนึ่ง ยื่นคำขอรับโอนใบอนุญาตต่อผู้อนุญาตภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้รับใบอนุญาตตายหรือสาบสูญหรือภายในระยะเวลาที่ผู้อนุญาตขยายเวลาตามความจำเป็นถ้ามิได้ยื่นคำขอภายในเวลาที่กำหนด ให้ผู้อนุญาตมีคำสั่งควบคุมโรงเรียนในระบบ

การเลิกกิจการและการชำระบัญชี

โรงเรียนในระบบเลิกกิจการ เมื่อ

1) ผู้รับใบอนุญาตหรือทายาท แล้วแต่กรณี ได้รับอนุญาตให้เลิกกิจการโรงเรียนในระบบ หรือ

2) ผู้รับใบอนุญาตถูกเพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนในระบบ

การอุทธรณ์

ผู้ซึ่งต้องปฏิบัติตามคำสั่งหรือได้รับผลกระทบจากคำสั่งของผู้อนุญาตผู้ใดไม่พอใจในคำสั่งดังกล่าว ให้มีสิทธิยื่นอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ได้ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งจากผู้อนุญาตหรือวันที่ทราบคำสั่ง แล้วแต่กรณี

2.3.6 จำนวนโรงเรียนอนุบาลเอกชนประเภทสามัญในกรุงเทพมหานคร (สำนักงาน

คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, 2559)

ลำดับ	เขต	จำนวนโรงเรียน
1	เขตคลองเตย	4
2	เขตคลองสาน	4
3	เขตคลองสามวา	3
4	เขตคันนายาว	3
5	เขตจตุจักร	8
6	เขตจอมทอง	4
7	เขตดอนเมือง	7
8	เขตดินแดง	4

ลำดับ	เขต	จำนวนโรงเรียน
9	เขตคูสิต	5
10	เขตตลิ่งชัน	6
11	เขตทวีวัฒนา	3
12	เขตทุ่งครุ	4
13	เขตธนบุรี	3
14	เขตบางกอกน้อย	6
15	เขตบางกอกใหญ่	1
16	เขตบางกะปิ	11
17	เขตบางขุนเทียน	5
18	เขตบางเขน	10
19	เขตบางคอแหลม	4
20	เขตบางแค	7
21	เขตบางซื่อ	3
22	เขตบางนา	3
23	เขตบางบอน	3
24	เขตบางพลัด	8
25	เขตบางรัก	3
26	เขตบึงกุ่ม	9
27	เขตปทุมวัน	1
28	เขตประเวศ	8
29	เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย	1
30	เขตพญาไท	4
31	เขตพระโขนง	7
32	เขตภาษีเจริญ	4
33	เขตมีนบุรี	2
34	เขตยานนาวา	5
35	เขตราชเทวี	1
36	เขตราชบุรีบูรณะ	8
37	เขตลาดกระบัง	6
38	เขตลาดพร้าว	9
39	เขตวังทองหลาง	5
40	เขตวัฒนา	7
41	เขตสวนหลวง	7

ลำดับ	เขต	จำนวนโรงเรียน
42	เขตสะพานสูง	3
43	เขตสาทร	5
44	เขตสายไหม	10
45	เขตหนองแขม	3
46	เขตหนองจอก	2
47	เขตหลักสี่	4
48	เขตห้วยขวาง	4
รวมจำนวนโรงเรียน		237

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.4.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาล

ยุภาวรัตน์ ชันติกรม (2558) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอนุบาล ในภาคตะวันออกเฉียงใต้ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) องค์ประกอบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอนุบาลในภาคตะวันออกเฉียงใต้ มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ (1) มาตรฐานการศึกษาและการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน (2) การพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศ (3) การพัฒนาบุคลากรสู่การเป็นครูมืออาชีพ (4) การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา 2) แนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอนุบาลในภาคตะวันออกเฉียงใต้ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ การพัฒนากระบวนการบริหารงานวิชาการให้สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน ได้แก่ มาตรฐานการศึกษาและการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน การพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศ การบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาบุคลากรสู่การเป็นครูมืออาชีพ และการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา

พรธนิอร อินทราเวช (2560) ได้ศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอนุบาลตามแนวคิดสะเต็มศึกษา: กรณีศึกษาจังหวัดนนทบุรี ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอนุบาลตามแนวคิดสะเต็มศึกษา: กรณีศึกษาจังหวัดนนทบุรี พบว่าอยู่ในระดับมีการปฏิบัติมาก โดยด้านการวัดผลและประเมินผลมีความคิดเห็นในสภาพการปฏิบัติโดยเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการจัดเรียนการสอน ด้านการบริหารและพัฒนาหลักสูตร ด้านการบริหารสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ ตามลำดับ 2) ปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอนุบาลตามแนวคิดสะเต็มศึกษา: กรณีศึกษาจังหวัดนนทบุรี พบว่ามีระดับของปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านการจัดเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ

การบริหารสื่อการเรียนการสอนและแหล่งการเรียนรู้ การบริหารและพัฒนาหลักสูตร การวัดผลและประเมินผล และการนิเทศการศึกษา ตามลำดับ 3) แนวทางการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอนุบาลตามแนวคิดสะเต็มศึกษา: กรณีศึกษาจังหวัดนนทบุรี แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารและพัฒนาหลักสูตร 10 แนวทาง, ด้านการจัดการเรียนการสอน 13 แนวทาง, ด้านการวัดและประเมินผล 6 แนวทาง, ด้านการบริหารสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ 12 แนวทาง และด้านการศึกษา 7 แนวทาง โดยแต่ละด้านแบ่งเป็นขั้นตอนตามหลัก PIE MODEL

ชนิษฐา จำเนียรสุข (2560) ได้ศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดความพร้อมในการเข้าเรียนประถมศึกษา พบว่า 1) สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดความพร้อมในการเข้าเรียนประถมศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก โดยด้านที่มีลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสูงสุดคือ การพัฒนาหลักสูตร (PNImodified = 0.0581) รองลงมาคือ การประเมินพัฒนาการ (PNImodified = 0.0514) การจัดประสบการณ์ (PNImodified = 0.0491) และการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ (PNImodified = 0.0487) ตามลำดับ 2) แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดความพร้อมในการเข้าเรียนประถมศึกษา มีทั้งหมด 4 แนวทางหลัก และ 10 แนวทางย่อย โดยเรียงตามลำดับความต้องการจำเป็น ดังนี้ (1) พัฒนาหลักสูตรโดยให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วม มี 3 แนวทางย่อย คือ ให้ผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมในการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ให้ผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมในการกำหนดเนื้อหาของหลักสูตร และให้ผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมในการประเมินหลักสูตร (2) พัฒนาการประเมินพัฒนาการผู้เรียนโดยเน้นด้านอารมณ์และสังคม มี 3 แนวทางย่อย คือ วางแผนการประเมินพัฒนาการผู้เรียนโดยเน้นด้านอารมณ์และสังคม นำผลการประเมินพัฒนาการไปใช้โดยให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วม และ เก็บข้อมูลและประเมินพัฒนาการผู้เรียนโดยให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วม (3) พัฒนาการจัดประสบการณ์โดยผู้ปกครองมีส่วนร่วม มี 2 แนวทางย่อย คือ และ จัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ โดยให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วม และ จัดกิจกรรมประจำวันตามพัฒนาการผู้เรียนรายบุคคล โดยให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วม (4) พัฒนาการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้โดยเน้นด้านภาษาให้กับผู้เรียน มี 2 แนวทางย่อย คือ จัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ภายในห้องเรียนที่เอื้อต่อการส่งเสริมพัฒนาการด้านภาษา และ จัดทรัพยากรที่เอื้อต่อการเรียนรู้เชิงรุกภายนอกห้องเรียน

วาสนา มากแก้ว (2561) ได้ศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอนุบาลระนอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระนอง ผลการวิจัยพบว่า

1) สภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอนุบาลระนอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระนอง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมาก รองลงมา ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน ด้านการบริหารหลักสูตร และด้านการนิเทศภายใน ตามลำดับ ส่วนลำดับสุดท้ายเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

2) แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอนุบาลระนอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระนอง ด้านการบริหารหลักสูตร ผู้บริหารต้องศึกษาหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรอย่างลึกซึ้งและชัดเจน ควรแต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบเพื่อร่วมกันวิเคราะห์เอกสารหลักสูตรสภาพแวดล้อมกำหนดวิสัยทัศน์ ภารกิจ เป้าหมาย คุณลักษณะที่พึงประสงค์ เพื่อให้สอดคล้องกับการจัดทำโครงสร้างหลักสูตรและสาระวิชา และพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยการประเมินหลักสูตรทำการปรับปรุงหลักสูตรทุกปีการศึกษา มีส่วนร่วมกับหน่วยงานต้นสังกัดในการจัดทำหลักสูตรระดับชั้นเรียนประเมินผลหลักสูตรของสถานศึกษาและนิเทศการใช้หลักสูตรของสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง งานนิเทศภายใน ควรมีการวางแผนและจัดระบบนิเทศภายในเป็นลายลักษณ์อักษร มีการนิเทศอย่างสม่ำเสมอ เพื่อสร้างขวัญและกำลังใจให้ผู้ปฏิบัติงานด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนควรมีการประเมินผลการจัดการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไขให้มีความเหมาะสมและเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อตัวผู้เรียน งานการจัดการเรียนการสอน ควรมีการวางแผน และสร้างความตระหนักความเข้าใจในผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ควรมีการจัดทำแผนการสอนรายบุคคล และการจัดทำโครงการต่าง ๆ ที่จะช่วยเหลือเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ควรจะต้องมีการจัดทำคู่มือครูในงานวิชาการด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาควรมุ่งเน้นให้ครูจัดทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 เรื่อง และมีการนิเทศ กำกับ ติดตาม เพื่อหาแนวทางในการปรับปรุง ส่งเสริม และพัฒนาให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อไป และด้านการวัดและประเมินผลสถานศึกษาต้องกำหนดระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา

2.4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป (High Scope)

ศิริพรรณ สิทธิพูนอนุภาพ (2552) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะทางคณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมเสรีตามแนวคิดไฮสโคป (High/Scope) ผลการวิจัย พบว่า 1) แผนการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะทางคณิตศาสตร์นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยใช้ กิจกรรมเสรีตามแนวคิดไฮสโคป (High/Scope) มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.62/85.55 ซึ่งสูงกว่า เกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2) ดัชนีประสิทธิผลการจัดประสบการณ์ของแผนการจัดประสบการณ์ เพื่อพัฒนาทักษะ ทางคณิตศาสตร์นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมเสรีตามแนวคิดไฮสโคป (High/Scope) มีค่าเท่ากับ 0.7778 3) นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 จำนวนร้อยละ 88 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์โดย ใช้กิจกรรมเสรีตามแนวคิดไฮสโคป (High/Scope) มีความสามารถในการคิดแก้ปัญหาโดยสรุป แผนการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะทางคณิตศาสตร์โดยใช้กิจกรรมเสรีตามแนวคิดไฮสโคป (High/Scope) มีคุณภาพจึงสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้

กรรณิการ์ สุริยะมาตร (2560) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมเสรีตามแนวคิดไฮสโคป ในการพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย ผลการวิจัย พบว่า 1) เด็กปฐมวัยหลังจากการจัด กิจกรรมเสรีตามแนวคิดไฮสโคปนักเรียนมีระดับพฤติกรรมทางสังคม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อ พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ พฤติกรรมการร่วมมือ รองลงมาพฤติกรรมช่วยเหลือ และพฤติกรรมไม่เห็นแก่ตัว ตามลำดับ 2) ค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ของการจัดกิจกรรมเสรีตามแนวคิดไฮสโคปในการพัฒนาพฤติกรรมทาง สังคมของเด็กปฐมวัยพบว่าการจัดกิจกรรมเสรีตามแนวคิดของไฮสโคปทำให้เด็กปฐมวัยมี ความก้าวหน้าทางการเรียนรู้ 3) เด็กปฐมวัยที่ได้รับการพัฒนาด้วยกิจกรรมเสรีตามแนวคิดไฮสโคปมี พฤติกรรมทางสังคมเพิ่มขึ้นกว่าก่อนการพัฒนาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1

บทที่ 3

วิธีการดำเนินวิจัย

การวิจัยเรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย 2 ข้อ คือ 1) เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป 2) เพื่อนำเสนอแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

3.1 ระเบียบวิธีวิจัย

3.1.1 ประชากร ตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูล

1) ประชากรในการวิจัย คือ โรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครที่จัดการศึกษาระดับชั้นอนุบาลเท่านั้น จำนวนทั้งหมด 237 โรงเรียน (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, 2559)

2) ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ โรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร โดยพิจารณาขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ระดับความเชื่อมั่น (confident interval) 90 % เมื่อมีขนาดกลุ่มประชากรมีจำนวนจำกัด จากสูตร Taro Yamane (1973)

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n = จำนวนตัวอย่าง

N = จำนวนประชากรทั้งหมด

e = ค่าความคลาดเคลื่อนสูงสุดที่ยอมให้มีได้ ซึ่งในงานวิจัยนี้กำหนดค่า

ความคลาดเคลื่อนอยู่ ที่ร้อยละ 10

แทนค่า

$$n = \frac{237}{1+(237)(0.1)^2}$$

$$n = \frac{237}{1+2.37}$$

$$n = \frac{237}{3.37}$$

$$n = 70.33$$

$$n \approx 71$$

ดังนั้นจึงได้ขนาดตัวอย่าง จำนวน 71 โรงเรียน

กำหนดการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งพื้นที่ (Cluster or area sampling) โดยแบ่งพื้นที่ตามเขต ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 48 เขต จากนั้นแบ่งตามสัดส่วนของจำนวนโรงเรียนอนุบาลเอกชนในแต่ละเขตพื้นที่ต่อจำนวนโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครทั้งหมด จากนั้นใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อสุ่มรายชื่อโรงเรียน ดังนี้

ลำดับ	เขต	จำนวนโรงเรียน (ประชากร)	สัดส่วนร้อยละ	จำนวนโรงเรียน (ตัวอย่าง)
1	เขตคลองเตย	4	2%	1
2	เขตคลองสาน	4	2%	1
3	เขตคลองสามวา	3	1%	1
4	เขตคันนายาว	3	1%	1
5	เขตจตุจักร	8	3%	2
6	เขตจอมทอง	4	2%	1
7	เขตดอนเมือง	7	3%	2
8	เขตดินแดง	4	2%	1
9	เขตดุสิต	5	2%	1
10	เขตตลิ่งชัน	6	3%	2
11	เขตทวีวัฒนา	3	1%	1
12	เขตทุ่งครุ	4	2%	1
13	เขตธนบุรี	3	1%	1
14	เขตบางกอกน้อย	6	3%	2

ลำดับ	เขต	จำนวนโรงเรียน (ประชากร)	สัดส่วนร้อยละ	จำนวนโรงเรียน (ตัวอย่าง)
15	เขตบางกอกใหญ่	1	1%	1
16	เขตบางกะปิ	11	4%	4
17	เขตบางขุนเทียน	5	2%	1
18	เขตบางเขน	10	3%	3
19	เขตบางคอแหลม	4	2%	1
20	เขตบางแค	7	3%	2
21	เขตบางซื่อ	3	1%	1
22	เขตบางนา	3	1%	1
23	เขตบางบอน	3	1%	1
24	เขตบางพลัด	8	3%	2
25	เขตบางรัก	3	1%	1
26	เขตบึงกุ่ม	9	4%	3
27	เขตปทุมวัน	1	1%	1
28	เขตประเวศ	8	3%	2
29	เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย	1	1%	1
30	เขตพญาไท	4	2%	1
31	เขตพระโขนง	7	3%	2
32	เขตภาษีเจริญ	4	2%	1
33	เขตมีนบุรี	2	1%	1
34	เขตยานนาวา	5	2%	1
35	เขตราชเทวี	1	1%	1
36	เขตราชบุรีบูรณะ	8	3%	2
37	เขตลาดกระบัง	6	3%	2
38	เขตลาดพร้าว	9	4%	3
39	เขตวังทองหลาง	5	2%	1
40	เขตวัฒนา	7	3%	2
41	เขตสวนหลวง	7	3%	2
42	เขตสะพานสูง	3	1%	1
43	เขตสาทร	5	2%	1
44	เขตสายไหม	10	3%	3
45	เขตหนองแขม	3	1%	1
46	เขตหนองจอก	2	1%	1

ลำดับ	เขต	จำนวนโรงเรียน (ประชากร)	สัดส่วนร้อยละ	จำนวนโรงเรียน (ตัวอย่าง)
47	เขตหลักสี่	4	2%	1
48	เขตห้วยขวาง	4	2%	1
รวมจำนวนโรงเรียน		237	100%	71

3) ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ตามขั้นตอนการวิจัย ดังนี้

3.1) ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป มีผู้ให้ข้อมูล ดังนี้

ผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 1 คน/โรงเรียน

รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการหรือหัวหน้าแผนกอนุบาล จำนวน 1 คน/โรงเรียน

ครูประจำชั้นระดับอนุบาล จำนวน 1 คน/โรงเรียน

รวมจำนวนผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด 3 คนต่อ 1 โรงเรียน

ดังนั้นรวมมีผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้น 213 คน

3.2) ขั้นตอนที่ 2 นำเสนอแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษาปฐมวัย จำนวน 1 ท่าน

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารการศึกษา จำนวน 1 ท่าน

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารการศึกษาและการศึกษาปฐมวัย จำนวน 1 ท่าน

ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลเอกชน จำนวน 2 ท่าน

3.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล 2 แบบ ซึ่งแบ่งตามขั้นตอนการวิจัย ดังนี้

1) ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม เรื่องแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check lists) ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงานในตำแหน่ง ปัจจุบัน

ตอนที่ 2 ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป

เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

- 5 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ตามรายการนั้นในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ตามรายการนั้นในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ตามรายการนั้นในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ตามรายการนั้นในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ตามรายการนั้นในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป เป็นคำถามปลายเปิด (Open ended question)

2) ขั้นตอนที่ 2 นำเสนอแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป เป็นคำถามลักษณะแบบให้เลือกตอบแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง ร่างแนวทางมีความเหมาะสม/เป็นไปได้ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง ร่างแนวทางมีความเหมาะสม/เป็นไปได้ในระดับมาก
- 3 หมายถึง ร่างแนวทางมีความเหมาะสม/เป็นไปได้ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง ร่างแนวทางมีความเหมาะสม/เป็นไปได้ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง ร่างแนวทางมีความเหมาะสม/เป็นไปได้ในระดับน้อยที่สุด

3.1.3 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1) แบบสอบถามเพื่อการวิจัย เรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

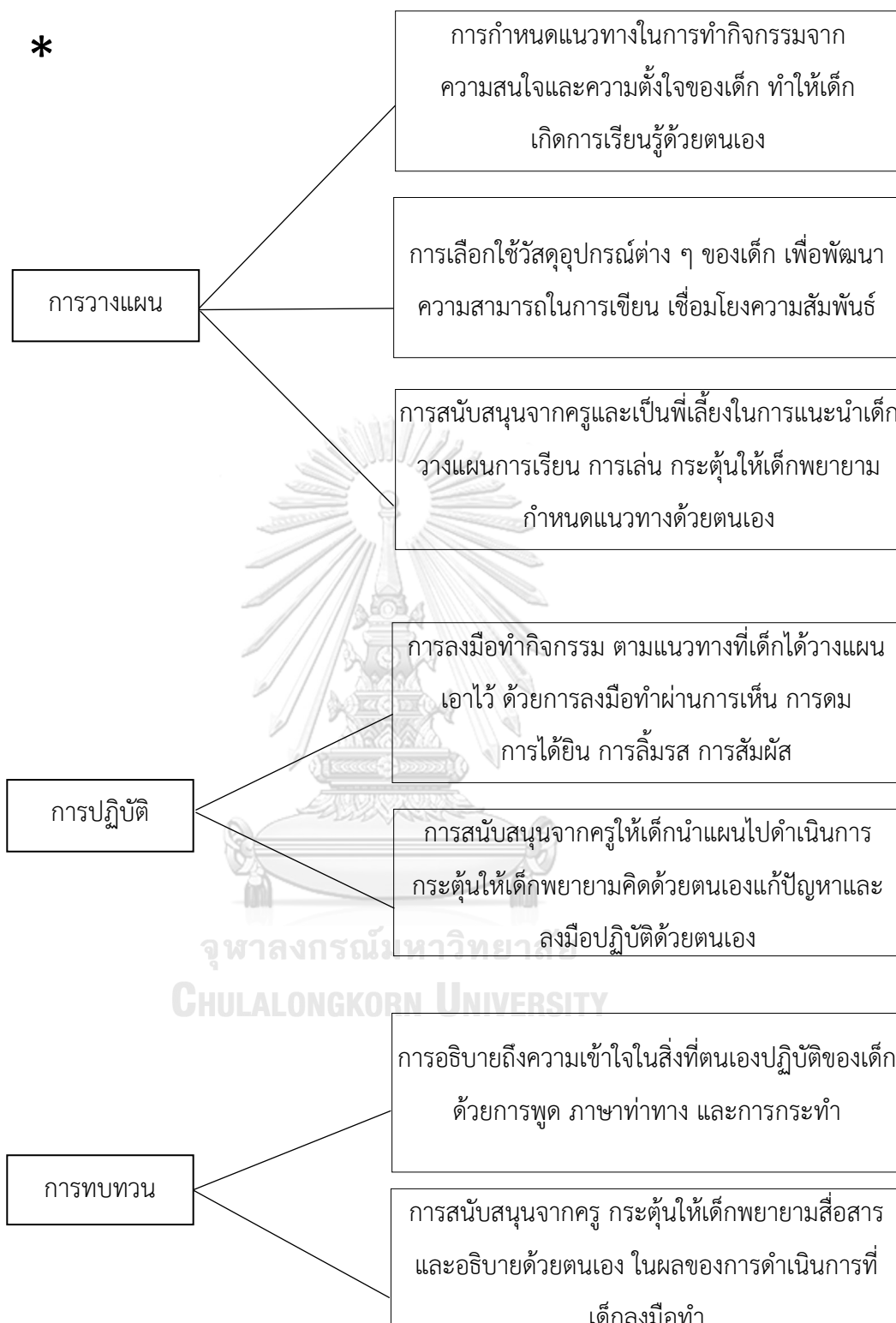
1.1) ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในหัวข้อต่อไปนี้

1. การบริหารวิชาการ
2. การเรียนรู้ไฮสโคป

1.2) กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย

1.3) ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการสร้างแบบสอบถาม และร่างแบบสอบถามให้ครอบคลุมกรอบแนวคิดในการวิจัย ซึ่งผังโครงสร้างเครื่องมือวิจัย เป็นดังแผนภาพที่ 3

แผนภาพที่ 3 โครงสร้างข้อคำถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้โฮลิสติก

1.4) นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อปรับปรุงและแก้ไข

1.5) นำเสนอแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว พร้อมทั้งนิยามเชิงปฏิบัติการ เสนอผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ภาษาที่ใช้ครอบคลุมเนื้อหา และความสอดคล้องระหว่างคำถามกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการ ซึ่งเกณฑ์ที่ใช้ในการวัดค่าดัชนีคือ IOC (Item Objective Congruence)

1.6) นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ ปรับปรุงเครื่องมือ ด้วยการพิจารณาค่า IOC ที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิโดยพิจารณาข้อที่มีค่า $IOC > 0.50$ และในส่วนของข้อคำถามที่มีค่า $IOC \leq 0.50$ ผู้วิจัยจะนำไปปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิจากผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน มีค่า IOC ทั้งหมดเท่ากับ 0.95

1.7) นำเสนอแบบสอบถามต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและพิจารณาความเห็นชอบในการจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

2) แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคปมีขั้นตอน ดังนี้

2.1) นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามร่างเป็นแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป โดยผู้วิจัย

2.2) เสนอร่างแนวทางดังกล่าวต่ออาจารย์ที่ปรึกษา

2.3) นำเสนอร่างแนวทางที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วต่อผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่านเพื่อตรวจสอบความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ประกอบด้วย

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษาปฐมวัย	จำนวน 1 ท่าน
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารการศึกษา	จำนวน 1 ท่าน
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารการศึกษาและการศึกษาปฐมวัย	จำนวน 1 ท่าน
ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลเอกชน	จำนวน 2 ท่าน

2.4) นำเสนอแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อปรับปรุงและแก้ไข

2.5) นำเสนอแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วต่อผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อพิจารณาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ประกอบด้วย 3 ตอน ได้แก่

- ตอนที่ 1 แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางหลัก
- ตอนที่ 2 แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางย่อย
- ตอนที่ 3 แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) วิธีดำเนินการ

3.1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป มีขั้นตอนการเก็บรวบรวมดังนี้

1.1) ขอนหนังสือจากกลุ่มภารกิจบริการการศึกษา ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขอความอนุเคราะห์ ดังนี้

- (1) ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยจากผู้ทรงคุณวุฒิ
- (2) ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลวิจัย จากโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร

1.2) เก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร โดยนำส่งและรับคืนด้วยไปรษณีย์ไทย

1.3) ติดตามการตอบแบบสอบถาม

2) แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป มีการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการนำส่งแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางฯ ด้วยผู้ส่งเอกสารและด้วยตนเอง และ รับคืนผลการประเมินด้วยตนเอง

2.1) ขอนหนังสือนำจากกลุ่มภารกิจบริการการศึกษา ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อขอความอนุเคราะห์จากผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป

2.2) เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิด้วยการนำเสนอและรับคืนแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชน ในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคปโดยนำเสนอและรับคืนด้วยไปรษณีย์ไทย และด้วยตนเอง

3.1.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

1) การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม

1.1) ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check lists) วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) การหาค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางพร้อมคำบรรยายประกอบ

1.2) ตอนที่ 2 ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการจัดประสบการณ์ ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ และด้านการประเมินพัฒนาการ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำเสนอในรูปแบบตาราง ซึ่งมีเกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยทั้ง 5 ระดับ (John W, 1981) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/มีสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/มีสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/มีสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/มีสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/มีสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับน้อยที่สุด

จากนั้นใช้การวิเคราะห์หาค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (Priority Needs Index) โดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น จากสูตร Priority Needs Index Modified (PNI_{modified}) และจัดลำดับความต้องการจำเป็น โดยนำเสนอผลในรูปแบบตารางประกอบความเรียง ซึ่งมีสูตรการคำนวณ PNI_{modified} (สุวิมล ว่องวานิช, 2558) ดังนี้

$$PNI_{\text{modified}} = \frac{I-D}{D}$$

เมื่อ I หมายถึง ค่าเฉลี่ยของสภาพที่พึงประสงค์

D หมายถึง ค่าเฉลี่ยของสภาพปัจจุบัน

1.3) ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป เป็นคำถามปลายเปิดแบบให้เขียนตอบ (Open ended question) วิเคราะห์ข้อมูลด้วย การวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) และ การแจกแจงความถี่ (Frequency) แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางพร้อมคำบรรยายประกอบ

2) การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และ ฐานนิยม (Mode) โดยหาค่าฐานนิยมจากค่าความถี่สูงสุดจากการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ โดยมีเกณฑ์ในการแปลความหมาย ดังนี้

5 หมายถึง ร่างแนวทางมีความเหมาะสม/เป็นไปได้ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง ร่างแนวทางมีความเหมาะสม/เป็นไปได้ในระดับมาก

3 หมายถึง ร่างแนวทางมีความเหมาะสม/เป็นไปได้ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง ร่างแนวทางมีความเหมาะสม/เป็นไปได้ในระดับน้อย

1 หมายถึง ร่างแนวทางมีความเหมาะสม/เป็นไปได้ในระดับน้อยที่สุด

3.2 ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

การวิจัย มีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย 2 ระยะ ดังตารางต่อไปนี้
ตารางที่ 3-1 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

วัตถุประสงค์	ขั้นตอนการวิจัย	ผลที่เกิดขึ้น
1. ศึกษาความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนใน กรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป	1.1 ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป โดยมีผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการหรือหัวหน้าแผนกอนุบาล ครูประจำชั้นระดับอนุบาล รวมจำนวนผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด 3 คนต่อ 1 โรงเรียน ดังนั้นรวมมีผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้น 213 คน	1.1.1 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป

วัตถุประสงค์	ขั้นตอนการวิจัย	ผลที่เกิดขึ้น
	1.2 วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป โดยนำเสนอผลในรูปแบบตารางพร้อมคำบรรยายประกอบ	1.2.1 ความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป
2. นำเสนอแนะแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป	2.1 จัดลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร และการเรียนรู้ไฮสโคป โดยนำผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีของความต้องการจำเป็นมาจัดลำดับ	2.1.1 ลำดับดัชนีความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร และการเรียนรู้ไฮสโคป
	2.2 (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร และนำหลักการแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคปโดยผู้วิจัย	2.2.1 (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป
	2.3 ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษาปฐมวัยจำนวน 2 ท่าน ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารการศึกษาจำนวน 2 ท่าน ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการเรียนรู้ไฮสโคป จำนวน 1 ท่าน มาพัฒนาปรับปรุง (ร่าง) แนวทางฯ	2.3.1 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป

วัตถุประสงค์	ขั้นตอนการวิจัย	ผลที่เกิดขึ้น
	2.4 นำเสนอแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวทางการเรียนรู้ไฮสโคป จากผลการประเมิน (ร่าง)	2.4.1 แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวทางการเรียนรู้ไฮสโคป

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป มีผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 6 ตอน ดังนี้

4.1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.2 ความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป

4.3 แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคปจากแบบสอบถาม

4.4 (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป โดยผู้วิจัย

4.5 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป

4.6 แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคปที่มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้

แต่ละตอนมีรายละเอียด ดังนี้

4.1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 213 ฉบับ แบ่งเป็นผู้อำนวยการ 57 ฉบับ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ 28 ฉบับ หัวหน้าแผนกอนุบาล 41 ฉบับ และครูประจำชั้นอนุบาล 87 ฉบับ ซึ่งจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 4-1 สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

ชื่อ	สถานภาพ	ผู้อำนวยการ		รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ		หัวหน้าแผนกอนุบาล		ครูประจำชั้นอนุบาล		รวมทั้งหมด	
		ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
1. เพศ											
1) ชาย		9	15.80	2	7.10	0	0	2	2.30	13	6.10
2) หญิง		48	84.20	26	92.90	41	100	85	97.70	200	93.90
รวม		57	100	28	100	41	100	87	100	213	100
2. อายุ											
1) น้อยกว่า 25 ปี		1	1.75	0	0	0	0	2	2.30	3	1.41
2) 25 – 30 ปี		0	0	2	7.14	2	4.88	18	20.69	22	10.33
3) 31 – 35 ปี		1	1.75	2	7.14	2	4.88	12	13.79	17	7.98
4) 36 – 40 ปี		2	3.51	3	10.71	8	19.51	17	19.54	30	14.08
5) 41 – 45 ปี		2	3.51	1	3.57	2	4.88	11	12.64	16	7.51
6) 46 – 50 ปี		5	8.77	4	14.29	13	31.71	10	11.49	32	15.02
7) 51 – 55 ปี		15	26.32	11	39.29	10	24.39	6	6.90	42	19.72
8) มากกว่า 55 ปีขึ้นไป		31	54.39	5	17.86	4	9.76	11	12.64	51	23.94
รวม		57	100	28	100	41	100	87	100	213	100

ชื่อ	สถานภาพ	ผู้อำนวยการ		รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ		หัวหน้าแผนกอนุบาล		ครูประจำชั้นอนุบาล		รวมทั้งหมด	
		ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
3.	ระดับการศึกษาสูงสุด										
	1) ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	27	47.37	19	67.86	39	95.12	80	91.95	164	77.46
	2) ปริญญาโท	30	52.66	8	28.57	2	4.88	7	8.05	47	22.07
	3) ปริญญาเอก	0	0	1	3.57	0	0	0	0	1	0.47
	รวม	57	100	28	100	41	100	87	100	213	100
4.	ตำแหน่ง										
	1) ผู้อำนวยการโรงเรียน	57	100	-	-	-	-	-	-	57	26.75
	2) รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ	-	-	28	100	-	-	-	-	28	13.15
	3) หัวหน้าแผนกอนุบาล	-	-	-	-	41	100	-	-	41	19.25
	4) ครูประจำชั้นระดับอนุบาล	-	-	-	-	-	-	87	100	87	40.85
	รวม	57	100	28	100	41	100	87	100	213	100
5.	ประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน										
	1) น้อยกว่า 1 ปี	0	0	1	3.57	1	2.44	6	6.90	8	3.76
	2) 1 – 5 ปี	4	7.02	2	7.14	5	12.20	21	24.14	32	15.02
	3) 6 – 10 ปี	8	14.04	7	25.00	10	24.39	14	16.09	39	18.31
	4) 11 – 15 ปี	3	5.26	2	7.14	9	21.95	10	11.49	24	11.27
	5) 16 – 20 ปี	8	14.04	11	39.29	4	9.76	14	16.09	37	17.37
	6) มากกว่า 20 ปีขึ้นไป	34	59.65	5	17.86	12	29.27	22	25.29	73	34.27
	รวม	57	100	28	100	41	100	87	100	213	100

จากตารางที่ 4-1 สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 93.90 เพศชาย จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 6.10 เมื่อจำแนกตามสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้อำนวยการส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 84.20 รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 92.90 หัวหน้าแผนกอนุบาลทั้งหมดเป็นเพศหญิง จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 100 และครูประจำชั้นระดับอนุบาลส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 97.70

อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุมากกว่า 55 ปีขึ้นไป จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 23.94 เมื่อจำแนกตามสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม สำหรับผู้อำนวยการ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุมากกว่า 55 ปีขึ้นไป จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 54.39 รองลงมา คือ อายุระหว่าง 51 – 55 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 54.39 และช่วงอายุที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่อายุน้อยกว่า 25 ปี และอายุระหว่าง 31 – 35 ปี มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดที่เท่ากัน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.75 สำหรับรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 51 – 55 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 39.29 รองลงมา คือ อายุมากกว่า 55 ปีขึ้นไป จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 17.86 และอายุระหว่าง 41 – 45 ปี มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.57 สำหรับหัวหน้าแผนกอนุบาล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 46 – 50 ปี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 31.71 รองลงมา คือ อายุระหว่าง 51 – 55 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 24.39 และช่วงอายุที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่อายุระหว่าง 25 – 30 ปี อายุระหว่าง 31 – 35 ปี และอายุระหว่าง 41 – 45 ปี มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดที่เท่ากัน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.88 สำหรับครูประจำชั้นระดับอนุบาล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 25 – 30 ปี จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 20.69 รองลงมา คือ อายุระหว่าง 36 – 40 ปี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 19.54 และอายุน้อยกว่า 25 ปี มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.30

ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรี จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 77.46 เมื่อจำแนกตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม สำหรับผู้อำนวยการ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาโท จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 52.66 รองลงมา คือ ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 47.37 สำหรับรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน 19 คน

คิดเป็นร้อยละ 67.86 รองลงมา คือ ระดับปริญญาโท จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 และปริญญาเอกมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.57 สำหรับหัวหน้าแผนกอนุบาลพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 95.12 รองลงมา คือ ระดับปริญญาโท จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.88 สำหรับครูประจำชั้นระดับอนุบาลพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษา มีการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 91.95 รองลงมา คือ ระดับปริญญาโท จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 8.05

ตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็น ครูประจำชั้นระดับอนุบาล จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 40.85 รองลงมา คือ ผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 26.75 รองลงมา คือ หัวหน้าแผนกอนุบาล จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 19.25 รองลงมา คือ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 13.15

ประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งปัจจุบันของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์มากกว่า 20 ปีขึ้นไป จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 34.27 เมื่อจำแนกตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม สำหรับผู้อำนวยการพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์มากกว่า 20 ปีขึ้นไป จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 59.65 รองลงมา คือ มีประสบการณ์ทำงานระหว่าง 6 – 10 ปี และ 16 – 20 ปี มีค่าเฉลี่ยที่เท่ากัน จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 14.04 และมีประสบการณ์ทำงานระหว่าง 11 – 15 ปี มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26 สำหรับรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ระหว่าง 16 – 20 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 39.29 รองลงมา คือ มีประสบการณ์ระหว่าง 6 – 10 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 25 และมีประสบการณ์น้อยกว่า 1 ปี มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.57 สำหรับหัวหน้าแผนกอนุบาลพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 20 ปีขึ้นไป จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 29.27 รองลงมา คือ มีประสบการณ์ทำงานระหว่าง 6 – 10 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 24.39 และมีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 1 ปี มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.44 สำหรับครูประจำชั้นระดับอนุบาลพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 20 ปีขึ้นไป จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 25.29 รองลงมา คือ มีประสบการณ์ทำงานระหว่าง 1-5 ปี จำนวน 21 คน คิดเป็น 24.14 และมีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 1 ปี มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6.90

4.2 ความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 213 ฉบับ จำแนกตามขอบข่ายการบริหารวิชาการ 4 ด้าน ประกอบด้วย การพัฒนาหลักสูตร การจัดประสบการณ์ การจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ และการประเมินพัฒนาการ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4-2 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ในภาพรวม

การบริหารวิชาการตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI _{modified}	ลำดับความต้องการจำเป็น
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ		
1 การพัฒนาหลักสูตร	3.826	0.669	มาก	4.635	0.474	มากที่สุด	0.211	1
2 การจัดประสบการณ์	3.965	0.638	มาก	4.705	0.445	มากที่สุด	0.186	3
3 การจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้	3.951	0.607	มาก	4.654	0.480	มากที่สุด	0.178	4
4 การประเมินพัฒนาการ	3.882	0.780	มาก	4.628	0.524	มากที่สุด	0.192	2
เฉลี่ยรวม	3.896	0.639	มาก	4.651	0.452	มากที่สุด	0.194	

จากตารางที่ 4-2 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ในภาพรวม พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ในภาพรวม อยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.896$, S.D. = 0.639) เมื่อพิจารณาตามขอบข่ายการบริหารวิชาการ พบว่า สภาพปัจจุบันของการจัดประสบการณ์มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.965$, S.D. = 0.638) รองลงมา คือ การจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.951$, S.D. = 0.607) รองลงมา คือ

การประเมินพัฒนาการ ($\bar{X} = 3.882$, S.D. = 0.780) และการพัฒนาหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.826$, S.D. = 0.669)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ในภาพรวม อยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.651$, S.D. = 0.452) เมื่อพิจารณาตามขอบข่าย การบริหารวิชาการ พบว่า สภาพที่พึงประสงค์ของการจัดประสบการณ์มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.705$, S.D. = 0.445) รองลงมา คือ การจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.654$, S.D. = 0.480) การพัฒนาหลักสูตร ($\bar{X} = 4.635$, S.D. = 0.474) และการประเมินพัฒนาการ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 4.628$, S.D. = 0.524) ตามลำดับ

ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนใน กรุงเทพมหานคร ในภาพรวม คือ 0.194 ($PNI_{\text{modified}} = 0.194$) เมื่อพิจารณาตามขอบข่ายการบริหาร วิชาการ พบว่า การพัฒนาหลักสูตรมีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.211$) รองลงมา คือ การประเมินพัฒนาการ ($PNI_{\text{modified}} = 0.192$) รองลงมา คือ การจัดประสบการณ์ ($PNI_{\text{modified}} = 0.186$) และการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้มีลำดับความต้องการจำเป็น น้อยที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.178$)

ตารางที่ 4-3 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการเรียนรู้ ไฮสโคป ในภาพรวม

การเรียนรู้ไฮสโคป	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI_{modified}	ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ		
1 การวางแผน	3.903	0.632	มาก	4.650	0.445	มากที่สุด	0.191	3
2 การปฏิบัติ	3.897	0.646	มาก	4.658	0.462	มากที่สุด	0.195	2
3 การทบทวน	3.884	0.677	มาก	4.644	0.466	มากที่สุด	0.196	1
เฉลี่ยรวม	3.896	0.639	มาก	4.651	0.452	มากที่สุด	0.194	

จากตารางที่ 4-3 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการเรียนรู้ไฮสโคป ในภาพรวม พบว่า สภาพปัจจุบันของการเรียนรู้ไฮสโคป ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.896$, S.D. = 0.639) เมื่อพิจารณาตามขอบข่ายการเรียนรู้ไฮสโคป พบว่า การวางแผนมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.903$, S.D. = 0.632) รองลงมา คือ การปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.897$, S.D. = 0.646) และการทบทวนมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.884$, S.D. = 0.677)

สภาพที่พึงประสงค์ของการเรียนรู้ไฮสโคป ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.651$, S.D. = 0.452) เมื่อพิจารณาตามขอบข่ายการเรียนรู้ไฮสโคป พบว่า การปฏิบัติมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.658$, S.D. = 0.462) รองลงมา คือ การวางแผน ($\bar{X} = 4.650$, S.D. = 0.445) และการทบทวนมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 4.644$, S.D. = 0.466)

ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นของการเรียนรู้ไฮสโคป ในภาพรวม คือ 0.194 ($PNI_{\text{modified}} = 0.194$) เมื่อพิจารณาตามขอบข่ายการเรียนรู้ไฮสโคป พบว่า การทบทวนมีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.196$) รองลงมา คือ การปฏิบัติ ($PNI_{\text{modified}} = 0.195$) และการวางแผนมีลำดับความต้องการจำเป็นน้อยที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.191$)

ตารางที่ 4-4 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ในภาพรวม

การบริหารวิชาการตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป			สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI_{modified}	ลำดับความต้องการจำเป็น
ที่	การบริหารวิชาการ	การเรียนรู้ไฮสโคป	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ		
1	การพัฒนาหลักสูตร	การวางแผน	3.829	0.668	มาก	4.631	0.478	มากที่สุด	0.209	2
		การปฏิบัติ	3.814	0.701	มาก	4.647	0.502	มากที่สุด	0.219	1
		การทบทวน	3.833	0.710	มาก	4.629	0.490	มากที่สุด	0.208	3
	เฉลี่ยรวม		3.826	0.669	มาก	4.635	0.474	มากที่สุด	0.211	1
2	การจัดประสบการณ์	การวางแผน	3.978	0.631	มาก	4.703	0.447	มากที่สุด	0.182	3
		การปฏิบัติ	3.981	0.694	มาก	4.709	0.468	มากที่สุด	0.183	2
		การทบทวน	3.931	0.691	มาก	4.703	0.462	มากที่สุด	0.196	1
	เฉลี่ยรวม		3.965	0.638	มาก	4.705	0.445	มากที่สุด	0.186	3

การบริหารวิชาการตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป			สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI _{modified}	ลำดับความต้องการจำเป็น
ที่	การบริหารวิชาการ	การเรียนรู้ไฮสโคป	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ		
3	การจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้	การวางแผน	3.975	0.596	มาก	4.638	0.505	มากที่สุด	0.167	3
		การปฏิบัติ	3.950	0.623	มาก	4.646	0.509	มากที่สุด	0.176	2
		การทบทวน	3.917	0.684	มาก	4.644	0.525	มากที่สุด	0.186	1
	เฉลี่ยรวม		3.951	0.607	มาก	4.654	0.480	มากที่สุด	0.178	4
4	การประเมินพัฒนาการ	การวางแผน	3.879	0.789	มาก	4.623	0.539	มากที่สุด	0.192	2
		การปฏิบัติ	3.888	0.787	มาก	4.645	0.529	มากที่สุด	0.195	1
		การทบทวน	3.881	0.807	มาก	4.620	0.529	มากที่สุด	0.190	3
	เฉลี่ยรวม		3.882	0.780	มาก	4.628	0.524	มากที่สุด	0.192	2
เฉลี่ยรวมทั้งหมด			3.896	0.639	มาก	4.651	0.452	มากที่สุด	0.194	

จากตารางที่ 4-4 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคปในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.896$, S.D. = 0.639) เมื่อพิจารณาตามขอบข่ายการบริหารวิชาการ พบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตร ในรายด้านตามแนวทางการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป การทบทวนมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.833$, S.D. = 0.710) รองลงมา คือ การวางแผน ($\bar{X} = 3.829$, S.D. = 0.668) และการปฏิบัติมีค่าน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.814$, S.D. = 0.701) ด้านการจัดประสบการณ์ ในรายด้านตามแนวทางการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป การปฏิบัติมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.981$, S.D. = 0.694) รองลงมา คือ การวางแผน ($\bar{X} = 3.978$, S.D. = 0.631) และการทบทวนมีค่าน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.931$, S.D. = 0.691) ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ ในรายด้านตามแนวทางการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป การวางแผนมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.975$, S.D. = 0.596) รองลงมา คือ การปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.950$, S.D. = 0.623) และการทบทวนมีค่าน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.917$, S.D. = 0.684) ด้านการประเมินพัฒนาการ ในรายด้านตามแนวทางการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป การปฏิบัติมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.888$, S.D. = 0.787) รองลงมา คือ

การทบทวน ($\bar{X} = 3.881$, S.D. = 0.807) และการวางแผนมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.879$, S.D. = 0.789)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคปในภาพรวม อยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.651$, S.D. = 0.452) เมื่อพิจารณาตามขอบข่ายการบริหารวิชาการ พบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตร ในรายด้าน ตามแนวทางการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป การปฏิบัติมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.647$, S.D. = 0.502) รองลงมา คือ การวางแผน ($\bar{X} = 4.631$, S.D. = 0.478) และการทบทวนมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 4.629$, S.D. = 0.490) ด้านการจัดประสบการณ์ ในรายด้าน ตามแนวทางการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป การปฏิบัติมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.709$, S.D. = 0.468) รองลงมา คือ การวางแผนและการทบทวน มีค่าเฉลี่ยที่เท่ากัน ($\bar{X} = 4.703$, S.D. = 0.447) ($\bar{X} = 4.703$, S.D. = 0.462) ตามลำดับ ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ ในรายด้านตามแนวทางการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป การปฏิบัติมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.646$, S.D. = 0.509) รองลงมา คือ การทบทวน ($\bar{X} = 4.644$, S.D. = 0.525) และการวางแผนมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 4.638$, S.D. = 0.505) ด้านการประเมินพัฒนาการ ในรายด้านตามแนวทางการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป การปฏิบัติมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.645$, S.D. = 0.529) รองลงมา คือ การวางแผน ($\bar{X} = 4.623$, S.D. = 0.539) และการทบทวนมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 4.620$, S.D. = 0.529)

ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชน ในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคปในภาพรวม คือ 0.194 ($PNI_{\text{modified}} = 0.194$) เมื่อพิจารณาตามขอบข่ายการบริหารวิชาการ พบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตร ในรายด้าน ตามแนวทางการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป การปฏิบัติ มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.219$) รองลงมา คือ การวางแผน ($PNI_{\text{modified}} = 0.209$) และการทบทวนมีลำดับความต้องการจำเป็นน้อยที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.208$)

ด้านการจัดประสบการณ์ ในรายด้านตามแนวทางการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป การทบทวน มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.196$) รองลงมา คือ การปฏิบัติ ($PNI_{\text{modified}} = 0.183$) และการวางแผนมีลำดับความต้องการจำเป็นน้อยที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.182$)

ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ ในรายด้านตามแนวทางการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป การทบทวน มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.186$) รองลงมาคือ การปฏิบัติ ($PNI_{\text{modified}} = 0.176$) และการวางแผนมีลำดับความต้องการจำเป็นน้อยที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.167$)

ด้านการประเมินพัฒนาการ ในรายด้านตามแนวทางการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป การปฏิบัติ มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.195$) รองลงมา คือ การวางแผน ($PNI_{\text{modified}} = 0.192$) และการทบทวนมีลำดับความต้องการจำเป็นน้อยที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.190$)

ตารางที่ 4-5 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการพัฒนาหลักสูตร

ที่	การพัฒนาหลักสูตร		สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI_{modified}	ลำดับความต้องการจำเป็น
	แนวทาง การพัฒนา หลักสูตร	การเรียนรู้ ไฮสโคป	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ		
1	การกำหนด จุดมุ่งหมาย ของ หลักสูตร	การวางแผน	3.825	0.693	มาก	4.649	0.501	มากที่สุด	0.216	2
		การปฏิบัติ	3.831	0.778	มาก	4.683	0.547	มากที่สุด	0.222	1
		การทบทวน	3.829	0.799	มาก	4.641	0.544	มากที่สุด	0.212	3
	เฉลี่ยรวม		3.828	0.684	มาก	4.657	0.481	มากที่สุด	0.217	1
2	การกำหนด เนื้อหา	การวางแผน	3.875	0.725	มาก	4.668	0.483	มากที่สุด	0.205	3
		การปฏิบัติ	3.810	0.738	มาก	4.627	0.507	มากที่สุด	0.214	2
		การทบทวน	3.815	0.772	มาก	4.638	0.505	มากที่สุด	0.216	1
	เฉลี่ยรวม		3.839	0.702	มาก	4.648	0.461	มากที่สุด	0.211	2
3	การ ประเมิน หลักสูตร	การวางแผน	3.789	0.773	มาก	4.574	0.602	มากที่สุด	0.207	2
		การปฏิบัติ	3.800	0.773	มาก	4.631	0.598	มากที่สุด	0.219	1
		การทบทวน	3.857	0.775	มาก	4.608	0.560	มากที่สุด	0.195	3
	เฉลี่ยรวม		3.812	0.731	มาก	4.600	0.563	มากที่สุด	0.207	3
เฉลี่ยรวมทั้งหมด			3.826	0.669	มาก	4.635	0.474	มากที่สุด	0.211	1

จากตารางที่ 4-5 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการพัฒนาหลักสูตร พบว่าสภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการพัฒนาหลักสูตร อยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.826$, S.D. = 0.669) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การกำหนดเนื้อหาที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.839$, S.D. = 0.702) รองลงมา คือ การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ($\bar{X} = 3.828$, S.D. = 0.684) และการประเมินหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.812$, S.D. = 0.731)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการพัฒนาหลักสูตร อยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.635$, S.D. = 0.474) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.657$, S.D. = 0.481) รองลงมา คือ การกำหนดเนื้อหา ($\bar{X} = 4.648$, S.D. = 0.461) และการประเมินหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 4.600$, S.D. = 0.563)

ดัชนีความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการพัฒนาหลักสูตร คือ 0.211 ($PNI_{\text{modified}} = 0.211$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.217$) รองลงมา คือ การกำหนดเนื้อหา ($PNI_{\text{modified}} = 0.211$) และการประเมินหลักสูตรมีลำดับความต้องการจำเป็นน้อยที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.207$)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 4-6 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการจัดประสบการณ์

การจัดประสบการณ์			สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI _{modified}	ลำดับความต้องการจำเป็น
ที่	แนวทางการจัดประสบการณ์	การเรียนรู้ไฮสโคป	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ		
1	การจัดกิจกรรมประจำวัน	การวางแผน	3.995	0.701	มาก	4.728	0.438	มากที่สุด	0.183	3
		การปฏิบัติ	3.960	0.775	มาก	4.688	0.507	มากที่สุด	0.184	2
		การทบทวน	3.960	0.730	มาก	4.723	0.508	มากที่สุด	0.193	1
	เฉลี่ยรวม		3.975	0.681	มาก	4.715	0.458	มากที่สุด	0.186	2

การจัดประสบการณ์			สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI _{modified}	ลำดับ ความต้องการ จำเป็น
ที่	แนวทางการจัด ประสบการณ์	การเรียนรู้ ไฮสโคป	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ		
2	การจัด บรรยากาศ ที่เหมาะสม ต่อการ เรียนรู้	การวางแผน	3.961	0.662	มาก	4.679	0.494	มากที่สุด	0.181	3
		การปฏิบัติ	4.002	0.705	มาก	4.730	0.479	มากที่สุด	0.182	2
		การทบทวน	3.901	0.722	มาก	4.683	0.468	มากที่สุด	0.200	1
	เฉลี่ยรวม		3.956	0.652	มาก	4.695	0.459	มากที่สุด	0.187	1
เฉลี่ยรวมทั้งหมด			3.965	0.638	มาก	4.705	0.445	มากที่สุด	0.186	3

จากตารางที่ 4-6 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการจัดประสบการณ์ พบว่าสภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการจัดประสบการณ์ อยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.965$, S.D. = 0.638) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การจัดกิจกรรมประจำวันมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.975$, S.D. = 0.681) และการจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.956$, S.D. = 0.652)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการจัดประสบการณ์ อยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.705$, S.D. = 0.445) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การจัดกิจกรรมประจำวัน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.715$, S.D. = 0.458) และการจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 4.695$, S.D. = 0.459)

ดัชนีความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการจัดประสบการณ์ คือ 0.186 (PNI_{modified} = 0.186) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า การจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด (PNI_{modified} = 0.187) และการจัดกิจกรรมประจำวัน มีลำดับความต้องการจำเป็นน้อยที่สุด (PNI_{modified} = 0.186)

ตารางที่ 4-7 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้

การจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้			สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI ^{modified}	ลำดับความต้องการจำเป็น
ที่	แนวทางการจัดสภาพแวดล้อม	การเรียนรู้ไฮสโคป	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ		
1	การจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และ แหล่งเรียนรู้ภายในห้องเรียน	การวางแผน	3.989	0.637	มาก	4.668	0.464	มากที่สุด	0.170	3
		การปฏิบัติ	3.953	0.704	มาก	4.646	0.541	มากที่สุด	0.175	2
		การทบทวน	3.899	0.768	มาก	4.617	0.579	มากที่สุด	0.184	1
	เฉลี่ยรวม		3.953	0.649	มาก	4.647	0.494	มากที่สุด	0.176	2
2	การจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และ แหล่งเรียนรู้ภายนอกห้องเรียน	การวางแผน	3.961	0.652	มาก	4.664	0.499	มากที่สุด	0.177	2
		การปฏิบัติ	3.946	0.636	มาก	4.646	0.521	มากที่สุด	0.177	2
		การทบทวน	3.934	0.682	มาก	4.671	0.525	มากที่สุด	0.187	1
	เฉลี่ยรวม		3.949	0.617	มาก	4.661	0.484	มากที่สุด	0.180	1
เฉลี่ยรวมทั้งหมด			3.951	0.607	มาก	4.654	0.480	มากที่สุด	0.178	4

จากตารางที่ 4-7 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ อยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.951$, S.D. = 0.607) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และ แหล่งเรียนรู้ภายในห้องเรียน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.953$, S.D. = 0.649) และการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และ แหล่งเรียนรู้ภายนอกห้องเรียน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.949$, S.D. = 0.617)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ อยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.654$, S.D. = 0.480) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และ แหล่งเรียนรู้

ภายนอกห้องเรียน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.661$, S.D. = 0.484) และการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และ แหล่งเรียนรู้ภายในห้องเรียน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 4.647$, S.D. = 0.494)

ดัชนีความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้คือ 0.178 ($PNI_{\text{modified}} = 0.178$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า การจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และ แหล่งเรียนรู้ ภายนอกห้องเรียน มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.180$) และ การจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และ แหล่งเรียนรู้ภายในห้องเรียน มีลำดับความต้องการจำเป็นน้อยที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.176$)

ตารางที่ 4-8 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหาร วิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการประเมินพัฒนาการ

การประเมินพัฒนาการ			สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI_{modified}	ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น
			\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ		
ที่	แนวทางประเมิน พัฒนาการ	การเรียนรู้ ไฮสโคป								
1	การวางแผน การประเมิน พัฒนาการ	การวางแผน	3.865	0.846	มาก	4.612	0.568	มากที่สุด	0.193	2
		การปฏิบัติ	3.833	0.880	มาก	4.592	0.608	มากที่สุด	0.198	1
		การทบทวน	3.862	0.872	มาก	4.601	0.599	มากที่สุด	0.191	3
	เฉลี่ยรวม		3.855	0.835	มาก	4.603	0.579	มากที่สุด	0.194	2
2	การเก็บข้อมูล และประเมิน พัฒนาการ	การวางแผน	3.920	0.793	มาก	4.635	0.543	มากที่สุด	0.182	2
		การปฏิบัติ	3.946	0.809	มาก	4.667	0.559	มากที่สุด	0.183	1
		การทบทวน	3.908	0.811	มาก	4.615	0.540	มากที่สุด	0.181	3
	เฉลี่ยรวม		3.924	0.768	มาก	4.638	0.526	มากที่สุด	0.182	3
3	การนำผล การประเมิน ไปใช้	การวางแผน	3.853	0.844	มาก	4.623	0.589	มากที่สุด	0.200	2
		การปฏิบัติ	3.885	0.841	มาก	4.676	0.528	มากที่สุด	0.204	1
		การทบทวน	3.873	0.861	มาก	4.643	0.545	มากที่สุด	0.199	3
	เฉลี่ยรวม		3.868	0.826	มาก	4.644	0.533	มากที่สุด	0.201	1
เฉลี่ยรวมทั้งหมด			3.882	0.780	มาก	4.628	0.524	มากที่สุด	0.192	2

จากตารางที่ 4-8 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการประเมินพัฒนาการ พบว่าสภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการประเมินพัฒนาการ อยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.882$, S.D. = 0.780) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การเก็บข้อมูลและประเมินพัฒนาการมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.924$, S.D. = 0.768) รองลงมา คือ การนำผลการประเมินไปใช้ ($\bar{X} = 3.868$, S.D. = 0.826) และการวางแผนการประเมินพัฒนาการมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.855$, S.D. = 0.835)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการประเมินพัฒนาการ อยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.628$, S.D. = 0.524) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การนำผลการประเมินไปใช้มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.644$, S.D. = 0.533) รองลงมา คือ การเก็บข้อมูลและประเมินพัฒนาการ ($\bar{X} = 4.638$, S.D. = 0.526) และการวางแผนการประเมินพัฒนาการ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 4.603$, S.D. = 0.579)

ดัชนีความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการประเมินพัฒนาการ คือ 0.192 ($PNI_{\text{modified}} = 0.192$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า การนำผลการประเมินไปใช้ มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.201$) รองลงมา คือ การวางแผนการประเมินพัฒนาการ ($PNI_{\text{modified}} = 0.194$) และการเก็บข้อมูลและประเมินพัฒนาการ มีลำดับความต้องการจำเป็นน้อยที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.182$)

ตารางที่ 4-9 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหาร วิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการพัฒนาหลักสูตร รายข้อ

การพัฒนาหลักสูตร	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI _{modified}	ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ		
1	โรงเรียนมีการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเพื่อส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการสมวัยต่อไปนี้อยู่ในระดับใด							
1.1) การกำหนดแนวทางในการทำกิจกรรมจากความสนใจของเด็ก	3.723	0.826	มาก	4.615	0.624	มากที่สุด	0.240	1
1.2) การเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ต่างๆของเด็ก	3.854	0.791	มาก	4.606	0.640	มากที่สุด	0.195	3
1.3) การสนับสนุนจากครูในการวางแผนการเรียน การเล่น	3.897	0.745	มาก	4.728	0.524	มากที่สุด	0.213	2
การวางแผนเฉลี่ย	3.825	0.693	มาก	4.649	0.501	มากที่สุด	0.216	2
1.4) การลงมือทำกิจกรรม ผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5	3.883	0.824	มาก	4.709	0.591	มากที่สุด	0.213	2
1.5) การสนับสนุนจากครูให้เด็กนำแผนไปดำเนินการ	3.779	0.860	มาก	4.657	0.583	มากที่สุด	0.232	1
การปฏิบัติเฉลี่ย	3.831	0.778	มาก	4.683	0.547	มากที่สุด	0.222	1
1.6) การอธิบายถึงความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองปฏิบัติของเด็ก	3.732	0.941	มาก	4.596	0.612	มากที่สุด	0.231	1
1.7) การสนับสนุนจากครูให้เด็กสื่อสารและอธิบายด้วยตนเอง	3.925	0.797	มาก	4.685	0.558	มากที่สุด	0.194	2
การทบทวนเฉลี่ย	3.829	0.799	มาก	4.641	0.544	มากที่สุด	0.212	3
เฉลี่ยรวม	3.828	0.684	มาก	4.657	0.481	มากที่สุด	0.217	1
2	โรงเรียนมีการกำหนดเนื้อหาเพื่อส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการสมวัยต่อไปนี้อยู่ในระดับใด							
2.1) การกำหนดแนวทางในการทำกิจกรรมจากความสนใจของเด็ก	3.869	0.778	มาก	4.714	0.530	มากที่สุด	0.218	1
2.2) การเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ต่างๆของเด็ก	3.873	0.806	มาก	4.662	0.539	มากที่สุด	0.204	2

การพัฒนาหลักสูตร	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI ^{modified}	ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ		
2.3) การสนับสนุนจากครูในการวางแผนการเรียน การเล่น	3.883	0.824	มาก	4.629	0.548	มากที่สุด	0.192	3
การวางแผนเฉลี่ย	3.875	0.725	มาก	4.668	0.483	มากที่สุด	0.205	3
2.4) การลงมือทำกิจกรรม ผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5	3.836	0.828	มาก	4.629	0.573	มากที่สุด	0.207	2
2.5) การสนับสนุนจากครูให้เด็กนำแผนไปดำเนินการ	3.784	0.813	มาก	4.624	0.566	มากที่สุด	0.222	1
การปฏิบัติเฉลี่ย	3.81	0.738	มาก	4.627	0.507	มากที่สุด	0.214	2
2.6) การอธิบายถึงความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองปฏิบัติของเด็ก	3.812	0.907	มาก	4.667	0.520	มากที่สุด	0.224	1
2.7) การสนับสนุนจากครูให้เด็กสื่อสารและอธิบายด้วยตนเอง	3.817	0.795	มาก	4.610	0.569	มากที่สุด	0.208	2
การทบทวนเฉลี่ย	3.815	0.772	มาก	4.638	0.505	มากที่สุด	0.216	1
เฉลี่ยรวม	3.839	0.702	มาก	4.648	0.461	มากที่สุด	0.211	2
3	โรงเรียนมีการประเมินหลักสูตรเพื่อส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการสมวัยต่อไปนี้อยู่ในระดับใด							
3.1) การกำหนดแนวทางในการทำกิจกรรมจากความสนใจของเด็ก	3.779	0.848	มาก	4.577	0.644	มากที่สุด	0.211	2
3.2) การเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ของเด็ก	3.732	0.863	มาก	4.535	0.655	มากที่สุด	0.215	1
3.3) การสนับสนุนจากครูในการวางแผนการเรียน การเล่น	3.854	0.820	มาก	4.610	0.617	มากที่สุด	0.196	3
การวางแผนเฉลี่ย	3.789	0.773	มาก	4.574	0.602	มากที่สุด	0.207	2
3.4) การลงมือทำกิจกรรม ผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5	3.765	0.847	มาก	4.629	0.650	มากที่สุด	0.229	1
3.5) การสนับสนุนจากครูให้เด็กนำแผนไปดำเนินการ	3.836	0.816	มาก	4.634	0.620	มากที่สุด	0.208	2

การพัฒนาหลักสูตร	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI ^{modified}	ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ		
การปฏิบัติเฉลี่ย	3.8	0.773	มาก	4.631	0.598	มากที่สุด	0.219	1
3.6) การอธิบายถึงความเข้าใจใน สิ่งที่ตนเองปฏิบัติของเด็ก	3.793	0.898	มาก	4.577	0.583	มากที่สุด	0.207	1
3.7) การสนับสนุนจากครู ให้เด็ก สื่อสารและอธิบายด้วยตนเอง	3.920	0.812	มาก	4.638	0.619	มากที่สุด	0.183	2
การทบทวนเฉลี่ย	3.857	0.775	มาก	4.608	0.56	มากที่สุด	0.195	3
เฉลี่ยรวม	3.812	0.731	มาก	4.600	0.563	มากที่สุด	0.207	3
เฉลี่ยรวมทั้งหมด	3.826	0.669	มาก	4.635	0.474	มากที่สุด	0.211	1

จากตารางที่ 4-9 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้โฮสโคป ด้านการพัฒนาหลักสูตร รายข้อพบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้โฮสโคป ด้านการพัฒนาหลักสูตร ในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.826$, S.D. = 0.669) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อย่อยของการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การสนับสนุนจากครู ให้เด็กสื่อสารและอธิบายด้วยตนเอง ($\bar{X} = 3.925$, S.D. = 0.797) และข้อย่อยของการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การกำหนดแนวทางในการทำกิจกรรมจากความสนใจของเด็ก ($\bar{X} = 3.723$, S.D. = 0.826) ข้อย่อยการกำหนดเนื้อหาของหลักสูตรที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การสนับสนุนจากครูในการวางแผนการเรียน การเล่น ($\bar{X} = 3.883$, S.D. = 0.824) และข้อย่อยการกำหนดเนื้อหาของหลักสูตรที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ($\bar{X} = 3.784$, S.D. = 0.813) ข้อย่อยการประเมินหลักสูตรที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การสนับสนุนจากครู ให้เด็กสื่อสารและอธิบายด้วยตนเอง ($\bar{X} = 3.920$, S.D. = 0.812) และข้อย่อยการประเมินหลักสูตรที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ของเด็ก ($\bar{X} = 3.732$, S.D. = 0.863)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการพัฒนาหลักสูตร ในภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.635$, S.D. = 0.474) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อย่อยของการกำหนดจุดมุ่งหมายของ หลักสูตรที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การสนับสนุนจากครูในการวางแผนการเรียน การเล่น ($\bar{X} = 4.728$, S.D. = 0.524) และข้อย่อยของการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่มีค่าเฉลี่ย น้อยที่สุด คือ การอธิบายถึงความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองปฏิบัติของเด็ก ($\bar{X} = 4.596$, S.D. = 0.612) ข้อย่อยการกำหนดเนื้อหาของหลักสูตรที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การกำหนดแนวทาง ในการทำกิจกรรมจากความสนใจของเด็ก ($\bar{X} = 4.714$, S.D. = 0.530) และข้อย่อยการกำหนด เนื้อหาของหลักสูตรที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การสนับสนุนจากครู ให้เด็กสื่อสารและอธิบายด้วย ตนเอง ($\bar{X} = 4.610$, S.D. = 0.569) ข้อย่อยการประเมินหลักสูตรที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การสนับสนุนจากครู ให้เด็กสื่อสารและอธิบายด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.638$, S.D. = 0.619) และข้อย่อย การประเมินหลักสูตรที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ($\bar{X} = 4.535$, S.D. = 0.655)

ดัชนีความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการพัฒนาหลักสูตร คือ 0.211 ($PNI_{\text{modified}} = 0.211$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อย่อยของการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่มี ลำดับความต้องการจำเป็นสูงที่สุด คือ การกำหนดแนวทางในการทำกิจกรรมจากความสนใจของเด็ก ($PNI_{\text{modified}} = 0.240$) และข้อย่อยของการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่มีลำดับ ความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.194$) ข้อย่อยการกำหนดเนื้อหาของหลักสูตรที่มีลำดับ ความต้องการจำเป็นสูงที่สุด คือ การอธิบายถึงความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองปฏิบัติของเด็ก ($PNI_{\text{modified}} = 0.224$) และข้อย่อยการกำหนดเนื้อหาของหลักสูตรที่มีลำดับความต้องการจำเป็น ต่ำที่สุด คือ การสนับสนุนจากครูในการวางแผนการเรียน การเล่น ($PNI_{\text{modified}} = 0.192$) ข้อย่อยการประเมินหลักสูตรที่มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงที่สุด คือ การลงมือทำกิจกรรม ผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 ($PNI_{\text{modified}} = 0.229$) และข้อย่อยการประเมินหลักสูตรที่มีลำดับ ความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ การสนับสนุนจากครู ให้เด็กสื่อสารและอธิบายด้วยตนเอง ($PNI_{\text{modified}} = 0.183$)

ตารางที่ 4-10 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหาร วิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการจัดประสบการณ์ รายข้อ

การจัดประสบการณ์	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI ^{modified}	ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ		
1	โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมประจำวันเพื่อส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการสมวัยต่อไปนี้อยู่ในระดับใด							
1.1) การกำหนดแนวทางในการทำกิจกรรมจากความสนใจของเด็ก	4.009	0.807	มาก	4.723	0.489	มากที่สุด	0.178	2
1.2) การเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ต่างๆของเด็ก	3.953	0.800	มาก	4.723	0.479	มากที่สุด	0.195	1
1.3) การสนับสนุนจากครูในการวางแผนการเรียน การเล่น	4.023	0.736	มาก	4.737	0.501	มากที่สุด	0.177	3
การวางแผนเฉลี่ย	3.995	0.701	มาก	4.728	0.438	มากที่สุด	0.183	3
1.4) การลงมือทำกิจกรรม ผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5	3.991	0.874	มาก	4.723	0.544	มากที่สุด	0.184	1
1.5) การสนับสนุนจากครูให้เด็กนำแผนไปดำเนินการ	3.930	0.795	มาก	4.653	0.559	มากที่สุด	0.184	1
การปฏิบัติเฉลี่ย	3.96	0.775	มาก	4.688	0.507	มากที่สุด	0.184	2
1.6) การอธิบายถึงความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองปฏิบัติของเด็ก	3.883	0.869	มาก	4.690	0.597	มากที่สุด	0.208	1
1.7) การสนับสนุนจากครูให้เด็กสื่อสารและอธิบายด้วยตนเอง	4.038	0.693	มาก	4.756	0.482	มากที่สุด	0.178	2
การทบทวนเฉลี่ย	3.96	0.73	มาก	4.723	0.508	มากที่สุด	0.193	1
เฉลี่ยรวม	3.975	0.681	มาก	4.715	0.458	มากที่สุด	0.186	2
2	โรงเรียนมีการจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการสมวัยต่อไปนี้อยู่ในระดับใด							
2.1) การกำหนดแนวทางในการทำกิจกรรมจากความสนใจของเด็ก	3.967	0.761	มาก	4.704	0.551	มากที่สุด	0.186	1

การจัดประสบการณ์	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI _{modified}	ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ		
2.2) การเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ของเด็ก	3.958	0.682	มาก	4.690	0.503	มากที่สุด	0.185	2
2.3) การสนับสนุนจากครูในการวางแผนการเรียน การเล่น	3.958	0.779	มาก	4.643	0.578	มากที่สุด	0.173	3
การวางแผนเฉลี่ย	3.961	0.662	มาก	4.679	0.494	มากที่สุด	0.181	3
2.4) การลงมือทำกิจกรรม ผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5	4.042	0.729	มาก	4.751	0.504	มากที่สุด	0.175	2
2.5) การสนับสนุนจากครูให้เด็กนำไปดำเนินการ	3.962	0.788	มาก	4.709	0.504	มากที่สุด	0.188	1
การปฏิบัติเฉลี่ย	4.002	0.705	มาก	4.73	0.479	มากที่สุด	0.182	2
2.6) การอธิบายถึงความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองปฏิบัติของเด็ก	3.845	0.841	มาก	4.685	0.485	มากที่สุด	0.219	1
2.7) การสนับสนุนจากครูให้เด็กสื่อสารและอธิบายด้วยตนเอง	3.958	0.709	มาก	4.681	0.533	มากที่สุด	0.183	2
การทบทวนเฉลี่ย	3.901	0.722	มาก	4.683	0.468	มากที่สุด	0.200	1
เฉลี่ยรวม	3.956	0.652	มาก	4.695	0.459	มากที่สุด	0.187	1
เฉลี่ยรวมทั้งหมด	3.965	0.638	มาก	4.705	0.445	มากที่สุด	0.186	3

จากตารางที่ 4-10 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการจัดประสบการณ์ รายข้อพบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการจัดประสบการณ์ ในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{x} = 3.965$, S.D. = 0.638) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อย่อยของการจัดกิจกรรมประจำวันที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การสนับสนุนจากครู ให้เด็กสื่อสารและอธิบายด้วยตนเอง ($\bar{x} = 4.038$, S.D. = 0.693) ข้อย่อยของการจัดกิจกรรมประจำวันที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การอธิบายถึงความเข้าใจในสิ่งที่ตนเอง

ปฏิบัติของเด็ก ($\bar{X} = 3.883$, S.D. = 0.869) ข้อย่อยของการจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การลงมือทำกิจกรรม ผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 ($\bar{X} = 4.042$, S.D. = 0.729) ข้อย่อยของการจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ($\bar{X} = 3.845$, S.D. = 0.841)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้โฮสโคป ด้านการจัดประสบการณ์ ในภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.705$, S.D. = 0.445) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อย่อยของการจัดกิจกรรมประจำวันที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การสนับสนุนจากครู ให้เด็กสื่อสารและอธิบายด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.756$, S.D. = 0.482) ข้อย่อยของการจัดกิจกรรมประจำวันที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การสนับสนุนจากครูให้เด็กนำไปดำเนินการ ($\bar{X} = 4.653$, S.D. = 0.559) ข้อย่อยของการจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การลงมือทำกิจกรรม ผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 ($\bar{X} = 4.751$, S.D. = 0.504) และข้อย่อยของการจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การสนับสนุนจากครูในการวางแผนการเรียนรู้ การเล่นเกม ($\bar{X} = 4.643$, S.D. = 0.578)

ดัชนีความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้โฮสโคป ด้านการจัดประสบการณ์ คือ 0.186 ($PNI_{\text{modified}} = 0.186$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อย่อยของการจัดกิจกรรมประจำวันที่มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงที่สุด คือ การอธิบายถึงความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองปฏิบัติของเด็ก ($PNI_{\text{modified}} = 0.208$) และข้อย่อยของการจัดกิจกรรมประจำวันที่มีลำดับความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ การสนับสนุนจากครูในการวางแผนการเรียนรู้ การเล่นเกม ($PNI_{\text{modified}} = 0.177$) ข้อย่อยของการจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ที่มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงที่สุด คือ การอธิบายถึงความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองปฏิบัติของเด็ก ($PNI_{\text{modified}} = 0.219$) และข้อย่อยของการจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ที่มีลำดับความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ การสนับสนุนจากครูในการวางแผนการเรียนรู้ การเล่นเกม ($PNI_{\text{modified}} = 0.173$)

ตารางที่ 4-11 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหาร วิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ รายข้อ

การจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI ^{modified}	ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ		
1 โรงเรียนมีการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายในห้องเรียนเพื่อส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการสมวัยต่อไปนี้อยู่ในระดับใด								
1.1) การกำหนดแนวทางในการทำกิจกรรมจากความสนใจของเด็ก	3.972	0.746	มาก	4.671	0.545	มากที่สุด	0.176	1
1.2) การเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ต่างๆของเด็ก	4.000	0.707	มาก	4.653	0.515	มากที่สุด	0.163	3
1.3) การสนับสนุนจากครูในการวางแผนการเรียน การเล่น	3.995	0.717	มาก	4.681	0.506	มากที่สุด	0.172	2
การวางแผนเฉลี่ย	3.989	0.637	มาก	4.668	0.464	มากที่สุด	0.17	3
1.4) การลงมือทำกิจกรรม ผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5	3.972	0.739	มาก	4.662	0.557	มากที่สุด	0.174	2
1.5) การสนับสนุนจากครูให้เด็กนำแผนไปดำเนินการ	3.934	0.768	มาก	4.629	0.590	มากที่สุด	0.177	1
การปฏิบัติเฉลี่ย	3.953	0.704	มาก	4.646	0.541	มากที่สุด	0.175	2
1.6) การอธิบายถึงความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองปฏิบัติของเด็ก	3.840	0.837	มาก	4.596	0.634	มากที่สุด	0.197	1
1.7) การสนับสนุนจากครูให้เด็กสื่อสารและอธิบายด้วยตนเอง	3.958	0.791	มาก	4.638	0.579	มากที่สุด	0.172	2
การทบทวนเฉลี่ย	3.899	0.768	มาก	4.617	0.579	มากที่สุด	0.184	1
เฉลี่ยรวม	3.953	0.649	มาก	4.647	0.494	มากที่สุด	0.176	2
2 โรงเรียนมีการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายนอกห้องเรียนเพื่อส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการสมวัยต่อไปนี้อยู่ในระดับใด								
2.1) การกำหนดแนวทางในการทำกิจกรรมจากความสนใจของเด็ก	3.939	0.740	มาก	4.643	0.578	มากที่สุด	0.179	2

การจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI ^{Modified}	ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ		
2.2) การเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ของเด็ก	3.948	0.722	มาก	4.662	0.565	มากที่สุด	0.181	1
2.3) การสนับสนุนจากครูในการวางแผนการเรียน การเล่น	3.995	0.690	มาก	4.685	0.523	มากที่สุด	0.173	3
การวางแผนเฉลี่ย	3.961	0.652	มาก	4.664	0.499	มากที่สุด	0.177	2
2.4) การลงมือทำกิจกรรม ผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5	3.953	0.738	มาก	4.676	0.552	มากที่สุด	0.183	1
2.5) การสนับสนุนจากครูให้เด็ก นำแผนไปดำเนินการ	3.939	0.701	มาก	4.615	0.576	มากที่สุด	0.172	2
การปฏิบัติเฉลี่ย	3.946	0.636	มาก	4.646	0.521	มากที่สุด	0.177	2
2.6) การอธิบายถึงความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองปฏิบัติของเด็ก	3.883	0.746	มาก	4.657	0.549	มากที่สุด	0.200	1
2.7) การสนับสนุนจากครูให้เด็ก สื่อสารและอธิบายด้วยตนเอง	3.986	0.723	มาก	4.685	0.532	มากที่สุด	0.176	2
การทบทวนเฉลี่ย	3.934	0.682	มาก	4.671	0.525	มากที่สุด	0.187	1
เฉลี่ยรวม	3.949	0.617	มาก	4.661	0.484	มากที่สุด	0.18	1
เฉลี่ยรวมทั้งหมด	3.951	0.607	มาก	4.654	0.48	มากที่สุด	0.178	4

จากตารางที่ 4-11 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้โฮสติคป์ ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ รายข้อ พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้โฮสติคป์ ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ ในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.951$, S.D. = 0.607) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อย่อยของการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายในห้องเรียนที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ของเด็ก ($\bar{X} = 4.000$, S.D. = 0.707) และข้อย่อยของการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและ

แหล่งเรียนรู้ภายในห้องเรียนที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การอธิบายถึงความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองปฏิบัติของเด็ก ($\bar{X} = 3.840$, S.D. = 0.837) ข้อย่อยของการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายนอกห้องเรียนที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การสนับสนุนจากครูในการวางแผนการเรียน การเล่นเกม ($\bar{X} = 3.995$, S.D. = 0.690) และข้อย่อยของการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายนอกห้องเรียนที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การอธิบายถึงความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองปฏิบัติของเด็ก ($\bar{X} = 3.883$, S.D. = 0.746)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.654$, S.D. = 0.480) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อย่อยของการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายในห้องเรียนที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การสนับสนุนจากครูในการวางแผนการเรียน การเล่นเกม ($\bar{X} = 4.681$, S.D. = 0.506) และข้อย่อยของการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายในห้องเรียนที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การอธิบายถึงความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองปฏิบัติของเด็ก ($\bar{X} = 4.596$, S.D. = 0.634) ข้อย่อยของการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายนอกห้องเรียนที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การสนับสนุนจากครู ให้เด็กสื่อสารและอธิบายด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.685$, S.D. = 0.532) และข้อย่อยของการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายนอกห้องเรียนที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การสนับสนุนจากครูให้เด็กนำแผนไปดำเนินการ ($\bar{X} = 4.615$, S.D. = 0.576)

ดัชนีความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ คือ 0.178 ($PNI_{\text{modified}} = 0.178$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อย่อยของการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายในห้องเรียนที่มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงที่สุด คือ การอธิบายถึงความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองปฏิบัติของเด็ก ($PNI_{\text{modified}} = 0.197$) และข้อย่อยของการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายในห้องเรียนที่มีลำดับความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ การเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ของเด็ก ($PNI_{\text{modified}} = 0.163$) ข้อย่อยของการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายนอกห้องเรียนที่มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงที่สุด คือ การอธิบายถึงความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองปฏิบัติของเด็ก ($PNI_{\text{modified}} = 0.200$) และข้อย่อยของการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายนอกห้องเรียนที่มีลำดับความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ การสนับสนุนจากครูให้เด็กนำแผนไปดำเนินการ ($PNI_{\text{modified}} = 0.172$)

ตารางที่ 4-12 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหาร
วิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป
ด้านการประเมินพัฒนาการ รายข้อ

การประเมินพัฒนาการ	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PN ^{modified}	ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ		
1	โรงเรียนมีการวางแผนการประเมินพัฒนาการเพื่อส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการสมวัยต่อไปนี้อยู่ในระดับใด							
1.1) การกำหนดแนวทางในการทำ กิจกรรมจากความสนใจของเด็ก	3.892	0.881	มาก	4.615	0.576	มากที่สุด	0.186	3
1.2) การเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ของเด็ก	3.854	0.933	มาก	4.606	0.610	มากที่สุด	0.195	2
1.3) การสนับสนุนจากครูในการ วางแผนการเรียน การเล่น	3.850	0.899	มาก	4.615	0.608	มากที่สุด	0.199	1
การวางแผนเฉลี่ย	3.865	0.846	มาก	4.612	0.568	มากที่สุด	0.193	2
1.4) การลงมือทำกิจกรรม ผ่าน ประสาทสัมผัสทั้ง 5	3.822	0.930	มาก	4.582	0.621	มากที่สุด	0.199	1
1.5) การสนับสนุนจากครูให้เด็ก นำแผนไปดำเนินการ	3.845	0.900	มาก	4.601	0.633	มากที่สุด	0.197	2
การปฏิบัติเฉลี่ย	3.833	0.88	มาก	4.592	0.608	มากที่สุด	0.198	1
1.6) การอธิบายถึงความเข้าใจใน สิ่งที่ตนเองปฏิบัติของเด็ก	3.789	0.970	มาก	4.582	0.614	มากที่สุด	0.209	1
1.7) การสนับสนุนจากครูให้เด็ก สื่อสารและอธิบายด้วยตนเอง	3.934	0.861	มาก	4.620	0.623	มากที่สุด	0.174	2
การทบทวนเฉลี่ย	3.862	0.872	มาก	4.601	0.599	มากที่สุด	0.191	3
เฉลี่ยรวม	3.855	0.835	มาก	4.603	0.579	มากที่สุด	0.194	2
9	โรงเรียนมีการเก็บข้อมูลและประเมินพัฒนาการเพื่อส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการสมวัยต่อไปนี้อยู่ในระดับใด							
2.1) การกำหนดแนวทางในการทำ กิจกรรมจากความสนใจของเด็ก	3.939	0.819	มาก	4.643	0.562	มากที่สุด	0.179	2
2.2) การเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ของเด็ก	3.883	0.885	มาก	4.620	0.567	มากที่สุด	0.190	1

การประเมินพัฒนาการ	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PN _{modified}	ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ		
2.3) การสนับสนุนจากครูในการวางแผนการเรียน การเล่น	3.939	0.836	มาก	4.643	0.562	มากที่สุด	0.179	2
การวางแผนเฉลี่ย	3.92	0.793	มาก	4.635	0.543	มากที่สุด	0.182	2
2.4) การลงมือทำกิจกรรม ผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5	3.925	0.913	มาก	4.685	0.591	มากที่สุด	0.194	1
2.5) การสนับสนุนจากครูให้เด็กนำแผนไปดำเนินการ	3.967	0.815	มาก	4.648	0.577	มากที่สุด	0.172	2
การปฏิบัติเฉลี่ย	3.946	0.809	มาก	4.667	0.559	มากที่สุด	0.183	1
2.6) การอธิบายถึงความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองปฏิบัติของเด็ก	3.878	0.860	มาก	4.624	0.574	มากที่สุด	0.192	1
2.7) การสนับสนุนจากครูให้เด็กสื่อสารและอธิบายด้วยตนเอง	3.939	0.853	มาก	4.606	0.578	มากที่สุด	0.169	2
การทบทวนเฉลี่ย	3.908	0.811	มาก	4.615	0.54	มากที่สุด	0.181	3
เฉลี่ยรวม	3.924	0.768	มาก	4.638	0.526	มากที่สุด	0.182	3
3	โรงเรียนมีการนำผลการประเมินไปใช้เพื่อส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการสมวัยต่อไปนี้อยู่ในระดับใด							
3.1) การกำหนดแนวทางในการทำกิจกรรมจากความสนใจของเด็ก	3.850	0.888	มาก	4.620	0.607	มากที่สุด	0.200	2
3.2) การเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ของเด็ก	3.831	0.911	มาก	4.634	0.604	มากที่สุด	0.210	1
3.3) การสนับสนุนจากครูในการวางแผนการเรียน การเล่น	3.878	0.866	มาก	4.615	0.624	มากที่สุด	0.190	3
การวางแผนเฉลี่ย	3.853	0.844	มาก	4.623	0.589	มากที่สุด	0.2	2
3.4) การลงมือทำกิจกรรม ผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5	3.878	0.918	มาก	4.681	0.559	มากที่สุด	0.207	1
3.5) การสนับสนุนจากครูให้เด็กนำแผนไปดำเนินการ	3.892	0.876	มาก	4.671	0.536	มากที่สุด	0.200	2
การปฏิบัติเฉลี่ย	3.885	0.841	มาก	4.676	0.528	มากที่สุด	0.204	1

การประเมินพัฒนาการ	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PN ^{modified}	ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ		
						ที่สุด		
3.6) การอธิบายถึงความเข้าใจใน สิ่งที่ตนเองปฏิบัติของเด็ก	3.822	0.909	มาก	4.643	0.562	มากที่สุด	0.215	1
3.7) การสนับสนุนจากครู ให้เด็ก สื่อสารและอธิบายด้วยตนเอง	3.925	0.876	มาก	4.643	0.570	มากที่สุด	0.183	2
การทบทวนเฉลี่ย	3.873	0.861	มาก	4.643	0.545	มากที่สุด	0.199	3
เฉลี่ยรวม	3.868	0.826	มาก	4.644	0.533	มากที่สุด	0.201	1
เฉลี่ยรวมทั้งหมด	3.882	0.78	มาก	4.628	0.524	มากที่สุด	0.192	2

จากตารางที่ 4-12 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวทางการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการประเมินพัฒนาการ รายข้อพบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวทางการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการประเมินพัฒนาการ ในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{x} = 3.882$, S.D. = 0.780) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อย่อยของการวางแผนการประเมินพัฒนาการที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การสนับสนุนจากครู ให้เด็กสื่อสารและอธิบายด้วยตนเอง ($\bar{x} = 3.934$, S.D. = 0.861) และข้อย่อยของการวางแผนการประเมินพัฒนาการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การอธิบายถึงความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองปฏิบัติของเด็ก ($\bar{x} = 3.789$, S.D. = 0.970) ข้อย่อยของการเก็บข้อมูลและประเมินพัฒนาการที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การสนับสนุนจากครูให้เด็กนำแผนไปดำเนินการ ($\bar{x} = 3.967$, S.D. = 0.815) และข้อย่อยของการเก็บข้อมูลและประเมินพัฒนาการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การอธิบายถึงความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองปฏิบัติของเด็ก ($\bar{x} = 3.878$, S.D. = 0.860) ข้อย่อยของการนำผลการประเมินไปใช้ที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การสนับสนุนจากครู ให้เด็กสื่อสารและอธิบายด้วยตนเอง ($\bar{x} = 3.925$, S.D. = 0.876) และข้อย่อยของการนำผลการประเมินไปใช้ที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การอธิบายถึงความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองปฏิบัติของเด็ก ($\bar{x} = 3.822$, S.D. = 0.909)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการประเมินพัฒนาการ ในภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.628$, S.D. = 0.524) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อย่อยของการวางแผนการประเมินพัฒนาการที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การสนับสนุนจากครู ให้เด็กสื่อสารและอธิบายด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.620$, S.D. = 0.623) และข้อย่อยของการวางแผนการประเมินพัฒนาการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การลงมือทำกิจกรรม ผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 และการอธิบายถึงความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองปฏิบัติของเด็กมีค่าเฉลี่ยน้อยสุดที่เท่ากัน ($\bar{X} = 4.582$, S.D. = 0.621) ($\bar{X} = 4.582$, S.D. = 0.614) ตามลำดับ ข้อย่อยของการเก็บข้อมูลและประเมินพัฒนาการที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การสนับสนุนจากครู ให้เด็กสื่อสารและอธิบายด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.606$, S.D. = 0.578) และข้อย่อยของการเก็บข้อมูลและประเมินพัฒนาการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การลงมือทำกิจกรรม ผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 ($\bar{X} = 4.685$, S.D. = 0.591) ข้อย่อยของการนำผลการประเมินไปใช้ที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การลงมือทำกิจกรรม ผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 ($\bar{X} = 4.681$, S.D. = 0.559) และข้อย่อยของการนำผลการประเมินไปใช้ที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การสนับสนุนจากครูในการวางแผนการเรียน การเล่น ($\bar{X} = 4.615$, S.D. = 0.624)

ดัชนีความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการประเมินพัฒนาการ คือ 0.192 ($PNI_{\text{modified}} = 0.192$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อย่อยของการวางแผนการประเมินพัฒนาการที่มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงที่สุด คือ การอธิบายถึงความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองปฏิบัติของเด็ก ($PNI_{\text{modified}} = 0.209$) และข้อย่อยของการวางแผนการประเมินพัฒนาการที่มีลำดับความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ การสนับสนุนจากครู ให้เด็กสื่อสารและอธิบายด้วยตนเอง ($PNI_{\text{modified}} = 0.174$) ข้อย่อยของการเก็บข้อมูลและประเมินพัฒนาการที่มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงที่สุด คือ การลงมือทำกิจกรรม ผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 ($PNI_{\text{modified}} = 0.194$) และข้อย่อยของการเก็บข้อมูลและประเมินพัฒนาการที่มีลำดับความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ การสนับสนุนจากครู ให้เด็กสื่อสารและอธิบายด้วยตนเอง ($PNI_{\text{modified}} = 0.169$) ข้อย่อยของการนำผลการประเมินไปใช้ที่มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงที่สุด คือ การอธิบายถึงความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองปฏิบัติของเด็ก ($PNI_{\text{modified}} = 0.215$) และข้อย่อยของการนำผลการประเมินไปใช้ที่มีลำดับความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ การสนับสนุนจากครู ให้เด็กสื่อสารและอธิบายด้วยตนเอง ($PNI_{\text{modified}} = 0.183$)

4.3 แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป จากแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป จากแบบสอบถามของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 213 ฉบับ จำแนกตามขอบข่ายการบริหารวิชาการ มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4-13 แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป จากแบบสอบถาม

แนว ทาง	แนวทางการพัฒนา	ความถี่				
		ผอ.	รอง ผู้อำนวยการ ฝ่ายวิชาการ	หัวหน้า ปฐมวัย	ครู ประจำ ชั้น	รวม
1.	ด้านการพัฒนาหลักสูตร					
	1.1 กำหนดจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ของเด็ก โดยผู้บริหาร	1	-	5	9	15
	1.2 กำหนดบทบาทครูที่เอื้อให้เกิดการเรียนรู้ตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป	3	-	1	1	5
	1.3 ปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรมุ่งเน้นให้เด็กช่วยเหลือตนเอง ให้มีการเรียนรู้ด้วยตนเอง ค้นหาค้นหาตัวเอง มีความคิดสร้างสรรค์ มีเหตุผล สามารถเชื่อมโยงสิ่งต่าง ๆ ของข้อมูลได้เป็นอย่างดีเหมาะสมกับวัย	1	3	1	7	12
	1.4 มีการประเมินหลักสูตร เพื่อนำผลมาปรับปรุงและพัฒนาเด็ก (คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล) ควรนำผลการประเมินหลักสูตรมาจัดการศึกษา เพื่อให้เด็กได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ	9	3	1	12	25
	1.5 การกำหนดหลักสูตรเน้นการลงมือทำผ่านมุมกิจกรรมที่หลากหลาย และการจัดกิจกรรมประสบการณ์เพื่อพัฒนาศักยภาพของเด็กแต่ละคน ตามความสนใจและความถนัด เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านต่างๆ	6	2	4	11	23

แนว ทาง	แนวทางการพัฒนา	ความถี่				
		ผอ.	รอง ผู้อำนวยการ ฝ่ายวิชาการ	หัวหน้า ปฐมวัย	ครู ประจำ ชั้น	รวม
	1.6 ศึกษาวิเคราะห์สภาพและความต้องการของชุมชน ศักยภาพของโรงเรียนและหลักสูตรแกนกลาง ร่างหลักสูตรกำหนดแผนการจัดประสบการณ์ กำหนดเนื้อหาสาระ การจัดกิจกรรมและสื่อต่างๆกำหนดวิธีวัดประเมินผลผู้เรียน โดยนำการเรียนรู้ไฮสโคปเข้ามาใช้ในการกำหนดแผนการจัดประสบการณ์	2	3	4	6	15
2.	ด้านการจัดประสบการณ์					
	2.1 ส่งเสริมให้เด็กมีการวางแผน ลงมือปฏิบัติ และมีการสะท้อนความคิดของตนในบทเรียนนั้น	5	1	3	4	13
	2.2 เน้นการเรียนรู้ผ่านการลงมือทำ เน้นตัวเด็กเป็นสำคัญ	3	2	5	11	21
	2.3 เน้นการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับเด็ก เปิดโอกาสให้เด็กได้เล่าประสบการณ์ การเรียนรู้ตามแผนที่เด็กวางไว้ให้ครูและเพื่อนในห้องได้ฟัง รวมทั้งชื่นชมให้กำลังใจเด็ก เพื่อให้เด็กมีความกระตือรือร้น ที่จะวางแผนด้วยตนเองต่อไป	1	1	2	10	14
	2.4 กำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์โดยผู้อำนวยการ และครูประจำชั้นทุกคนร่วมกันกำหนด	3	4	2	6	15
	2.5 ครูประจำชั้นเป็นผู้กระตุ้นให้ผู้เรียนเลือกเรียนรู้ผ่านมุมประสบการณ์อย่างหลากหลายให้ครอบคลุมพัฒนาทุกด้าน	-	-	-	5	5
3.	ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้					
	3.1 มีพื้นที่เพียงพอต่อการเรียนรู้ภายในห้องเรียน และนอกห้องเรียน ควรจัดให้เป็นสัดส่วน เช่น พื้นที่สำหรับเล่นจัดกิจกรรม พื้นที่เก็บของใช้	1	1	2	6	10

แนว ทาง	แนวทางการพัฒนา	ความถี่				
		ผอ.	รอง ผู้อำนวยการ ฝ่ายวิชาการ	หัวหน้า ปฐมวัย	ครู ประจำ ชั้น	รวม
	3.2 จัดสิ่งแวดล้อม ใช้สื่อที่เป็นของจริง และมีแหล่งค้นคว้าเทคโนโลยี แหล่งเรียนรู้ทางธรรมชาติ สภาพแวดล้อมต้องเอื้อต่อเด็กในการสามารถหยิบจับเองได้ และคำนึงถึงความปลอดภัยของเด็ก	7	3	4	2	16
	3.3 จัดมุมประสบการณ์ที่ส่งเสริมพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน และมีสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย สื่อ 2 มิติ 3 มิติ เพื่อให้เด็กเรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 ปรับเปลี่ยนมุมตามหน่วยการเรียนรู้อยู่เสมอ เพื่อกระตุ้นความสนใจ	2	3	2	11	18
	3.4 มีสื่อวัสดุอุปกรณ์ที่หลากหลาย และฝึกให้เด็กเลือกเข้าไปปฏิบัติและรู้จักการจัดเก็บ	1	-	-	4	5
	3.5 กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ของมุมต่างๆ ให้ชัดเจน	-	-	-	2	2
4.	ด้านการประเมินพัฒนาการ					
	4.1 ประเมินตามสภาพจริงด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น การสังเกต การบันทึก พฤติกรรม การสนทนา การสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ การบันทึกพฤติกรรมเด็ก COR/PQA แฟ้มสะสมผลงาน	10	4	5	10	29
	4.2 สังเกตและจดบันทึกพฤติกรรมขณะเด็กทำกิจกรรมตามแผนที่ได้วางไว้ให้ชัดเจน	-	-	-	1	1
	4.3 เพิ่มเติม/ปรับปรุงกิจกรรมที่ครูจัดเพื่อให้เด็กได้เลือกวางแผนและช่วยส่งเสริมพัฒนาการผู้เรียนอย่างเต็มตามศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคนมากยิ่งขึ้น	-	-	-	1	1
	4.4 วิเคราะห์จุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนาของเด็กเป็นรายบุคคล คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล	3	5	4	6	18
	4.5 กำหนดตัวชี้วัดที่จะประเมินพัฒนาการผู้เรียน และจัดทำเครื่องมือการประเมิน	-	-	-	1	1

จากตารางที่ 4-13 แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคปจากแบบสอบถาม พบว่า แนวทางพัฒนาการบริหาร วิชาการด้านการพัฒนาหลักสูตรที่มีความถี่สูงสุด 3 ลำดับแรก คือ มีการประเมินหลักสูตร เพื่อนำผล มาปรับปรุงและพัฒนาเด็ก (คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล) ควรนำผลการประเมินหลักสูตร มาจัดการศึกษา เพื่อให้เด็กได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ (ความถี่ = 25) รองลงมา คือ การกำหนดหลักสูตรเน้นการลงมือทำผ่านมุกิจกรรมที่หลากหลาย และการจัดกิจกรรมประสบการณ์ เพื่อพัฒนาศักยภาพของเด็กแต่ละคน ตามความสนใจและความถนัด เพื่อส่งเสริมพัฒนาการ ด้านต่าง ๆ (ความถี่ = 23) และกำหนดจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ของเด็ก โดยผู้บริหาร และ ศึกษานิเทศก์สภาพและความต้องการของชุมชน ศักยภาพของโรงเรียนและหลักสูตรแกนกลาง ร่างหลักสูตรกำหนดแผนการจัดประสบการณ์ กำหนดเนื้อหาสาระ การจัดกิจกรรมและสื่อต่าง ๆ กำหนดวิธีวัด ประเมินผลผู้เรียน โดยนำการเรียนรู้ไฮสโคปเข้ามาใช้ในการกำหนด แผนการจัดประสบการณ์ มีค่าความถี่ที่เท่ากัน (ความถี่ = 15)

แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการด้านการจัดประสบการณ์ที่มีความถี่สูงสุด 3 ลำดับแรก คือ เน้นการเรียนรู้ผ่านการลงมือทำ เน้นตัวเด็กเป็นสำคัญ (ความถี่ = 21) รองลงมา คือ กำหนดแนวทาง การจัดประสบการณ์โดยผู้อำนวยการ และครูประจำชั้นทุกคนร่วมกันกำหนด (ความถี่ = 15) และ เน้นการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับเด็ก เปิดโอกาสให้เด็กได้เล่าประสบการณ์ การเรียนรู้ตามแผน ที่เด็กวางไว้ให้ครูและเพื่อนในห้องได้ฟัง รวมทั้งชื่นชมให้กำลังใจเด็ก เพื่อให้เด็กมีความกระตือรือร้น ที่จะวางแผนด้วยตนเองต่อไป (ความถี่ = 14)

แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ที่มีความถี่ สูงสุด 3 ลำดับแรก คือ จัดมุมประสบการณ์ที่ส่งเสริมพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน และมีสื่อการเรียนรู้ที่ หลากหลาย สื่อ 2 มิติ 3 มิติ เพื่อให้เด็กเรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 ปรับเปลี่ยนมุมตาม หน่วยการเรียนรู้อยู่เสมอ เพื่อกระตุ้นความสนใจ (ความถี่ = 18) รองลงมา คือ จัดสิ่งแวดล้อม ใช้สื่อที่เป็นของจริง และมีแหล่งค้นคว้าเทคโนโลยี แหล่งเรียนรู้ทางธรรมชาติ สภาพแวดล้อมต้อง เอื้อต่อเด็กในการสามารถหยิบจับเองได้ และคำนึงถึงความปลอดภัยของเด็ก (ความถี่ = 16) และ มีพื้นที่เพียงพอต่อการเรียนรู้ภายในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ควรจัดให้เป็นสัดส่วน เช่นพื้นที่สำหรับเล่นจัดกิจกรรม พื้นที่เก็บของใช้ (ความถี่ = 10)

แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการด้านการประเมินพัฒนาการที่มีความถี่สูงสุด 3 ลำดับแรก คือ ประเมินตามสภาพจริงด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่นการสังเกต การบันทึก พฤติกรรม การสนทนา การสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ การบันทึกพฤติกรรมเด็ก COR/PQA แฟ้มสะสมผลงาน (ความถี่ = 29) รองลงมา คือ วิเคราะห์จุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนาของเด็กเป็นรายบุคคล คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล (ความถี่ = 18) และสังเกตและจดบันทึกพฤติกรรมขณะเด็กทำกิจกรรมตามแผนที่ได้วางไว้ให้ชัดเจน และเพิ่มเติม/ปรับปรุงกิจกรรมที่ครูจัดเพื่อให้เด็กได้เลือกวางแผนและช่วยส่งเสริมพัฒนาการผู้เรียนอย่างเต็มตามศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคนมากยิ่งขึ้น และกำหนดตัวชี้วัดที่จะประเมินพัฒนาการผู้เรียน และจัดทำเครื่องมือการประเมิน มีค่าความถี่ที่เท่ากัน (ความถี่ = 1)

4.4 (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป โดยผู้วิจัย

ตารางที่ 4-14 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป พิจารณาตามองค์ประกอบของการเรียนรู้ไฮสโคป

การบริหารวิชาการ	ประเด็น	องค์ประกอบของการเรียนรู้ไฮสโคป			เฉลี่ยรวม
		1. การวางแผน	2. การปฏิบัติ	3. การทบทวน	
1. การพัฒนาหลักสูตร	สภาพปัจจุบัน	3.829	3.814	3.833	3.826
	สภาพที่พึงประสงค์	4.631	4.647	4.629	4.635
	PNI _{modified}	0.209	0.219	0.208	0.211
2. การจัดประสบการณ์	สภาพปัจจุบัน	3.978	3.981	3.931	3.965
	สภาพที่พึงประสงค์	4.703	4.709	4.703	4.705
	PNI _{modified}	0.182	0.183	0.196	0.186
3. การจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้	สภาพปัจจุบัน	3.975	3.950	3.917	3.951
	สภาพที่พึงประสงค์	4.638	4.646	4.644	4.654
	PNI _{modified}	0.167	0.176	0.186	0.178
4. การประเมินพัฒนาการ	สภาพปัจจุบัน	3.879	3.888	3.881	3.882
	สภาพที่พึงประสงค์	4.623	4.645	4.620	4.628
	PNI _{modified}	0.192	0.195	0.190	0.192
เฉลี่ยรวม	สภาพปัจจุบัน	3.903	3.897	3.884	
	สภาพที่พึงประสงค์	4.650	4.658	4.644	
	PNI _{modified}	0.191	0.195	0.196	
ลำดับดัชนีความต้องการจำเป็น		3	2	1	

จากตารางที่ 4-14 พบว่า สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป พบว่า ในภาพรวมขององค์ประกอบของการเรียนรู้ไฮสโคป ที่มีลำดับดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ การทบทวน รองลงมาคือ การปฏิบัติ และการวางแผน ตามลำดับ และพิจารณารายชื่อ พบว่าการปฏิบัติในด้านการพัฒนาหลักสูตร มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ 0.219 ($PNI_{\text{modified}} = 0.219$) จากนั้นสังเคราะห์ผลการวิเคราะห์ลำดับดัชนีความต้องการจำเป็นโดยพิจารณาจากกรอบแนวคิดการวิจัยทั้ง 2 กรอบ ได้แก่ การบริหารวิชาการ การเรียนรู้ไฮสโคป ได้ผลสังเคราะห์ดังตารางที่ 4-15

ตารางที่ 4-15 การจัดลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการและการเรียนรู้ไฮสโคป

การบริหารวิชาการ		การเรียนรู้ไฮสโคป							เฉลี่ยรวม
		การวางแผน			การปฏิบัติ		การทบทวน		
		1.1	1.2	1.3	2.1	2.2	3.1	3.2	
การพัฒนาหลักสูตร $PNI_{modified} = 0.211$ (1)	การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร (1)	0.240 (1)	0.195 (3)	0.213 (2)	0.213 (2)	0.232 (1)	0.231 (1)	0.194 (2)	0.217 (1)
	เฉลี่ยรวม	0.216 (2)			0.222 (1)		0.212 (3)		
	การกำหนดเนื้อหา (2)	0.218 (1)	0.204 (2)	0.192 (3)	0.207 (2)	0.222 (1)	0.224 (1)	0.208 (2)	0.211 (2)
	เฉลี่ยรวม	0.205 (3)			0.214 (2)		0.216 (1)		
	การประเมินหลักสูตร (3)	0.211 (2)	0.215 (1)	0.196 (3)	0.229 (1)	0.208 (2)	0.207 (1)	0.183 (2)	0.207 (3)
	เฉลี่ยรวม	0.207 (2)			0.219 (1)		0.195 (3)		
รวม		0.209			0.219		0.208		0.211
การจัด ประสบการณ์ $PNI_{modified} = 0.186$ (3)	การจัดกิจกรรมประจำวัน (2)	0.178 (2)	0.195 (1)	0.177 (3)	0.184 (1)	0.184 (1)	0.208 (1)	0.178 (2)	0.186 (2)
	เฉลี่ยรวม	0.183 (3)			0.184 (2)		0.193 (1)		
	การจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ (1)	0.186 (1)	0.185 (2)	0.173 (3)	0.175 (2)	0.188 (1)	0.219 (1)	0.183 (2)	0.187 (1)
	เฉลี่ยรวม	0.181 (3)			0.182 (2)		0.200 (1)		
	รวม		0.182			0.183		0.196	
การจัด สภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ $PNI_{modified} = 0.178$ (4)	การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายในห้องเรียน (2)	0.176 (1)	0.163 (3)	0.172 (2)	0.174 (2)	0.177 (1)	0.197 (1)	0.172 (2)	0.176 (2)
	เฉลี่ยรวม	0.170 (3)			0.175 (2)		0.184 (1)		
	การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายนอกห้องเรียน (1)	0.179 (2)	0.181 (1)	0.173 (3)	0.183 (1)	0.172 (2)	0.200 (1)	0.176 (2)	0.180 (1)
	เฉลี่ยรวม	0.177 (2)			0.177 (2)		0.187 (1)		
	รวม		0.167			0.176		0.186	
การประเมิน พัฒนาการ $PNI_{modified} = 0.192$ (2)	การวางแผน การประเมินพัฒนาการ (2)	0.186 (3)	0.195 (1)	0.199 (1)	0.199 (1)	0.197 (2)	0.209 (1)	0.174 (2)	0.194 (2)
	เฉลี่ยรวม	0.193 (2)			0.198 (1)		0.191 (3)		
	การเก็บข้อมูลและประเมินพัฒนาการ (3)	0.179 (2)	0.190 (1)	0.179 (2)	0.194 (1)	0.172 (2)	0.192 (1)	0.169 (2)	0.182 (3)
	เฉลี่ยรวม	0.182 (2)			0.183 (1)		0.181 (3)		
	การนำผลการประเมินไปใช้ (1)	0.200 (2)	0.210 (1)	0.190 (3)	0.207 (1)	0.200 (2)	0.215 (1)	0.183 (2)	0.201 (1)
	เฉลี่ยรวม	0.200 (2)			0.204 (1)		0.199 (3)		
รวม		0.192			0.195		0.190		0.192
เฉลี่ยรวม		0.191			0.195		0.196		
ลำดับชั้นความต้องการจำเป็น		3			2		1		

หมายเหตุ

- 1.1) การกำหนดแนวทางในการทำกิจกรรมจากความสนใจของเด็ก
- 1.2) การเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ของเด็ก
- 1.3) การสนับสนุนจากครูในการวางแผนการเรียน การเล่น
- 2.1) การลงมือทำกิจกรรม ผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5
- 2.2) การสนับสนุนจากครูให้เด็กนำแผนไปดำเนินการ
- 3.1) การอธิบายถึงความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองปฏิบัติของเด็ก
- 3.2) การสนับสนุนจากครู ให้เด็กสื่อสารและอธิบายด้วยตนเอง

จากตารางที่ 4-15 การจัดลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการและการเรียนรู้ไฮสโคป พบว่า การพัฒนาหลักสูตรมีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด รองลงมาคือ การประเมินพัฒนาการ การจัดประสบการณ์ และการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การพัฒนาหลักสูตร ที่มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ในการวางแผนการกำหนดแนวทางในการทำกิจกรรมจากความสนใจของเด็ก รองลงมา คือ การประเมินหลักสูตรเรื่องการปฏิบัติจากการเล่นทำกิจกรรมผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 และการกำหนดเนื้อหาหลักสูตรในด้านการทบทวนจากการอธิบายถึงความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองปฏิบัติของเด็ก ตามลำดับ

การประเมินพัฒนาการ ที่มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ การนำผลการประเมินจากการทบทวนในการอธิบายถึงความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองปฏิบัติของเด็กไปใช้ รองลงมา คือ การวางแผนการประเมินพัฒนาการในการอธิบายถึงความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองปฏิบัติของเด็ก และการเก็บข้อมูลและประเมินพัฒนาการในการปฏิบัติจากการเล่นทำกิจกรรม ผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 ของเด็กตามลำดับ

การจัดประสบการณ์ ที่มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ การจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการทบทวนการอธิบายถึงความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองปฏิบัติของเด็ก รองลงมา คือ การจัดกิจกรรมประจำวันที่ส่งเสริมการทบทวนการอธิบายถึงความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองปฏิบัติของเด็ก

การจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ ที่มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายนอกห้องเรียนเพื่อส่งเสริมให้เด็กมีการทบทวนในการอธิบายถึงความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองปฏิบัติของเด็ก รองลงมา คือ การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายในห้องเรียนเพื่อส่งเสริมให้เด็กมีการทบทวนในการอธิบายถึงความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองปฏิบัติของเด็ก

จากผลการวิเคราะห์ลำดับความต้องการจำเป็นข้างต้น สามารถนำมาร่างเป็นแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป 1) กำหนดแนวทางหลักจากลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการ และการเรียนรู้ไฮสโคป 2) กำหนดแนวทางย่อยจากองค์ประกอบย่อยในแต่ละด้านของการบริหารวิชาการ และเรียงลำดับค่าความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย 3) กำหนดวิธีการดำเนินการจากข้อมูลเชิงคุณภาพจากข้อเสนอแนะที่ได้รับจากแบบสอบถาม และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในการออกแบบวิธีการดำเนินการแนวทาง ดังรายละเอียดในตารางที่ 4-16

ตารางที่ 4-16 (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้โฮลโคป โดยผู้วิจัย

ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น	การบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตาม แนวคิดการเรียนรู้โฮลโคป				เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียน อนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการ เรียนรู้โฮลโคป โดยผู้วิจัย
	ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถาม		ข้อมูลเชิงคุณภาพจาก ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม			
	การบริหาร วิชาการ	ขอบข่าย การบริหาร วิชาการ	การเรียนรู้ โฮลโคป			
1.	การพัฒนา หลักสูตร (PNI _{modified} = 0.211)	1.1 การ กำหนด จุดมุ่งหมาย ของ หลักสูตร (PNI _{modified} = 0.217)	การปฏิบัติ (PNI _{modified} = 0.222) การ สนับสนุน จากครูให้ เด็กนำแผน ไป ดำเนินการ	1. กำหนดจุดมุ่งหมายภายใต้ เรียนรู้ของเด็ก โดยผู้บริหาร 2. ศึกษาวิเคราะห์สภาพและ ความต้องการของชุมชน ศักยภาพของโรงเรียนและ หลักสูตรแกนกลาง ร่าง หลักสูตรกำหนดแผนการจัด ประสบการณ์ กำหนดเนื้อหา สาระ การจัดกิจกรรมและสื่อ ต่างๆกำหนดวิธีวัด ประเมินผลผู้เรียน โดยนำการ เรียนรู้โฮลโคปเข้ามาใช้ใน การกำหนดแผนการจัด ประสบการณ์	แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการพัฒนา หลักสูตร ประกอบด้วย - คณะกรรมการสร้างหลักสูตรตัว ประกอบด้วยครู ผู้ปกครอง ผู้บริหาร ควรมีการทบทวนเป้าหมายและ วัตถุประสงค์ของสถานศึกษา (สุนทร โคตรบรรเทา, 2553) - การวางแผนทางการติดตามกำกับ การใช้หลักสูตร มีจุดมุ่งหมายที่ช่วย ให้งานนั้นสำเร็จลุล่วง การวางแผน การประเมินการใช้หลักสูตร ประเมิน ทั้งตัวหลักสูตร ประเมิน การ ดำเนินการตามหลักสูตร และผลของ การใช้หลักสูตร การประเมินจุดเด่น	
				แนวทางที่ 1 พัฒนาหลักสูตรที่เน้นการเรียนรู้แบบ โฮลโคป ที่เน้นด้านการปฏิบัติและการทบทวน ประกอบด้วย แนวทางย่อย ดังนี้ 1.1 เน้นการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ให้เด็ก ลงมือปฏิบัติ ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้ 1) ประชุมกำหนดเป้าหมายและจุดประสงค์ของ หลักสูตร เน้นการสนับสนุนของครูให้เด็กนำแผนไป ดำเนินการ 2) วิเคราะห์สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการสนับสนุนการ วางแผนของเด็ก จากครู 3) กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และการจัด ประสบการณ์ให้ตรงกับผลลัพธ์ที่ต้องการ		

ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น	การบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตาม แนวคิดการเรียนรู้สู่ไฮสโคป			เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียน อนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการ เรียนรู้สู่ไฮสโคป โดยผู้วิจัย
	การบริหาร วิชาการ	ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถาม	ข้อมูลเชิงคุณภาพจาก ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม		
การ บริหาร วิชาการ	ขอขยาย การบริหาร วิชาการ	1.2 การ กำหนด เนื้อหา (PNI _{modified} = 0.211)	การทบทวน (PNI _{modified} = 0.216) การอธิบาย ถึงความ เข้าใจในสิ่ง ที่ตนเอง ปฏิบัติของ เด็ก	จุดต่อ หรือข้อจำกัดของหลักสูตร การเรียนรู้ การสอน และการ ประเมินผลระหว่างดำเนินงาน เพื่อ ใช้เป็นข้อมูลส่วนหนึ่งในการประเมิน ต่อไป (กมล ภูประเสริฐ, 2544) - การกำหนดเนื้อหาของหลักสูตร เป็นเรื่องของการกำหนดรายละเอียด หัวข้อเนื้อหาให้เหมาะสมกับ ระดับชั้น โดยยึดเนื้อหาที่ได้กำหนด ไว้แล้วในจุดหมายของหลักสูตรเป็น หลัก (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรมาภิราช, 2553c)	1.2 เน้นการกำหนดเนื้อหา ให้เด็กอธิบายสิ่งที่ตนเอง เข้าใจของเด็ก ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้ 1) ประชุมเพื่อกำหนดเนื้อหาของหลักสูตร ที่มีแนวทาง ในการจัดประสบการณ์ที่เน้นการอธิบายสิ่งที่เข้าใจของ เด็กทุกกิจกรรมใน 6 กิจกรรมหลัก 2) กำหนดเนื้อหาการจัดประสบการณ์ ที่เน้นให้เด็ก อธิบายสิ่งที่ตนเองเข้าใจ

ลำดับ ความ ดีของการ จำเป็น	การบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตาม แนวคิดการเรียนรู้สู่ไฮสโคป			เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	<p>(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียน อนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการ เรียนรู้สู่ไฮสโคป โดยผู้วิจัย</p> <p>1.3 ส่งเสริมให้มีการประเมินหลักสูตรจากการลงมือ ทำกิจกรรมของเด็ก ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้</p> <p>1) ประชุมเพื่ออภิปรายหาแนวทางในการประเมินหลักสูตร ที่เน้นการลงมือทำกิจกรรมของเด็ก</p> <p>2) ประเมินการใช้หลักสูตรผ่านการเรียนรู้ร่วมกัน ระหว่างผู้บริหาร และครู</p> <p>3) จัดให้มีการสรุปการใช้หลักสูตรที่เน้นการลงมือทำ กิจกรรมของเด็ก เพื่อนำผลการประเมินไปพัฒนา หลักสูตรสถานศึกษา</p>
	ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถาม	ข้อมูลเชิงคุณภาพจาก ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	<p>การปฏิบัติ (PNI_{modified} = 0.219) การลงมือ ทำกิจกรรม ผ่าน ประสาท สัมผัสทั้ง 5</p> <p>1.3 การ ประเมิน หลักสูตร (PNI_{modified} = 0.207)</p> <p>1. มีการประเมินหลักสูตร เพื่อนำผลมาปรับปรุงและ พัฒนาเด็ก (คำนึงถึงความ แตกต่างระหว่างบุคคล) ควร นำผลการประเมินหลักสูตร มาจัดการศึกษา เพื่อให้เด็ก ได้รับการพัฒนาอย่างเต็ม ศักยภาพ</p> <p>2. ปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร มุ่งเน้นให้เด็กช่วยเหลือตนเอง ให้มีการเรียนรู้ด้วยตนเอง ค้นหาตัวเอง มีความคิด สร้างสรรค์ มีเหตุผล สามารถ เชื่อมโยงสิ่งต่าง ๆ ของข้อมูล ได้เป็นอย่างดีที่เหมาะสมกับวัย</p>		

ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น	การบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตาม แนวคิดการเรียนรู้สู่ไฮสโคป			เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียน อนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการ เรียนรู้สู่ไฮสโคป โดยผู้วิจัย
	ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถาม				
	การ บริหาร วิชาการ	ขอบข่าย การบริหาร วิชาการ	การเรียนรู้ ไฮสโคป		
2.	การ ประเมิน พัฒนาการ (PNI _{modified} = 0.192)	2.1 การนำ ผลการ ประเมินไป ใช้ (PNI _{modified} = 0.201)	การปฏิบัติ (PNI _{modified} = 0.204) การลงมือ ทำกิจกรรม ผ่าน ประสาท สัมผัสทั้ง 5	แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการประเมิน พัฒนาการที่เน้นการ เรียนรู้แบบไฮสโคป ที่เน้นด้านการปฏิบัติ ประกอบไปด้วย แนวทางย่อย ดังนี้ 2.1 ส่งเสริมการนำผลการประเมินการปฏิบัติของเด็ก ไปใช้ ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้ 1) วิเคราะห์จุดเด่น จุดที่ควรพัฒนาของเด็กแต่ละคน เพื่อนำไปพัฒนาการจัดประสบการณ์ 2) ให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีการสังเกตพัฒนาการ และ การส่งเสริมพัฒนาการ	
ข้อมูลเชิงคุณภาพจาก ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม				แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการประเมิน พัฒนาการ ประกอบไปด้วย - การ ประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ ของเด็กปฐมวัยต้องดำเนินการ ต่อเนื่องตลอดปีการศึกษา และส่ง ข้อมูลต่อในระดับชั้นที่สูงขึ้น ครู พัฒนาการและครูเรียนรู้ความเข้าใจ พัฒนาการและครูเรียนรู้ความเข้าใจ การจัดเก็บข้อมูลจาก การสังเกต การสัมภาษณ์ การรวบรวมรายงาน แล้วจึงนำไปปรับเปลี่ยนการเรียน การสอน เพื่อส่งเสริมพัฒนาการและ การเรียนรู้ของเด็กทั้งชั้นเรียนและ รายบุคคล (ศศิลักษณ์ ชัยนิจกิจ & บุษบง ตันติวงศ์, 2559) - การประเมินต้องจัดทำอย่างเป็น	

ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น	การบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตาม แนวคิดการเรียนรู้โฮลิสติก			เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียน อนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการ เรียนรู้โฮลิสติก โดยผู้วิจัย
	ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถาม	ข้อมูลเชิงคุณภาพจาก ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	ระบบ มีการวางแผน การใช้ เครื่องมือ ใช้วิธีการที่หลากหลาย ครูผู้สอนต้องมีความรู้เกี่ยวกับแนวคิด และประเมินเด็ก ความรู้เกี่ยวกับ แบบทดสอบต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้วัด ประเมินเด็กได้อย่างถูกต้อง (สิริมา ภิญโญอนันตพงษ์, 2545) - ใช้ผลของการทดสอบไปพัฒนาและ ปรับปรุงแผนการจัดการจัดประสบการณ์ และกิจกรรมของครูแต่ละคน ตลอดจนทั้งโรงเรียน (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรณมารีราช, 2551) - การวิเคราะห์และกำหนดวิธีการ ประเมินผลการเรียนรู้ในแต่ละหน่วย การเรียนรู้/รายวิชา เป็นการประเมิน		
	การบริหาร วิชาการ	ขอบข่าย การบริหาร วิชาการ	การเรียนรู้ โฮลิสติก		
		2.2 การ วางแผน การ ประเมิน พัฒนาการ (PNI ^{modified} = 0.194)	การปฏิบัติ (PNI ^{modified} = 0.198) การลงมือ ทำกิจกรรม ผ่าน ประสาท สัมผัสทั้ง 5	1. กำหนดตัวชี้วัดที่จะ ประเมินพัฒนาการผู้เรียน และจัดทำเครื่องมือการ ประเมิน 2. เพิ่มเติม/ปรับปรุงกิจกรรม ที่ครูจัดเพื่อให้เด็กได้เลือก วางแผนและช่วยส่งเสริม พัฒนาการผู้เรียนอย่างเต็ม ตามศักยภาพของผู้เรียนแต่ ละคนมากยิ่งขึ้น	2.2 สนับสนุนการวางแผนการประเมินพัฒนาการ โดยเน้นการประเมินผ่านกิจกรรมของเด็ก ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้ 1) กำหนดตัวชี้วัด ระยะเวลา เครื่องมือในการประเมิน พัฒนาการ เน้นการประเมินจากการทำงานกิจกรรมของเด็ก 2) ศึกษาและทำความเข้าใจกับพัฒนาการของเด็ก

ลำดับ ความ ดีของการ จำเป็น	การบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตาม แนวคิดการเรียนรู้โฮลิสติก			เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียน อนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการ เรียนรู้โฮลิสติก โดยผู้วิจัย
	ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถาม	ข้อมูลเชิงคุณภาพจาก ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง		
การบริหาร วิชาการ	ขอขยาย การบริหาร วิชาการ	การปฏิบัติ (PNI _{modified} = 0.183) การลงมือ ทำกิจกรรม ผ่าน ประสาท สัมผัสทั้ง 5 (PNI _{modified} = 0.182)	ข้อมูลเชิงคุณภาพจาก ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	ตามสภาพจริง รวมทั้งการกำหนดให้ ชัดเจนในการประเมินระหว่าง ปฏิบัติการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ เพื่อเตรียมการเรื่องวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือวัด แนวปฏิบัติ (กมล ภู ประเสริฐ, 2544)	2.3 สนับสนุนการวัดประเมินผลโดยเน้นการประเมิน เด็ก ผ่านการลงมือทำกิจกรรม ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้ 1) กำหนดเกณฑ์การประเมินพัฒนาการ โดยส่งเสริมให้ ครูประเมินพัฒนาการจากกิจกรรมของเด็กรวมทั้ง พัฒนาเครื่องมือวัด โดยเน้นการวัดจากกิจกรรมของเด็กร กิจกรรมของเด็ก 3) ตรวจสอบการจัดประสบการณ์ โดยใช้แบบสังเกต พฤติกรรม ว่าเด็กได้ลงมือปฏิบัติบรรลุตามแผนที่ตั้งไว้
การ บริหาร วิชาการ	ขอขยาย การบริหาร วิชาการ	การปฏิบัติ (PNI _{modified} = 0.183) การลงมือ ทำกิจกรรม ผ่าน ประสาท สัมผัสทั้ง 5 (PNI _{modified} = 0.182)	ข้อมูลเชิงคุณภาพจาก ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	ตามสภาพจริง รวมทั้งการกำหนดให้ ชัดเจนในการประเมินระหว่าง ปฏิบัติการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ เพื่อเตรียมการเรื่องวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือวัด แนวปฏิบัติ (กมล ภู ประเสริฐ, 2544)	2.3 สนับสนุนการวัดประเมินผลโดยเน้นการประเมิน เด็ก ผ่านการลงมือทำกิจกรรม ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้ 1) กำหนดเกณฑ์การประเมินพัฒนาการ โดยส่งเสริมให้ ครูประเมินพัฒนาการจากกิจกรรมของเด็กรวมทั้ง พัฒนาเครื่องมือวัด โดยเน้นการวัดจากกิจกรรมของเด็กร กิจกรรมของเด็ก 3) ตรวจสอบการจัดประสบการณ์ โดยใช้แบบสังเกต พฤติกรรม ว่าเด็กได้ลงมือปฏิบัติบรรลุตามแผนที่ตั้งไว้

ลำดับ ความ ดีของการ จำเป็น	การบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตาม แนวคิดการเรียนรู้โฮลิสติก			เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	แนวทางที่ 3 พัฒนาการจัดประสบการณ์ที่เน้นการเรียนรู้แบบโฮลิสติก ที่เน้นด้านการทบทวน ประกอบด้วย แนวทางย่อย ดังนี้ 3.1 เน้นการจัดบรรยากาศที่เหมาะสม ต่อการเรียนรู้ โดยให้เด็กอธิบายในสิ่งที่ตนเองเข้าใจ ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้ 1) ประชุมวางแผนการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ 2) จัดบรรยากาศการเรียนรู้ที่เน้นการมีปฏิสัมพันธ์ ระหว่างครูกับเด็ก 3) เน้นการสอนของครูเพื่อนำค่านำไปพัฒนาการเรียนการสอน
	ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถาม		ข้อมูลเชิงคุณภาพจาก ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม		
	การบริหาร วิชาการ	ขอบข่าย การบริหาร วิชาการ	การเรียนรู้ โฮลิสติก		
3.	การจัด ประสบการณ์ (PNI _{modified} = 0.186)	3.1 การจัด บรรยากาศ ที่เหมาะสม ต่อการ เรียนรู้ (PNI _{modified} = 0.187)	การทบทวน (PNI _{modified} = 0.200) การอธิบาย ถึงความ เข้าใจในสิ่งที่ตนเอง ปฏิบัติของ เด็ก	แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับ การจัด ประสบการณ์ ประกอบด้วย - การร่วมกันแก้ปัญหาการเรียน การสอนและการประเมินผลที่เกิดขึ้น อาจทำได้ โดย การ ประชุมปรึกษาหารือ การนิเทศภายใน การ แก้ไขข้อบกพร่องในการเรียน การสอน โดย การ นำ ผล ประเมิน ไป ใช้ พัฒนาผู้เรียน และกระบวนการเรียน การสอน (กมล ภูประเสริฐ, 2544) - ลักษณะห้องเรียนปฐมวัย เด็กควร จะมีสิ่งแวดล้อมที่เป็นตัวหนังสือ มี กิจกรรมปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนและครู (วาโร เพ็งสวัสดิ์, 2544) - จัดบรรยากาศให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์ ระหว่างกัน และจัดให้เด็กมีส่วนร่วม	

(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้โฮลิสติก โดยผู้วิจัย

แนวทางที่ 3 พัฒนาการจัดประสบการณ์ที่เน้นการเรียนรู้แบบโฮลิสติก ที่เน้นด้านการทบทวน ประกอบด้วย แนวทางย่อย ดังนี้

3.1 เน้นการจัดบรรยากาศที่เหมาะสม ต่อการเรียนรู้ โดยให้เด็กอธิบายในสิ่งที่ตนเองเข้าใจ

ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้

1) ประชุมวางแผนการจัดบรรยากาศการเรียนรู้

2) จัดบรรยากาศการเรียนรู้ที่เน้นการมีปฏิสัมพันธ์

ระหว่างครูกับเด็ก

3) เน้นการสอนของครูเพื่อนำค่านำไปพัฒนาการเรียนการสอน

ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น	การบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตาม แนวคิดการเรียนรู้สู่ไฮสโคป			เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	<p>(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้สู่ไฮสโคป โดยผู้วิจัย</p> <p>3.2 พัฒนาการจัดกิจกรรมประจำวัน โดยเน้นการอธิบายสิ่งที่เด็กเข้าใจ</p> <p>ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้</p> <p>1) ประชุมวางแผนการจัดกิจกรรมประจำวัน ให้เด็กได้วางแผน ปฏิบัติ และทบทวน</p> <p>2) อบรมให้ความรู้แก่ครู เพื่อให้เข้าใจการจัดกิจกรรม โดยครูเป็นเพียงผู้สนับสนุนเด็กเท่านั้น</p> <p>3) นิเทศการสอนของครูเพื่อนำคำแนะนำไปพัฒนาการเรียนการสอน</p>
	ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถาม	ข้อมูลเชิงคุณภาพจากข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง		
การบริหารวิชาการ	3.2 การจัดกิจกรรมประจำวัน (PNI _{modified} = 0.186)	การทบทวน (PNI _{modified} = 0.193)	การเรียนรู้อิงไฮสโคป	ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ กับผู้ใหญ่ จัดให้เกิดบรรยากาศที่ดีในการปฏิสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2555)	
ขอขยายการบริหารวิชาการ	3.2 การจัดทำกิจกรรมประจำวัน (PNI _{modified} = 0.186)	การอธิบายถึงความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองปฏิบัติของ	ข้อมูลเชิงคุณภาพจากข้อเสนอแนะเพิ่มเติม		

ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น	การบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตาม แนวคิดการเรียนรู้โฮลิสติก			เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	แนวทางที่ 4 พัฒนาการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และ แหล่งเรียนรู้ที่เน้นการเรียนรู้แบบโฮลิสติก ที่เน้นด้าน การทบทวน ประกอบด้วย แนวทางย่อย ดังนี้ 4.1 เน้นการจัดทรัพยากรภายนอกห้องเรียนที่ส่งเสริม การอธิบายสิ่งที่เด็กเข้าใจ ประกอบด้วยวิธีการ ดังนี้ 1) ประชุมออกแบบ กำหนดแนวทาง พื้นที่ และ งบประมาณในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ งบประมาณในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ 2) จัดเตรียมพื้นที่ (Makerspace) ที่เหมาะสมให้เด็กได้ ใช้ทำกิจกรรม สนับสนุนให้เด็กเรียนรู้ผ่านการลงมือ ปฏิบัติจริง 3) ประเมินการใช้แหล่งเรียนรู้ของเด็กผ่านการสังเกต และการติดตามจากครู
	ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถาม		ข้อมูลเชิงคุณภาพจาก ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม		
	การบริหาร วิชาการ	ขอบข่าย การบริหาร วิชาการ	การเรียนรู้ โฮลิสติก		
4.	การจัด สภาพแวดล้อม สื่อ และ แหล่ง เรียนรู้ (PNI _{modified} = 0.178)	4.1 การจัด สภาพแวดล้อม สื่อ และ แหล่ง เรียนรู้ ภายนอก ห้องเรียน (PNI _{modified} = 0.180)	การเรียนรู้ โฮลิสติก	แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการจัด สภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ ประกอบด้วย - การกำหนดความต้องการในเรื่อง สื่อการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับ กิจกรรมการเรียนรู้การสอน ในหน่วย การเรียนรู้รายวิชาอื่น ๆ เนื่องจาก กิจกรรมจะมีลักษณะให้ผู้เรียนได้ ปฏิบัติจริง สื่อการเรียนรู้จึงเป็นสื่อที่ ผู้เรียนใช้ปฏิบัติ และการใช้สื่อการ เรียนการสอนนอกห้องเรียน เช่น ใน สถานประกอบการ สถานที่สำคัญใน ชุมชน ป่าชุมชน ท้องนา (กมล ภู ประเสริฐ, 2544) - สภาพแวดล้อมภายนอกห้องเรียน จัดให้มีพื้นที่ตอบสนองกิจกรรม และ	

ลำดับ ความ ดีของการ จำเป็น	การบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตาม แนวคิดการเรียนรู้โฮลิสติก		เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง		(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียน อนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการ เรียนรู้โฮลิสติก โดยผู้วิจัย
	ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถาม	ข้อมูลเชิงคุณภาพจาก ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	4.2 เน้นการจัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนที่ ส่งเสริมให้เด็กอธิบายความเข้าใจของตนเอง ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้ 1) ออกแบบการจัดมุมการเรียนรู้ สื่อ และกำหนด วัตถุประสงค์ของมุมต่าง ๆ 2) จัดมุมการเรียนรู้ภายในห้องเรียน โดยใช้สื่อที่ได้ สามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ในสิ่งที่เด็กเข้าใจ จัดทำป้ายนิเทศแสดงผลงานของเด็ก เพื่อเป็นร่องรอย การเรียนรู้ของเด็กในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ 3) ประเมินการใช้แหล่งเรียนรู้ของเด็กผ่านการสังเกต และการติดตามจากครู		
การ บริหาร วิชาการ	ขอบข่าย การบริหาร วิชาการ	การทบทวน (PNI _{modified} = 0.184) การอธิบาย ถึงความ เข้าใจในสิ่ง ที่ตนเอง ปฏิบัติของ (PNI _{modified} = 0.176) เด็ก	ข้อมูลเชิงคุณภาพจาก ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	อำนาจความสะดวกในการดำเนิน ชีวิตภายในสถานศึกษา (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2555) - ลักษณะห้องเรียนปฐมวัย มีโอกาส เลือกทำงานที่ตนเองชอบและสนใจ จะมี มุมหรือศูนย์ต่าง ๆ เช่น มุมบ้าน มุม บล็อก มุมวิทยาศาสตร์ มุมหนังสือมี หนังสืออย่างน้อยควรทำจำนวนเด็ก เป็นต้น (อารี สันทรวี, 2544) - การจัดสภาพแวดล้อมเป็นไปเพื่อให้ เด็กได้รับการพัฒนาตามหลักการจัด การศึกษาปฐมวัย เพื่อส่งเสริม พัฒนาการของเด็กอย่างองค์รวม ให้ เด็กเรียนรู้ผ่านการลงมือกระทำ นำไปสู่การสร้างความรู้ด้วยตนเอง	

ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น	การบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตาม แนวคิดการเรียนรู้โฮลิสติก			เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2555) - การจัด Makerspace พื้นที่ทาง กายภาพ หรือพื้นที่เสมือนที่เป็น สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ ที่เปิด โอกาสให้ บุคคลทั่วไป เด็ก นักเรียน และครู ได้เรียนรู้ ร่วมกันผ่าน ประสบการณ์ตรงที่เกิดจากการ ประดิษฐ์ การเล่น และการสำรวจ แบบเปิดกว้างสำหรับทุกคน โดยมี การแบ่งปันความคิด อุปกรณ์ และ ความรู้ (กฤตินี พันธุ์เสนา, 2561)	แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียน อนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการ เรียนรู้โฮลิสติก โดยผู้วิจัย
	ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถาม	ข้อมูลเชิงคุณภาพจาก ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม			
	การ บริหาร วิชาการ	ขอบข่าย การบริหาร วิชาการ	การเรียนรู้ โฮลิสติก		

จากตารางที่ 4-16 (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป โดยผู้วิจัย พบว่า (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหาร วิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ซึ่งพัฒนาขึ้น จากข้อมูลที่ได้จากการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็น ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติมจากแบบสอบถาม และข้อมูลจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ของผู้ตอบ แบบสอบถามทั้งหมด 213 ฉบับ ผู้วิจัยจึงได้นำมาสังเคราะห์เป็นแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการ ของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคปทั้งสิ้น 4 แนวทางหลัก 10 แนวทางย่อย 27 วิธีดำเนินการ ดังนี้

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตร ($PNI_{\text{modified}} = 0.211$) ประกอบด้วย 1 แนวทางหลัก 3 แนวทางย่อย และ 8 วิธีดำเนินการ ดังนี้

แนวทางที่ 1 พัฒนาหลักสูตรที่เน้นการเรียนรู้แบบไฮสโคป ที่เน้นด้านการปฏิบัติ และการทบทวน

แนวทางย่อย 1.1 เน้นการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ให้เด็กลงมือปฏิบัติ

มีวิธีดำเนินการ ดังนี้

- 1) ประชุมกำหนดเป้าหมายและจุดประสงค์ของหลักสูตร เน้นการสนับสนุนของครู ให้เด็กนำไปดำเนินการ
- 2) วิเคราะห์สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการสนับสนุนการวางแผนของเด็ก จากครู
- 3) กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และการจัดประสบการณ์ให้ตรงกับผลลัพธ์ที่ต้องการ

แนวทางย่อย 1.2 เน้นการกำหนดเนื้อหา ให้เด็กอธิบายสิ่งที่ตนเองเข้าใจของเด็ก

มีวิธีดำเนินการ ดังนี้

- 1) ประชุมเพื่อกำหนดเนื้อหาของหลักสูตร ที่มีแนวทางในการจัดประสบการณ์ที่เน้น การอธิบายสิ่งที่เข้าใจของเด็กทุกกิจกรรมใน 6 กิจกรรมหลัก
- 2) กำหนดเนื้อหาการจัดประสบการณ์ ที่เน้นให้เด็กอธิบายสิ่งที่ตนเองเข้าใจ

แนวทางย่อย 1.3 ส่งเสริมให้มีการประเมินหลักสูตรจากการลงมือทำกิจกรรมของเด็ก

มีวิธีดำเนินการ ดังนี้

- 1) ประชุมเพื่อกำหนดแนวทางในการประเมินหลักสูตรที่เน้นการลงมือทำกิจกรรม ของเด็ก

- 2) ประเมินการใช้หลักสูตรผ่านการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้บริหาร และครู
- 3) จัดให้มีการสรุปการใช้หลักสูตรที่เน้นการลงมือทำกิจกรรมของเด็ก เพื่อนำผลการประเมินไปพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

2. ด้านการประเมินพัฒนาการ ($PNI_{\text{modified}} = 0.192$) ประกอบด้วย 1 แนวทางหลัก 3 แนวทางย่อย และ 7 วิธีดำเนินการ ดังนี้

แนวทางที่ 2 พัฒนาการประเมินพัฒนาการที่เน้นการเรียนรู้แบบโฮลโคป ที่เน้นด้านการปฏิบัติ

แนวทางย่อย 2.1 ส่งเสริมการนำผลการประเมินการปฏิบัติของเด็กไปใช้

มีวิธีดำเนินการ ดังนี้

- 1) วิเคราะห์จุดเด่น จุดที่ควรพัฒนาของเด็กแต่ละคนเพื่อนำไปพัฒนาการจัดประสบการณ์
- 2) ให้ความรู้กับครูเกี่ยวกับการสังเกตพัฒนาการ และการส่งเสริมพัฒนาการ

แนวทางย่อย 2.2 สนับสนุนการวางแผนการประเมินพัฒนาการ โดยเน้นการประเมินผ่านการลงมือทำกิจกรรมของเด็ก

มีวิธีดำเนินการ ดังนี้

- 1) กำหนดตัวชี้วัด ระยะเวลา เครื่องมือในการประเมินพัฒนาการ เน้นการประเมินจากการทำกิจกรรมของเด็ก
- 2) ศึกษาและทำความเข้าใจกับพัฒนาการของเด็ก

แนวทางย่อย 2.3 สนับสนุนการวัดประเมินผลโดยเน้นการประเมินเด็ก ผ่านการลงมือทำกิจกรรม

มีวิธีดำเนินการ ดังนี้

- 1) กำหนดเกณฑ์การประเมินพัฒนาการ โดยส่งเสริมให้ครูประเมินพัฒนาการจากการลงมือทำกิจกรรมของเด็ก
- 2) พัฒนาเครื่องมือวัด โดยเน้นการวัดจากการลงมือทำกิจกรรมของเด็ก
- 3) ตรวจสอบการจัดประสบการณ์ โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม ว่าเด็กได้ลงมือปฏิบัติบรรลุตามแผนที่ตั้งไว้

3. ด้านการจัดประสบการณ์ ($PNI_{\text{modified}} = 0.186$) ประกอบด้วย 1 แนวทางหลัก 2 แนวทางย่อย และ 6 วิธีดำเนินการ ดังนี้

แนวทางที่ 3 พัฒนาการจัดประสบการณ์ที่เน้นการเรียนรู้แบบไฮสโคป ที่เน้น ด้านการทบทวน

แนวทางย่อย 3.1 เน้นการจัดบรรยากาศที่เหมาะสม ต่อการเรียนรู้ โดยให้เด็กอธิบายใน
สิ่งที่ตนเองเข้าใจ

มีวิธีดำเนินการ ดังนี้

- 1) ประชุมวางแผนการจัดบรรยากาศการเรียนรู้
- 2) จัดบรรยากาศการเรียนรู้ที่เน้นการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับเด็ก
- 3) นิเทศการสอนของครูเพื่อนำคำแนะนำไปพัฒนาการเรียนการสอน

แนวทางย่อย 3.2 พัฒนาการจัดกิจกรรมประจำวัน โดยเน้นการอธิบายสิ่งที่เด็กเข้าใจ

มีวิธีดำเนินการ ดังนี้

- 1) ประชุมวางแผนการจัดกิจกรรมประจำวัน ให้เด็กได้วางแผน ปฏิบัติ และทบทวน
- 2) อบรมให้ความรู้แก่ครู เพื่อให้เข้าใจการจัดกิจกรรม โดยครูเป็นเพียงผู้สนับสนุน
เด็กเท่านั้น
- 3) นิเทศการสอนของครูเพื่อนำคำแนะนำไปพัฒนาการเรียนการสอน

4. ด้านการจัด สภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ ($PNI_{\text{modified}} = 0.178$) ประกอบด้วย
1 แนวทางหลัก 2 แนวทางย่อย และ 6 วิธีดำเนินการ ดังนี้

แนวทางที่ 4 พัฒนาการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ที่เน้นการเรียนรู้ แบบไฮสโคป ที่เน้นด้านการทบทวน

แนวทางย่อย 4.1 เน้นการจัดทรัพยากรภายนอกห้องเรียนที่ส่งเสริมการอธิบายสิ่งที่เด็ก
เข้าใจ

มีวิธีดำเนินการ ดังนี้

- 1) ประชุมออกแบบ กำหนดแนวทาง พื้นที่ และงบประมาณในการพัฒนา
แหล่งเรียนรู้
- 2) จัดเตรียมพื้นที่ (Makerspace) ที่เหมาะสมให้เด็กได้ใช้ทำกิจกรรม สนับสนุนให้
เด็กเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติจริง
- 3) ประเมินการใช้แหล่งเรียนรู้ของเด็กผ่านการสังเกต และการติดตามจากครู

แนวทางย่อย 4.2 เน้นการจัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนที่ส่งเสริมให้เด็กอธิบาย
ความเข้าใจของตนเอง

มีวิธีดำเนินการ ดังนี้

- 1) ออกแบบการจัดมุมการเรียนรู้ สื่อ และกำหนดวัตถุประสงค์ของมุมต่าง ๆ
- 2) จัดมุมการเรียนรู้ภายในห้องเรียน โดยใช้สื่อที่เด็กสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ในสิ่งที่เด็กเข้าใจ จัดทำป้ายนิเทศแสดงผลงานของเด็ก เพื่อเป็นร่องรอยการเรียนรู้ของเด็กในแต่ละหน่วยการเรียนรู้
- 3) ประเมินการใช้แหล่งเรียนรู้ของเด็กผ่านการสังเกต และการติดตามจากครู

4.5 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป

ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ของผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน โดยจำแนกตามขอบข่ายการบริหารวิชาการ 4 ด้าน และการจัดลำดับความสำคัญการจำเป็น ซึ่งประกอบด้วย การพัฒนาหลักสูตร การประเมินพัฒนาการ การจัดประสบการณ์ และการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4-17 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิด
การเรียนรู้ไฮสโคป โดยผู้ทรงคุณวุฒิ

(ร่าง) แนว ทาง	(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาล เอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป	ระดับผลการประเมิน (คน)										ข้อเสนอแนะ		
		ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้							
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1			
1	พัฒนาหลักสูตรที่เน้นการเรียนรู้แบบไฮสโคป ที่เน้นด้านการศึกษา ปฏิบัติและการทบทวน	4	1				4	1						ที่เน้นด้านการศึกษาปฏิบัติและการทบทวน ตัดคำว่า “เน้นการ”
2	พัฒนาการประเมินพัฒนาการที่เน้นการเรียนรู้แบบไฮสโคป ที่ เน้นด้านการศึกษาปฏิบัติ	4	1				4	1						ที่เน้นด้านการศึกษาปฏิบัติ ตัดคำว่า “เน้นการ”
3	พัฒนาการจัดประสบการณ์ที่เน้นการเรียนรู้แบบไฮสโคป ที่เน้นด้านการศึกษาทบทวน	5					4	1						ที่เน้นด้านการศึกษาทบทวน ตัดคำว่า “เน้นการ”
4	พัฒนาการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ที่เน้นการ เรียนรู้แบบไฮสโคป ที่เน้นด้านการศึกษาทบทวน	5					5							ที่เน้นด้านการศึกษาทบทวน ตัดคำว่า “เน้นการ”

(ร่าง) แนว ทาง	(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาล เอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป	ระดับผลการประเมิน (คน)										ข้อเสนอแนะ		
		ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้							
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1			
1	พัฒนาหลักสูตรที่เน้นการเรียนรู้แบบไฮสโคป ที่เน้นด้านการศึกษาปฏิบัติและการทบทวน	4	1				4	1						ตัดคำว่า “เน้นการ”
	1.1 เน้นการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ให้ได้กลั่นกรองปฏิบัติ						4	1						ตัดคำว่า “เน้นการ”
	1.2 เน้นการกำหนดเนื้อหา ให้ครอบคลุมสิ่งที่ตนเองเข้าใจของเด็ก						4	1						ตัดคำว่า “เน้นการ”
	1.3 ส่งเสริมให้มีการประเมินหลักสูตรจากครูลงมือทำกิจกรรมของเด็ก						4	1						

(ร่าง) แนวทาง	(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียน อนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ โฮสโคป	ระดับผลการประเมิน (คน)										ข้อเสนอแนะ	
		ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้						
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
1	พัฒนาหลักสูตรที่เน้นการเรียนรู้แบบโฮสโคป ที่เน้นด้านการศึกษาปฏิบัติและการทบทวน												
	1.1 เน้นการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ให้เด็กลงมือปฏิบัติ												
	วิธีการดำเนินการ												
	1) ประชุมกำหนดเป้าหมายและจุดประสงค์ของหลักสูตร เน้นการสนับสนุนของครูให้เด็กนำไปดำเนินการ	5					4	1					
	2) วิเคราะห์สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการสนับสนุนการวางแผน ของเด็ก จากครู	5					4	1					
	3) กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และการจัดการ ประสบการณ์ให้ตรงกับผลลัพธ์ที่ต้องการ	5					4	1					
	1.2 เน้นการกำหนดเนื้อหา ให้เด็กอธิบายสิ่งที่ตนเองเข้าใจของเด็ก												
	วิธีการดำเนินการ												
	1) ประชุมเพื่อกำหนดเนื้อหาของหลักสูตร ที่มีแนวทางใน การจัดการประสบการณ์ที่เน้นการอธิบายสิ่งที่เข้าใจของเด็กทุก กิจกรรมใน 6 กิจกรรมหลัก	5					4	1					
	2) กำหนดเนื้อหาการจัดการประสบการณ์ ที่เน้นให้เด็กอธิบาย สิ่งที่ตนเองเข้าใจ	5					4	1					ปรับให้มีความแตกต่างกับข้อ 1)

(ร่าง) แนวทาง	(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียน อนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ ไฮสโคป	ระดับผลการประเมิน (คน)										ข้อเสนอแนะ		
		ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้							
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1			
1.3 ส่งเสริมให้มีการประเมินหลักสูตรจากการลงมือทำกิจกรรมของเด็ก														
วิธีการดำเนินการ														
	1) ประชุมเพื่อกำหนดแนวทางในการประเมินหลักสูตรที่เน้นการลงมือทำกิจกรรมของเด็ก	3	2						4	1				ระบุว่าใครเป็นผู้ประชุม
	2) ประเมินการใช้หลักสูตรผ่านการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้บริหาร และครู	5						4	1					เพิ่มผู้ปกครอง และคณะกรรมการสถานศึกษา
	3) จัดให้มีการสรุปการใช้หลักสูตรที่เน้นการลงมือทำกิจกรรมของเด็ก เพื่อนำผลการประเมินไปพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	4	1					4	1					รวบรวมกับข้อ 1) หรือปรับการเขียนให้ชัดเจน ระบุว่าใครเป็นผู้สรุป

(ร่าง) แนวทาง	(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้โฮลิสติก	ระดับผลการประเมิน (คน)										ข้อเสนอแนะ	
		ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้						
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
2	พัฒนาการประเมินพัฒนาการที่เน้นการเรียนรู้แบบโฮลิสติก ที่เน้นด้านการศึกษาปฏิบัติ												
	2.1 ส่งเสริมการนำผลการประเมินการปฏิบัติของเด็กไปใช้												
	วิธีการดำเนินการ												
	1) วิเคราะห์จุดเด่น จุดที่ควรพัฒนาของเด็กแต่ละคนเพื่อนำไปพัฒนาการจัดประสบการณ์	5					4				1		ควรมีการนำไปพัฒนาหลักสูตร และมีการกำกับติดตามการพัฒนา
	2) ให้ความรู้เกี่ยวกับ การสังเกตพัฒนาการ และการส่งเสริมพัฒนาการ	4	1				4	1				ควรรวอยู่ในแนวทงย่อ 2.3	
	2.2 สนับสนุนการวางแผนการประเมินพัฒนาการ โดยเน้นการประเมินผ่านการลงมือทำกิจกรรมของเด็ก												
	วิธีการดำเนินการ												
	1) กำหนดตัวชี้วัด ระยะเวลา เครื่องมือในการประเมินพัฒนาการ เน้นการประเมินจากการทำกิจกรรมของเด็ก	4	1				4	1					
	2) ศึกษาและทำความเข้าใจกับพัฒนาการของเด็ก	5					4			1			ระบุให้ชี้ตัวใครเป็นผู้ศึกษา
	2.3 สนับสนุนการวัดประเมินผลโดยเน้นการประเมินเด็ก ผ่านการลงมือทำกิจกรรม												

(ร่าง) แนวทาง	(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้โฮลสโตป	ระดับผลการประเมิน (คน)										ข้อเสนอแนะ			
		ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้								
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1				
	วิธีการดำเนินการ														
	1) กำหนดเกณฑ์การประเมินพัฒนาการ โดยส่งเสริมให้ครูประเมินพัฒนาการจากการเล่นมือที่กิจกรรมของเด็ก	5								4	1				
	2) พัฒนาเครื่องมือวัด โดยเน้นการวัดจากการเล่นมือทำกิจกรรมของเด็ก	5								4	1				เพิ่มการวัดจากการสังเกตพฤติกรรมเด็กของครู
	3) ตรวจสอบการจัดประสบการณ์ โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม ว่าเด็กได้ลงมือปฏิบัติบรรลุตามแผนที่ตั้งไว้	4	1							4	1				เพิ่มตรวจสอบโดยการนิเทศการสอนครู
(ร่าง) แนวทาง	(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้โฮลสโตป	ระดับผลการประเมิน (คน)										ข้อเสนอแนะ			
		ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้								
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1				
3	พัฒนาการจัดประสบการณ์ที่เน้นการเรียนรู้แบบโฮลสโตป ที่เน้นด้านการทบทวน														
	3.1 เน้นการจัดบรรยากาศที่เหมาะสม ต่อการเรียนรู้ โดยให้เด็กอธิบายในสิ่งที่ตนเองเข้าใจ														
	วิธีการดำเนินการ														
	1) ประชุมวางแผนการจัดบรรยากาศการเรียนรู้	5											5		
	2) จัดบรรยากาศการเรียนรู้ที่เน้นการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับเด็ก	5											5		
	3) นิเทศการสอนครูเพื่อนำคำแนะนำไปพัฒนาการเรียนการสอน	5											5		- ควรปรับเป็นคำว่า “จัดระบบการนิเทศภายใน”

(ร่าง) แนวทาง	(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป	ระดับผลการประเมิน (คน)										ข้อเสนอแนะ		
		ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้							
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1			
	2) จัดเตรียมพื้นที่ (Makerspace) ที่เหมาะสมให้เด็กได้ใช้ทำกิจกรรม สนับสนุนให้เด็กเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติจริง	4	1				4	1						ขยายความคำว่า Makerspace ในภาษาไทย เป็นพื้นที่นันทนาการประดิษฐ์
	3) ประเมินการใช้แหล่งเรียนรู้ของเด็กผ่านการสังเกต และการติดตามจากครู	5					4	1						
	4.2 เน้นการจัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนที่ส่งเสริมให้เด็กอธิบายความเข้าใจของตนเอง													
	วิธีการดำเนินการ													
	1) ออกแบบการจัดมุมการเรียนรู้ สื่อ และกำหนดวัตถุประสงค์ของมุมต่าง ๆ	5					4	1						
	2) จัดมุมการเรียนรู้ภายในห้องเรียน โดยใช้สื่อที่เด็กสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ในสิ่งที่เด็กเข้าใจ จัดทำป้ายนิเทศแสดงผลงานของเด็ก เพื่อเป็นร่องรอยการเรียนรู้ของเด็กในแต่ละหน่วยการเรียนรู้	5					5							
	3) ประเมินการใช้แหล่งเรียนรู้ของเด็กผ่านการสังเกต และการติดตามจากครู	4	1				4	1			1			การติดตามจากครู ปรับเป็น การใช้แหล่งเรียนรู้ในการจัดกิจกรรมของครู

จากตารางที่ 4-17 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป โดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า

ด้านการพัฒนาหลักสูตร

ผลการประเมินความเหมาะสมของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการพัฒนาหลักสูตร พบว่า 1 แนวทางหลัก 3 แนวทางย่อย 8 วิธีดำเนินการ ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่ ประเมินให้มีความเหมาะสมของ (ร่าง) อยู่ในระดับมากที่สุด

ผลการประเมินความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการพัฒนาหลักสูตร พบว่า 1 แนวทางหลัก 3 แนวทางย่อย 8 วิธีดำเนินการ ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่ ประเมินให้มีความเป็นไปได้ของ (ร่าง) อยู่ในระดับมากที่สุด

ด้านการประเมินพัฒนาการ

ผลการประเมินความเหมาะสมของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการประเมินพัฒนาการ พบว่า 1 แนวทางหลัก 3 แนวทางย่อย 7 วิธีดำเนินการ ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่ ประเมินให้มีความเหมาะสมของ (ร่าง) อยู่ในระดับมากที่สุด

ผลการประเมินความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการประเมินพัฒนาการ พบว่า 1 แนวทางหลัก 3 แนวทางย่อย 7 วิธีดำเนินการ ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่ ประเมินให้มีความเป็นไปได้ของ (ร่าง) อยู่ในระดับมากที่สุด

ด้านการจัดประสบการณ์

ผลการประเมินความเหมาะสมของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการจัดประสบการณ์ พบว่า 1 แนวทางหลัก 2 แนวทางย่อย 6 วิธีดำเนินการ ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่ ประเมินให้มีความเหมาะสมของ (ร่าง) อยู่ในระดับมากที่สุด

ผลการประเมินความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการจัดประสบการณ์ พบว่า 1 แนวทางหลัก 2 แนวทางย่อย 6 วิธีดำเนินการ ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่ ประเมินให้มีความเป็นไปได้ของ (ร่าง) อยู่ในระดับมากที่สุด

ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้

ผลการประเมินความเหมาะสมของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ พบว่า 1 แนวทางหลัก 2 แนวทางย่อย 6 วิธีดำเนินการ ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่ ประเมินให้มีความเหมาะสมของ (ร่าง) อยู่ในระดับมากที่สุด

ผลการประเมินความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ พบว่า 1 แนวทางหลัก 2 แนวทางย่อย 6 วิธีดำเนินการ ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่ ประเมินให้มีความเป็นไปได้ของ (ร่าง) อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 4-18 สรุปความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป

แนว ทาง	(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาล เอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
		ฐาน นิยม	ระดับ	ฐาน นิยม	ระดับ
1	พัฒนาหลักสูตรที่เน้นการเรียนรู้แบบไฮสโคป ที่เน้น ด้านการปฏิบัติและการทบทวน	5	มาก ที่สุด	5	มาก ที่สุด
	แนวทางย่อย 1.1 เน้นการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ให้ เด็กลงมือปฏิบัติ	5	มาก ที่สุด	5	มาก ที่สุด
	ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้ 1) ประชุมกำหนดเป้าหมายและจุดประสงค์ของหลักสูตร เน้น การสนับสนุนของครูให้เด็กนำแผนไปดำเนินการ	5	มาก ที่สุด	5	มาก ที่สุด
	2) วิเคราะห์สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการสนับสนุนการวางแผนของ เด็ก จากครู	5	มาก ที่สุด	5	มาก ที่สุด
	3) กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และการจัดประสบการณ์ให้ ตรงกับผลลัพธ์ที่ต้องการ	5	มาก ที่สุด	5	มาก ที่สุด

แนว ทาง	(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาล เอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้โฮสโคป	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
		ฐาน นิยม	ระดับ	ฐาน นิยม	ระดับ
	แนวทางย่อย 1.2 เน้นการกำหนดเนื้อหา ให้เด็กอธิบายสิ่งที่ ตนเองเข้าใจของเด็ก	5	มาก ที่สุด	5	มาก ที่สุด
	ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้ 1) ประชุมเพื่อกำหนดเนื้อหาของหลักสูตร ที่มีแนวทางในการจัด ประสบการณ์ที่เน้นการอธิบายสิ่งที่เข้าใจของเด็กทุกกิจกรรมใน 6 กิจกรรมหลัก	5	มาก ที่สุด	5	มาก ที่สุด
	2) กำหนดเนื้อหาการจัดประสบการณ์ ที่เน้นให้เด็กอธิบายสิ่งที่ ตนเองเข้าใจ	5	มาก ที่สุด	5	มาก ที่สุด
	แนวทางย่อย 1.3 ส่งเสริมให้มีการประเมินหลักสูตรจากการลง มือทำกิจกรรมของเด็ก	5	มาก ที่สุด	5	มาก ที่สุด
	ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้ 1) ประชุมเพื่อกำหนดแนวทางในการประเมินหลักสูตรที่เน้นการ ลงมือทำกิจกรรมของเด็ก	5	มาก ที่สุด	5	มาก ที่สุด
	2) ประเมินการใช้หลักสูตรผ่านการเรียนรู้ร่วมกันระหว่าง ผู้บริหาร และครู	5	มาก ที่สุด	5	มาก ที่สุด
	3) จัดให้มีการสรุปการใช้หลักสูตรที่เน้นการลงมือทำกิจกรรม ของเด็ก เพื่อนำผลการประเมินไปพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	5	มาก ที่สุด	5	มาก ที่สุด
2	พัฒนาการประเมินพัฒนาการที่เน้นการเรียนรู้แบบโฮสโคป ที่เน้นด้านการปฏิบัติ	5	มาก ที่สุด	5	มาก ที่สุด
	แนวทางย่อย 2.1 ส่งเสริมการนำผลการประเมินการปฏิบัติของ เด็กไปใช้	5	มาก ที่สุด	5	มาก ที่สุด
	ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้ 1) วิเคราะห์จุดเด่น จุดที่ควรพัฒนาของเด็กแต่ละคนเพื่อนำไป พัฒนาการจัดประสบการณ์	5	มาก ที่สุด	5	มาก ที่สุด
	2) ให้ความรู้กับครูเกี่ยวกับการสังเกตพัฒนาการ และการ ส่งเสริมพัฒนาการ	5	มาก ที่สุด	5	มาก ที่สุด
	แนวทางย่อย 2.2 สนับสนุนการวางแผนการประเมินพัฒนาการ โดยเน้นการประเมินผ่านการลงมือทำกิจกรรมของเด็ก	5	มาก ที่สุด	5	มาก ที่สุด
	ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้ 1) กำหนดตัวชี้วัด ระยะเวลา เครื่องมือในการประเมินพัฒนาการ เน้นการประเมินจากการทำกิจกรรมของเด็ก	5	มาก ที่สุด	5	มาก ที่สุด

แนว ทาง	(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาล เอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้โฮสโคป	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
		ฐาน นิยม	ระดับ	ฐาน นิยม	ระดับ
	2) ศึกษาและทำความเข้าใจกับพัฒนาการของเด็ก	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
	แนวทางย่อย 2.3 สนับสนุนการวัดประเมินผลโดยเน้นการ ประเมินเด็ก ผ่านการลงมือทำกิจกรรม	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
	ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้ 1) กำหนดเกณฑ์การประเมินพัฒนาการ โดยส่งเสริมให้ครู ประเมินพัฒนาการจากการลงมือทำกิจกรรมของเด็ก	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
	2) พัฒนาเครื่องมือวัด โดยเน้นการวัดจากการลงมือทำกิจกรรม ของเด็ก	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
	3) ตรวจสอบการจัดประสบการณ์ โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม ว่าเด็กได้ลงมือปฏิบัติบรรลุตามแผนที่ตั้งไว้	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
3	พัฒนาการจัดประสบการณ์ที่เน้นการเรียนรู้แบบโฮสโคป ที่เน้น ด้านการทบทวน	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
	แนวทางย่อย 3.1 เน้นการจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการ เรียนรู้ โดยให้เด็กอธิบายในสิ่งที่ตนเองเข้าใจ	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
	ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้ 1) ประชุมวางแผนการจัดบรรยากาศการเรียนรู้	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
	2) จัดบรรยากาศการเรียนรู้ที่เน้นการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับ เด็ก	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
	3) นิเทศการสอนครูเพื่อนำคำแนะนำไปพัฒนาการเรียนการสอน	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
	แนวทางย่อย 3.2 พัฒนาการจัดกิจกรรมประจำวัน โดยเน้นการ อธิบายสิ่งที่เด็กเข้าใจ	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
	ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้ 1) ประชุมวางแผนการจัดกิจกรรมประจำวัน ให้เด็กได้วางแผน ปฏิบัติ และทบทวน	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
	2) อบรมให้ความรู้แก่ครู เพื่อให้เข้าใจการจัดกิจกรรม โดยครู เป็นเพียงผู้สนับสนุนเด็กเท่านั้น	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
	3) นิเทศการสอนครูเพื่อนำคำแนะนำไปพัฒนาการเรียนการสอน	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด

แนว ทาง	(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาล เอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
		ฐาน นิยม	ระดับ	ฐาน นิยม	ระดับ
4	พัฒนาการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ที่เน้น การเรียนรู้แบบไฮสโคป ที่เน้นด้านการทบทวน	5	มาก ที่สุด	5	มาก ที่สุด
	แนวทางย่อย 4.1 เน้นการจัดทรัพยากรภายนอกห้องเรียนที่ ส่งเสริมการอธิบายสิ่งที่เด็กเข้าใจ	5	มาก ที่สุด	5	มาก ที่สุด
	ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้ 1) ประชุมออกแบบ กำหนดแนวทาง พื้นที่ และงบประมาณใน การพัฒนาแหล่งเรียนรู้	5	มาก ที่สุด	5	มาก ที่สุด
	2) จัดเตรียมพื้นที่ (Makerspace) ที่เหมาะสมให้เด็กได้ใช้ทำ กิจกรรม สนับสนุนให้เด็กเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติจริง	5	มาก ที่สุด	5	มาก ที่สุด
	3) ประเมินการใช้แหล่งเรียนรู้ของเด็กผ่านการสังเกต และการ ติดตามจากครู	5	มาก ที่สุด	5	มาก ที่สุด
	แนวทางย่อย 4.2 เน้นการจัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนที่ ส่งเสริมให้เด็กอธิบายความเข้าใจของตนเอง	5	มาก ที่สุด	5	มาก ที่สุด
	ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้ 1) ออกแบบการจัดมุมการเรียนรู้ สื่อ และกำหนดวัตถุประสงค์ ของมุมต่าง ๆ	5	มาก ที่สุด	5	มาก ที่สุด
	2) จัดมุมการเรียนรู้ภายในห้องเรียน โดยใช้สื่อที่เด็กสามารถ สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ในสิ่งที่เด็กเข้าใจ จัดทำป้ายนิเทศ แสดงผลงานของเด็ก เพื่อเป็นร่องรอยการเรียนรู้ของเด็กในแต่ละ หน่วยการเรียนรู้	5	มาก ที่สุด	5	มาก ที่สุด
	3) ประเมินการใช้แหล่งเรียนรู้ของเด็กผ่านการสังเกต และการ ติดตามจากครู	5	มาก ที่สุด	5	มาก ที่สุด

จากตารางที่ 4-18 สรุปความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป พบว่า **ด้านการพัฒนาหลักสูตร**

ผลการประเมินความเหมาะสมของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการพัฒนาหลักสูตร อยู่ในระดับมากที่สุด (ฐานนิยมคือ 5)

ผลการประเมินความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการพัฒนาหลักสูตร อยู่ในระดับมากที่สุด (ฐานนิยมคือ 5)

ด้านการประเมินพัฒนาการ

ผลการประเมินความเหมาะสมของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการประเมินพัฒนาการ อยู่ในระดับมากที่สุด (ฐานนิยมคือ 5)

ผลการประเมินความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการประเมินพัฒนาการ อยู่ในระดับมากที่สุด (ฐานนิยมคือ 5)

ด้านการจัดประสบการณ์

ผลการประเมินความเหมาะสมของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการจัดประสบการณ์ อยู่ในระดับมากที่สุด (ฐานนิยมคือ 5)

ผลการประเมินความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการจัดประสบการณ์ อยู่ในระดับมากที่สุด (ฐานนิยมคือ 5)

ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้

ผลการประเมินความเหมาะสมของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด (ฐานนิยมคือ 5)

ผลการประเมินความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด (ฐานนิยมคือ 5)

4.6 แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคปที่มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้

แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคปที่มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ โดยจำแนกตามขอบข่ายการบริหารวิชาการ 4 ด้าน และจัดลำดับความต้องการจำเป็น ซึ่งประกอบไปด้วย การพัฒนาหลักสูตร การประเมินพัฒนาการ การจัดประสบการณ์ และการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4-19 แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป และวิธีการ ที่มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้

แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ที่มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้	แนวทางย่อย	วิธีการดำเนินการ
<p>แนวทางที่ 1</p> <p>พัฒนาหลักสูตรที่เน้นการเรียนรู้แบบไฮสโคป ด้านการปฏิบัติและการทบทวน</p>	<p>แนวทางย่อย 1.1</p> <p>กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ให้ได้กลังมือปฏิบัติ</p>	<p>ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ผู้บริหารและครูร่วมกันประชุมกำหนดเป้าหมายและจุดประสงค์ของหลักสูตร เน้นการสนับสนุนของครูให้เด็กนำไปดำเนินการ 2) วิเคราะห์สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการสนับสนุนการวางแผนของเด็ก จากครู 3) กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และการจัดการับประสบการณ์ให้ตรงกับผลลัพธ์ที่ต้องการ
<p>แนวทางย่อย 1.2</p> <p>กำหนดเนื้อหา ให้เด็กอธิบาย สิ่งที่ตนเองเข้าใจของเด็ก</p>	<p>ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้</p>	<p>1) ผู้บริหารและครูร่วมกันประชุมเพื่อกำหนดประเด็นสำคัญ สารคดีที่ควรเน้นให้เด็กอธิบายสิ่งที่ตนเองเข้าใจใน 6 กิจกรรมหลัก</p> <p>2) กำหนดการจัดการับประสบการณ์ที่เน้นให้เด็กอธิบายสิ่งที่ตนเองเข้าใจ</p>

<p>แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของ โรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ที่มีความ เหมาะสมและความเป็นไปได้</p>	<p style="text-align: center;">แนวทางย่อย</p> <p style="text-align: center;">วิธีการดำเนินการ</p> <p>แนวทางย่อย 1.3 ส่งเสริมให้มีการประเมิน หลักสูตรจากการลงมือทำ กิจกรรมของเด็ก</p> <p>ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้ 1) ผู้บริหารและครูร่วมกันประชุมเพื่อกำหนดแนวทางในการประเมินหลักสูตร ที่เน้นการลงมือทำกิจกรรมของเด็ก 2) ประเมินการใช้หลักสูตรผ่านการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และคณะกรรมการสถานศึกษา 3) สรุปการใช้หลักสูตรที่เน้นการลงมือทำกิจกรรมของเด็ก โดยผู้บริหารและ ครู เพื่อนำผลการประเมินไปพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา</p>
<p>แนวทางที่ 2 พัฒนาการประเมินพัฒนาการที่เน้นการ เรียนรู้แบบไฮสโคป ด้านการปฏิบัติ</p>	<p style="text-align: center;">แนวทางย่อย 2.1 ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้</p> <p>ส่งเสริมการนำผลการประเมิน การปฏิบัติของเด็กไปใช้</p> <p>1) นำผลการประเมินการปฏิบัติของเด็กที่ได้ไปพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2) วิเคราะห์จุดเด่น จุดที่ควรพัฒนาของเด็กแต่ละคนเพื่อนำไปพัฒนา การจัดประสบการณ์ 3) กำกับ ติดตาม การพัฒนาหลักสูตร และการจัดการจัดประสบการณ์</p>

แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของ
โรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร
ตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ที่มีความ
เหมาะสมและความเป็นไปได้

แนวทางย่อย

วิธีการดำเนินการ

แนวทางย่อย 2.2

ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้

สนับสนุนการวางแผนการ 1) กำหนดตัวชี้วัด ระยะเวลา เครื่องมือในการประเมินพัฒนาการ
ประเมินพัฒนาการ โดยเน้น เน้นการประเมินจากการทำกิจกรรมของเด็ก
การประเมินผ่าน การลงมือทำ 2) ผู้บริหาร ศึกษาและทำความเข้าใจกับพัฒนาการของเด็ก ร่วมกับครู
กิจกรรมของเด็ก

แนวทางย่อย 2.3

ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้

สนับสนุนการวัดประเมินผล 1) กำหนดเกณฑ์การประเมินพัฒนาการ โดยส่งเสริมให้ครูประเมินพัฒนาการ
โดยเน้นการประเมินเด็ก ผ่าน จาก การลงมือทำกิจกรรมของเด็ก
การลงมือทำกิจกรรม 2) พัฒนาเครื่องมือวัดจาก การลงมือทำกิจกรรมของเด็ก และ
การสังเกตพฤติกรรมเด็ก
3) ตรวจสอบการจัดประสบการณ์ โดยสังเกตการสอนครู และใช้แบบสังเกต
พฤติกรรม ว่าเด็กได้ลงมือปฏิบัติบรรลุตามแผนที่ตั้งไว้
4) ให้ความรู้เกี่ยวกับ การสังเกตพัฒนาการ และการส่งเสริมพัฒนาการ

<p>แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของ โรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ที่มีความ เหมาะสมและความเป็นไปได้</p>	<p>แนวทางย่อย</p>	<p>วิธีการดำเนินการ</p>
<p>แนวทางที่ 3 พัฒนาการจัดประสบการณ์ที่เน้นการเรียนรู้ แบบไฮสโคป ด้านการทบทวน</p>	<p>แนวทางย่อย 3.1 จัดบรรยายภาคที่ที่เหมาะสมต่อ การเรียนรู้ โดยให้เด็กอธิบาย ในสิ่งที่ตนเองเข้าใจ</p>	<p>ประกอบด้วยวิธีการ ดังนี้ 1) ผู้บริหารและครูร่วมกันประชุมวางแผนการจัดบรรยายการเรียนรู้ 2) จัดบรรยายภาคการเรียนรู้ที่เน้นการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับเด็ก 3) จัดระบบการนิเทศภายในเพื่อนำคำแนะนำไปพัฒนาการเรียนการสอน</p>
<p>แนวทางย่อย 3.2 พัฒนาการจัดกิจกรรม ประจำวัน โดยเน้นการอธิบาย สิ่งที่เด็กเข้าใจ</p>	<p>ประกอบด้วยวิธีการ ดังนี้ 1) ผู้บริหารและครูร่วมกันประชุมวางแผนการจัดกิจกรรมประจำวัน ให้เด็กได้ วางแผน ปฏิบัติ และทบทวน ให้เด็กอธิบายสิ่งที่ตนเองเข้าใจในสิ่งที่ทำ 2) อบรมให้ความรู้แก่ครู เพื่อให้เข้าใจการจัดกิจกรรม โดยครูเป็นเพียง ผู้สนับสนุนเด็กเท่านั้น 3) จัดระบบการนิเทศภายในเพื่อนำคำแนะนำไปพัฒนาการเรียนการสอน</p>	<p>ประกอบด้วยวิธีการ ดังนี้ 1) ผู้บริหารและครูร่วมกันประชุมวางแผนการจัดกิจกรรมประจำวัน ให้เด็กได้ วางแผน ปฏิบัติ และทบทวน ให้เด็กอธิบายสิ่งที่ตนเองเข้าใจในสิ่งที่ทำ 2) อบรมให้ความรู้แก่ครู เพื่อให้เข้าใจการจัดกิจกรรม โดยครูเป็นเพียง ผู้สนับสนุนเด็กเท่านั้น 3) จัดระบบการนิเทศภายในเพื่อนำคำแนะนำไปพัฒนาการเรียนการสอน</p>

แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของ
โรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร
ตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ที่มีความ
เหมาะสมและความเป็นไปได้

แนวทางย่อย

วิธีการดำเนินการ

แนวทางที่ 4

พัฒนาการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่ง
เรียนรู้ที่เน้นการเรียนรู้อย่างแบบไฮสโคป
ด้านการทบทวน

แนวทางย่อย 4.1

ประกอบด้วยวิธีการดำเนินการ ดังนี้

- 1) ผู้บริหารและครูร่วมกันประชุมออกแบบ กำหนดแนวทาง พื้นที่ และงบประมาณในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้
- 2) จัดเตรียมพื้นที่นันทนาการประดิษฐ์ (Makerspace) ที่เหมาะสมให้เด็กได้ใช้ทำกิจกรรม สนับสนุนให้เด็กเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติจริง
- 3) ประเมินการใช้แหล่งเรียนรู้ของเด็กผ่านการศึกษาสังเกต และการติดตามจากครู

แนวทางย่อย 4.2

ประกอบด้วยวิธีการดำเนินการ ดังนี้

- 1) ออกแบบการจัดมุมการเรียนรู้ สื่อ และกำหนดวัตถุประสงค์ของมุมต่าง ๆ
- 2) จัดมุมการเรียนรู้ในห้องเรียน โดยใช้สื่อที่เด็กสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ในสิ่งที่เด็กเข้าใจ จัดทำป้ายนิเทศแสดงผลงานของเด็ก เพื่อเป็นร่องรอยการเรียนรู้ของเด็กในแต่ละหน่วยการเรียนรู้
- 3) ประเมินการใช้แหล่งเรียนรู้ของเด็กผ่านการสังเกต และการใช้แหล่งเรียนรู้ในการจัดกิจกรรมของครู

จากตารางที่ 4-19 แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป และวิธีการ ที่มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ประกอบด้วย 4 แนวทางหลัก 10 แนวทางย่อย 29 วิธีดำเนินการ

1. การพัฒนาหลักสูตร มีทั้งหมด 1 แนวทางหลัก 3 แนวทางย่อย 8 วิธีดำเนินการ

แนวทางที่ 1 พัฒนาหลักสูตรที่เน้นการเรียนรู้แบบไฮสโคป ด้านการปฏิบัติและการทบทวน

แนวทางย่อย 1.1 กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ให้เด็กลงมือปฏิบัติ

มีวิธีดำเนินการ ดังนี้

- 1) ผู้บริหารและครูร่วมกันประชุมกำหนดเป้าหมายและจุดประสงค์ของหลักสูตร เน้นการสนับสนุนของครูให้เด็กนำไปดำเนินการ
- 2) วิเคราะห์สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการสนับสนุนการวางแผนของเด็ก จากครู
- 3) กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และการจัดประสบการณ์ให้ตรงกับผลลัพธ์ที่ต้องการ

แนวทางย่อย 1.2 กำหนดเนื้อหา ให้เด็กอธิบายสิ่งที่ตนเองเข้าใจของเด็ก

มีวิธีดำเนินการ ดังนี้

- 1) ผู้บริหารและครูร่วมกันประชุมเพื่อกำหนดประสบการณ์สำคัญ สาระที่ควรเน้น ให้เด็กอธิบายสิ่งที่ตนเองเข้าใจใน 6 กิจกรรมหลัก
- 2) กำหนดการจัดประสบการณ์ที่เน้นให้เด็กอธิบายสิ่งที่ตนเองเข้าใจ

แนวทางย่อย 1.3 ส่งเสริมให้มีการประเมินหลักสูตรจากการลงมือทำกิจกรรมของเด็ก

มีวิธีดำเนินการ ดังนี้

- 1) ผู้บริหารและครูร่วมกันประชุมเพื่อกำหนดแนวทางในการประเมินหลักสูตรที่เน้นการลงมือทำกิจกรรมของเด็ก
- 2) ประเมินการใช้หลักสูตรผ่านการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และคณะกรรมการสถานศึกษา
- 3) สรุปการใช้หลักสูตรที่เน้นการลงมือทำกิจกรรมของเด็ก โดยผู้บริหารและครู เพื่อนำผลการประเมินไปพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

2. การประเมินพัฒนาการ มีทั้งหมด 1 แนวทางหลัก 3 แนวทางย่อย 9 วิธีดำเนินการ

แนวทางที่ 2 พัฒนาการประเมินพัฒนาการที่เน้นการเรียนรู้แบบโฮสโคบ ด้านการปฏิบัติ

แนวทางย่อย 2.1 ส่งเสริมการนำผลการประเมินการปฏิบัติของเด็กไปใช้

มีวิธีดำเนินการ ดังนี้

- 1) นำผลการประเมินการปฏิบัติของเด็กที่ได้ไปพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
- 2) วิเคราะห์จุดเด่น จุดที่ควรพัฒนาของเด็กแต่ละคนเพื่อนำไปพัฒนาการจัดประสบการณ์
- 3) กำกับ ติดตาม การพัฒนาหลักสูตร และการจัดประสบการณ์

แนวทางย่อย 2.2 สนับสนุนการวางแผนการประเมินพัฒนาการ โดยเน้นการประเมิน

ผ่านการลงมือทำกิจกรรมของเด็ก

มีวิธีดำเนินการ ดังนี้

- 1) กำหนดตัวชี้วัด ระยะเวลา เครื่องมือในการประเมินพัฒนาการ เน้นการประเมินจากการทำกิจกรรมของเด็ก
- 2) ผู้บริหาร ศึกษาและทำความเข้าใจกับพัฒนาการของเด็กร่วมกับครู

แนวทางย่อย 2.3 สนับสนุนการวัดประเมินผลโดยเน้นการประเมินเด็ก ผ่านการ

ลงมือทำกิจกรรม

มีวิธีดำเนินการ ดังนี้

- 1) กำหนดเกณฑ์การประเมินพัฒนาการ โดยส่งเสริมให้ครูประเมินพัฒนาการจากการลงมือทำกิจกรรมของเด็ก
- 2) พัฒนาเครื่องมือวัด โดยเน้นการวัดจากการลงมือทำกิจกรรมของเด็ก และการสังเกตพฤติกรรมเด็ก
- 3) ตรวจสอบการจัดประสบการณ์ โดยนิเทศการสอนครู และใช้แบบสังเกตพฤติกรรม ว่าเด็กได้ลงมือปฏิบัติบรรลุตามแผนที่ตั้งไว้
- 4) ให้ความรู้กับครูเกี่ยวกับการสังเกตพัฒนาการ และการส่งเสริมพัฒนาการ

3. การจัดประสบการณ์ มีทั้งหมด 1 แนวทางหลัก 2 แนวทางย่อย 6 วิธีดำเนินการ

แนวทางที่ 3 พัฒนาการจัดประสบการณ์ที่เน้นการเรียนรู้แบบโฮสโคบ ด้านการทบทวน

แนวทางย่อย 3.1 จัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ โดยให้เด็กอธิบายในสิ่งที่ตนเองเข้าใจ

มีวิธีดำเนินการ ดังนี้

- 1) ผู้บริหารและครูร่วมกันประชุมวางแผนการจัดบรรยากาศการเรียนรู้
- 2) จัดบรรยากาศการเรียนรู้ที่เน้นการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับเด็ก
- 3) จัดระบบการนิเทศภายในเพื่อนำคำแนะนำไปพัฒนาการเรียนการสอน

แนวทางย่อย 3.2 พัฒนาการจัดกิจกรรมประจำวัน โดยเน้นการอธิบายสิ่งที่เด็กเข้าใจ

มีวิธีดำเนินการ ดังนี้

- 1) ผู้บริหารและครูร่วมกันประชุมวางแผนการจัดกิจกรรมประจำวัน ให้เด็กได้วางแผน ปฏิบัติ และทบทวน ให้เด็กอธิบายสิ่งที่ตนเองเข้าใจในสิ่งที่ทำ
 - 2) อบรมให้ความรู้แก่ครู เพื่อให้เข้าใจการจัดกิจกรรม โดยครูเป็นเพียงผู้สนับสนุนเด็กเท่านั้น
 - 3) จัดระบบการนิเทศภายในเพื่อนำคำแนะนำไปพัฒนาการเรียนการสอน
4. การจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ มีทั้งหมด 1 แนวทางหลัก 2 แนวทางย่อย 6 วิธีดำเนินการ

แนวทางที่ 4 พัฒนาการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ที่เน้นการเรียนรู้แบบไฮสโคป
ด้านการทบทวน

แนวทางย่อย 4.1 จัดทรัพยากรภายนอกห้องเรียนที่ส่งเสริมให้เด็กอธิบายความเข้าใจของตนเอง

มีวิธีดำเนินการ ดังนี้

- 1) ผู้บริหารและครูร่วมกันประชุมออกแบบ กำหนดแนวทาง พื้นที่ และงบประมาณในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้
- 2) จัดเตรียมพื้นที่นักประดิษฐ์ (Makerspace) ที่เหมาะสมให้เด็กได้ใช้ทำกิจกรรม สนับสนุนให้เด็กเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติจริง
- 3) ประเมินการใช้แหล่งเรียนรู้ของเด็กผ่านการสังเกต และการติดตามจากครู

แนวทางย่อย 4.2 จัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนที่ส่งเสริมให้เด็กอธิบายความเข้าใจของตนเอง

มีวิธีดำเนินการ ดังนี้

- 1) ออกแบบการจัดมุมการเรียนรู้ สื่อ และกำหนดวัตถุประสงค์ของมุมต่าง ๆ
- 2) จัดมุมการเรียนรู้ภายในห้องเรียน โดยใช้สื่อที่เด็กสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ในสิ่งที่เด็กเข้าใจ จัดทำป้ายนิเทศแสดงผลงานของเด็ก เพื่อเป็นร่องรอยการเรียนรู้ของเด็กในแต่ละหน่วยการเรียนรู้
- 3) ประเมินการใช้แหล่งเรียนรู้ของเด็กผ่านการสังเกต และการใช้แหล่งเรียนรู้ในการจัดกิจกรรมของครู

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้ 1. เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป และ 2. เพื่อนำเสนอแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ โรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร จำนวน 237 โรงเรียน โดยมีโรงเรียนที่ตอบแบบสอบถามจำนวน 71 โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้อำนวยการ 57 คน รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ 28 คน หัวหน้าแผนกอนุบาล 41 คน และครูประจำชั้นอนุบาล 87 คน รวมผู้ให้ข้อมูล 213 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามเพื่อการวิจัย เรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป และแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) ฐานนิยม (Mode) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) โดยผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ มีรายละเอียดต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ในภาพรวม

ลำดับดัชนีความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ที่มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ การพัฒนาหลักสูตรที่เน้นการเรียนรู้ไฮสโคปด้านการปฏิบัติ รองลงมา คือ การประเมินพัฒนาการที่เน้นการเรียนรู้ไฮสโคปด้านการปฏิบัติ รองลงมา คือ การจัดประสบการณ์ที่เน้นการเรียนรู้ไฮสโคป

ด้านการทบทวน และการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ที่เน้นการเรียนรู้โฮสโคปด้านการทบทวน มีลำดับความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด

1) ด้านการพัฒนาหลักสูตร

ลำดับดัชนีความต้องการจำเป็นของการพัฒนาหลักสูตร พบว่า ด้านการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ที่เน้นการวางแผนการกำหนดแนวทางในการทำกิจกรรมจากความสนใจของเด็ก มีลำดับดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการประเมินหลักสูตรที่เน้นการปฏิบัติจากการลงมือทำกิจกรรมผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 และด้านการกำหนดเนื้อหาหลักสูตรที่เน้นการทบทวนจากการอธิบายถึงความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองปฏิบัติของเด็ก ตามลำดับ

2) ด้านการประเมินพัฒนาการ

ลำดับดัชนีความต้องการจำเป็นของการประเมินพัฒนาการ พบว่า ด้านการนำผลการประเมินไปใช้ ที่เน้นการทบทวนในการอธิบายถึงความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองปฏิบัติของเด็ก มีลำดับดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการวางแผนการประเมินพัฒนาการที่เน้นการทบทวนในการอธิบายถึงความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองปฏิบัติของเด็ก และด้านการเก็บข้อมูลและประเมิน ที่เน้นการปฏิบัติจากการลงมือทำกิจกรรม ผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 ของเด็ก ตามลำดับ

3) การจัดประสบการณ์

ลำดับดัชนีความต้องการจำเป็นของการจัดประสบการณ์ พบว่า ด้านการจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ ที่เน้นการทบทวนการอธิบายถึงความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองปฏิบัติของเด็ก มีลำดับดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการจัดกิจกรรมประจำวัน ที่เน้นการทบทวนการอธิบายถึงความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองปฏิบัติของเด็ก

4) การจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้

ลำดับดัชนีความต้องการจำเป็นของการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ พบว่า ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายนอกห้องเรียน ที่เน้นการทบทวนในการอธิบายถึงความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองปฏิบัติของเด็ก มีลำดับดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุดรองลงมา คือ ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายในห้องเรียน ที่เน้นการทบทวนในการอธิบายถึงความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองปฏิบัติของเด็ก

5.1.2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป

ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก โดยขอบข่ายการบริหารวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การจัดประสบการณ์ รองลงมา คือ การจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ การประเมินพัฒนาการ และการพัฒนาหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ในภาพรวม อยู่ในระดับ มากที่สุด โดยขอบข่ายการบริหารวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การจัดประสบการณ์ รองลงมา คือ การจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ การพัฒนาหลักสูตร และการประเมินพัฒนาการ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

1) ด้านการพัฒนาหลักสูตร

ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการพัฒนาหลักสูตร อยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การกำหนดเนื้อหาที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และการประเมินหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการพัฒนาหลักสูตร อยู่ในระดับ มากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ การกำหนดเนื้อหา และการประเมินหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2) ด้านการประเมินพัฒนาการ

ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการประเมินพัฒนาการ อยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การเก็บข้อมูลและประเมินพัฒนาการมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ การนำผลการประเมินไปใช้ และการวางแผนการประเมินพัฒนาการมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการประเมินพัฒนาการ อยู่ในระดับ มากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การนำผลการประเมินไปใช้มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ การเก็บข้อมูลและประเมินพัฒนาการ และการวางแผนการประเมินพัฒนาการ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

3) การจัดประสบการณ์

ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการจัดประสบการณ์ อยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การจัดกิจกรรมประจำวันมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และการจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการจัดประสบการณ์ อยู่ในระดับ มากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การจัดกิจกรรมประจำวัน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และการจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

4) การจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้

ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ อยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และ แหล่งเรียนรู้ภายในห้องเรียน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และ แหล่งเรียนรู้ภายนอกห้องเรียน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ อยู่ในระดับ มากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และ แหล่งเรียนรู้ภายนอกห้องเรียน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และ แหล่งเรียนรู้ภายในห้องเรียน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

5.1.3 แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป

1) แนวทางหลัก ประกอบด้วย 4 แนวทาง

แนวทางที่ 1 พัฒนาหลักสูตรที่เน้นการเรียนรู้แบบไฮสโคป ด้านการปฏิบัติและการ
ทบทวน

แนวทางที่ 2 พัฒนาการประเมินพัฒนาการที่เน้นการเรียนรู้แบบไฮสโคป
ด้านการปฏิบัติ

แนวทางที่ 3 พัฒนาการจัดประสบการณ์ที่เน้นการเรียนรู้แบบไฮสโคป
ด้านการทบทวน

แนวทางที่ 4 พัฒนาการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ที่เน้นการเรียนรู้แบบ
ไฮสโคป ด้านการทบทวน

2) แนวทางย่อย ประกอบด้วย 10 แนวทาง

แนวทางที่ 1 พัฒนาหลักสูตรที่เน้นการเรียนรู้แบบไฮสโคป ด้านการปฏิบัติและ
การทบทวน

แนวทางย่อย 1.1 กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ให้เด็กลงมือปฏิบัติ

แนวทางย่อย 1.2 กำหนดเนื้อหา ให้เด็กอธิบายสิ่งที่ตนเองเข้าใจของเด็ก

แนวทางย่อย 1.3 ส่งเสริมให้มีการประเมินหลักสูตรจากการลงมือทำกิจกรรม
ของเด็ก

แนวทางที่ 2 พัฒนาการประเมินพัฒนาการที่เน้นการเรียนรู้แบบไฮสโคป
ด้านการปฏิบัติ

แนวทางย่อย 2.1 ส่งเสริมการนำผลการประเมินการปฏิบัติของเด็กไปใช้

แนวทางย่อย 2.2 สนับสนุนการวางแผนการประเมินพัฒนาการ โดยเน้นการ
ประเมินผ่านการลงมือทำกิจกรรมของเด็ก

แนวทางย่อย 2.3 สนับสนุนการวัดประเมินผลโดยเน้นการประเมินเด็ก ผ่านการ
ลงมือทำกิจกรรม

แนวทางที่ 3 พัฒนาการจัดประสบการณ์ที่เน้นการเรียนรู้แบบไฮสโคป
ด้านการทบทวน

แนวทางย่อย 3.1 จัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ โดยให้เด็กอธิบายในสิ่งที่
ตนเองเข้าใจ

แนวทางย่อย 3.2 พัฒนาการจัดกิจกรรมประจำวัน โดยเน้นการอธิบายสิ่งที่เด็ก
เข้าใจ

แนวทางที่ 4 พัฒนาการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ที่เน้นการเรียนรู้
แบบไฮสโคป ด้านการทบทวน

แนวทางย่อย 4.1 จัดทรัพยากรภายนอกห้องเรียนที่ส่งเสริมให้เด็กอธิบายความ
เข้าใจของตนเอง

แนวทางย่อย 4.2 จัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนที่ส่งเสริมให้เด็กอธิบายความ
เข้าใจของตนเอง

3) วิธีดำเนินการ ประกอบด้วย 29 วิธีการ

แนวทางที่ 1 พัฒนาหลักสูตรที่เน้นการเรียนรู้แบบโฮสโคป ด้านการปฏิบัติและ
การทบทวน

แนวทางย่อย 1.1 กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ให้เด็กลงมือปฏิบัติ

มีวิธีดำเนินการ ดังนี้

- 1) ผู้บริหารและครูร่วมกันประชุมกำหนดเป้าหมายและจุดประสงค์ของหลักสูตร
เน้นการสนับสนุนของครูให้เด็กนำไปดำเนินการ
- 2) วิเคราะห์สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการสนับสนุนการวางแผนของเด็ก จากครู
- 3) กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และการจัดประสบการณ์ให้ตรงกับผลลัพธ์
ที่ต้องการ

แนวทางย่อย 1.2 กำหนดเนื้อหา ให้เด็กอธิบายสิ่งที่ตนเองเข้าใจของเด็ก

มีวิธีดำเนินการ ดังนี้

- 1) ผู้บริหารและครูร่วมกันประชุมเพื่อกำหนดประสบการณ์สำคัญ สาระที่ควร
เน้นให้เด็กอธิบายสิ่งที่ตนเองเข้าใจใน 6 กิจกรรมหลัก
- 2) กำหนดการจัดประสบการณ์ที่เน้นให้เด็กอธิบายสิ่งที่ตนเองเข้าใจ

แนวทางย่อย 1.3 ส่งเสริมให้มีการประเมินหลักสูตรจากการลงมือทำกิจกรรม
ของเด็ก

มีวิธีดำเนินการ ดังนี้

- 1) ผู้บริหารและครูร่วมกันประชุมเพื่อกำหนดแนวทางในการประเมินหลักสูตร
ที่เน้นการลงมือทำกิจกรรมของเด็ก
- 2) ประเมินการใช้หลักสูตรผ่านการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้บริหาร ครู
ผู้ปกครอง และคณะกรรมการสถานศึกษา
- 3) สรุปการใช้หลักสูตรที่เน้นการลงมือทำกิจกรรมของเด็ก โดยผู้บริหารและครู
เพื่อนำผลการประเมินไปพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

แนวทางที่ 2 พัฒนาการประเมินพัฒนาการที่เน้นการเรียนรู้แบบโฮสโคป
ด้านการปฏิบัติ

แนวทางย่อย 2.1 ส่งเสริมการนำผลการประเมินการปฏิบัติของเด็กไปใช้
มีวิธีดำเนินการ ดังนี้

- 1) นำผลการประเมินการปฏิบัติของเด็กที่ได้ไปพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
- 2) วิเคราะห์จุดเด่น จุดที่ควรพัฒนาของเด็กแต่ละคนเพื่อนำไปพัฒนาการจัดประสบการณ์
- 3) กำกับ ติดตาม การพัฒนาหลักสูตร และการจัดประสบการณ์

แนวทางย่อย 2.2 สนับสนุนการวางแผนการประเมินพัฒนาการ โดยเน้นการ
 ประเมินผ่านการลงมือทำกิจกรรมของเด็ก

มีวิธีดำเนินการ ดังนี้

- 1) กำหนดตัวชี้วัด ระยะเวลา เครื่องมือในการประเมินพัฒนาการ เน้นการประเมินจากการทำกิจกรรมของเด็ก
- 2) ผู้บริหาร ศึกษาและทำความเข้าใจกับพัฒนาการของเด็กร่วมกับครู

แนวทางย่อย 2.3 สนับสนุนการวัดประเมินผลโดยเน้นการประเมินเด็ก ผ่านการ
 ลงมือทำกิจกรรม

มีวิธีดำเนินการ ดังนี้

- 1) กำหนดเกณฑ์การประเมินพัฒนาการ โดยส่งเสริมให้ครูประเมินพัฒนาการจากการลงมือทำกิจกรรมของเด็ก
- 2) พัฒนาเครื่องมือวัด โดยเน้นการวัดจากการลงมือทำกิจกรรมของเด็ก และการสังเกตพฤติกรรมเด็ก
- 3) ตรวจสอบการจัดประสบการณ์ โดยนิเทศการสอนครู และใช้แบบสังเกตพฤติกรรม ว่าเด็กได้ลงมือปฏิบัติบรรลุตามแผนที่ตั้งไว้

แนวทางที่ 3 พัฒนาการจัดประสบการณ์ที่เน้นการเรียนรู้แบบโฮสโคป ด้านการทบทวน

แนวทางย่อย 3.1 จัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ โดยให้เด็กอธิบายในสิ่งที่ตนเองเข้าใจ

มีวิธีดำเนินการ ดังนี้

- 1) ผู้บริหารและครูร่วมกันประชุมวางแผนการจัดบรรยากาศการเรียนรู้
- 2) จัดบรรยากาศการเรียนรู้ที่เน้นการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับเด็ก
- 3) จัดระบบการนิเทศภายในเพื่อนำคำแนะนำไปพัฒนาการเรียนการสอน

แนวทางย่อย 3.2 พัฒนาการจัดกิจกรรมประจำวัน โดยเน้นการอธิบายสิ่งที่เด็ก เข้าใจ

มีวิธีดำเนินการ ดังนี้

- 1) ผู้บริหารและครูร่วมกันประชุมวางแผนการจัดกิจกรรมประจำวัน ให้เด็ก
ได้วางแผน ปฏิบัติ และทบทวน ให้เด็กอธิบายสิ่งที่ตนเองเข้าใจในสิ่งที่ทำ
- 2) อบรมให้ความรู้แก่ครู เพื่อให้เข้าใจการจัดกิจกรรม โดยครูเป็นเพียง
ผู้สนับสนุนเด็กเท่านั้น
- 3) จัดระบบการนิเทศภายในเพื่อนำคำแนะนำไปพัฒนาการเรียนการสอน

แนวทางที่ 4 พัฒนาการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ที่เน้นการเรียนรู้ แบบไฮสโคป ด้านการทบทวน

แนวทางย่อย 4.1 จัดทรัพยากรภายนอกห้องเรียนที่ส่งเสริมให้เด็กอธิบายความ เข้าใจของตนเอง

มีวิธีดำเนินการ ดังนี้

- 1) ผู้บริหารและครูร่วมกันประชุมออกแบบ กำหนดแนวทาง พื้นที่ และ
งบประมาณในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้
- 2) จัดเตรียมพื้นที่ที่นักประดิษฐ์ (Makerspace) ที่เหมาะสมให้เด็กได้ใช้ทำ
กิจกรรม สนับสนุนให้เด็กเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติจริง
- 3) ประเมินการใช้แหล่งเรียนรู้ของเด็กผ่านการสังเกต และการติดตามจากครู

แนวทางย่อย 4.2 จัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนที่ส่งเสริมให้เด็กอธิบายความ เข้าใจของตนเอง

มีวิธีดำเนินการ ดังนี้

- 1) ออกแบบการจัดมุมการเรียนรู้ สื่อ และกำหนดวัตถุประสงค์ของมุมต่าง ๆ
- 2) จัดมุมการเรียนรู้ภายในห้องเรียน โดยใช้สื่อที่เด็กสามารถสร้างองค์ความรู้
ด้วยตนเอง ในสิ่งที่เด็กเข้าใจ จัดทำป้ายนิเทศแสดงผลงานของเด็ก เพื่อเป็น
ร่องรอยการเรียนรู้ของเด็กในแต่ละหน่วยการเรียนรู้
- 3) ประเมินการใช้แหล่งเรียนรู้ของเด็กผ่านการสังเกต และการใช้แหล่งเรียนรู้
ในการจัดกิจกรรมของครู

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้โฮสโคป นำเสนอการอภิปรายผลประเด็น ดังต่อไปนี้

5.2.1 ความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดการเรียนรู้โฮสโคป

ผลการวิจัยพบว่า

1) การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนทุกด้าน ประกอบด้วยด้านการพัฒนาหลักสูตรด้านการจัดประสบการณ์ ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ และด้านการประเมินพัฒนาการ เน้นการเรียนรู้โฮสโคป ด้านการวางแผนมีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ปัจจุบันโรงเรียนอนุบาลเอกชนให้ความสำคัญกับการวางแผนของเด็กอยู่ในระดับที่ต่ำอยู่แล้ว จึงทำให้มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาในด้านนี้อยู่ในระดับต่ำที่สุด สอดคล้องกับ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2550) ได้ให้ความหมายการวางแผน คือ กระบวนการคิดของเด็กเกี่ยวกับเป้าหมายที่จะกำหนดการกระทำที่คาดหวัง การวางแผนมีความสำคัญเนื่องจากการสนับสนุนความคิด การเลือกและการตัดสินใจของเด็กที่ชัดเจน ส่งเสริมความรู้สึกเชื่อมั่นในตนเองของเด็กและความรู้สึกในการควบคุมตนเอง ทำให้เด็กมีความสนใจการเล่นที่ได้วางแผนไว้ส่งเสริมพัฒนาการการเล่นที่มีความซับซ้อนเพิ่มมากขึ้น ในการวางแผนเด็กจะได้พัฒนาความสามารถในการสื่อถึงความตั้งใจ ครูสามารถสนับสนุนการวางแผนของเด็กได้โดยการสังเกตลักษณะแผนงานของเด็ก แต่ละคนวางแผนกับเด็กอย่างใกล้ชิดจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์และประสบการณ์ที่ช่วยทำให้เด็กมีความสนใจในการวางแผน สนทนากับเด็กเป็นรายบุคคลเกี่ยวกับแผนงานของเด็ก ทั้งนี้ วิธีที่เด็กใช้วางแผนอาจมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา

2) การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนเน้นการเรียนรู้โฮสโคป ด้านการทบทวนมีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การทบทวนมีความสำคัญ เป็นการทบทวนในสิ่งที่เด็กได้ลงมือทำว่าเหมือนกับที่วางแผนไว้ หรือแตกต่างจากแผนออกไป เป็นการแสดงความรู้ความเข้าใจในการกระทำของเด็ก ผ่านภาษา ท่าทาง แต่ในปัจจุบันโรงเรียนอนุบาลเข้าใจหลักการสอนเด็กปฐมวัยแต่จำเป็นต้องจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการของพ่อแม่ผู้ปกครอง เพราะต้องให้เด็กสอบแข่งขันเข้าเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 1 การจัดประสบการณ์จึงเป็นการสอนที่เร่งการอ่านออกเขียนได้ ทำให้เด็กไม่ได้คิด วางแผน ลงมือกระทำในสิ่งที่ตนเองสนใจ แสดงความรู้สึกนึกคิดตามความ

เข้าใจของตนเอง สอดคล้องกับสมาคมอนุบาลศึกษาแห่งประเทศไทย (2560) ปัจจุบันเด็กปฐมวัยถูกกระตุ้นจากทั้งทางบ้านและโรงเรียนมากเกินไป ถูกเร่งให้อ่านออกเขียนได้ บวกลบเลขถูก ให้อ่านออกเขียนได้ และทำสิ่งต่าง ๆ เกินวัย ด้วยคาดหวังให้เด็กเป็นคนเก่ง การมุ่งสอนวิชาการให้เด็กเรียนจากแบบเรียนฝึกทักษะผ่านการทำแบบฝึกหัด ให้นั่งฟังครูสอนทั้งวันนั้น ไม่เหมาะสมกับพัฒนาการและลักษณะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย เป็นการมุ่งพัฒนาเฉพาะทางด้านสติปัญญาทำให้เด็กขาดโอกาสที่จะพัฒนาทักษะสำคัญอื่น ๆ ยิ่งไปกว่านั้นการสอนที่ครูเป็นผู้บอกอธิบายและออกคำสั่ง เด็กเป็นผู้รับข้อมูลไม่ได้ลงมือกระทำสำรวจทดลอง และไม่ได้นำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันทำให้เด็กขาดโอกาสที่จะพัฒนาทักษะที่จำเป็นในการดำเนินชีวิตในสังคมอนาคต

5.2.2 ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้โฮลิสติก

ผลการวิจัยพบว่า

1) ความต้องการจำเป็นด้านการพัฒนาหลักสูตร ในเรื่องกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ที่เน้นการปฏิบัติของการเรียนรู้โฮลิสติก มีความต้องการจำเป็นสูงสุด จึงเสนอแนวทางกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ให้เด็กลงมือปฏิบัติ

จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารและครูมีความต้องการที่จะพัฒนาหลักสูตร และให้ความสำคัญกับการพัฒนาหลักสูตร แต่อาจขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง และความร่วมมือของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้เท่าทันกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไป ส่งเสริมพัฒนาการที่สมวัยของเด็ก และตอบสนองความต้องการของผู้ปกครอง โดยเน้นที่การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ไม่ใช่การทำตามคำสั่งของครูเพียงอย่างเดียว สอดคล้องกับมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2553c) ซึ่งได้กล่าวว่า การกำหนดจุดหมายเป็นขั้นตอนแรกของการกระบวนการพัฒนาหลักสูตรในทุกระดับการศึกษา จุดหมายของหลักสูตรมีความสำคัญมากต่อการนำไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดเนื้อหา กิจกรรม และประสบการณ์สำหรับผู้เรียน ตลอดจนการประเมินผลสัมฤทธิ์ และการประเมินหลักสูตร สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรณวิษา เกาวิเศษ (2549) ที่ศึกษาเรื่อง สภาพและปัญหาการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาใน 10 จังหวัดภาคใต้ กล่าวถึง คณะกรรมการสถานศึกษาและตัวแทนชุมชนยังขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา จึงทำให้ไม่มีบทบาทในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาอย่างเต็มที่ อีกทั้งครูส่วนใหญ่ยังขาดความรู้

ความเข้าใจในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา สอดคล้องกับ ชนิษฐา จำเนียรสุข (2560) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนใน กรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดความพร้อมในการเข้าเรียนประถมศึกษา พบว่า การพัฒนาหลักสูตรมีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุดในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ เมื่อพิจารณาในองค์ประกอบย่อยของการพัฒนาหลักสูตรด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และข้อค้นพบของ ทวีศักดิ์ หงษ์เจริญ (2563) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนการมีงานทำ เพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจ และตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ ด้านการปฏิบัติของการเรียนรู้ไฮสโคป สอดคล้องกับ บันลือ พุกกะวัน (2551) กล่าวว่า หลักสูตรเป็นเครื่องกำหนดแนวทางการสอนหรือหลักสูตรย่อมเกิดจากคณะครู อาจารย์ บุคลากรที่เกี่ยวข้องเป็นฝ่ายจัดทำหรือจัดสร้างแนวทาง ที่หลักสูตรกำหนดให้ใช้เป็นแนวการสอนได้ โดยกล่าวว่าทุกเรื่องไม่ว่าเป็นเกม กิจกรรม และงานที่เด็กทำจะต้องส่งเสริมการแสดงออก พูด เล่า อธิบายให้เหตุผลด้วยภาษาของเด็กเองเป็นงานที่สำคัญที่สุด

2) ความต้องการจำเป็นด้านการประเมินพัฒนาการ ในเรื่องการนำผลการประเมินไปใช้ ที่เน้นการปฏิบัติของการเรียนรู้ไฮสโคป มีลำดับความต้องการจำเป็นลำดับที่ 2 จึงเสนอแนวทางส่งเสริมการนำผลการประเมินการปฏิบัติของเด็กไปใช้

จะเห็นได้ว่า การประเมินพัฒนาการมีความสำคัญต่อการพัฒนาเด็กอย่างมาก โดยเน้นการนำผลประเมินการลงมือปฏิบัติของเด็ก ไปใช้ในการพัฒนาการจัดประสบการณ์ สอดคล้องกับ นภเนตร ธรรมบวร (2544) กล่าวว่า การประเมินผลถือเป็นสิ่งสำคัญ ข้อดีต่อตัวครูประการหนึ่งคือ ทำให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับตัวเด็ก เพื่อใช้ในการจัดสภาพแวดล้อม และปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน คือ ทราบว่าเด็กของตนมีพัฒนาการ และการเรียนรู้อย่างไรเข้าใจเด็กได้ดีขึ้น เพื่อจะได้ให้ความร่วมมือกับครูในการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้ของเด็กต่อไป นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2555) ได้ศึกษาเรื่องจุดมุ่งหมายของการวัดประเมินเพื่อวางแผน และช่วยในการตัดสินใจ ครูปฐมวัยสามารถใช้ข้อมูลที่รวบรวมจากเด็กในชั้นเรียนไปวางแผนจัดประสบการณ์ กิจกรรม และ สื่อ รวมทั้งใช้ยุทธศาสตร์การสอนที่เหมาะสม และช่วยให้ครูทราบว่าเด็กคนใดต้องให้ความช่วยเหลือเป็นพิเศษหรือมีพัฒนาการด้านใดที่ล่าช้าต้องได้รับการช่วยเหลือ และจิระพันธุ์ พูลพัฒน์ (2554) การประเมินช่วยกำหนดสถานภาพและความก้าวหน้าในการเจริญเติบโต พัฒนาการ และการเรียนรู้ของเด็ก ซึ่งนำไปสู่การวางแผนและตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเด็กรายบุคคล ตลอดจนการจัดระบบข้อมูลเพื่อรายงานและสื่อสารกับ

ผู้ปกครองและเด็ก นักวิชาชีพอื่น ๆ รวมไปถึงคณะกรรมการตรวจสอบคุณภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วาสนา มากแก้ว (2561) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอนุบาลระนอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระนอง พบว่า ควรมีการประเมินผลการจัดการเรียนสอนอย่างสม่ำเสมอเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไขให้มีความเหมาะสมและเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อตัวผู้เรียน ด้านการปฏิบัติของการเรียนรู้ไฮสโคป สอดคล้องกับ วาโร เฟ็งสวัสดิ์ (2544) การประเมินผลพัฒนาการเรียนของเด็กจะใช้การสังเกตของครู และการรวบรวมตัวอย่างผลงานของเด็กโดยใช้แนวคิดเรื่องแฟ้มรวบรวมหลักฐานเกี่ยวกับพฤติกรรม (Portfolio) ซึ่งจะรวบรวมทั้งผลงานและหลักฐานแสดงกระบวนการทำงานของเด็กที่แสดงถึงความพยายาม ความก้าวหน้า และความสำเร็จ สอดคล้องกับ กิ่งฟ้า สินธุวงศ์ (2552) การประเมินผลต้องประเมินอยู่ในลักษณะขององค์รวมหรือบูรณาการเพื่อนำไปใช้ และการประเมินเป็นสิ่งที่แต่ละคนต้องมีความเข้าใจและนำไปใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

3) ความต้องการจำเป็นด้านการจัดประสบการณ์ ในเรื่องการจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ ที่เน้นการทบทวนของการเรียนรู้ไฮสโคป มีลำดับความต้องการจำเป็นลำดับที่ 3 จึงเสนอแนวทางการจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ โดยให้เด็กอธิบายในสิ่งที่ตนเองเข้าใจ

จะเห็นได้ว่า ผู้บริหาร ครูให้ความสำคัญกับการจัดประสบการณ์ เนื่องจากการจัดประสบการณ์เป็นงานหลักในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สอดคล้องกับ สุกัญญา แซ่มซ้อย (2561) กล่าวว่า บทบาทที่สำคัญของครูในยุคดิจิทัล ต้องมีลักษณะเป็นนักจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ เพราะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลนั้น สภาพแวดล้อมการเรียนรู้มีผลต่อการเรียนรู้ ของผู้เรียนในยุคดิจิทัลอย่างมาก หากครูสามารถจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมแล้ว ผู้เรียนจะสามารถเรียนรู้ได้อย่างที่ครูอาจจะคาดไม่ถึงเลยทีเดียว นอกจากนี้ สุณี บุญพิทักษ์ (2557) กล่าวว่า กิจกรรมที่เหมาะสมกับธรรมชาติการเรียนรู้ที่ไม่ได้กล่าวในตารางกิจกรรมประจำวัน แต่ครูต้องจัดเพื่อพัฒนาเด็ก ได้แก่ การเล่านิทาน การท่องคำคล้องจอง ปริศนาคำทาย หรือกิจกรรมอื่น ๆ ที่ครูเห็นว่าเกิดประโยชน์กับเด็ก เพื่อเป็นการทบทวนความรู้ ความเข้าใจ ในกิจกรรมประจำวัน บันลือ พฤษะวัน (2551) กล่าวว่า การสร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ส่งเสริมการพูดเล่าเหตุการณ์ที่พบเห็นจากการเดินทางไปสถานที่ต่าง ๆ และให้มีการสนทนาโต้ตอบโดยใช้ภาษาอย่างสร้างสรรค์

4) ความต้องการจำเป็นด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ในเรื่องการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายนอกห้องเรียน ที่เน้นการทบทวนของการเรียนรู้ไฮสโคป มี

ความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด จึงเสนอแนวทางการจัดทรัพยากรภายนอกห้องเรียนที่ส่งเสริมให้เด็กอธิบายความเข้าใจของตนเอง

จะเห็นได้ว่า ผู้บริหาร และครูได้ให้ความสำคัญ และดำเนินการส่งเสริมการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้อยู่แล้วในระดับหนึ่ง โดยผู้บริหารและครูมองว่า ควรเน้นการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ภายนอกห้องเรียน สอดคล้องกับกฎกระทรวง (2551) กล่าวว่า การจัดสภาพแวดล้อมนอกชั้นเรียน มีความสำคัญเท่าเทียมกันกับในชั้นเรียน ประสบการณ์กลางแจ้งหรือภายนอกชั้นเรียนไม่ได้เป็นแต่เพียงเวลาสำหรับให้เด็กวิ่งเล่นหรือพักผ่อนก่อนที่จะกลับเข้าไปสู่การเรียนรู้ในชั้นเรียน แต่ประสบการณ์ภายนอกชั้นเรียนจะให้รูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างจากในชั้นเรียนแก่เด็ก สอดคล้องกับผลการวิจัยของพันธวิชัย เลียงชีพชอบ (2561) ซึ่งกล่าวว่า การพัฒนาสื่อ แหล่งเรียนรู้ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา ที่มีความสำคัญอาจเนื่องมาจากปัจจัยสำคัญของการเรียนรู้ในยุค 4.0 การเรียนการสอนไม่ได้จำกัดว่าจะต้องอยู่เฉพาะในห้องเรียน เพียงแค่มีคอมพิวเตอร์หรือสมาร์ทโฟน การเรียนรู้ก็เริ่มต้นขึ้นแล้ว ซึ่งปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นความสำคัญของการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการศึกษาโดยมีแนวทางในการจัดการโครงสร้างพื้นฐาน จัดสภาพแวดล้อมและพัฒนาสื่อการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ให้กับสถานศึกษา ด้านการทบทวนของการเรียนรู้ไฮสโคป สอดคล้องกับพีรณา ธิกุลสุรگان (2548) กล่าวว่า ใช้วิธีการที่หลากหลาย ทั้งการจัดกลุ่ม และกิจกรรมต่าง ๆ กระตุ้นรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างของนักเรียนแต่ละคน เสนอทางเลือกเมื่อมีโอกาส ให้นักเรียนได้รู้สึกว่าคุณเองมีส่วนร่วม จัดช่วงเวลาทบทวนและไตร่ตรองบทเรียนกันเงียบ ๆ เพื่อสรุปบทเรียนในบรรยากาศที่เป็นมิตร

5.2.3 การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างแนวทางที่ 2 พัฒนาการประเมินพัฒนาการที่เน้นการเรียนรู้ไฮสโคป วิธีดำเนินการวิเคราะห์จุดเด่นจุดที่ควรพัฒนาของเด็กแต่ละคนเพื่อนำไปพัฒนาการจัดประสบการณ์

จากผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ในแนวทางที่ 2 พัฒนาการประเมินพัฒนาการที่เน้นการเรียนรู้ไฮสโคป แนวทางย่อย 2.1 ส่งเสริมการนำผลการประเมินการปฏิบัติของเด็กไปใช้ โดยมีวิธีดำเนินการ คือ วิเคราะห์จุดเด่น

จุดที่ควรพัฒนาของเด็กแต่ละคนเพื่อนำไปพัฒนาการจัดประสบการณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิ 1 ท่าน ประเมินให้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด แต่ความเป็นไปได้อยู่ในระดับน้อย

จะเห็นได้ว่า ในปัจจุบันภาระงานของครูไม่ได้มีเพียงภาระงานทางการสอนเท่านั้น ภาระงานสอนประกอบไปด้วย การพัฒนาหลักสูตร การเตรียมการจัดประสบการณ์ การจัดสื่อและแหล่งเรียนรู้ การวัดประเมินผล การจัดระบบช่วยเหลือนักเรียน การนิเทศการสอน เป็นต้น และยังมีภาระงานที่เป็นงานพัฒนาคุณภาพการศึกษา งานธุรการต่าง ๆ ที่ครูต้องแบ่งเวลาในการทำงานเพื่อมาพัฒนาทุกส่วน ภาระงานของครูจึงมีจำนวนมาก ซึ่งภาระงานเหล่านี้ส่งผลต่อการจัดประสบการณ์ให้กับเด็ก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พรทิพย์ ทับทิมทอง (2560) ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์ผลของการใช้เวลาในการปฏิบัติภาระงานสอนที่มีต่อประสิทธิภาพการสอนของครู ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า การใช้เวลาปฏิบัติภาระงานพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษามีความสัมพันธ์และส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการสอนของครูโดยรวมในทางลบ และเมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่าการใช้เวลาในการปฏิบัติภาระงานดังกล่าว มีความสัมพันธ์และส่งผลในทางลบต่อประสิทธิภาพการสอนทุกด้าน โดยจะส่งผลในด้านการส่งเสริมให้นักเรียนประสบความสำเร็จมากที่สุด เนื่องจากครูมีงานอื่นที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานที่สังกัด เป็นงานที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนโดยตรง อาจจะเป็นงานด้านการสนับสนุนการจัดการศึกษา เช่น งานบริหาร งานธุรการ งานประชาสัมพันธ์ เป็นต้น การใช้เวลาปฏิบัติงานเหล่านี้ จะทำให้ครูมีเวลากับนักเรียนน้อยลง

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1) ผู้บริหารควรนิเทศการจัดประสบการณ์ของครู โดยแนะนำการจัดประสบการณ์เป็นรายกิจกรรม ให้สอดคล้องกับระยะเวลาในแต่ละกิจกรรม เพื่อกำกับ ติดตามให้เป็นไปตามแผนการจัดประสบการณ์ของการเรียนรู้ไฮสโคป ตั้งแต่การวางแผน ปฏิบัติ และทบทวน โดยการอธิบายถึงความเข้าใจของเด็กในสิ่งที่ตนเองปฏิบัติ และการสนับสนุนจากครู กระตุ้นให้เด็กพยายามสื่อสารและอธิบายด้วยตนเอง เนื่องจากผลการวิจัยพบว่าการจัดลำดับความต้องการจำเป็นของการเรียนรู้ไฮสโคป การทบทวนมีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด

2) ผู้บริหารและครูควรพัฒนาหลักสูตรอย่างมีส่วนร่วมจากบุคคลที่หลากหลาย เน้นที่ กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเน้นการลงมือทำกิจกรรมตามแนวทางที่ผู้เรียนได้วางแผนไว้ ผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 โดยมีครูเป็นผู้สนับสนุน เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีพัฒนาการที่เหมาะสมด้วยการเรียนรู้ไฮสโคป เนื่องจากผลการวิจัยพบว่าการจัดลำดับความต้องการจำเป็นด้านการบริหาร วิชาการ ด้านการพัฒนาหลักสูตรในการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร มีความต้องการจำเป็น สูงที่สุด

3) ผู้บริหารควรสนับสนุนให้ครูประเมินพัฒนาการอย่างสม่ำเสมอและเป็นระบบ ด้วยวิธี ที่หลากหลาย ประเมินพัฒนาการจากการปฏิบัติของเด็ก เพื่อนำผลมาพัฒนาพัฒนาการของเด็ก แต่ละคน และพัฒนาการจัดประสบการณ์ โดยเน้นการประเมินตามสภาพจริง เนื่องจากผลการวิจัย พบว่า การนำผลการประเมินไปใช้มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุดในการพัฒนาการประเมิน พัฒนาการ

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรศึกษาผลการจัดประสบการณ์ของครู ตามแผนการจัดประสบการณ์ของการเรียนรู้ ไฮสโคป ตั้งแต่การวางแผน ปฏิบัติ และทบทวน โดยการอธิบายถึงความเข้าใจของเด็กในสิ่งที่ตนเอง ปฏิบัติ และการสนับสนุนจากครู กระตุ้นให้เด็กพยายามสื่อสารและอธิบายด้วยตนเอง เนื่องจาก ผลการวิจัยพบว่าการทบทวนมีความต้องการจำเป็นสูงสุด

2) ควรมีการศึกษาเรื่องการนำหลักสูตรการเรียนรู้ไฮสโคปอย่างมี ส่วนร่วมจากบุคคลที่หลากหลายสู่การปฏิบัติ เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า ความต้องการจำเป็นของการ บริหารวิชาการ มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ การพัฒนาหลักสูตร ที่จะทำให้นักเรียนมี พัฒนาการที่เหมาะสมตามวัย

3) ควรมีการศึกษาวิจัยเรื่องการนำผลจากการประเมินพัฒนาการไปใช้ จากการประเมิน พัฒนาการตามสภาพจริงจากการลงมือปฏิบัติของเด็ก เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาพัฒนาการจัด ประสบการณ์ เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า การนำผลการประเมินไปใช้มีลำดับความต้องการจำเป็น สูงสุดในการพัฒนาการประเมินพัฒนาการ

บรรณานุกรม

- Heckman, J., & etc. (2010). The rate of return to the Perry Preschool program. *Journal of Public Economics*.
- Hohmann, M., & Weikart, D. P. (1995). *Education Young Children*.
- John W, B. (1981). *Research in Education*. New Jersey: Prentice-Hall Inc.
- Schweinhart, J. L. (1997). *Child-initiated activity how important is early childhood education*.
- Yamane, T. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis*. New York: Harper and Row.
- กมล ภู่อประเสริฐ. (2544). *การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: ทิพย์พับลิเคชั่น.
- กรรณิการ์ สุริยะมาตร. (2560). *การพัฒนากิจกรรมเสรีตามแนวคิดไฮลโคปในการพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย*. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม,
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 พร้อมกฎหมายที่เกี่ยวข้องและพระราชบัญญัติการศึกษา ภาคบังคับ พ.ศ.2545*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560a). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: พรินทิวกราฟฟิค.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560b). *หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย 2560*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- กฤตินี พันธุ์เสนา. (2561). *MakerSpace : พื้นที่ผู้ผลิต??* Retrieved from <http://www.krukittin.info/?p=882>
- กองทุนสุขภาพตำบลองค์การบริหารส่วนตำบลดอย. (2561). *แบบรายงานการดำเนินงาน เฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย (DSPM) ปี 61*.
- กิ่งฟ้า สินธุวงษ์. (2552). *การประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 1(1)*.
- กิตติมา ปรีดีดีล. (2551). *การบริหารและนิเทศการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: อักษรพัฒนา.
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2551). *การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย*. กรุงเทพฯ: มิตรสัมพันธ์กราฟฟิค.
- ฉันท ชาติทอง. (2550). *การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น*. นครปฐม: เพชรเกษมการพิมพ์.

- จารุณี แก้วเอี่ยม. (2557). *เทคนิคการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา : กลยุทธ์และแนวทางการปฏิบัติ สำหรับผู้บริหารมืออาชีพ*. สงขลา: ชานเมืองการพิมพ์.
- จิระพันธุ์ พูลพัฒน์ และคณะ. (2554). *ปฐมวัย ชุดฝึกอบรมครู*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชนิษฐา จำเนียรสุข. (2560). *แนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนใน กรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดความพร้อมในการเข้าเรียนประถมศึกษา*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
- ชวลิต ชูกำแพง. (2561). *การวิจัยและพัฒนาหลักสูตรแนวคิดและกระบวนการ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชิตาพร เอี่ยมสะอาด. (2548). *เด็กปฐมวัยกับทักษะทางภาษา*. สุราษฎร์ธานี.
- ชูขวัญ รัตนพิทักษ์ธาดา. (2559). *กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดการเรียนรู้แบบบูรณาการ เนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและสมรรถนะทางภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา*. วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
- ทวีศักดิ์ หงษ์เจริญ. (2563). *ความต้องการจำเป็นของการบริหารโรงเรียนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจ พิเศษ จังหวัดสระแก้วตามแนวคิดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน*. *วารสารการบริหารและนวัตกรรมการศึกษา*, 3(1), 40-60.
- นภเนตร ธรรมบวร. (2544). *การประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นภเนตร ธรรมบวร. (2551). *หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บันลือ พลฤกษ์วัน. (2551). *จุดประกายสมองของเด็กปฐมวัย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2543). *การบริหารงานวิชาการ*. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- พรทิพย์ ทับทิมทอง. (2560). *การวิเคราะห์ผลของการใช้เวลาในการปฏิบัติภาระงานสอนที่มีต่อประสิทธิภาพการสอนของครูในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา*, 12(2), 353-369.
- พรรณิอร อินทราเวช. (2560). *แนวทางการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอนุบาลตามแนวคิดสะเต็มศึกษา: กรณีศึกษาจังหวัดนนทบุรี*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
- พัชรา พุ่มพชาติ. (2560). *การพัฒนาเด็กปฐมวัยในยุคดิจิทัล*. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- พันธวิชญ์ เลี้ยงชีพชอบ. (2561). *กลยุทธ์การบริหารวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาตามแนวคิดคน*

- ไทย 4.0. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
 พิรณา ริกกุลสุรگان และสมหญิง สัมฤทธิ์ผล. (2548). *คู่มือครูสำหรับเสริมสร้างสมองของเด็กวัยเรียน*.
 กรุงเทพฯ: พิมพ์พินิจการพิมพ์.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2551). *การวัดและประเมินผลกลุ่มวิชาเตรียมประสบการณ์*.
 กรุงเทพฯ: แสงจันทร์การพิมพ์.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2553a). *ประมวลสาระชุดวิชาสัมมนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้
 ระดับปฐมวัยศึกษา หน่วยที่ 1-5: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช*.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2553b). *ประมวลสาระชุดวิชาสัมมนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้
 ระดับปฐมวัยศึกษา หน่วยที่ 6-10: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช*.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2553c). *สัมมนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ระดับปฐมวัยศึกษา:
 สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช*.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2555). *หลักการและแนวคิดทางการปฐมวัยศึกษา*. นนทบุรี:
 สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- มีงขวัญ ลิรุจประภากร. (2563). *ทำความเข้าใจ "แนวการสอนไฮสโคป" พัฒนาเด็กอนุบาลเน้นการลงมือ
 ทำ*. Retrieved from <https://bit.ly/37LfNLZ>
- ยุภาวรัตน์ ชันตีกรม. (2558). การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอนุบาล ในภาคตะวันออก สังกัด
 สำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน. *วารสารบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น*,
 11(1), 79-85.
- เยาวพา เดชะคุปต์. (2542a). *การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย: สำนักพิมพ์แม่เ็ด*.
- เยาวพา เดชะคุปต์. (2542b). *การบริหารและการนิเทศการศึกษาปฐมวัย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แม่เ็ด.
- รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ. (2551). *การบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. สงขลา: นำศิลป์โฆษณา.
- วรนาถ รักสกุลไทย. (2555). *รวมนวัตกรรมทฤษฎีการศึกษาปฐมวัยสู่การประยุกต์ใช้ในห้องเรียน*.
 กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ สาราเด็ก
- วรรณวิชา เภาวิเศษ. (2549). *สภาพและปัญหาการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา
 ขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาใน 10 จังหวัดภาคใต้*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหา
 บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
- วาโร เฟิงสวัสดิ์. (2544). *การวิจัยทางการศึกษาปฐมวัย*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วาสนา มากแก้ว. (2561). *แนวทางการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอนุบาลระนอง สำนักงานเขตพื้นที่
 การศึกษาประถมศึกษาระนอง*. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา,
- ศศิลักษณ์ ขยันกิจ และบุษบง ตันตวิวงศ์. (2559). *การประเมินอย่างใคร่ครวญต่อเด็กปฐมวัย แนวคิดและ
 การปฏิบัติเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ศิริพรรณ สติพิพนอนุภาพ. (2552). *การพัฒนาทักษะทางคณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมเสรีตามแนวคิดไฮ/สโคป (High/Scope)*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสารคาม,
- สมาคมวิชาชีพครูปฐมวัย. (2560). *ประเมินพัฒนาการปฐมวัย*.
- สมาคมอนุบาลศึกษาแห่งประเทศไทย. (2560). *การพัฒนาเด็กอย่างเป็นองค์รวม*.
- สมาน อัครภูมิ. (2551). *การบริหารการศึกษามัยใหม่: แนวคิด ทฤษฎีและการปฏิบัติ*. อุบลราชธานี: อุบลกิจออฟเซท.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). *คู่มือการปฏิบัติงานข้าราชการครู*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2561). *ภาวะสังคมไทยไตรมาสสาม ปี 2561 Social Situation and Outlook*.
- สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. (2559). *รายชื่อโรงเรียนเอกชน (สามัญ)*. Retrieved from <https://bit.ly/37pvBBW>
- สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. (2560). *แผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ.2560 - 2564*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, & กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). *การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยไทย : ตามแนวคิดไฮสโคป*. กรุงเทพฯ: วีทีซี คอมมิวนิเคชั่น.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). *มาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย แห่งชาติ*. กรุงเทพฯ: พรักหวานกราฟฟิค.
- สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน. (2557). *เปิดสถานการณ์เด็กปฐมวัย พบ 1 ใน 3 พัฒนาการล่าช้า*. Retrieved from <http://www.thaihealth.or.th>
- สิริมา ภิญญอนันตพงษ์. (2545). *การวัดและประเมินแนวใหม่ : เด็กปฐมวัย*. กรุงเทพฯ: ภาควิชา หลักสูตรและการสอน สาขาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุกัญญา แซ่มซ้อย. (2561). *การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- สุกัญญา แซ่มซ้อย และคณะ. (2561). *ภาวะผู้นำในการบริหารและการประกันคุณภาพการศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุณี บุญพิทักษ์. (2557). *วิจัยชั้นเรียนปฐมวัย : หลักปฏิบัติจากประสบการณ์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ ปัญญาชน.
- สุนทร โคตรบรรเทา. (2553). *การพัฒนาหลักสูตรและการนำไปใช้*. กรุงเทพฯ: ปัญญาชน.
- สุภัก โอฬารพิริยกุล. (2556). *การพัฒนารูปแบบการบริหารวิชาการสำหรับโรงเรียนอนุบาล*. วิทยานิพนธ์

ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
สุรศักดิ์ ศิริ. (2550). รายงานการศึกษาการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: ชารอักษร.
สุวิมล ว่องวาณิช. (2558). การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
อารี สันทรวี. (2544). หนังสือนวัตกรรมปฐมวัยศึกษา. กรุงเทพฯ: จำไทย เพรส.

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อคำถาม	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ					สรุปความ คิดเห็น	ข้อเสนอแนะ
	1	2	3	4	5		
1. เพศ ☐ 1) ชาย ☐ 2) หญิง	1	1	1	1	1	1	
2. อายุ ☐ 1) น้อยกว่า 25 ปี ☐ 2) 25 – 30 ปี ☐ 3) 31 – 35 ปี ☐ 4) 36 – 40 ปี ☐ 5) 41 – 45 ปี ☐ 6) 46 – 50 ปี ☐ 7) 51 – 55 ปี ☐ 8) มากกว่า 55 ปีขึ้นไป	1	1	1	1	1	1	
3. ระดับการศึกษาสูงสุด ☐ 1) ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ☐ 2) ปริญญาโท ☐ 3) ปริญญาเอก ☐ 4) อื่น ๆ (โปรดระบุ)	1	1	1	1	1	1	
4. ตำแหน่ง ☐ 1) ผู้อำนวยการโรงเรียน ☐ 2) รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ ☐ 3) หัวหน้าแผนกอนุบาล ☐ 4) ครูประจำชั้นระดับอนุบาล	1	1	1	1	1	1	

ข้อคำถาม	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ					สรุปความ คิดเห็น	ข้อเสนอแนะ
	1	2	3	4	5		
5. ประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน ☐ 1) น้อยกว่า 1 ปี ☐ 2) 1 – 5 ปี ☐ 3) 6 – 10 ปี ☐ 4) 11 – 15 ปี ☐ 5) 16 – 20 ปี ☐ 6) มากกว่า 20 ปีขึ้นไป	1	1	1	1	1	1	

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป

แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของ โรงเรียนอนุบาลเอกชนใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ ไฮสโคป	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ					สรุปความ คิดเห็น	ข้อเสนอแนะ
	1	2	3	4	5		
การพัฒนาหลักสูตร							
1) โรงเรียนมีการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเพื่อส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการสมวัยอยู่ในระดับใด							
1.1) การกำหนดแนวทางในการทำกิจกรรมจากความสนใจและความตั้งใจของเด็ก ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง	1	1	1	1	0	0.8	ควรใช้คำว่าการกำหนดแนวทางตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรในการทำกิจกรรม
1.2) การเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ของเด็ก เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนเชื่อมโยงความสัมพันธ์	1	1	1	1	0	0.8	

แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของ โรงเรียนอนุบาลเอกชนใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ ไฮสโคป	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ					สรุปความ คิดเห็น	ข้อเสนอแนะ
	1	2	3	4	5		
1.3) การสนับสนุนจากครูและเป็นพี่เลี้ยง ในการแนะนำเด็ก วางแผนการเรียนรู้ การ เล่น กระตุ้นให้เด็กพยายามกำหนด แนวทางด้วยตนเอง	1	1	1	1	0	0.8	ควรเพิ่มคำว่า ตาม จุดมุ่งหมาย ของหลักสูตร
1.4) การลงมือทำกิจกรรม ตามแนวทางที่ เด็กได้วางแผนเอาไว้ ด้วยการลงมือทำ ผ่านการเห็น การดม การได้ยิน การสัมผัส การสัมผัส	1	1	1	1	1	1	
1.5) การสนับสนุนจากครูให้เด็กนำแผนไป ดำเนินการ กระตุ้นให้เด็กพยายามคิดด้วย ตนเองแก้ปัญหาและลงมือปฏิบัติด้วย ตนเอง	1	1	1	1	1	1	
1.6) การอธิบายถึงความเข้าใจในสิ่งที่ ตนเองปฏิบัติของเด็ก ด้วยการพูด ภาษา ท่าทาง และการกระทำ	1	1	1	1	1	1	
1.7) การสนับสนุนจากครู กระตุ้นให้เด็ก พยายามสื่อสารและอธิบายด้วยตนเอง ใน ผลของการดำเนินการที่เด็กลงมือทำ	1	1	1	1	1	1	
2) โรงเรียนมีการกำหนดเนื้อหาเพื่อส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการสมวัยอยู่ในระดับใด							
2.1) การกำหนดแนวทางในการทำ กิจกรรมจากความสนใจและความตั้งใจ ของเด็ก ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ด้วย ตนเอง	1	1	1	1	0	0.8	ควรเพิ่ม เกี่ยวกับการ กำหนด เนื้อหา
2.2) การเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ของ เด็ก เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียน เชื่อมโยงความสัมพันธ์	1	1	1	1	1	1	

แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของ โรงเรียนอนุบาลเอกชนใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ ไฮสโคป	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ					สรุปความ คิดเห็น	ข้อเสนอแนะ
	1	2	3	4	5		
2.3) การสนับสนุนจากครูและเป็นพี่เลี้ยง ในการแนะนำเด็ก วางแผนการเรียน การ เล่น กระตุ้นให้เด็กพยายามกำหนด แนวทางด้วยตนเอง	1	1	1	1	1	1	
2.4) การลงมือทำกิจกรรม ตามแนวทางที่ เด็กได้วางแผนเอาไว้ ด้วยการลงมือทำ ผ่านการเห็น การดม การได้ยิน การลิ้มรส การสัมผัส	1	1	1	1	1	1	
2.5) การสนับสนุนจากครูให้เด็กนำแผนไป ดำเนินการ กระตุ้นให้เด็กพยายามคิดด้วย ตนเองแก้ปัญหาและลงมือปฏิบัติด้วย ตนเอง	1	1	1	1	1	1	
2.6) การอธิบายถึงความเข้าใจในสิ่งที่ ตนเองปฏิบัติของเด็ก ด้วยการพูด ภาษา ท่าทาง และการกระทำ	1	1	1	1	1	1	
2.7) การสนับสนุนจากครู กระตุ้นให้เด็ก พยายามสื่อสารและอธิบายด้วยตนเอง ใน ผลของการดำเนินการที่เด็กลงมือทำ	1	1	1	1	1	1	
3) โรงเรียนมีการประเมินหลักสูตรเพื่อส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการสมวัยอยู่ในระดับใด							
3.1) การกำหนดแนวทางในการทำ กิจกรรมจากความสนใจและความตั้งใจ ของเด็ก ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ด้วย ตนเอง	1	1	1	1	0	0.8	
3.2) การเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ของ เด็ก เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียน เชื่อมโยงความสัมพันธ์	1	1	1	1	1	1	

แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของ โรงเรียนอนุบาลเอกชนใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ ไฮสโคป	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ					สรุปความ คิดเห็น	ข้อเสนอแนะ
	1	2	3	4	5		
3.3) การสนับสนุนจากครูและเป็นพี่เลี้ยง ในการแนะนำเด็ก วางแผนการเรียน การ เล่น กระตุ้นให้เด็กพยายามกำหนด แนวทางด้วยตนเอง	1	1	1	1	1	1	
3.4) การลงมือทำกิจกรรม ตามแนวทางที่ เด็กได้วางแผนเอาไว้ ด้วยการลงมือทำ ผ่านการเห็น การดม การได้ยิน การสัมผัส การสัมผัส	1	1	1	1	1	1	
3.5) การสนับสนุนจากครูให้เด็กนำแผนไป ดำเนินการ กระตุ้นให้เด็กพยายามคิดด้วย ตนเองแก้ปัญหาและลงมือปฏิบัติด้วย ตนเอง	1	1	1	1	1	1	
3.6) การอธิบายถึงความเข้าใจในสิ่งที่ ตนเองปฏิบัติของเด็ก ด้วยการพูด ภาษา ท่าทาง และการกระทำ	1	1	1	1	1	1	
3.7) การสนับสนุนจากครู กระตุ้นให้เด็ก พยายามสื่อสารและอธิบายด้วยตนเอง ใน ผลของการดำเนินการที่เด็กลงมือทำ	1	1	1	1	1	1	
การจัดประสบการณ์							
4) โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมประจำวันเพื่อส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการสมวัยอยู่ในระดับใด							
4.1) การกำหนดแนวทางในการทำ กิจกรรมจากความสนใจและความตั้งใจ ของเด็ก ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ด้วย ตนเอง	1	1	1	1	0	0.8	

แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของ โรงเรียนอนุบาลเอกชนใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ ไฮสโคป	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ					สรุปความ คิดเห็น	ข้อเสนอแนะ
	1	2	3	4	5		
4.2) การเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ของ เด็ก เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียน เชื่อมโยงความสัมพันธ์	1	1	1	1	1	1	
4.3) การสนับสนุนจากครูและเป็นพี่เลี้ยง ในการแนะนำเด็ก วางแผนการเรียน การ เล่น กระตุ้นให้เด็กพยายามกำหนด แนวทางด้วยตนเอง	1	1	1	1	1	1	
4.4) การลงมือทำกิจกรรม ตามแนวทางที่ เด็กได้วางแผนเอาไว้ ด้วยการลงมือทำ ผ่านการเห็น การดม การได้ยิน การลิ้มรส การสัมผัส	1	1	1	1	1	1	
4.5) การสนับสนุนจากครูให้เด็กนำแผนไป ดำเนินการ กระตุ้นให้เด็กพยายามคิดด้วย ตนเองแก้ปัญหาและลงมือปฏิบัติด้วย ตนเอง	1	1	1	1	1	1	
4.6) การอธิบายถึงความเข้าใจในสิ่งที่ ตนเองปฏิบัติของเด็ก ด้วยการพูด ภาษา ท่าทาง และการกระทำ	1	1	1	1	1	1	
4.7) การสนับสนุนจากครู กระตุ้นให้เด็ก พยายามสื่อสารและอธิบายด้วยตนเอง ใน ผลของการดำเนินการที่เด็กลงมือทำ	1	1	1	1	1	1	
5) โรงเรียนมีการจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการสมวัยอยู่ในระดับใด							
5.1) การกำหนดแนวทางในการทำ กิจกรรมจากความสนใจและความตั้งใจ ของเด็ก ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ด้วย ตนเอง	1	1	1	1	0	0.8	

แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของ โรงเรียนอนุบาลเอกชนใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ ไฮสโคป	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ					สรุปความ คิดเห็น	ข้อเสนอแนะ
	1	2	3	4	5		
5.2) การเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ของ เด็ก เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียน เชื่อมโยงความสัมพันธ์	1	1	1	1	1	1	
5.3) การสนับสนุนจากครูและเป็นพี่เลี้ยง ในการแนะนำเด็ก วางแผนการเรียน การ เล่น กระตุ้นให้เด็กพยายามกำหนด แนวทางด้วยตนเอง	1	1	1	1	1	1	
5.4) การลงมือทำกิจกรรม ตามแนวทางที่ เด็กได้วางแผนเอาไว้ ด้วยการลงมือทำ ผ่านการเห็น การดม การได้ยิน การลิ้มรส การสัมผัส	1	1	1	1	1	1	
5.5) การสนับสนุนจากครูให้เด็กนำแผนไป ดำเนินการ กระตุ้นให้เด็กพยายามคิดด้วย ตนเองแก้ปัญหาและลงมือปฏิบัติด้วย ตนเอง	1	1	1	1	1	1	
5.6) การอธิบายถึงความเข้าใจในสิ่งที่ ตนเองปฏิบัติของเด็ก ด้วยการพูด ภาษา ท่าทาง และการกระทำ	1	1	1	1	1	1	
5.7) การสนับสนุนจากครู กระตุ้นให้เด็ก พยายามสื่อสารและอธิบายด้วยตนเอง ใน ผลของการดำเนินการที่เด็กลงมือทำ	1	1	1	1	1	1	
การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้							
6) โรงเรียนมีการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายในห้องเรียนเพื่อส่งเสริมให้เด็กมี พัฒนาการสมวัยอยู่ในระดับใด							

แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของ โรงเรียนอนุบาลเอกชนใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ ไฮสโคป	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ					สรุปความ คิดเห็น	ข้อเสนอแนะ
	1	2	3	4	5		
6.1) การกำหนดแนวทางในการทำ กิจกรรมจากความสนใจและความตั้งใจ ของเด็ก ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ด้วย ตนเอง	1	1	1	1	0	0.8	
6.2) การเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ของ เด็ก เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียน เชื่อมโยงความสัมพันธ์	1	1	1	1	1	1	
6.3) การสนับสนุนจากครูและเป็นพี่เลี้ยง ในการแนะนำเด็ก วางแผนการเรียนรู้ การ เล่น กระตุ้นให้เด็กพยายามกำหนด แนวทางด้วยตนเอง	1	1	1	1	1	1	
6.4) การลงมือทำกิจกรรม ตามแนวทางที่ เด็กได้วางแผนเอาไว้ ด้วยการลงมือทำ ผ่านการเห็น การดม การได้ยิน การลิ้มรส การสัมผัส	1	1	1	1	1	1	
6.5) การสนับสนุนจากครูให้เด็กนำแผนไป ดำเนินการ กระตุ้นให้เด็กพยายามคิดด้วย ตนเองแก้ปัญหาและลงมือปฏิบัติด้วย ตนเอง	1	1	1	1	1	1	
6.6) การอธิบายถึงความเข้าใจในสิ่งที่ ตนเองปฏิบัติของเด็ก ด้วยการพูด ภาษา ท่าทาง และการกระทำ	1	1	1	1	1	1	
6.7) การสนับสนุนจากครู กระตุ้นให้เด็ก พยายามสื่อสารและอธิบายด้วยตนเอง ใน ผลของการดำเนินการที่เด็กลงมือทำ	1	1	1	1	1	1	

แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของ โรงเรียนอนุบาลเอกชนใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ ไฮสโคป	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ					สรุปความ คิดเห็น	ข้อเสนอแนะ
	1	2	3	4	5		
7) โรงเรียนมีการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายนอกห้องเรียนเพื่อส่งเสริมให้เด็กมี พัฒนาการสมวัยอยู่ในระดับใด							
7.1) การกำหนดแนวทางในการทำ กิจกรรมจากความสนใจและความตั้งใจ ของเด็ก ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ด้วย ตนเอง	1	1	1	1	0	0.8	
7.2) การเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ของ เด็ก เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียน เชื่อมโยงความสัมพันธ์	1	1	1	1	0	0.8	ไม่เกี่ยวกับสื่อ และแหล่ง เรียนรู้นอก ห้องเรียน
7.3) การสนับสนุนจากครูและเป็นพี่เลี้ยง ในการแนะนำเด็ก วางแผนการเรียนรู้ การ เล่น กระตุ้นให้เด็กพยายามกำหนด แนวทางด้วยตนเอง	1	1	1	1	1	1	
7.4) การลงมือทำกิจกรรม ตามแนวทางที่ เด็กได้วางแผนเอาไว้ ด้วยการลงมือทำ ผ่านการเห็น การดม การได้ยิน การลิ้มรส การสัมผัส	1	1	1	1	1	1	
7.5) การสนับสนุนจากครูให้เด็กนำแผนไป ดำเนินการ กระตุ้นให้เด็กพยายามคิดด้วย ตนเองแก้ปัญหาและลงมือปฏิบัติด้วย ตนเอง	1	1	1	1	1	1	
7.6) การอธิบายถึงความเข้าใจในสิ่งที่ ตนเองปฏิบัติของเด็ก ด้วยการพูด ภาษา ท่าทาง และการกระทำ	1	1	1	1	1	1	

แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของ โรงเรียนอนุบาลเอกชนใน กรุงเทพมหานครตามแนวทางการเรียนรู้ ไฮสโคป	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ					สรุปความ คิดเห็น	ข้อเสนอแนะ
	1	2	3	4	5		
7.7) การสนับสนุนจากครู กระตุ้นให้เด็ก พยายามสื่อสารและอธิบายด้วยตนเอง ใน ผลของการดำเนินการที่เด็กลงมือทำ	1	1	1	1	1	1	
การประเมินพัฒนาการ							
8) โรงเรียนมีการวางแผนการประเมินพัฒนาการเพื่อส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการสมวัยอยู่ในระดับใด							
8.1) การกำหนดแนวทางในการทำ กิจกรรมจากความสนใจและความตั้งใจ ของเด็ก ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ด้วย ตนเอง	1	1	1	1	-1	0.6	ควรใช้คำว่ากา รกำหนด แนวทาง ประเมิน พัฒนาการใน การทำกิจกรรม
8.2) การเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ของ เด็ก เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียน เชื่อมโยงความสัมพันธ์	1	1	1	1	1	1	
8.3) การสนับสนุนจากครูและเป็นพี่เลี้ยง ในการแนะนำเด็ก วางแผนการเรียนรู้ การ เล่น กระตุ้นให้เด็กพยายามกำหนด แนวทางด้วยตนเอง	1	1	1	1	1	1	
8.4) การลงมือทำกิจกรรม ตามแนวทางที่ เด็กได้วางแผนเอาไว้ ด้วยการลงมือทำ ผ่านการเห็น การดม การได้ยิน การลิ้มรส การสัมผัส	1	1	1	1	1	1	
8.5) การสนับสนุนจากครูให้เด็กนำแผนไป ดำเนินการ กระตุ้นให้เด็กพยายามคิดด้วย ตนเองแก้ปัญหาและลงมือปฏิบัติด้วย ตนเอง	1	1	1	1	1	1	

แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของ โรงเรียนอนุบาลเอกชนใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ ไฮสโคป	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ					สรุปความ คิดเห็น	ข้อเสนอแนะ
	1	2	3	4	5		
8.6) การอธิบายถึงความเข้าใจในสิ่งที่ ตนเองปฏิบัติของเด็ก ด้วยการพูด ภาษา ท่าทาง และการกระทำ	1	1	1	1	1	1	
8.7) การสนับสนุนจากครู กระตุ้นให้เด็ก พยายามสื่อสารและอธิบายด้วยตนเอง ใน ผลของการดำเนินการที่เด็กลงมือทำ	1	1	1	1	1	1	
9) โรงเรียนมีการเก็บข้อมูลและประเมินพัฒนาการเพื่อส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการสมวัยอยู่ในระดับใด							
9.1) การกำหนดแนวทางในการทำ กิจกรรมจากความสนใจและความตั้งใจ ของเด็ก ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ด้วย ตนเอง	1	1	1	1	0	0.8	
9.2) การเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ของ เด็ก เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียน เชื่อมโยงความสัมพันธ์	1	1	1	1	1	1	
9.3) การสนับสนุนจากครูและเป็นพี่เลี้ยง ในการแนะนำเด็ก วางแผนการเรียนรู้ การ เล่น กระตุ้นให้เด็กพยายามกำหนด แนวทางด้วยตนเอง	1	1	1	1	1	1	
9.4) การลงมือทำกิจกรรม ตามแนวทางที่ เด็กได้วางแผนเอาไว้ ด้วยการลงมือทำ ผ่านการเห็น การดม การได้ยิน การลิ้มรส การสัมผัส	1	1	1	1	1	1	
9.5) การสนับสนุนจากครูให้เด็กนำแผนไป ดำเนินการ กระตุ้นให้เด็กพยายามคิดด้วย ตนเองแก้ปัญหาและลงมือปฏิบัติด้วย ตนเอง	1	1	1	1	1	1	

แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของ โรงเรียนอนุบาลเอกชนใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ ไฮสโคป	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ					สรุปความ คิดเห็น	ข้อเสนอแนะ
	1	2	3	4	5		
9.6) การอธิบายถึงความเข้าใจในสิ่งที่ ตนเองปฏิบัติของเด็ก ด้วยการพูด ภาษา ท่าทาง และการกระทำ	1	1	1	1	1	1	
9.7) การสนับสนุนจากครู กระตุ้นให้เด็ก พยายามสื่อสารและอธิบายด้วยตนเอง ใน ผลของการดำเนินการที่เด็กลงมือทำ	1	1	1	1	1	1	
10) โรงเรียนมีการนำผลการประเมินไปใช้เพื่อส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการสมวัยอยู่ในระดับใด							
10.1) การกำหนดแนวทางในการทำ กิจกรรมจากความสนใจและความตั้งใจ ของเด็ก ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ด้วย ตนเอง	1	1	1	1	0	0.8	ต้องเขียนให้ เกี่ยวกับการ นำผลการ ประเมินไปใช้
10.2) การเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ของ เด็ก เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียน เชื่อมโยงความสัมพันธ์	1	1	1	1	0	0.8	
10.3) การสนับสนุนจากครูและเป็นพี่เลี้ยง ในการแนะนำเด็ก วางแผนการเรียน การ เล่น กระตุ้นให้เด็กพยายามกำหนด แนวทางด้วยตนเอง	1	1	1	1	0	0.8	
10.4) การลงมือทำกิจกรรม ตามแนวทาง ที่เด็กได้วางแผนเอาไว้ ด้วยการลงมือทำ ผ่านการเห็น การดม การได้ยิน การลิ้มรส การสัมผัส	1	1	1	1	0	0.8	
10.5) การสนับสนุนจากครูให้เด็กนำแผน ไปดำเนินการ กระตุ้นให้เด็กพยายามคิด ด้วยตนเองแก้ปัญหาและลงมือปฏิบัติด้วย ตนเอง	1	1	1	1	0	0.8	

แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของ โรงเรียนอนุบาลเอกชนใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ ไฮสโคป	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ					สรุปความ คิดเห็น	ข้อเสนอแนะ
	1	2	3	4	5		
10.6) การอธิบายถึงความเข้าใจในสิ่งที่ ตนเองปฏิบัติของเด็ก ด้วยการพูด ภาษา ท่าทาง และการกระทำ	1	1	1	1	0	0.8	
10.7) การสนับสนุนจากครู กระตุ้นให้เด็ก พยายามสื่อสารและอธิบายด้วยตนเอง ใน ผลของการดำเนินการที่เด็ก ลงมือทำ	1	1	1	1	0	0.8	

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร
ตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป

แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของ โรงเรียนอนุบาลเอกชนใน กรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ					สรุปความ คิดเห็น	ข้อเสนอแนะ
	1	2	3	4	5		
1. การพัฒนาหลักสูตร							
1.1) ท่านคิดว่าแนวทางในการพัฒนา หลักสูตรเพื่อพัฒนาให้เด็กมีพัฒนาการที่ สมวัย ตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคปควร เป็นอย่างไร	1	1	1	1	1	1	
2. การจัดประสบการณ์							
2.1) ท่านคิดว่าแนวทางในการจัด ประสบการณ์เพื่อพัฒนาให้เด็กมี พัฒนาการที่สมวัย ตามแนวคิดการเรียนรู้ ไฮสโคปควรเป็นอย่างไร	1	1	1	1	1	1	

แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของ โรงเรียนอนุบาลเอกชนใน กรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ					สรุปความ คิดเห็น	ข้อเสนอแนะ
	1	2	3	4	5		
3. การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้							
3.1) ท่านคิดว่าแนวทางในการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาให้เด็กมีพัฒนาการที่สมวัยตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคปควรเป็นอย่างไร	1	1	1	1	1	1	
4. การประเมินพัฒนาการ							
4.1) ท่านคิดว่าแนวทางในการประเมินพัฒนาการเพื่อพัฒนาให้เด็กมีพัฒนาการที่สมวัยตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคปควรเป็นอย่างไร	1	1	1	1	1	1	

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป

คำชี้แจง

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์ คือ เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป และเพื่อนำเสนอแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป

2. แบบสอบถามฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป

3. ขอความกรุณาทำแบบสอบถาม**ทั้งหมด 3 ท่าน** ดังนี้ 1) ผู้อำนวยการโรงเรียน 2) รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการหรือหัวหน้าแผนกอนุบาล 3) ครูประจำชั้นระดับอนุบาล

4. ท่านสามารถตอบแบบสอบถามได้ 2 วิธี 1) ออนไลน์ โดยสแกน QR Code 2) กระดาษ เมื่อทำแบบสอบถามเสร็จเรียบร้อยแล้ว ขอความกรุณาใส่ซองที่แนบนี้ส่งกลับคืนมายังผู้วิจัย **โดยเลือกตอบแบบสอบถามเพียง 1 วิธี เท่านั้น** และกรุณาส่งแบบสอบถามคืนภายในวันที่ **15 กรกฎาคม 2563**

5. ข้อมูลที่ได้รับจะนำไปใช้เพื่อการวิจัยเท่านั้น ผู้วิจัยจะปฏิบัติตามจรรยาบรรณของการวิจัยอย่างเคร่งครัด ไม่มีผลกระทบต่อการใช้งานในหน้าที่และสถานภาพของท่านแต่ประการใด ขอความกรุณาจากท่านตอบให้ครบทุกข้อและตรงกับความจริงมากที่สุด

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้รับความร่วมมือจากท่านเป็นอย่างดี ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

สแกนเพื่อทำแบบสอบถาม

นางสาวทิพรดา ประภาศวุฒิสาร

นิสิตบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต

ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

สาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นิยามศัพท์

1) **แนวคิดการเรียนรู้โฮลโคป** หมายถึง กระบวนการจัดประสบการณ์ให้เด็กได้ลงมือกระทำตามความถนัดและความสนใจ เพื่อให้เด็กมีพัฒนาการสมวัย ประกอบด้วย การวางแผน การปฏิบัติ การทบทวน

2) **การวางแผน** หมายถึง การกำหนดแนวทางในการทำกิจกรรมจากความสนใจและความตั้งใจของเด็ก ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง การเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ของเด็ก เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียน เชื่อมโยงความสัมพันธ์ มีครูสนับสนุนและเป็นพี่เลี้ยงในการแนะนำเด็กวางแผนการเรียนรู้ การเล่น กระตุ้นให้เด็กพยายามกำหนดแนวทางด้วยตนเอง

3) **การปฏิบัติ** หมายถึง การลงมือทำกิจกรรม ตามแนวทางที่เด็กได้วางแผนเอาไว้ ด้วยการลงมือทำการเห็น การดม การได้ยิน การลิ้มรส การสัมผัส โดยมีครูสนับสนุนเด็กในการนำแผนไปดำเนินการ กระตุ้นให้เด็กพยายามคิดด้วยตนเองแก้ปัญหาและลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง

4) **การทบทวน** หมายถึง การอธิบายถึงความเข้าใจของเด็กในสิ่งที่ตนเองปฏิบัติ ด้วยการพูดภาษาท่าทาง และการกระทำ โดยได้รับการสนับสนุนจากครู กระตุ้นให้เด็กพยายามสื่อสารและอธิบายด้วยตนเอง ในผลของการดำเนินการที่เด็กลงมือทำ

5) **การบริหารวิชาการ** หมายถึง การพัฒนาหลักสูตร การจัดประสบการณ์ การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ และการประเมินพัฒนาการ ให้เด็กมีพัฒนาการทั้งด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคมและสติปัญญา มุ่งเน้นให้เด็กมีพัฒนาการสมวัย

6) **การพัฒนาหลักสูตร** หมายถึง การวางแผนแนวทางการจัดการศึกษา เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการสมวัย โดยมีองค์ประกอบ ได้แก่ การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร การกำหนดเนื้อหา และการประเมินหลักสูตร เพื่อให้เด็กเกิดการพัฒนาทางด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญา

7) **การจัดประสบการณ์** หมายถึง การจัดกิจกรรมประจำวัน และการจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญา ให้พร้อมตามศักยภาพของเด็ก

8) **การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้** หมายถึง การจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ภายในห้องเรียน และ ภายนอกห้องเรียน เพื่อส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการสมวัย

9) **การประเมินพัฒนาการ** หมายถึง การวางแผนการประเมินพัฒนาการ การเก็บข้อมูลและประเมินพัฒนาการ และการนำผลการประเมินไปใช้ โดยคำนึงถึงความแตกต่างของแต่ละบุคคลเพื่อนำผลการประเมินไปพัฒนาเด็กให้เหมาะสมกับวัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร
ตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ 1) ชาย 2) หญิง
2. อายุ 1) น้อยกว่า 25 ปี 2) 25 – 30 ปี
 3) 31 – 35 ปี 4) 36 – 40 ปี
 5) 41 – 45 ปี 6) 46 – 50 ปี
 7) 51 – 55 ปี 8) มากกว่า 55 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษาสูงสุด

- 1) ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
 2) ปริญญาโท
 3) ปริญญาเอก
 4) อื่น ๆ (โปรดระบุ)

4. ตำแหน่ง

- 1) ผู้อำนวยการโรงเรียน
 2) รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
 3) หัวหน้าแผนกอนุบาล
 4) ครูประจำชั้นระดับอนุบาล

5. ประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน

- 1) น้อยกว่า 1 ปี
 2) 1 – 5 ปี
 3) 6 – 10 ปี
 4) 11 – 15 ปี
 5) 16 – 20 ปี
 6) มากกว่า 20 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “สภาพปัจจุบัน” และ “สภาพพึงประสงค์” ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

1) **สภาพปัจจุบัน** หมายถึง สิ่งที่ท่านได้ปฏิบัติ พบเห็น หรือรู้สึกว่ามีกระดำเนินการในปัจจุบัน

2) **สภาพที่พึงประสงค์** หมายถึง สิ่งที่ท่านคาดหวังหรือเห็นควรให้มีการปฏิบัติในอนาคต
ระดับ 5 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ตามรายการนั้นในระดับ **มากที่สุด**

ระดับ 4 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ตามรายการนั้นในระดับ **มาก**

ระดับ 3 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ตามรายการนั้นในระดับ **ปานกลาง**

ระดับ 2 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ตามรายการนั้นในระดับ **น้อย**

ระดับ 1 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ตามรายการนั้นในระดับ **น้อยที่สุด**

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม

ข้อคำถาม	สภาพปัจจุบัน					สภาพพึงประสงค์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
การพัฒนาหลักสูตร										
1) โรงเรียนมีการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเพื่อส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการสมวัยต่อไปนี้อยู่ในระดับใด										
1.1) การกำหนดแนวทางในการทำกิจกรรมจากความสนใจและความตั้งใจของเด็ก ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง	5	4	3	✓	1	✓	4	3	2	1

จากตัวอย่างหมายถึง

ท่านเห็นว่าโรงเรียนมีการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ในการกำหนดแนวทางในการทำกิจกรรมจากความสนใจและความตั้งใจของเด็ก ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองในสภาพปัจจุบันในระดับ **น้อย** และท่านต้องการ/พึงประสงค์ให้มีการปฏิบัติในระดับ **มากที่สุด**

จบตัวอย่าง

ข้อคำถาม	สภาพปัจจุบัน					สภาพพึงประสงค์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
การพัฒนาหลักสูตร										
1) โรงเรียนมีการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเพื่อส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการสมวัยต่อไปนี้อยู่ในระดับใด										
1.1) การกำหนดแนวทางในการทำกิจกรรมจากความสนใจและความตั้งใจของเด็ก ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1.2) การเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ของเด็ก เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียน เชื่อมโยงความสัมพันธ์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1.3) การสนับสนุนจากครูและเป็นพี่เลี้ยงในการแนะนำเด็ก วางแผนการเรียนรู้ การเล่นเกม กระตุ้นให้เด็กพยายามกำหนดแนวทางด้วยตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1.4) การลงมือทำกิจกรรม ตามแนวทางที่เด็กได้วางแผนเอาไว้ ด้วยการลงมือทำผ่านการเห็น การดม การได้ยิน การลิ้มรส การสัมผัส	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1.5) การสนับสนุนจากครูให้เด็กนำแผนไปดำเนินการ กระตุ้นให้เด็กพยายามคิดด้วยตนเองแก้ปัญหาและลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1.6) การอธิบายถึงความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองปฏิบัติของเด็ก ด้วยการพูด ภาษาท่าทาง และการกระทำ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1.7) การสนับสนุนจากครู กระตุ้นให้เด็กพยายามสื่อสารและอธิบายด้วยตนเอง ในผลของการดำเนินการที่เด็กลงมือทำ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2) โรงเรียนมีการกำหนดเนื้อหาเพื่อส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการสมวัยต่อไปนี้อยู่ในระดับใด										
2.1) การกำหนดแนวทางในการทำกิจกรรมจากความสนใจและความตั้งใจของเด็ก ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.2) การเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ของเด็ก เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียน เชื่อมโยงความสัมพันธ์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.3) การสนับสนุนจากครูและเป็นพี่เลี้ยงในการแนะนำเด็ก วางแผนการเรียนรู้ การเล่นเกม กระตุ้นให้เด็กพยายามกำหนดแนวทางด้วยตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.4) การลงมือทำกิจกรรม ตามแนวทางที่เด็กได้วางแผนเอาไว้ ด้วยการลงมือทำผ่านการเห็น การดม การได้ยิน การลิ้มรส การสัมผัส	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.5) การสนับสนุนจากครูให้เด็กนำแผนไปดำเนินการ กระตุ้นให้เด็กพยายามคิดด้วยตนเองแก้ปัญหาและลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.6) การอธิบายถึงความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองปฏิบัติของเด็ก ด้วยการพูด ภาษาท่าทาง และการกระทำ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ข้อคำถาม	สภาพปัจจุบัน					สภาพพึงประสงค์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.7) การสนับสนุนจากครู กระตุ้นให้เด็กพยายามสื่อสารและอธิบายด้วยตนเอง ในผลของการดำเนินการที่ได้ลงมือทำ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3) โรงเรียนมีการประเมินหลักสูตรเพื่อส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการสมวัยต่อไปนี้อยู่ในระดับใด										
3.1) การกำหนดแนวทางในการทำกิจกรรมจากความสนใจและความตั้งใจของเด็ก ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.2) การเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ของเด็ก เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียน เชื่อมโยงความสัมพันธ์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.3) การสนับสนุนจากครูและเป็นพี่เลี้ยงในการแนะนำเด็ก วางแผนการเรียนรู้ การเล่นเกม กระตุ้นให้เด็กพยายามกำหนดแนวทางด้วยตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.4) การลงมือทำกิจกรรม ตามแนวทางที่เด็กได้วางแผนเอาไว้ ด้วยการลงมือทำผ่านการเห็น การดม การได้ยิน การลิ้มรส การสัมผัส	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.5) การสนับสนุนจากครูให้เด็กนำแผนไปดำเนินการ กระตุ้นให้เด็กพยายามคิดด้วยตนเองแก้ปัญหาและลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.6) การอธิบายถึงความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองปฏิบัติของเด็ก ด้วยการพูด ภาษาท่าทาง และการกระทำ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.7) การสนับสนุนจากครู กระตุ้นให้เด็กพยายามสื่อสารและอธิบายด้วยตนเอง ในผลของการดำเนินการที่ได้ลงมือทำ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
การจัดประสบการณ์										
4) โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมประจำวันเพื่อส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการสมวัยต่อไปนี้อยู่ในระดับใด										
4.1) การกำหนดแนวทางในการทำกิจกรรมจากความสนใจและความตั้งใจของเด็ก ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4.2) การเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ของเด็ก เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียน เชื่อมโยงความสัมพันธ์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4.3) การสนับสนุนจากครูและเป็นพี่เลี้ยงในการแนะนำเด็ก วางแผนการเรียนรู้ การเล่นเกม กระตุ้นให้เด็กพยายามกำหนดแนวทางด้วยตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4.4) การลงมือทำกิจกรรม ตามแนวทางที่เด็กได้วางแผนเอาไว้ ด้วยการลงมือทำผ่านการเห็น การดม การได้ยิน การลิ้มรส การสัมผัส	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ข้อคำถาม	สภาพปัจจุบัน					สภาพพึงประสงค์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4.5) การสนับสนุนจากครูให้เด็กนำแผนไปดำเนินการ กระตุ้นให้เด็กพยายามคิดด้วยตนเองแก้ปัญหาและลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4.6) การอธิบายถึงความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองปฏิบัติของเด็ก ด้วยการพูด ภาษาท่าทาง และการกระทำ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4.7) การสนับสนุนจากครู กระตุ้นให้เด็กพยายามสื่อสารและอธิบายด้วยตนเอง ในผลของการดำเนินการที่เด็กลงมือทำ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5) โรงเรียนมีการจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการสมวัยต่อไปนี้อยู่ในระดับใด										
5.1) การกำหนดแนวทางในการทำกิจกรรมจากความสนใจและความตั้งใจของเด็ก ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5.2) การเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ของเด็ก เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียน เชื่อมโยงความสัมพันธ์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5.3) การสนับสนุนจากครูและเป็นพี่เลี้ยงในการแนะนำเด็ก วางแผนการเรียนรู้ การเล่น กระตุ้นให้เด็กพยายามกำหนดแนวทางด้วยตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5.4) การลงมือทำกิจกรรม ตามแนวทางที่เด็กได้วางแผนเอาไว้ ด้วยการลงมือทำผ่านการเห็น การดม การได้ยิน การลิ้มรส การสัมผัส	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5.5) การสนับสนุนจากครูให้เด็กนำแผนไปดำเนินการ กระตุ้นให้เด็กพยายามคิดด้วยตนเองแก้ปัญหาและลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง		4	3	2	1	5	4	3	2	1
5.6) การอธิบายถึงความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองปฏิบัติของเด็ก ด้วยการพูด ภาษาท่าทาง และการกระทำ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5.7) การสนับสนุนจากครู กระตุ้นให้เด็กพยายามสื่อสารและอธิบายด้วยตนเอง ในผลของการดำเนินการที่เด็กลงมือทำ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้										
6) โรงเรียนมีการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายในห้องเรียนเพื่อส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการสมวัยต่อไปนี้อยู่ในระดับใด										
6.1) การกำหนดแนวทางในการทำกิจกรรมจากความสนใจและความตั้งใจของเด็ก ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
6.2) การเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ของเด็ก เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียน เชื่อมโยงความสัมพันธ์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
6.3) การสนับสนุนจากครูและเป็นพี่เลี้ยงในการแนะนำเด็ก วางแผนการเรียนรู้ การเล่น กระตุ้นให้เด็กพยายามกำหนดแนวทางด้วยตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ข้อคำถาม	สภาพปัจจุบัน					สภาพพึงประสงค์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
6.4) การลงมือทำกิจกรรม ตามแนวทางที่เด็กได้วางแผนเอาไว้ ด้วยการลงมือทำผ่านการเห็น การดม การได้ยิน การลิ้มรส การสัมผัส	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
6.5) การสนับสนุนจากครูให้เด็กนำแผนไปดำเนินการ กระตุ้นให้เด็กพยายามคิดด้วยตนเองแก้ปัญหาและลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
6.6) การอธิบายถึงความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองปฏิบัติของเด็ก ด้วยการพูด ภาษาท่าทาง และการกระทำ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
6.7) การสนับสนุนจากครู กระตุ้นให้เด็กพยายามสื่อสารและอธิบายด้วยตนเอง ในผลของการดำเนินการที่ได้ลงมือทำ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
7) โรงเรียนมีการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายนอกห้องเรียนเพื่อส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการสมวัยต่อไปนี้อยู่ในระดับใด										
7.1) การกำหนดแนวทางในการทำกิจกรรมจากความสนใจและความตั้งใจของเด็ก ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
7.2) การเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ของเด็ก เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียน เชื่อมโยงความสัมพันธ์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
7.3) การสนับสนุนจากครูและเป็นพี่เลี้ยงในการแนะนำเด็ก วางแผนการเรียนรู้ การเล่น กระตุ้นให้เด็กพยายามกำหนดแนวทางด้วยตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
7.4) การลงมือทำกิจกรรม ตามแนวทางที่เด็กได้วางแผนเอาไว้ ด้วยการลงมือทำผ่านการเห็น การดม การได้ยิน การลิ้มรส การสัมผัส	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
7.5) การสนับสนุนจากครูให้เด็กนำแผนไปดำเนินการ กระตุ้นให้เด็กพยายามคิดด้วยตนเองแก้ปัญหาและลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
7.6) การอธิบายถึงความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองปฏิบัติของเด็ก ด้วยการพูด ภาษาท่าทาง และการกระทำ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
7.7) การสนับสนุนจากครู กระตุ้นให้เด็กพยายามสื่อสารและอธิบายด้วยตนเอง ในผลของการดำเนินการที่ได้ลงมือทำ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
การประเมินพัฒนาการ										
8) โรงเรียนมีการวางแผนการประเมินพัฒนาการเพื่อส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการสมวัยต่อไปนี้อยู่ในระดับใด										
8.1) การกำหนดแนวทางประเมินพัฒนาการ ในการทำกิจกรรมจากความสนใจและความตั้งใจของเด็ก ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ข้อคำถาม	สภาพปัจจุบัน					สภาพพึงประสงค์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
8.2) การเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ของเด็ก เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียน เชื่อมโยงความสัมพันธ์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
8.3) การสนับสนุนจากครูและเป็นพี่เลี้ยงในการแนะนำเด็ก วางแผนการเรียนรู้ การเล่น กระตุ้นให้เด็กพยายามกำหนดแนวทางด้วยตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
8.4) การลงมือทำกิจกรรม ตามแนวทางที่เด็กได้วางแผนเอาไว้ ด้วยการลงมือผ่านการเห็น การดม การได้ยิน การลิ้มรส การสัมผัส	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
8.5) การสนับสนุนจากครูให้เด็กนำแผนไปดำเนินการ กระตุ้นให้เด็กพยายามคิดด้วยตนเองแก้ปัญหาและลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
8.6) การอธิบายถึงความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองปฏิบัติของเด็ก ด้วยการพูด ภาษาท่าทาง และการกระทำ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
8.7) การสนับสนุนจากครู กระตุ้นให้เด็กพยายามสื่อสารและอธิบายด้วยตนเอง ในผลของการดำเนินการที่ได้ลงมือทำ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
9) โรงเรียนมีการเก็บข้อมูลและประเมินพัฒนาการเพื่อส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการสมวัยต่อไปนี้อยู่ในระดับใด										
9.1) การกำหนดแนวทางในการทำกิจกรรมจากความสนใจและความตั้งใจของเด็ก ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
9.2) การเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ของเด็ก เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียน เชื่อมโยงความสัมพันธ์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
9.3) การสนับสนุนจากครูและเป็นพี่เลี้ยงในการแนะนำเด็ก วางแผนการเรียนรู้ การเล่น กระตุ้นให้เด็กพยายามกำหนดแนวทางด้วยตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
9.4) การลงมือทำกิจกรรม ตามแนวทางที่เด็กได้วางแผนเอาไว้ ด้วยการลงมือผ่านการเห็น การดม การได้ยิน การลิ้มรส การสัมผัส	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
9.5) การสนับสนุนจากครูให้เด็กนำแผนไปดำเนินการ กระตุ้นให้เด็กพยายามคิดด้วยตนเองแก้ปัญหาและลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
9.6) การอธิบายถึงความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองปฏิบัติของเด็ก ด้วยการพูด ภาษาท่าทาง และการกระทำ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
9.7) การสนับสนุนจากครู กระตุ้นให้เด็กพยายามสื่อสารและอธิบายด้วยตนเอง ในผลของการดำเนินการที่ได้ลงมือทำ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ข้อคำถาม	สภาพปัจจุบัน					สภาพพึงประสงค์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
10) โรงเรียนมีการนำผลการประเมินไปใช้เพื่อส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการสมวัยต่อไปนี้อยู่ในระดับใด										
10.1) การกำหนดแนวทางในการทำกิจกรรมจากความสนใจและความตั้งใจของเด็ก ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
10.2) การเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ของเด็ก เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียน เชื่อมโยงความสัมพันธ์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
10.3) การสนับสนุนจากครูและเป็นพี่เลี้ยงในการแนะนำเด็ก วางแผนการเรียนรู้ การเล่นเกม กระตุ้นให้เด็กพยายามกำหนดแนวทางด้วยตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
10.4) การลงมือทำกิจกรรม ตามแนวทางที่เด็กได้วางแผนเอาไว้ ด้วยการลงมือทำผ่านการเห็น การดม การได้ยิน การลิ้มรส การสัมผัส	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
10.5) การสนับสนุนจากครูให้เด็กนำแผนไปดำเนินการ กระตุ้นให้เด็กพยายามคิดด้วยตนเองแก้ปัญหาและลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
10.6) การอธิบายถึงความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองปฏิบัติของเด็ก ด้วยการพูด ภาษาท่าทาง และการกระทำ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
10.7) การสนับสนุนจากครู กระตุ้นให้เด็กพยายามสื่อสารและอธิบายด้วยตนเอง ในผลของการดำเนินการที่ได้ลงมือทำ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ตอนที่ 3 แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร
ตามแนวคิดการเรียนรู้โฮลโคป

1. ท่านคิดว่าแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อพัฒนาให้เด็กมีพัฒนาการที่สมวัย
ตามแนวคิดการเรียนรู้โฮลโคปควรเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

2. ท่านคิดว่าแนวทางในการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาให้เด็กมีพัฒนาการที่สมวัยตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคปควรเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

3. ท่านคิดว่าแนวทางในการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาให้เด็กมีพัฒนาการที่สมวัย แนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคปควรเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

4. ท่านคิดว่าแนวทางในการประเมินพัฒนาการเพื่อพัฒนาให้เด็กมีพัฒนาการที่สมวัยตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคปควรเป็นอย่างไร

.....

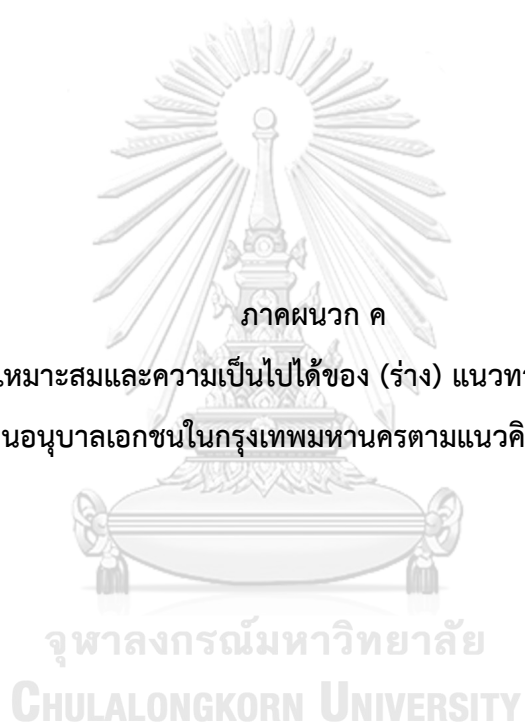
.....

.....

.....

.....

----- ขอขอบคุณทุกท่านที่สละเวลาตอบแบบสอบถาม -----

ภาคผนวก ค
แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการ
ของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป

แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้

(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร
ตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป

คำอธิบาย

1. แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ดำเนินการโดยนำผลการวิจัยจากสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป (คำถามปลายเปิด) จากแบบสอบถามวิเคราะห์ มีรายละเอียด ดังนี้

1) กำหนดแนวทางหลักจากลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการ และการเรียนรู้ไฮสโคป

2) กำหนดแนวทางย่อยจากองค์ประกอบย่อยในแต่ละด้านของการบริหารวิชาการ และเรียงลำดับค่าความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย

3) กำหนดวิธีการดำเนินการจากข้อมูลเชิงคุณภาพจากข้อเสนอแนะที่ได้รับจากแบบสอบถาม และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในการออกแบบวิธีการดำเนินการแนวทาง

2. แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคปฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางหลัก

ตอนที่ 2 แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางย่อย

ตอนที่ 3 แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) วิธีดำเนินการ

3. วิธีการตอบแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคปโปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ความเหมาะสม” และ “ความเป็นไปได้” ทั้งสองช่อง ให้ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยมีเกณฑ์ระดับคะแนนดังนี้

- 5 หมายถึง (ร่าง) แนวทางมีความเหมาะสม / มีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด
 4 หมายถึง (ร่าง) แนวทางมีความเหมาะสม / มีความเป็นไปได้ในระดับมาก
 3 หมายถึง (ร่าง) แนวทางมีความเหมาะสม / มีความเป็นไปได้ในระดับปานกลาง
 2 หมายถึง (ร่าง) แนวทางมีความเหมาะสม / มีความเป็นไปได้ในระดับน้อย
 1 หมายถึง (ร่าง) แนวทางมีความเหมาะสม / มีความเป็นไปได้ในระดับน้อยที่สุด

ตัวอย่างในการตอบแบบประเมิน

แนว ทาง	(ร่าง) แนวทางพัฒนาการ บริหารวิชาการของโรงเรียน อนุบาลเอกชนใน กรุงเทพมหานคร ตามแนวคิด การเรียนรู้ไฮสโคป	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ	
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
1	(ร่าง) แนวทาง...	✓					✓						

ผู้วิจัยหวังอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดีในการประเมินความเหมาะสมและ
 ความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางเพื่อการวิจัยครั้งนี้ และขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน
 เป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 CHULALONGKORN UNIVERSITY

นางสาวทิพรดา ประภาศวุฒิสาร

นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โทรศัพท์ 083-616-3350 E-mail : tip_earn@hotmail.com

ตอนที่ 1 แบบประเมินความเหมาะสมและเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางหลัก

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ความเหมาะสม” และ “ความเป็นไปได้”

ทั้งสองช่อง ให้ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

แนว ทาง	(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาล เอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้โฮลโคป	ระดับผลการประเมิน										ข้อ เสนอ แนะ
		ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
1	พัฒนาหลักสูตรที่เน้นการเรียนรู้แบบโฮลโคป ที่เน้นด้านการปฏิบัติ และการทบทวน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
2	พัฒนาการประเมินพัฒนาการที่เน้นการเรียนรู้แบบโฮลโคป ที่เน้น ด้านการปฏิบัติ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
3	พัฒนาการจัดประสบการณ์ที่เน้นการเรียนรู้แบบโฮลโคป ที่เน้นด้าน การทบทวน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
4	พัฒนาการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ที่เน้นการเรียนรู้ แบบโฮลโคป ที่เน้นด้านการทบทวน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

ตอนที่ 2 แบบประเมินความเหมาะสมและเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางย่อย

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ความเหมาะสม” และ “ความเป็นไปได้”

ทั้งสองช่อง ให้ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

แนว ทาง	(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาล เอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้โฮลโคป	ระดับผลการประเมิน										ข้อ เสนอ แนะ
		ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
1	พัฒนาหลักสูตรที่เน้นการเรียนรู้แบบโฮลโคป ที่เน้นด้านการปฏิบัติและการทบทวน											
	1.1 เน้นการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ให้เด็กลงมือปฏิบัติ		4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	1.2 เน้นการกำหนดเนื้อหา ให้เด็กอธิบายสิ่งที่ตนเองเข้าใจของเด็ก	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	1.3 ส่งเสริมให้มีการประเมินหลักสูตรจากการลงมือทำกิจกรรมของเด็ก	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
2	พัฒนาการประเมินพัฒนาการที่เน้นการเรียนรู้แบบโฮลโคป ที่เน้นด้านการปฏิบัติ											
	2.1 ส่งเสริมการนำผลการประเมินการปฏิบัติของเด็กไปใช้	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	2.2 สนับสนุนการวางแผนการประเมินพัฒนาการ โดยเน้นการประเมิน ผ่านการลงมือทำกิจกรรมของเด็ก	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	2.3 สนับสนุนการวัดประเมินผลโดยเน้นการประเมินเด็ก ผ่านการลงมือทำกิจกรรม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
3	พัฒนาการจัดประสบการณ์ที่เน้นการเรียนรู้แบบโฮลโคป ที่เน้นด้านการทบทวน											
	3.1 เน้นการจัดบรรยากาศที่เหมาะสม ต่อการเรียนรู้ โดยให้เด็ก อธิบายในสิ่งที่ตนเองเข้าใจ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	3.2 พัฒนาการจัดกิจกรรมประจำวัน โดยเน้นการอธิบายสิ่งที่เด็กเข้าใจ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
4	พัฒนาการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ที่เน้นการเรียนรู้แบบโฮลโคป ที่เน้นด้านการทบทวน											
	4.1 เน้นการจัดทรัพยากรภายนอกห้องเรียนที่ส่งเสริมการอธิบายสิ่งที่เด็กเข้าใจ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	4.2 เน้นการจัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนที่ส่งเสริมให้เด็กอธิบายความ เข้าใจของตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

ตอนที่ 3 แบบประเมินความเหมาะสมและเป็นไปได้ของ (ร่าง) วิธีดำเนินการ

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ความเหมาะสม” และ “ความเป็นไปได้” ทั้งสองช่อง ให้ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

แนว ทาง	(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหาร วิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชน ในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการ เรียนรู้โฮลโคป	ระดับผลการประเมิน										ข้อเสนอแนะ			
		ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้								
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1				
1	พัฒนาหลักสูตรที่เน้นการเรียนรู้แบบโฮลโคป ที่เน้นด้านการปฏิบัติและการทบทวน														
	1.1 เน้นการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ให้เด็กลงมือปฏิบัติ														
	วิธีการดำเนินการ														
	1) ประชุมกำหนดเป้าหมายและจุดประสงค์ของหลักสูตร เน้นการสนับสนุนของครูให้เด็กนำแผนไปดำเนินการ			4	3	2	1			5	4	3	2	1	
	2) วิเคราะห์สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการสนับสนุนการวางแผนของเด็ก จากครู				3	2	1			5	4	3	2	1	
	3) กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และการจัดประสบการณ์ให้ตรงกับผลลัพธ์ที่ต้องการ			5	4	3	2	1			5	4	3	2	1
	1.2 เน้นการกำหนดเนื้อหา ให้เด็กอธิบายสิ่งที่ตนเองเข้าใจของเด็ก														
	วิธีการดำเนินการ														
	1) ประชุมเพื่อกำหนดเนื้อหาของหลักสูตร ที่มีแนวทางในการจัดประสบการณ์ที่เน้นการอธิบายสิ่งที่เข้าใจของเด็กทุกกิจกรรมใน 6 กิจกรรมหลัก			5	4	3	2	1			5	4	3	2	1
	2) กำหนดเนื้อหาการจัดประสบการณ์ ที่เน้นให้เด็กอธิบายสิ่งที่ตนเองเข้าใจ			5	4	3	2	1			5	4	3	2	1

แนว ทาง	(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหาร วิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชน ในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการ เรียนรู้ไฮสโคป	ระดับผลการประเมิน										ข้อเสนอแนะ	
		ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้						
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
	1.3 ส่งเสริมให้มีการประเมินหลักสูตรจากการลงมือทำกิจกรรมของเด็ก												
	วิธีการดำเนินการ												
	1) ประชุมเพื่อกำหนดแนวทางการประเมินหลักสูตรที่เน้นการลงมือทำกิจกรรมของเด็ก	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
	2) ประเมินการใช้หลักสูตรผ่านการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้บริหารและครู	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
	3) จัดให้มีการสรุปการใช้หลักสูตรที่เน้นการลงมือทำกิจกรรมของเด็ก เพื่อนำผลการประเมินไปพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา												

แนว ทาง	(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียน อนุบาลเอกชนใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิด การเรียนรู้ไฮสโคป	ระดับผลการประเมิน										ข้อเสนอแนะ	
		ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้						
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
2	พัฒนาการประเมินพัฒนาการที่เน้นการเรียนรู้แบบไฮสโคป ที่เน้นด้านการปฏิบัติ												
	2.1 ส่งเสริมการนำผลการประเมินการปฏิบัติของเด็กไปใช้												
	วิธีการดำเนินการ												
	1) วิเคราะห์จุดเด่น จุดที่ควรพัฒนาของเด็กแต่ละคนเพื่อนำไปพัฒนาการจัดประสบการณ์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
	2) ให้ความรู้กับครูเกี่ยวกับการสังเกตพัฒนาการ และการส่งเสริมพัฒนาการ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		

แนว ทาง	(ร่าง) แนวทางพัฒนาการ บริหารวิชาการของโรงเรียน อนุบาลเอกชนใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิด การเรียนรู้ไฮสโคป	ระดับผลการประเมิน										ข้อเสนอแนะ	
		ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้						
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
	2.2 สนับสนุนการวางแผนการประเมินพัฒนาการ โดยเน้นการประเมินผ่านการลงมือทำ กิจกรรมของเด็ก												
	วิธีการดำเนินการ												
	1) กำหนดตัวชี้วัด ระยะเวลา เครื่องมือในการประเมิน พัฒนาการ เน้นการประเมินจาก การทำกิจกรรมของเด็ก	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
	2) ศึกษาและทำความเข้าใจกับ พัฒนาการของเด็ก			3	2	1	5	4	3	2	1		
	2.3 สนับสนุนการวัดประเมินผลโดยเน้นการประเมินเด็ก ผ่านการลงมือทำกิจกรรม												
	วิธีการดำเนินการ												
	1) กำหนดเกณฑ์การประเมิน พัฒนาการ โดยส่งเสริมให้ครู ประเมินพัฒนาการจากการลงมือ ทำกิจกรรมของเด็ก	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
	2) พัฒนาเครื่องมือวัด โดยเน้น การวัดจากการลงมือทำกิจกรรม ของเด็ก	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
	3) ตรวจสอบการจัด ประสบการณ์ โดยใช้แบบสังเกต พฤติกรรม ว่าเด็กได้ลงมือปฏิบัติ บรรลุตามแผนที่ตั้งไว้	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		

แนว ทาง	(ร่าง) แนวทางพัฒนาการ บริหารวิชาการของโรงเรียน อนุบาลเอกชนใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิด การเรียนรู้ไฮสโคป	ระดับผลการประเมิน										ข้อเสนอแนะ
		ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
3	พัฒนาการจัดประสบการณ์ที่เน้นการเรียนรู้แบบไฮสโคป ที่เน้นด้านการทบทวน											
3.1 เน้นการจัดบรรยากาศที่เหมาะสม ต่อการเรียนรู้ โดยให้เด็กอธิบายในสิ่งที่ตนเองเข้าใจ												
วิธีการดำเนินการ												
1) ประชุมวางแผนการจัด บรรยากาศการเรียนรู้		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
2) จัดบรรยากาศการเรียนรู้ที่ เน้นการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครู กับเด็ก		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
3) นิเทศการสอนครูเพื่อนำ คำแนะนำไปพัฒนาการเรียนการ สอน		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
3.2 พัฒนาการจัดกิจกรรมประจำวัน โดยเน้นการอธิบายสิ่งที่เด็กเข้าใจ												
วิธีการดำเนินการ												
1) ประชุมวางแผนการจัด กิจกรรมประจำวัน ให้เด็กได้ วางแผน ปฏิบัติ และทบทวน		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
2) อบรมให้ความรู้แก่ครู เพื่อให้เข้าใจการจัดกิจกรรม โดย ครูเป็นเพียงผู้สนับสนุนเด็กเท่านั้น		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
3) นิเทศการสอนครูเพื่อนำ คำแนะนำไปพัฒนาการเรียนการ สอน		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

แนว ทาง	(ร่าง) แนวทางพัฒนาการ บริหารวิชาการของโรงเรียน อนุบาลเอกชนใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิด การเรียนรู้ไฮสโคป	ระดับผลการประเมิน										ข้อเสนอแนะ
		ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
4	พัฒนาการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ที่เน้นการเรียนรู้แบบไฮสโคป ที่เน้นด้าน การทบทวน											
4.1 เน้นการจัดทรัพยากรภายนอกห้องเรียนที่ส่งเสริมการอธิบายสิ่งที่เด็กเข้าใจ												
วิธีการดำเนินการ												
1) ประชุมออกแบบ กำหนด แนวทาง พื้นที่ และงบประมาณ ในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
2) จัดเตรียมพื้นที่ (Makerspace) ที่เหมาะสมให้เด็ก ได้ใช้ทำกิจกรรม สนับสนุนให้เด็ก เรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติจริง					2	1	5	4	3	2	1	
3) ประเมินการใช้แหล่งเรียนรู้ ของเด็กผ่านการสังเกต และการ ติดตามจากครู		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
4.2 เน้นการจัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนที่ส่งเสริมให้เด็กอธิบายความเข้าใจของตนเอง												
วิธีการดำเนินการ												
1) ออกแบบการจัดมุมการ เรียนรู้ สื่อ และกำหนด วัตถุประสงค์ของมุมต่าง ๆ		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
2) จัดมุมการเรียนรู้ภายใน ห้องเรียน โดยใช้สื่อที่เด็กสามารถ สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ในสิ่งที่ เด็กเข้าใจ จัดทำป้ายนิเทศแสดง ผลงานของเด็ก เพื่อเป็นร่องรอยการ เรียนรู้ของเด็กในแต่ละหน่วยการ เรียน		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

แนว ทาง	(ร่าง) แนวทางพัฒนาการ บริหารวิชาการของโรงเรียน อนุบาลเอกชนใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิด การเรียนรู้ไฮสโคป	ระดับผลการประเมิน										ข้อเสนอแนะ
		ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	3) ประเมินการใช้แหล่งเรียนรู้ ของเด็กผ่านการสังเกต และการ ติดตามจากครู	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ทรงคุณวุฒิ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (.....)
 CHULALONGKORN UNIVERSITY
 วันที่

ภาคผนวก ง

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยและพิจารณา

(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร

ตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศาสตราจารย์ ดร.พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์

อาจารย์ประจำสาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา แซ่มซ้อย

อาจารย์ประจำสาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. ดร.สุวิทย์ มูลคำ

อดีตผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวรี เขต 1

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านบริหารการศึกษาและการศึกษาปฐมวัย

4. อาจารย์ ดร.นลินทิพย์ บุญเฉลยมรรค

อาจารย์ประจำชั้นเด็กเล็ก โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ฝ่ายประถม)

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษาปฐมวัย

5. อาจารย์ ดร.เบญจวรรณ ศรีมารุต

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการเรียนรู้ไฮสโคป

CHULALONGKORN UNIVERSITY

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณา (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาล
เอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป

1. ศาสตราจารย์ ดร.พฤษี ศรีบรรณพิทักษ์
อาจารย์ประจำสาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทาง
การศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. อาจารย์ ดร.นลินทิพย์ บุญเฉลยมรรค
อาจารย์ประจำชั้นเด็กเล็ก โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ฝ่ายประถม)
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษาปฐมวัย
3. อาจารย์ชัชวดี สิริมาตร์
ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลธนสมบุญ
4. นางสาวทศฯ เทียงธรรมเจริญ
ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลบ้านหวาน
5. นางสาวณิชชญา จำเนียรสุข
ผู้เชี่ยวชาญด้านศาสตร์บริหารการศึกษาและการศึกษาปฐมวัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิชาชีพ ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ โทร. 82565 ต่อ 6734
 ที่ อว 64.6(2791.04)/0583 วันที่ 7 พฤษภาคม 2563
 เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ศาสตราจารย์ ดร. พงษ์สิทธิ์ สิริบรรณพิทักษ์

ด้วย นางสาวทิพรดา ประกาศวุฒิสาร นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาทิพย์ อูสาโท เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี ชินกุล)
รองคณบดี

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิชาชีพ ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ โทร. 82565 ต่อ 6734
 ที่ อว 64.6(2791.04)/0584 วันที่ 7 พฤษภาคม 2563
 เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา แซ่มซ้อย

ด้วย นางสาวทิพรดา ประกาศวุฒิสาร นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาทิพย์ อูสาโท เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี ชีโนกุล)
 รองคณบดี

ที่ อว 64.6/0804

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

7 พฤษภาคม 2563

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.สุวิทย์ มูลคำ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารการศึกษและการศึกษาปฐมวัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวทิพรดา ประภาศวุฒิสาร นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาทิพย์ อุสาโห เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี ชีโนกุล)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิชาชีพ ฝ่ายวิชาการ
โทร. 0-2218-2565 ต่อ 6734
เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: 08 3616 3350 email: tip_earn@hotmail.com

ที่ อว 64.6/0811

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

7 พฤษภาคม 2563

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.นลินทิพย์ บุญเฉลยมรรค
อาจารย์ประจำชั้นเด็กเล็ก โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ฝ่ายประถม)

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวทิพรดา ประกาศุณศิริ นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิทยานิพนธ์เรื่อง “แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาพิมพ์ อูสาโท เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี ชีโนกุล)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิชาชีพ ฝ่ายวิชาการ
โทร. 0-2218-2565 ต่อ 6734
เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: 08 3616 3350 email: tip_earn@hotmail.com

ที่ อว 64.6/0996

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

21 พฤษภาคม 2563

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.เบญจวรรณ ศรีมารุต ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการเรียนรู้ไฮสโคป

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวทิพรดา ประกาศคุณนิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาพิมพ์ อูสาโท เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี ชิโนกุล)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิชาชีพ ฝ่ายวิชาการ
โทร. 0-2218-2565 ต่อ 6734
เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: 08 3616 3350 email: tip_earn@hotmail.com

ที่ อว 64.6/0810

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

7 พฤษภาคม 2563

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวทิพรดา ประภาศวุฒิสาร นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาพิมพ์ อูสาโท เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม กับผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการหรือหัวหน้าแผนกอนุบาล และครูประจำชั้นระดับอนุบาล ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี ชีโนกุล)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิชาชีพ ฝ่ายวิชาการ
โทร. 0-2218-2565 ต่อ 6734
เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: 08 3616 3350 email: tip_earn@hotmail.com

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน กลุ่มภารกิจบริการการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษาและวิชาชีพ ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ โท. 82565 ต่อ 6734

ที่ อว 64.6(2791.04)/2322

วันที่ 24 พฤศจิกายน 2563

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง)

เรียน ศาสตราจารย์ ดร. พงษ์ธี ศิริบรรณพิทักษ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของ
โรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป

ด้วย นางสาวทิพรดา ประภาศุฒิสาร นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา
ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง
“แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ”
โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชญาพิมพ์ อุสาโห เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทาง
พัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป
และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เสวงงาม)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: 083-6163350 email: tip_earn@hotmail.com

ที่ อว 64.6/4485

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

24 พฤศจิกายน 2563

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง)

เรียน อาจารย์ ดร.นลินทิพย์ บุญเฉลยมรรค อาจารย์ประจำชั้นเด็กเล็ก
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ฝ่ายประถม)

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของ
โรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป

ด้วย นางสาวทิพรดา ประภาศุภมิตร นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา
ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง
“แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ”
โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชญาพิมพ์ อุสาโห เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทาง
พัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป
และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เสวงงาม)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิรัชกิจ ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2565 ต่อ 6734

เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: 083-6163350 email: tip_earn@hotmail.com

ที่ อว 64.6/4487

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

24 พฤศจิกายน 2563

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง)

เรียน อาจารย์ชัชวดี สิริมาตร์ ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลธนสมบูรณ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป

ด้วย นางสาวทิพรดา ประกาศวุฒิสาร นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชญาพิมพ์ อุสาโท เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เสวกงาม)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิชาชีพ ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2565 ต่อ 6734

เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: 083-6163350 email: tip_earn@hotmail.com

ที่ อว 64.6/4489

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

24 พฤศจิกายน 2563

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง)

เรียน นางสาวทศยา เทียงธรรมเจริญ ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลบ้านหวาน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป

ด้วย นางสาวทิพรดา ประกาศวุฒิสาร นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชญาพิมพ์ อุสาโท เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เสวกงาม)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิชาชีพ ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2565 ต่อ 6734

เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: 083-6163350 email: tip_earn@hotmail.com

ที่ อว 64.6/4491

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

24 พฤศจิกายน 2563

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง)

เรียน นางสาวชนิษฐา จำเนียรสุข ผู้เชี่ยวชาญด้านศาสตร์บริหารการศึกษาและการศึกษาปฐมวัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของ
โรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป

ด้วย นางสาวทิพรดา ประกาศวุฒิสาร นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา
ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง
“แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ”
โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชญาทิพย์ อุสาโท เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทาง
พัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป
และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เสวกงาม)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิชาชีพ ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2565 ต่อ 6734

เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: 083-6163350 email: tip_earn@hotmail.com

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวทิพรดา ประภาศวุฒิสาร
วัน เดือน ปี เกิด	13 ตุลาคม 2536
สถานที่เกิด	ราชบุรี
วุฒิการศึกษา	บัญชีบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับ 2) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ที่อยู่ปัจจุบัน	84 ถนนนราธิป ตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY